

สารคดีโลก

ซีดีฉบับที่ ๓๓๘ เม.ย.-มิ.ย. ๒๕๕๗

ISSN 0857-7585

ฉลอง ๘๐ ปี ไม้มีแก่น

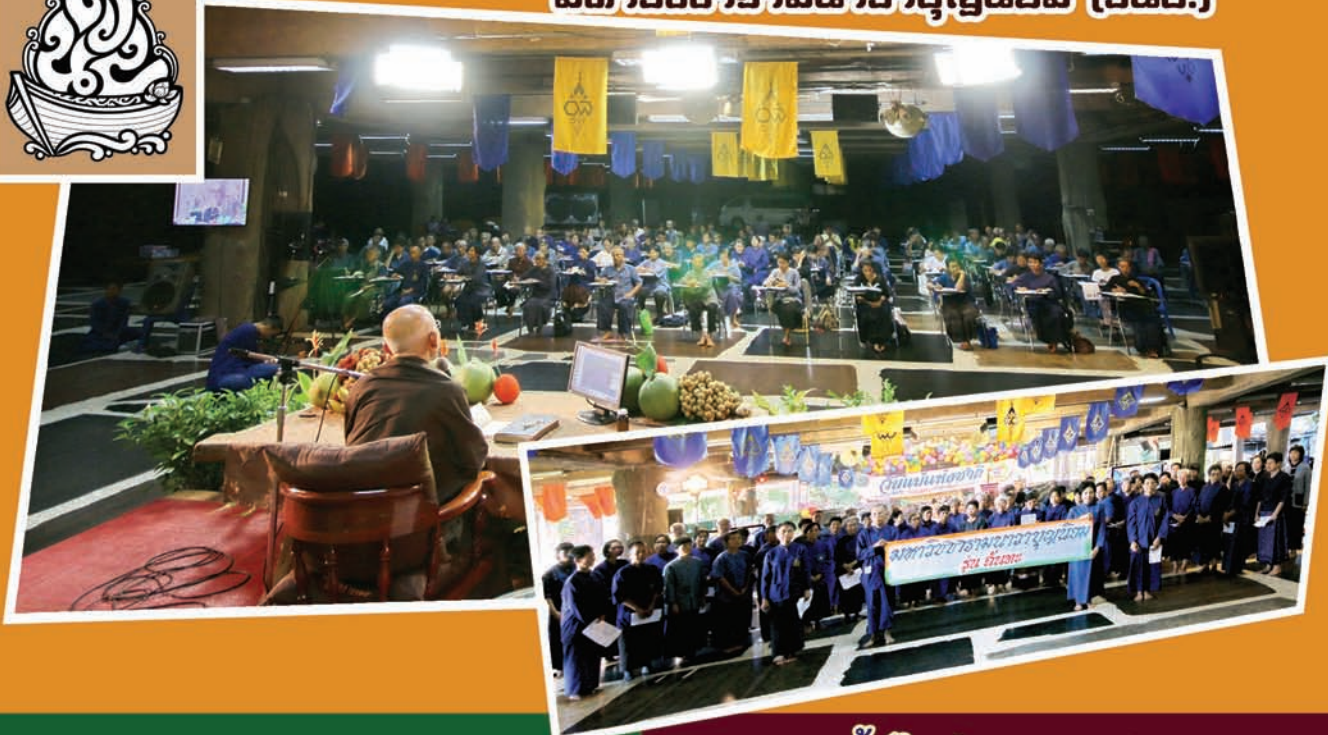
(ฉลอง ๘๐ ปี วิชิตชัย)

อาณบุชาพระบรมสารีริกธาตุ

และอศุภกรำลึก ครั้งที่ ๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณ (วชช.)

งานเอื้อไออุ่นชาวบุญนิยม (ภราดรภาพซาบซึ้งใจ)

๔-๖ ก.ค.'๕๗ ณ สังฆสถานทะเลธรรม จ.ตรัง

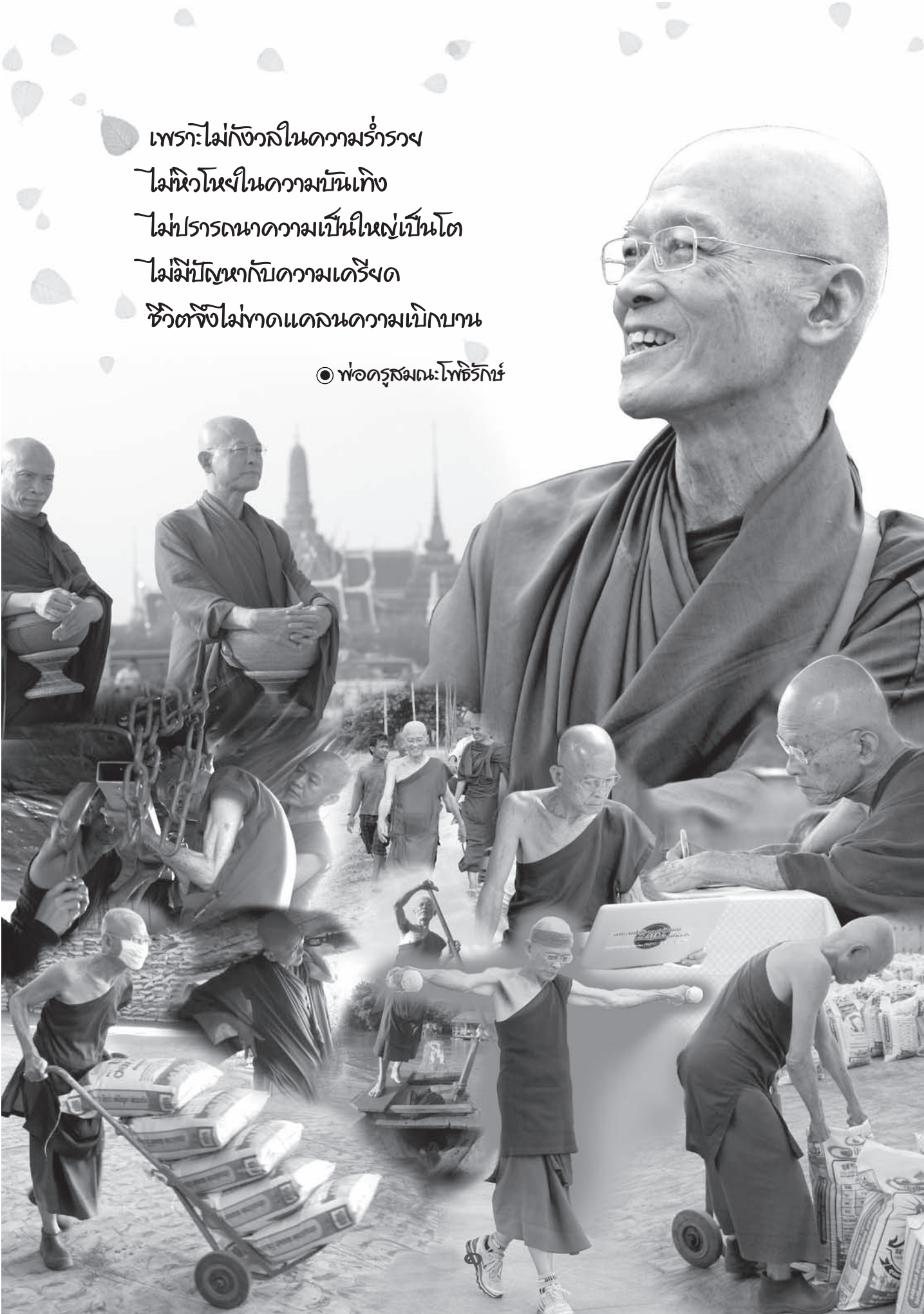
คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่ ๑๑

๒๘-๒๙ มิ.ย.'๕๗ ณ สวนบุญผักพืช จ.ปทุมธานี

เพราะไม่กังวลในความร่ำรวย
ไม่หวงโงงในความมันแกง
ไม่ปรารถนาความเย็นใหญ่เย็นโต
ไม่มีปัญหากับความเดรัจฉาน
ชีวิตจึงไม่ขาดแคลนความเบิกบาน

© พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

สารบัญ

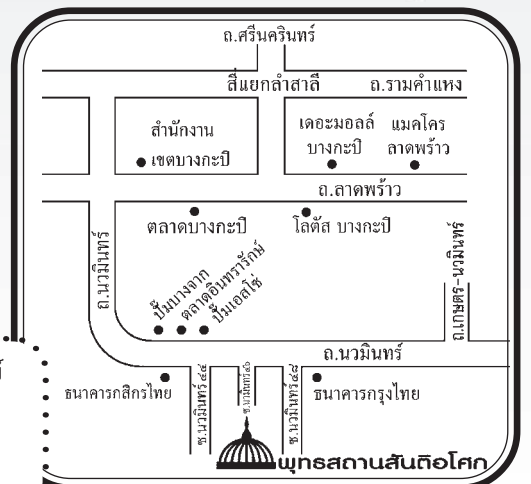
ปีที่ ๓๔(๓๗) ฉบับที่ ๓ เดือนเม.ย.-มิ.ย.'๕๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

เพราะไม่กังวลในความร่ำรวย.....	๑
แดลง (งานอโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓ ฉลอง ๘๐ ปี ไม่มีแก่).....	๓
งานฉลอง ๘๐ ปี วิชิตชัย ในวาระอโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓	๔
ธรรมะประทับใจ.....	๑๘
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน	๑๙
จดหมายจากญาติธรรม	๓๔
สถาบันอุดมศึกษาของชาวอโศก	๓๗
โค่นระบอบทศิล : สงครามครั้งสุดท้าย	๔๓
งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นค.ปธ. ครั้งที่ ๑๑	๖๓
เอื้อโออุ่นชาวบุญนิยม (งานภราดรภาพซาบซึ้งใจ).....	๖๕
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ข้อคิดจากงาน ๘๐ ปี วิชิตชัย).....	๗๑
ไร่บุญนิยม สังคมอันตราาย	๘๗
เรียงวลีกวีธรรม	๘๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (ร่วมเย็น นาวาบุญนิยม).....	๙๐
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอุปัชฌาย์เถระ).....	๙๒
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน เม.ย.-มิ.ย. ๒๕๕๗).....	๙๗
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือน เม.ย.-มิ.ย. ๒๕๕๗).....	๑๒๑
ขยะเอ๋ย	๑๒๖
น้ำจืดดีจริงหรือ ?	๑๒๘
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๒๙
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๓๑
กรรมตามสนอง (กรรมหนัก).....	๑๓๓
หอมดอกพุดธา	๑๓๖
สมณะหมอน มุทกัณฑ์ สรีระสลาย แต่หัวใจคงมั่น	๑๓๗

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

แกลง

งานอโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓ ฉลอง ๘๐ ปีไม่มีแก่

ในระหว่างงานอโศกรำลึก(ฉลอง ๘๐ ปีไม่มีแก่) ได้มีการจัดประชุมเรื่องการศึกษาาระดับอุดมศึกษาของชาวอโศกขึ้นที่ชั้น ๒ เอื้อนศูนย์บุญ และเมื่อประชุมกันหลายครั้ง พ่อครูก็ได้ข้อสรุปว่า “ชาวอโศกมีความพร้อมในการจัดการศึกษา **ระดับอุดมศึกษา** ซึ่งเราได้พยายามขมิ้มมันทำกันมาตั้งแต่พ.ศ.๒๕๔๐ ตอนนี่พ.ศ.๒๕๕๗ มากกว่า ๑๐ ปี เราเริ่มต้นมาตั้งแต่**“ม.วช.”**(มหาลัยวังชีวิต) แล้วเปลี่ยนมาเป็น**“ส.สว.”**(สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต) จากนั้นจึงได้ตั้งรูปธรรมหลักเกณฑ์ มาเป็น**“ว.บบบ.”**(วิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม) แล้วมาเป็น**“ว.นบ.”**(มหาวิทยาลัยรามนาวาบุญนิยม) จะเปิดเป็น**“อุดรศึกษา”**

ปีหนึ่งปีนี้ อาตมาจะลงไปเป็นครูเต็มตัว ตอนนี้ได้ ๓ วิชาแล้ว วิชาสรรค่าสร้างคน, พุทธชีวิตศิลป์ และความรัก ๑๐ มิติ (ความรัก ๑๐ มิติจะสอนแต่นิสิตปี ๑) สรรค่าสร้างคนจะเป็นเชิงการเมืองและสังคม ส่วนพุทธชีวิตศิลป์จะสอนพุทธศาสนาแท้ๆ ผู้ใดมีคุณสมบัติมาสอนได้ เราก็จะตั้งเป็น**ผู้ช่วยคิลปาจารย์** เป็น**รองคิลปาจารย์** และเป็น**คิลปาจารย์**เลย เป็น **ผศ.** เป็น **รศ.** เป็น **ศ.** เลย ใช้ตัวย่อเดียวกัน ส่วนอาตมาเป็น **วิชาธิปดี** เป็นคนเซ็นใบปญญาบัตรของคำเอง

พวกเรามี**คุณราศี**แล้ว ก็มารวมกันทำให้จริงจัง ตอนนี่ ลงทะเบียนแล้ว ๑๑๓ ดูสิว่าครบ ๔ ปีจะเหลือ ๑๓ หรือ ๑๔ คนใหม่? อาตมามองว่าไม่เป็นเช่นนั้นหรอก ไม่แน่นอน รุ่นใหม่อาจไฟแรง อย่างน้อยก็คิดว่า เรารุ่น ๑ นะ เอาให้จบ แต่**ผู้ใดยังได้เนื้อแท้เรียนไปยังได้คุณวิเศษ** เขาว่าง่ายแบบโลกุตระ มี**ทักษะดี** มี**พลังสร้างสรรค์เพิ่ม** เป็น**สุดยอดการศึกษาของพระพุทธเจ้า** ที่ท่านศึกษาเรื่องคนกับสังคม สร้างคนให้ดีสุดยอดแล้วก็เกิดสังคมที่ดีขึ้นมา

ตอนนี้เราจะคุยใน เราจะมาฝึกกัน ใครจะตั้งศีล อย่างน้อยศีล ๕ จะ ๕.๑ หรือ ๕.๙ ก็ตามแต่ หรือใครจะศีล ๘ ก็ได้ เรามีคนมาเรียน ตั้งแต่ จบป.เอก ไปจนจบป.๔ เรามีศีลสามัญตา โสดาฯเสมอโสดาฯ สกิทาฯเสมอสกิทาฯ ...หรือใครจะหลงว่าตนสูง แต่ที่จริงตนต่ำ ผู้ใหญ่เขาก็จะมีวิธีการทำทราบ ให้เสมอสมาน ให้อยู่อย่างไม่ขัดแย้ง แต่ส่งเสริมกัน...”

ส่วนสุขภาพของพ่อครูในรอบครึ่งปี ๒๕๕๗ ขณะพ่อครูอายุครบ ๘๐ ปีเต็ม ในวันที่ ๕ มิ.ย.๕๗ นี้ โดยองค์รวมแล้ว **ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก** พยาบาลที่รพ.รามาริบัติแปลกใจ ขณะขอตรวจวัดความดันโลหิตพ่อครู โดยพยาบาลถามอย่างแปลกใจว่า อายุ ๘๐ แน่ใจหรือ? พ่อครูก็ตอบว่า ใช่ เพราะว่า พ่อครูกระฉับกระเฉง ไม่มีอาการเหมือนคนแก่อายุ ๘๐ แต่อย่างไร

ผู้ติดตามใกล้ชิดให้ความเห็นว่า **ที่พ่อครูดูไม่แก่เหมือนอายุ เพราะพ่อครูทำ ๘ อ. ได้ครบสมบูรณ์นั่นเอง** นี่แหละจึงเป็นที่มาของ ๘๐ ปีไม่มีแก่ ...จริงๆ ใครไม่เชื่อก็ต้องมาดูพ่อครูเป็นตัวอย่าง และที่สำคัญหากพิสูจน์ด้วยตัวเองจนมีผล ก็เชื่อได้อย่างสนิทใจที่สุด

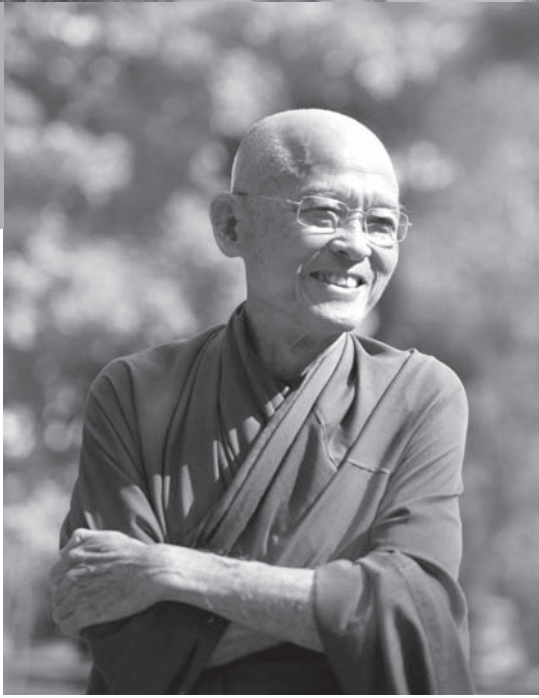
 คณะผู้จัดทำ

งานฉลอง 80 ปี วิถีชีวิต [80 ปี ในพีแก]

ในวาระ....อโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓
และวันบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

ช่วงที่การชุมนุมประท้วงระบอบทักษิณกำลังเข้มข้น จะถึงวันนัดสำคัญที่ก้านนสุเทพนัดให้มาชุมนุมครั้งสุดท้าย **คณะรักษาความสงบแห่งชาติ** หรือ **คสช.** โดยมี **พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา** เป็นหัวหน้า ได้ทำการรัฐประหาร และมีคำสั่งให้สลายการชุมนุมของทุกสีทุกกลุ่ม **กปปส.** จึงต้องสลาย แยกย้ายกันกลับคืนถิ่นของตน **ชาวกองทัพธรรม**เองก็ต้องอำลา จากพ่อแม่พี่น้องผู้ร่วมชุมนุม ที่อยู่ร่วมกันร่วมนอนกันมา ตากแดดตากฝนเจอลมหนาวมาด้วยกันเกือบปี

เมื่อการชุมนุมต้องจบลงอย่างกะทันหัน ก็เป็นช่วงวาระของงาน**อโศกรำลึก**พอดี ซึ่งช่วงที่ การชุมนุมยังไม่เลิก ก็ยังไม่ได้มีการกำหนดว่าจะจัดงานที่ไหน ปกติจะจัดที่**สันติอโศก** แต่ถ้าการชุมนุม ยังไม่เลิกคงจะจัดที่ชุมนุมที่ผ่านฟ้าเลย เมื่อมีการสลายการชุมนุมแล้ว **งานอโศกรำลึกคราวนี้ ตรงกับ**

วันคล้ายวันเกิดของพ่อครู ซึ่งพ่อครูจะมีอายุครบ ๘๐ ปี พ่อครู จึงมีดำริให้ไปจัดงานที่พุทธสถานราชธานีอโศก เพื่อให้พวกเรา ได้ไปพักผ่อน จากการที่ต้องมุงมั้นชุมนุมมาเกือบปี สถานที่ กว้างขวาง ถ้ามีแขกหรือมาร่วมงาน ก็จะต้องรับกันได้เต็มที่ เพราะมีพี่น้องผู้ร่วมชุมนุมรู้ข่าวนี้ ก็อยากจะมาร่วมงานด้วย งานอโศกรำลึกปีนี้ เป็นงานที่ลูกๆชาวอโศกตั้งใจที่จะใช้เป็นโอกาสแสดงความกตัญญูทศเวที่ต่อพ่อครู ผู้นำชาวอโศก จึงมีมติให้จัดงาน”อโศกรำลึกครั้งที่ ๓๓ ฉลอง ๘๐ ปี

วิชิตชัย” (๘๐ ปีไม่มีแก่) จัดถึง ๙ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔-๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

เมื่อมีมติจัดงานที่บ้านราชฯ ชาวบ้านราชฯก็ต้องระดมกำลังกันเตรียมงานและสถานที่ โดยด่วน ซึ่งบ้านราชฯช่วงนี้มีการพัฒนาสถานที่ ขุดลอกบึง ทำถนน ปรับภูมิทัศน์ใหม่ ที่ริมมูน กลายเป็นลานกว้างใหญ่ เหมาะที่จะใช้จัดงานฉลองในครั้งนี้ออดี

มีการเริ่มเตรียมงานตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤษภาคม โดยมีนักเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ นักเรียนอาชีวะของราชธานีอโศกและนักเรียนอาชีวะของศิระชะอโศก ร่วมกันขึ้นเต็นท์ใหญ่ที่ริมมูน เตรียมต้อนรับพี่น้องที่จะมาในงานอโศกรำลึก รวมถึงช่วยกันทำ ๕ ส. ปรับภูมิทัศน์ ปรับพื้นที่

วันที่ ๓๑ พ.ค.-๒ มิ.ย. งานเข้าค่ายบูรณาการของนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๕ เป็นค่ายฝึกฝนเพื่อพัฒนาตน เป็นการรวมนักเรียนชั้น ม.๕ จากทุกพุทธสถาน และนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ ๒ ทั้งหมดรวม ๕๒ คน กิจกรรมภายในงานค่ายฯ เน้นการมีส่วนร่วมในการทำงาน หรือกิจกรรมต่างๆ โดยไม่มีสีผ้าพันคอมาแบ่งกัน (แต่ละพุทธสถานจะมีผ้าพันคอสีต่างกัน)

วันพุธที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

วันแรกของงานอโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓ และงานบูชาพระบรมสารีริกธาตุ “สัปดาห์ฉลอง

๘๐ ปี วิชิตชัย [๘๐ปีไม่มีแก่]” เวลา ๐๙.๐๗ น. **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** แสดงธรรมเป็นปฐมฤกษ์ ต่อจากนั้น**นายรัชชัย สีสุวรรณ** รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี มาเป็นประธานกล่าวเปิดงาน และ ตีฆ้องชัยเป็นสัญญาณการเปิดงานอย่างสมเกียรติ เสร็จพิธีผู้ใหญ่บ้าน **คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก** และคณะ พาผู้ว่าฯและคณะผู้ติดตามชมสถานที่จัดงานรอบๆหมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก

๑๑.๐๐ น. ที่เขื่อนศูนย์บุญ **วงดนตรีมรวาส**ช่วยขับกล่อมเสียงเพลงให้พี่น้องเรารับประทาน อาหารกันอย่างมีความสุขและมีน้ำกร้อรับเชิญ เช่น **คุณกรรณิการ์ อารีสมาน คุณเล็ก(จตุพล**

จินดาพล)วงเจไฟว์ และนักร้องกิตติมศักดิ์ ชาวอโศก มาให้ความบันเทิงร่วมกับ วงมรวาสตลอดรายการ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการ

“เวียนธรรมภาคพิเศษ” ดำเนินรายการ โดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร รายการนี้ จะมีทุกวัน โดยมีชื่อรายการว่า **“เมื่อได้ พบพ่อท่านฯ ชีวิตฉันได้เปลี่ยนแปลง อะไร”** สลับกับรายการ **“ปิดทองหลัง พระ”**

บรรยากาคริมแม่ น้ำมูนมีการกางเต็นท์ใหญ่สำหรับญาติธรรมและพี่น้องมวลชนที่มาร่วมงาน ได้พักค้าง ตอนเย็น จะมีการปิ้งเผือก ปิ้งมัน จี่ข้าว อย่างบาร์บีคิวเลี้ยงกัน ในบรรยากาศแดดร่มลมตกลมพัดมาเย็นสบาย ช่วงเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** เทศน์ธรรมะกัณฑ์พิเศษ **เปิดโลกบุญนิยม ตอนที่ ๑** เทศน์บนเรือที่ใช้เป็นเวที

วันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

วันคล้ายวันเกิดพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เป็นวันที่พ่อครูมีอายุครบ ๘๐ ปี(ไม่มีแก่) ลูกๆ หลายคนปฏิบัติบูชาด้วยการงดอาหาร ๑ วัน

๐๖.๓๐ น. พ่อครู สมณะโพธิรักษ์นำภินทบาตจากใน ชุมชนสุริยแม่ น้ำมูน มีผู้มาเข้าแถว ใส่บาตรกันยาว และยังมีแขกคน สำคัญ เช่น คณะเสนาธิการร่วม ของกองทัพประชาชนโค่นระบอบ ทักษิณ(กปท.) นำโดย **คุณลุงเอี่ยม (พล.อ.ปรีชา เอี่ยมสุพรรณ)**,

พล.ร.อ.ชัย สุวรรณภาพ, พล.อ.ชูเกียรติ
ตันสุวัฒน์, พล.อ.ท.วัชระ ฤทธาคณี
อดีตผู้ว่าฯสนธิเตชานนท์, เรือตรีแซมดิน
เลิศบุศย์, คุณมนต์แมน กะการดี
อาจารย์กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ฯลฯ

บรรยากาศวันนี้อบอุ่นมาก ทั้งเป็นบุญ
บารมีที่ได้ร่วมกันใส่บาตรครั้งสำคัญ และยังไม่หายนึกถึงกันหลังจากที่ได้ร่วมชุมนุมที่ผ่านฟ้ากันมา ๒๘๙

วัน แล้วต้องจากกัน เป็นเวลา ๑๒ วัน (นับจากที่แยกย้ายกันกลับบ้าน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พ.ค.๕๗)
๐๘.๓๐ น. หลังจากบิณฑบาต พ่อครูพาปล่อยเรือชมแม่น้ำมูล โดยมีเรือเอี่ยมจิ้งหรีดสองลำ คือ
เรือชนะมาร และ**เรือย่านซิว** พ่อครูอยู่เรือชนะมารกับคณะเสนาธิการและญาติธรรม ขณะล่องเรือ
ท้องฟ้าปรากฏมีเมฆบดบังแดดตลอดเส้นทาง ทำให้อากาศเย็นสบาย พ่อครูสนทนากับลูกๆ โดยเล่า
ประวัติการก่อตั้งหมู่บ้านราชธานีโอศก ตั้งแต่ประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว ให้ลูกๆฟัง บรรยากาศอบอุ่น
ประทับใจ

ในช่วงเย็นเวลา ๑๗.๓๐ น. ตั้งแถวที่หน้าพระพุทธรูปโต นำโดย**สมณะดินดี สันตจิตโต** พา
หมู่สมณะ ลิกขมาตุ กรัก ปะ คณะเสนาธิการร่วม ชาวชุมชน ญาติธรรม ผู้ร่วมชุมนุม และ
นักเรียนสัมมาสิกขา เดินธรรมยาตรา จากถนนถมขึ้นใหม่ด้านหลังของพระพุทธรูปนิมิต ออกเดิน
ธรรมยาตรา อย่างสงบสำรวม เป็นแถว เดินอ้อมบึงหลังเรือที่พักของพ่อครู ไปสู่ลานยัญพิธีอันศักดิ์สิทธิ์
ริมมุน ท่ามกลางอากาศที่ร้อนอบอ้าว แต่ญาติธรรมก็เดินด้วยศรัทธา สงบ สำรวม เพื่อบูชาพ่อครู

พิธีตั้งสังจาธิษฐานบูชาพ่อครู

๑๘.๐๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ กรัก
ปะ คณะเสนาธิการร่วม ชาวชุมชน ญาติ
ธรรม ผู้ร่วมชุมนุม และนักเรียนสัมมาสิกขา
ก็ได้มานั่งรวมกันอย่างพร้อมเพรียง ที่
ถนนใหม่ริมแม่น้ำมูน หน้าเรือปริมพิธี โดย
พ่อครูนั่งอยู่บนเรือที่ทำเป็นเสมือนเวที ก่อน
จะทำพิธีตั้งสังจาธิษฐานบูชาพ่อครู สายฝน
และลมแรงได้กระหน่ำมาอย่างหนัก เหมือน

มีน้ำมนต์เทลงมาจากพาคฟ้า ทำทวยพลังศรัทธาของเหล่านักบวชทั้งหมดว่าจะถอยร่นหรือไม่
ทำให้หลายคนได้เห็นภาพน่าประทับใจ ทั้งสมณะ ลิกขมาตุไม่มีท่านใดลุกขึ้นหลบฝนเลย ทั้งคณะ
เสนาธิการร่วม ญาติธรรม นักเรียนสัมมาสิกขาจำนวนมาก ก็ยังคงนั่งท่ามกลางสายฝนที่เทมาอย่าง
ไม่กลัวเป็นหวัดเลย มีผู้มนต์ให้สมณะลิกขมาตุหลบเข้าไปในเต็นท์หรือในเรือก่อน รอให้ฝนหยุดตก
ค่อยทำพิธีกรรมกันต่อ แต่สมณะและลิกขมาตุส่วนใหญ่รวมทั้งญาติธรรมบางส่วน ก็ยังคงนั่ง
ปักหลักทำทวยสายฝนอย่างมั่นคงไม่ไปไหน สายฝนได้ตกยาวนานประมาณ ๒๐ นาที จึงได้เบาลง
เป็นเหมือนการจบบททดสอบจากธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ **ว่าลูกอโศกจะอดทนได้ไหม?** ซึ่งก็ได้คำตอบ
แล้วว่า **แม้จะมีอุปสรรคมากขนาดไหน ก็สู้ไม่ถอย**

จากนั้นสมณะเดินดิน ดิกขวีโร นำหมู่่นักบวชและฆราวาสกราบพ่อครู ๓ ครั้ง แล้วพาก
กล่าวคำบูชาครู

ตั้งนะโม (๓ จบ)

...ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ซึ่งเป็นแสงสว่างของโลก ผู้ทรงประทาน

เส้นทางแห่งความพ้นทุกข์ให้แก่มวลมนุษยชาติ ด้วยการประกาศอารยสัจ ๔ และมรรคมีองค์ ๘ ซึ่งมีสัมมาทิฐิ ๑๐ เป็นเส้นทางสำคัญที่จะนำไปสู่การตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ณ บัดนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้ก้าวพ้นความสงสัย และมีความเชื่อมั่นกันว่า

อตฺถิ ทินนัง ทานมฺิผลจฺริง

อตฺถิ ยิตถํ ยญฺญพิธิมฺิผลจฺริง

อตฺถิ หุตฺถํ พิธิปฏิบัติ จนเกิดผลที่จิตมีจฺริง

อตฺถิ สุกฺกทุกกฺกานํ กัมมานํ ผลํ วิปาโก การทำดีทำชั่ว มีผลดลบันดาลได้จฺริง

อตฺถิ อยํ โลก โลกโลกิยนี้มฺิจฺริง

อตฺถิ ปโร โลก โลกหน้ามฺิจฺริง

อตฺถิ มาตา อตฺถิ ปิตา แม่และพ่อผู้ให้กำเนิดทางจิตวิญญาณของข้าพเจ้าทั้งหลายมีจฺริง

อตฺถิ สัตฺตา โอปปาติกา สัตว์โลกที่ผุดเกิดทางจิตวิญญาณมีจฺริง

อตฺถิ โลก สมณพราหมณา สัมมคคตา สัมมาปฏิบัติเนนา เย อิมญฺจ โลกํ ปรัญจ โลกํ สยํ อภิญญา สัจจิกตฺวา ปเวทนตฺติติ สมณพราหมณ์ผู้รู้แจ้งโลกนี้ โลกหน้า ด้วยตัวเองแล้วประกาศ ให้ผู้อื่นได้รู้ตามมีจฺริง

และบัดนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ก็ได้พึ่งพาอาศัย สมณพราหมณ์ผู้รู้แจ้งนั้น คือพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้นำสัมมาปฏิบัติ จนส่งผลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้เกิดแสงสว่างในชีวิต มีสัมมาทิฐิ ๑๐ และสัมมามรรค สัมมาผล ตามธรรมสมควรแก่ธรรม

๘ ทศวรรษของชีวิตในการกอบกู้ศาสนาที่ผ่านมา พ่อท่านได้ทุ่มเท ทั้งร่างกายแรงใจ ด้วยเลือดทุกหยดและเหงื่อทุกหยาด เพื่อประโยชน์และความสุขของมวลมนุษยชาติมาตลอด

จวบจนวาระสำคัญในโอกาสนี้ ที่พ่อท่านจะมีอายุขึ้นปีทศวรรษที่ ๘ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ซึ่งเป็นลูกๆที่ได้ชีวิตใหม่ ได้กำเนิดใหม่ทางจิตวิญญาณ ขอปฏิญาณตนร่วมกันว่า...

ข้าพเจ้าทั้งหลาย จะขยันหมั่นเพียร ตั้งใจศึกษา ฝึกฝนอบรมตน ให้เกิดมรรคเกิดผล ยิ่งๆขึ้นไป ด้วยความไม่ประมาท ในโทษภัยแม้มีประมาทน้อย พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย ที่ยังไม่มศีล ที่บริบูรณ์ก็จักมศีลให้บริบูรณ์ ส่วนผู้ที่มีศีลที่บริบูรณ์อยู่แล้ว ก็จะเจริญในอริศีล อริจิต อริปัญญา ให้เจริญก้าวหน้า ยิ่งๆขึ้นไป

เพื่อจะได้ออกจากความเป็นทาสในระบอบทุนนิยม มาสู่ความเป็นไท ในบุญนิยม เพื่อจะได้ออกจากความวนของโลกียะ สู่โลกุตระ ที่พาให้พ้นทุกข์ และเพื่อจะได้ออกจากอาณาจักรของเทวนิยมสู่อาณาจักรที่มีกรรมของเราเป็นที่พึ่งของเราและเป็นสมบัติของเรา

และสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายขอตั้งสัจจาธิษฐานว่า...

นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าทั้งหลาย จะได้ช่วยกันทุ่มเทร่างกายแรงใจ อุทิศชีวิตที่เหลือนี้ให้กับพระศาสนา ให้ได้มากที่สุด เท่าที่ข้าพเจ้าแต่ละคนจะทำได้ เพื่อให้เข้าถึงในสิ่งที่ยังไม่ได้เข้าถึง เพื่อให้ได้บรรลุ ในสิ่งที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อเป็นธรรมทายาท แบ่งรับมรดกธรรม ที่พ่อท่านได้

อบรมสั่งสอน ทั้งพาหน้าพาทำ อย่างสุดชีวิตตลอดมา

สัจจาธิษฐานที่เป็นปีติบูชาของข้าพเจ้าทั้งหลายนี้ จะได้เป็นพลวปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของชีวิตได้ เพราะความสำนึกในกตัญญูของลูกๆทั้งหลายนี้ ย่อมทำให้ชีวิตได้พบกับอุดมมงคลนั้นแล
สาธุ สาธุ สาธุ

จากนั้นพ่อครูได้แสดงธรรม มีเนื้อหาโดยย่อว่า

มันเป็นเหตุการณ์ที่อาตมาไม่รู้ว่าจะมีการปฏิญาณ ตั้งใจลงทุนลงแรงกันขนาดนี้และ
ธรรมชาติก็มีฝนตก ท่านก็ตกของท่าน ท่านไม่รู้ว่าจะเราทำอะไรหรอก แต่เราก็ดีกินว่า ท่านคงทดสอบเรา
และเราก็ได้รับการทดสอบ แต่เดี๋ยวนี้
ทนได้ ฝนเราก็ทนได้ ตากแดดร้อน
เหงื่อไหลก็เปียกเช่นเดียวกับตากฝน
เป็นการพิสูจน์ใจเรา

พวกเราไม่มีมรรคผล อาตมา
ไม่ได้พูดประเล้าประโลม เพราะอาตมา
ไม่ได้พูดในตอนแรกๆ แต่ตอนนั้นพูดย้ำ
หนักขึ้น เหมือนพระพุทธเจ้าที่ท่านพูด
เน้นหนักว่าท่านคือที่สุดในโลก เยี่ยม
ยอดที่สุด ครอบงำทุกโลก ท่านตรัส
ด้วยพระทัยของท่านที่ไม่ได้พูดเพื่อหลอกใคร
ให้มาเชื่อมาหลง

อย่างอาตมาก็ไม่ได้พูดเพื่อให้คนมา
เชื่อตายๆ อาตมายอมรับอย่างเดียวว่าอาตมามี
ความรู้ธรรมะ อาตมาไม่มีฤทธิ์เดชอย่างที่คนเข้าใจ
เป็นอิทธิฤทธิ์หรืออาเทศนาปาฏิหาริย์ อาตมาไม่
ได้เอาสิ่งเหล่านั้นมาเป็นเครื่องชีวิตการบรรลุมรรค

พ่อครูแสดงธรรมจนถึงเวลาประมาณ ๑๙.๓๐ น. ซึ่งสายฝนก็ยังตกกระหน่ำมาอย่างหนัก
เป็นระยะๆ เป็นบททดสอบที่มาเป็นระลอกๆ ให้ลูกๆได้นั่งฟังธรรมท่ามกลางสายฝน บางท่านก็ใช้ผ้า
พลาสติกวางทางสี่ฟ้าวางที่ปูไว้สำหรับนั่งมาคลุมกายแทน ดูแล้วคล้ายกับตอนที่พวกเราไปชุมนุม
ท่ามกลางสายฝน

เมื่อพ่อครูเทศนาจบสายฝนก็ซาลง จากนั้นบรรดาลูกหลานนักเรียนสัมมาสิกขาทุก
พุทธสถานมาขับร้องเพลงถวายพ่อครู และยังมีเพลงพิเศษที่แต่งขึ้นในงานนี้ ชื่อเพลง ๘๐ ปีพ่อครู
แต่งโดย สมณะเด่นตระวัน นรวีโร ทำนองโดย คุณปฏิพล เหมวรานันท์ จบลงอย่างน่าประทับใจ

และที่สำคัญที่สุดคือ ปีนี้พ่อครูในฐานะครูเพลง ที่เคยแต่งเพลงมามากมาย ก็ได้มีการประเมิน และให้ชมทรัพย์การร้องเพลงหมู่ของลูกๆหลานๆ เป็นการให้ความรู้และกำลังใจแก่ลูกหลานด้วย ซึ่งส่วนใหญ่มักพร่องที่ทำนองหรือเมโลดี้ไม่ถูกต้อง นับเป็นความกรุณายิ่งแก่บรรดาลูกหลานชาวอโศก

ในปีนี้อัฒกประกอบศิลป์ของพ่อครูลงตัวและทำให้บรรยากาศหลังขึ้นเป็นไปโดยธรรม ทุกคนจะรู้สึกถึงความประทับใจ และเก็บความทรงจำที่ดีในครั้งนีไว้บอกเล่าต่อไป ให้กับพี่น้องที่ไม่มีโอกาสมาร่วมงานในครั้งนี สุดท้ายนี้ขอให้พ่อครูมีสุขภาพแข็งแรงอายุยาวนานถึง ๑๕๑ ปี ตามปณิธานที่ท่านได้ตั้งไว้ และเชื่อว่าลูกๆทุกคนก็จะพยายามลดละกิเลสเพื่อเดินตามรอย และติดตามเรียนรู้ธรรมะดีที่มีคุณค่ายิ่ง และนำไปปฏิบัติ เพื่อพ้นทุกข์ และเพื่อที่จะอยู่ร่วมฉลองในวัน**ที่อายุพ่อครูครบ ๑๕๑ ปี ในปี พ.ศ.๒๖๒๘** ซึ่งจะใช้เวลาอีกแค่ ๗๑ ปีเท่านั้นเอง สาธุ ขอให้บารมีของท่านเป็นจริงด้วยเถิดเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

วันศุกร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

ทุกวันของงานในยามเช้า สมณะ ลิกขมาตุบิณฑบาต ทั้งในชุมชนและที่ริมมูน แต่ละวันจะมีการบำเพ็ญประโยชน์โดยการปลูกหญ้าแฝก และต้นยางนา รอบๆหมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก และมีงานที่โรงปุ๋ยพลังชีวิตที่ต้องการแรงงานจำนวนมาก

งานหนึ่งจัดทำวัตรเช้า เป็นงานที่ให้เราเราได้พักผ่อนกันเต็มที่ จากการเหนื่อยล้าจากการชุมนุม

ช่วงสายจะเป็นธรรมะก่อนฉัน โดยสมณะ ลิกขมาตุ แสดงธรรมที่เขื่อนศูนย์สูญ

ตอนบ่ายเป็นรายการ**“เมื่อได้พบพ่อท่านฯ ชีวิตฉันได้เปลี่ยนแปลงอะไร”** สลับกับรายการ **“ปิดทองหลังพระ”**

รายการภาคเย็นตั้งแต่ ๑๗.๐๐ น. เป็นต้นไปจะจัดรายการที่ริมมูน โดยเวลา ๑๘.๐๐ น. เป็นการเทศน์ของ**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** หลังจากนั้นเป็นความบันเทิงภาคค่ำ

แต่เนื่องจากฝนตกหนักเมื่อวาน พื้นที่ถนนบริเวณริมมูนเป็นโคลนเลน จึงต้องย้ายรายการภาคค่ำทั้งหมดไปจัดที่เขื่อนศูนย์ฯ แทน และวันนี้หลังพ่อครูเทศน์จบมีการฉาย VTR **สารคดีชีวประวัติของพ่อครู ตอน ๑ “ชีวิตชาติชั่ว”**

วันเสาร์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

เป็นวันที่ ๒ ของการล่องเรือชมบรรยากาศ วิถีชีวิตสองฟากฝั่งแม่น้ำมูล วันนี้พ่อครูแบ่งเรือออกเป็น ๒ กลุ่ม **กลุ่มศิลปิน ๔** และ**กลุ่มศิลปิน ๕** ซึ่งมีดนตรีบรรเลงให้ความเพลิดเพลินตลอดการล่องเรือ นักร้องสลับเปลี่ยนกันมอบบทเพลงสบายๆ ในบรรยากาศเป็นกันเอง อบอุ่นมากๆ

ภาคค่ำ ธรรมเข้มข้น จากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เทศน์เรื่อง **“บุญ กับ กุศล”** ต่อจากเมื่อวาน หลังจากนั้นเป็นช่วง VTR สารคดี ตอน ๒ **“กบฏศาสนา”** และวันที่ ๘ มิ.ย. ฉายตอน ๓ **“ธรรมยาตราพำภูษาติ”**

จบแล้วมีเพลงที่สะท้อนเรื่องราวในช่วงที่พ่อครูต้องพากเพียรปฏิบัติ และต้องอยู่กับสภาวะที่ถูกกดดันจากมหาเถรสมาคม ในกรณีคดีสันติอโศก

ล่องเรือยามเช้า

วันจันทร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗

มีรายการพิเศษคือ ในช่วงค่ำพ่อครูพาลูกๆมาบูชาพระบรมสารีริกธาตุต่อหน้าองค์พระพุทธรูป ก่อนเริ่มรายการ เกิดลมพัดแรงเหมือนพายุเข้าฝนตกหนัก จึงต้องย้ายสถานที่จากบริเวณพระพุทธรูป เข้าสู่เสื่ออนุญญาแทน พิธีบูชาพระบรมสารีริกธาตุครั้งนี้แตกต่างจากทุกปี คือนอกจากจะมาจัดพิธีที่ชุมชนบ้านราชธานีแล้ว ก่อนจะทำยัญพิธีก็เกิดฝนฟ้าคะนองฝนตกหนัก ท้องฟ้าสีแดงเหมือนว่าฟ้าดินรับรู้เป็นพยานให้กับการทำยัญพิธีครั้งนี้

วันอังคารที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

เป็นวันออกโศกรำลึก รายการเทศน์ก่อนฉันวันนี้ เป็นรายการพิเศษ **สัมภรณ์ชีวิต พลตรี จำลอง ศรีเมือง** ดำเนินรายการโดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** เป็นการเล่าชีวิตการทำงานที่ผ่านมา สรุปลงกันทั้งศาลา

วันพุธที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

วันนี้มีรายการพิเศษคือ **อาจารย์ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์** ผู้พลิกผันชีวิตกลายเป็น นักมังสวิรัตได้ ๒ ปีครึ่งแล้ว สนใจและกำลังศึกษาเรื่องสุขภาพและอาหารมังสวิรัตอย่างใกล้ชิด ได้ให้ความรู้คุณค่าทางวิชาการของอาหาร มังสวิรัต และความแข็งแรงของนักมังสวิรัต ที่เหนือกว่าคนกินเนื้อสัตว์ เพื่อเป็นวิทยาทาน ให้พี่น้องญาติธรรมชาวโลก ซึ่งรับประทาน อาหารมังสวิรัตกันคนละหลายปี บ้างก็ ๑๐ ปี บ้างก็ ๒๐ ปี บ้างก็ ๓๐ ปี และมีบาง คนรับประทานถึง ๔๐ ปี เช่น พลตรีจำลอง พวกเราเป็นนักมังสวิรัต แต่อาจจะขาด รายละเอียดในด้านวิชาการ วันนี้จึงได้ ความรู้เพิ่มเติมหลายเรื่อง

และในช่วงบ่ายเป็นการสวมแหวน(รวมแรง)ของพี่น้องทุกพุทธสถาน เพื่อช่วยกันเก็บงาน จะได้ช่วยลดภาระของชาวบ้านราชา เพราะทุกคนมีหัวใจร่วมเป็นเจ้าของอยู่แล้ว

การแสดงธรรมของพ่อครูในวันนี้ ท่านได้ให้แง่คิดเรื่องการทำงานแก่ชาวโลก **กรณีเกิด ความล้มเหลว กรณีนี้สิ่งที่ได้คือ น้ำใจ....**

อาตมาขอขอบคุณขอบคุณพวกเรา เองง่ายๆนะเราจัดงานนี้เตรียมงานไว้ริมมุน เราก็คงไม่เห็นว่า ฝนมันจะมาน้ำจะมาเร็ว ต้องรีบทำถนนกัน ผู้ทำถนนก็มีน้ำใจทำให้เร็วภายในวันเดียว ตั้งประมาณ

เจ็ดร้อยเมตรนะ ก็นี่กว่าจะไปรอด ที่ไหนได้ฝนลงอีก ถ้าน้ำริมมุนไม่ขึ้น ก็กันพอได้นะ ถ้าฝนไม่ลงก็ไปรอด อุตสาห์กางเต็นท์ไว้ตั้ง ๗ เต็นท์ ใหญ่ วันหนึ่งกางได้แค่สองถึงสาม เต็นท์ ถ้าคนเยอะก็อาจได้สี่เต็นท์ วันทั้งวันเลยนะไม่ง่าย ต้องขันต้อง ยกต้องใส่ ทำเสร็จแล้วแทบจะไม่คุ้ม ในการใช้เลย นี่ถ้าคิดอย่างทุนนิยม นี่ไม่คุ้มเลย ดีที่เรามีจิตบุญนิยม

เหนี่ยอกัน เสร็จแล้วก็ต้องรีบรื้อ เพราะทางลพบุรีเขามาเยี่ยมต่อ พอดีรีบรื้อก็เพราะว่าเราไม่ได้ใช้

ส่วนทางอุดมก็เตรียมที่ไว้แล้ว มีจอ LED มีแสงสีเสียงอย่างโอ้โฮ แล้วก็เหมือนหมาเห่า เครื่องบิน เตรียมที่แล้วก็ไม่ได้ใช้ จนแล้วจนรอดมาถึงวินาทีนี้ เตรียมอย่างหนักเหนี่ยอนะนี้ แต่ พวกเราก็อ่า ถ้าเป็นทุนนิยม จิตของเรามันอยากจะได้สิ่งแลกเปลี่ยน มีอามิส มันจะท้อใจท้อแท้

เสียชีวิต ภูเขาไม่ไหลเลย อะไหล่โหมโรงสารพัดโหม จะลงโหมคนนั้นคนนี้ อาละวาดไปเลย แต่พอจิตเป็นบุญนิยามนี้มันน้อย เราลงทุนลงแรงไป จิตที่จะต้องฮึดฮัดพิศพิศ อาละวาดอย่างนั้นอย่างนี้ ยิ่งเงินก็ไม่ได้อะไรก็ได้ นี่ถ้าเป็นโลกียะก็ต้องอยากได้สิ่งตอบแทน แต่นี่ไม่มีอามิสล่อ นอกจากไม่มีอามิสล่อแล้วยัง Fail ล้มเหลวอีก

มันเป็นการทำงานที่จริงจัง มันเป็นการได้ฝึก หรือแม้ไม่ได้ฝึกแต่จิตของแต่ละคนสำเร็จคือไม่ได้ถือสาอะไรแม้จะเหนื่อย

มันมีเหตุปัจจัยเราก็รู้ว่ามันสุดวิสัย เราจะไปห้ามกันมันก็เป็นไปไม่ได้

เป็นการลงทุนฟรีสูญเปล่าก็ตาม อย่างน้อยมีคนเห็น มีคนรู้ มีคนเข้าใจว่า สังคมนี้เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยน้ำใจ

คนเหล่านั้นที่ทำงานคือคนที่เอาหัวใจใส่เข้าไปทั้งนั้นเลย คนเขาก็เห็นน้ำใจ อย่างเราออกไปชุมนุมคนข้างนอกเขาเห็นน้ำใจของชาวอโศกไหม? เห็นโจ่งโจ่งเลย **น้ำใจ**

นี้สุดยอด คำว่าน้ำใจนี้ภาษาอังกฤษไม่มี แต่ภาษาไทยหรือชาวเอเชียที่มี คนไทยเราศึกษาแล้วเอาหัวใจหรือสร้างน้ำใจได้ เอาหัวใจมาใช้ได้ ที่นั่งอยู่นี้ใครมีน้ำใจแล้วเอาหัวใจมาใช้บ้าง

วันที่พฤหัสบดีที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗

วันสุดท้ายของงาน บางคนบอกเป็นวันไก่อบิน ชาวชุมชน ญาติธรรมต่างเตรียมตัวเดินทางกลับพุทธสถานของตน และมุ่งมั่นปฏิบัติตามนโยบายที่พ่อครูบอกว่า ต่อนี้ไปอโศกจะเคี้ยวในมากขึ้น

ประทับใจพี่น้องที่มาร่วมงานทุกคน **เห็นถึงการที่มาจากหัวใจจริงๆ หัวใจแห่งความกตัญญูที่มีต่อพ่อครู** ทั้งญาติธรรมรุ่นเก่าแก่ รุ่นใหม่ พันธมิตร กปปส. จนถึงศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ที่มาพร้อมทนายท ทุกคนร่วมแรงร่วมใจกันมารับผิดชอบเป็นเจ้าภาพร่วมกัน ซึ่งบรรยากาศดูเรียบง่าย อบอุ่น และเป็นกันเองมาก

ในแต่ละวันมีการ**ประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก** เช่น เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษประชุมสุขภาพบุญนิยาม อบรมบุคคลากรทางการศึกษา และประชุมการศึกษาบุญนิยาม **ชาวอโศกร่วมกับอาศรมศิลป์** เปิดรับสมัครนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ฯลฯ

งานนี้มี**โรงบุญแจกต้นไม้**ซึ่งรับได้ไม่เกินคนละ ๑๐ ต้น เช่น พริก มะเขือ มะละกอ รวมถึงต้นไม้ใหญ่ ซึ่งก็ได้รับการตอบรับจากพี่น้องที่มาร่วมงานเป็นอย่างดี

มี**โรงบุญแจกอาหาร**ทุกวัน มีเจ้าภาพมาร่วมกับชาวบ้านราชแจทุกวัน รวมแล้วมีเจ้าภาพถึง ๒๘ ร้าน โดยในวันที่ ๕ มิ.ย. มีร้านโรงบุญออกร้านมากที่สุด เปิดโรงบุญตั้งแต่ ๗.๐๐-๑๗.๐๐ น.

มีอาหารทุกภาค และยังมีอาหารเพื่อสุขภาพอีกด้วย

ก๋วยเตี๋ยวแม่บุญ แจกตั้งแต่ก่อนงาน มาจนจบงาน หลังงานก็ไม่หยุดแจก....ทุกคนมาร่วม

กินก๋วยเตี๋ยว เพราะว่าเป็นสื่อแห่งความปรองดอง...ไม่อย่างนั้นจะหาว่าไม่กินเส้นกัน...!

สุดท้ายขอจบด้วยโอวาทพ่อครูตอน
สรุปรงานอศกรำลึก(๘๐ ปี ไม่มีแก่)

เรากางเต็นท์ ๗ หลัง คนก็มานิดเดียว เราตั้งส้วม ๘๐ หลัง แล้วคนก็มานิดเดียว หรือจัดสถานที่ริมมูนไว้ก็ได้ใช้นิดเดียว ขนจอ LED เตรียมไว้ก็ได้ใช้นิดเดียว **ถ้าเราคิดอย่างทุนนิยมเราก็ดูไม่คุ้มเลย เราไปคิดว่าเราจะได้แต่ว่าเราต้องคิดว่า เราได้ให้ เราไม่คิดว่าคุ้มหรือไม่** ถ้าเราเจตนาว่าเราทำเพื่อพี่น้องญาติโยมเรามาก เราก็ทำไว้ ถ้าเขามาเกินกว่าที่เราเตรียมไว้มันแย แต่ถ้ามาน้อยกว่าที่เราคาด เราได้ให้ เราไม่เสีย เราได้ ฝึกได้ อันนี้คืออาตมาว่าเราเสียสละ แต่เราไม่ได้เสีย เราให้เต็มๆ ดีกว่ามันไม่พอ เป็นคนชี้เหนี่ยว

สมมติว่า คนมามาก เราก็คิดว่ามันคุ้ม มันก็เท่ากันนั่นแหละ ถ้าจะมองในแง่ความ-สมเหมาะสมสมควร สรุ่ยสรุ่ย มันก็อยู่ที่การคาดคะเน กะเอา ซึ่งเราไม่ได้สรุ่ยสรุ่ย อาตมาก็มองว่าน่าจะมากกว่านี้ แต่เอาเข้าจริง น้อยกว่าที่คาด ไม่ได้เจตนา จะไปโทษใครทำไมไม่ได้ เรามีเสน่ห์เท่านี้ จุดที่เราต้องปรับมีอยู่

ถึงอย่างไร ส่วนเกินสูญไปก็ถือว่าสรุ่ยสรุ่ย เราก็ไม่เจตนา แต่ในด้านจิตวิญญาณการ-เสียสละเรามุ่งตรงนี้ดีกว่าชี้เหนี่ยว ถ้าชี้เหนี่ยวเห็นแก่ได้เห็นแก่ตัว เราก็ไม่ได้เรียนรู้อะไร แต่อย่างน้อยเราได้ทำงาน ได้ฝึกซ้อม ได้อดทน ที่ฝึกซึ่งคือเราไม่เสียใจ ไม่คิดเล็กคิดน้อย

ประสบการณ์ที่เราผ่านมานี้แหละคือชีวิตจริงๆ ที่อาตมาพาทำมาเรื่อย ต่างคนต่างทำต่างคิดต่างใช้ปัญญาช่วยกัน เป็นการศึกษาฝึกฝนความเป็นสังคมมนุษย์ เป็นเรื่องสำคัญไม่เกี่ยวกับอามิสเลย ทำอย่างนี้จะได้ลาภได้ยศสรรเสริญก็ไม่มี เราสู้ไว้เลย สดๆ เป็นการฝึกฝนสร้างสรร เป็นสิ่งประเสริฐจริงๆ เพราะฉะนั้นอาตมาไม่แปลกหู ที่คนเขาเข้ามาแล้วประทับใจ แปลกดี อยู่กันแบบนี้ เขาก็บอกไม่ถูกว่าเห็นอะไร แต่ก็รู้สึกว่ามีง่าย ๆ พฤติกรรมสังคมแบบนี้ มันประกอบขึ้นจากจิตวิญญาณเป็นตัวหลัก จิตวิญญาณที่ได้ฝึกฝนมา บางคน ๓๐ ปี บางคน ๒๐ บางคน ๑๐ ปี ก็ตาม ก็ได้ฝึกฝนมาทั้งนั้น มันมาจากจิตวิญญาณเป็นตัวหลัก ต่างคนต่างใช้ปัญญาใช้น้ำใจ

อาตมาได้ข้อสรุปอยู่ ๔ คำ ๑. ปัญญา ๒. น้ำใจ ๓. ซื่อสัตย์ ๔. อุตสาหะ อาตมาได้สี่คำนี้เป็นเรื่องที่เกิดจริงเป็นจริง ที่เราเป็นอย่างนี้ได้เพราะทฤษฎีพระพุทธเจ้า ทุกคนใช้ปัญญา อิศระส่วนตัวแล้วทุกคนก็น้ำใจของแต่ละคน ถ้าไม่มีน้ำใจเกิดไม่ได้ คำว่าน้ำใจนี่ลึกซึ้งมาก เป็นของใครของใครไม่ใช่บังคับ อิศระเสรีภาพ เป็นความพอใจจากภูมิใจด้วย เป็นพลังงานปัญญา พลังงานน้ำใจ ซื่อสัตย์

พวกเรามีอุตสาหะ หนึ่งงานเสรีจกเก็บได้หมด ใช้ปัจจุบันธรรมที่ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากัน เยอะแยะ แต่ต้องรีบตื่นที่ก้นกลางน้ำก็หนักหนา งานสังคมแบบเรา แล้วคนมากมาย โดยเฉพาะมีคนใหม่มาผสม ถ้าพวกเรากันเองก็ไม่มีเรื่องมาก แต่เมื่อมีคนใหม่มา คนที่ชวนชวาก็มี คนที่ไม่ชวนชวาก็มีมา จะนอนจะกินที่ไหนก็ไม่รู้ มาใหม่เราก็ต้องชวนชวายุติสาหะ รับแขก มีทั้งเรื่องจิตวิญญาณ มีน้ำใจ เป็นงานที่เราต้องศึกษาฝึกฝนอบรม ที่เราทำได้ขนาดนี้ อาตมาว่าเป็นความเรียบร้อย นี ๔ วันนะ ไม่ใช่หน่อยๆ โดยเฉพาะมีคนทำให้กินตลอดวัน ถ้ายังไม่นอนก็ไม่หยุด คนทำก็เก่งตลอด ๔ วัน และคำดีเตือนก็น้อย บกพร่องเล็กๆน้อยๆ ทำได้ขนาดนี้

เราฝึกฝนศึกษาเพื่อให้เกิดขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมแบบนี้ในมนุษยชาติ ซึ่งแตกต่างจากเขา ที่ตัวใครตัวมัน เราอยู่แบบสาธารณโภคี เราไปชุมนุมประท้วงนี่เราไปเผยแพร่สาธารณโภคี คนยังไม่เข้าใจว่าลักษณะสาธารณโภคี งานชุมนุมประท้วงหากไม่เกิดสาธารณโภคี มันอยู่ไม่ได้หรอก ๘ ถึง ๙ เดือนนี้ วงแตกตีกันตายก่อน มีทั้งคนนอกและคนใน ก็วงแตก

สาธารณโภคีเกิดตามหลัก สาราณียธรรม ๖ มีความระลึกถึงกัน ไม่เห็นแก่ตัว แต่ก่อนเห็นแก่ตัวหมด แต่พอมายูแบบนี้ แต่ละคนก็เกิดอาการระลึกถึงใจเขาใจเรา มันเกิดการต้องทำจิต ถ้าใครไม่ทำก็ไม่เกิดพฤติกรรม แล้วมันก็อยู่ได้ ฟังพาอาศัยกัน หนักนิดเบาหน่อย มันไม่ล่มบวมเลย

แล้วคิดดู อยู่กันก็เดือน ที่อยู่คืออะไร? คือมุ่งแล้ว อยู่กันอย่างไร ๔ เดือน บางคนมาเป็นครอบครัวนะ ก็อยู่กันในมุ้งนั่นแหละ แล้วมันอึดอัดกัน แต่ไม่เกิดวงแตก ไม่ปรากฏว่ามาตีกัน ไม่ฆ่ากัน กินก็ไม่ค่อยเต็ม มันตีกันนะแค่กิน หรือที่นอนถ้าไม่ค่อยจะดี ก็จจะระเบิด ทั้งที่กิน ที่ถ่าย แล้วไม่ทะเลาะกันมีเรื่องกัน แต่ที่เล็กๆน้อยๆก็ขาดหกตกหล่น แต่อยู่กันอย่างอวิวาทะ มันเกิดผลตามหลักสาราณียธรรม ๖ ของพระพุทธเจ้า มีความรักกัน เคารพกัน ให้เกียรติกัน มีสังกะหะ เกื้อกูลช่วยเหลือแจกจ่ายกัน มีอวิวาทะ ไม่วิวาทกัน กระเบียดกระเสียวทุกคนต้องเสียสละก็ไม่มีเป็นไร สามัคคีเยะก็พร้อมเพรียงกันได้

❀ ทีมงานข่าวอโศก

SSSU: ประทับใจ (๑๕๐)

บนเส้นทางสายนี้
อันมีพระมหาโพธิสัตว์เจ้าเป็นดวงประทีป
คือรางวัลแห่งความดีงาม
ที่ได้รับมอบมา

บนเส้นทางสายนี้
ชีวิตเหมือนสายฟ้าแลบ
ชีวิตสั้นนิดเดียวจนน่าใจหาย
ชีวิตคือการเรียนรู้ทุกอย่าง

บนเส้นทางสายนี้
สิ่งต่างที่ผ่านเข้ามา
พ่อ แม่ พี่น้อง หมาแมว เขา
ทุกอย่างคือสายธารที่ไหลหลาก

บนเส้นทางสายนี้
ไม่มีสิทธิไขว่คว้า หยิบฉวย จับจอง
มาด้วยมือที่ว่างเปล่าไร้ไหม
มาเพื่อทำความดีทั้งไว้บนโลกต่างหาก

บนเส้นทางสายนี้
จะจากไปด้วยมือที่ว่างเปล่าเช่นเดิม
แต่จิตวิญญาณสูงขึ้น บริสุทธิขึ้น
ด้วยบทซัดเกลตาที่โลกยกมอบให้

แม้ต้องทุกข์ทน เจ็บปวด เสียหาย
ต่อความพลัดพราก
ที่หลงยึดทุกสิ่งเป็นของเรา
ทุกสิ่งอันเป็นที่รักแห่งเรา

บนเส้นทางสายนี้
ด้วยสัมมาทิฐิที่รู้ชัด
แห่งสังขารที่รับมา ชีวิตจึงคือ
การเรียนรู้มาปล่อยคลายใจที่โมหะ
พราสอนตนต่อแต่นี้
ความทุกข์ซ้ำๆจากความพลัดพราก
คือบทเรียนแห่งสภาวะที่จะหยั่งเข้าถึง
“ไม่มีอะไรเป็นของเราเลยในโลกนี้”

ทุกสิ่งคือสายธารที่ไหลผ่าน
เพื่อสอนให้เราอดทน เข้มแข็ง
มีใจที่มั่นคง ไม่พองฟูไม่ห่อเหี่ยว
ไม่ต้องร้องไห้อีกต่อไป

บนเส้นทางสายนี้
จะเดินรุดหน้าอย่างมีศรัทธาและความเพียร
อย่างรู้ตนและรู้เท่าทัน
ไม่ไว้วางใจ หัวซุน หนีความทุกข์

บนเส้นทางสายนี้
จะน้อมรับทุกสิ่งที่เข้ามา
เพื่อเรียนรู้ ความถูกต้อง และผลักไส
ฝึกหัดยอมรับอย่างเข้าใจ

บนเส้นทางสายนี้
จะนำไปสู่ความสุขเย็นช้วนันรันตร์
ด้วยการเพียรสร้างปัญญาและเจโต
“ทุกสิ่งในโลกคือของโลกมิใช่ของเรา”

❀ เอี่ยมแข็ง

๒๙ พ.ค. ๒๕๗

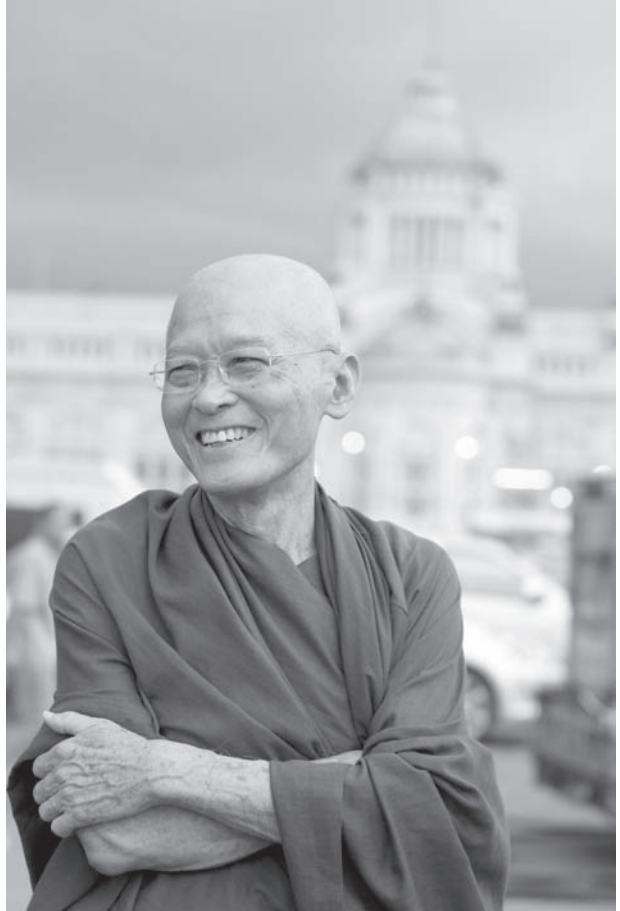
๘๐ ปี ไม่มีแก่

งานบูชาพระบรมสารีริกธาตุ
และงานอโศกราชลิก ครั้งที่ ๓๓

☆ ทิม สมอ.

วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖
เด็กชายคนหนึ่งถือกำเนิดมา ณ ดินแดน
แถบอีสาน ลูกชายคนเดียวของครอบครัว
ที่มีอันจะกิน และเชื้อสายเจ้าเมืองเก่า
แต่กลับถูกเลี้ยงดูอย่างเรียบง่าย บ่มเพาะ
ให้เขาก้าวแกร่ง เมื่อเผชิญหน้ากับ
ความทุกข์ทุกรูปแบบ

ด้วยพื้นฐานชีวิตที่ถูกหล่อหลอม
เขาจึงเป็นนักสู้ทุกข์อันมีแบบอย่างชีวิตไม่
สามัญที่น่าทึ่งคนหนึ่งในสังคมโลก เขาเป็น
คนขยันหมั่นเพียร ไม่ดูดาย มากน้ำใจ
พร้อมเสียสละช่วยเหลือผู้อื่น มีความรัก
และความหวังดีต่อเพื่อนมนุษย์ทุกคน
นามของเขา รัก รักพงษ์ อดีตนายกที่วิซาร์ด

เขา Born to be ผู้ร่วม-
กาสาวพัลลภ ภิกษุแห่งองค์สมเด็จพระ-

สัมมาสัมพุทธเจ้า ฉายาสมณะโพธิรักษ์ ทำหน้าที่เผยแผ่สังฆธรรมที่ถูกตรง ท่ามกลางความผูกอรอน
ของพุทธศาสนาที่ยาวนานกว่า ๒๕๐๐ ปี แม้เป็นงานหนัก แต่ด้วยปณิธานที่มุ่งมั่น เพื่อให้ชาวพุทธ
ได้ตระหนักถึงคุณค่าแก่นสารของศาสนา เพื่อช่วยมวลมนุษยชาติ หลุดพ้นภัยจากวิญญูสงสาร

ด้วยวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัด และการเทศน์ที่ผ่าความจริง เสมือนหางของที่คว่ำให้เปิดออก
สมญา “ขวานจักตอก” ทำให้ชาวพุทธจำนวนหนึ่ง เกิดปัญญาหันมาศึกษาปฏิบัติ ลดละกิเลส ตาม
ที่ท่านพาทำ จนได้ผลจริง ๆ เกิดศรัทธารวมตัวกันเป็นหมู่กลุ่มชาวอโศก

ตลอดเวลาการทำงานศาสนาที่ผ่านมาถึงวันนี้ “๘๐ ปี ไม่มีแก่” จึงเป็นคำกล่าวที่ไม่เกิน
จริงเลย และด้วยความตั้งใจจริงที่จะมีอายุยืนยาวถึง ๑๕๐ ปี ท่านได้อุทิศสละทุ่มเททุกอณูจิตทุกอณูกาย
บริหารร่างกายให้แข็งแรง ปลอดภัยจากโรคพยาธิเบียดเบียน เพื่อการทำงานที่คล่องตัวคล่องแคล่ว

มีฉันทะที่ล้นปรี่ ไม่เคยเหือดแห้ง กับอริยาบถว่าเริงเบิกบาน สนุก สดชื่น มีชีวิตชีวาเสมอ ในการทำงานเผยแผ่ศาสนา ซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดในชีวิตของท่าน

ลูกๆได้ประจักษ์แจ้งแล้ว ขอสัญญาจะเดินตามรอยเท้าพ่อ ฝึกฝนการเป็นคนดี ที่ดียิ่งขึ้น ทุกขณะ ด้วยการพยายามลดกิเลสให้เหลือน้อยที่สุด และหมดไปในที่สุด

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ถ้ามถึงนัยของงานอโศกรำลึก และคำว่า “บุญ” ต่างกับที่ชาวบ้านเคยรู้มาอย่างไร และมารู้จัก“สุริยเปยยาลสูตร” (แสงอรุณ ๗)

สูตรสำคัญสำหรับพวกเราในการเดินสู่มรรคองค์ ๘ อย่างมั่นคง

ถาม : งานอโศกรำลึกปีนี้จัดตั้ง ๙ วัน มากกว่าครั้งก่อนๆ มีจุดประสงค์อย่างไร งานนี้ประสบความสำเร็จหรือผิดพลาดอย่างไรบ้าง และมีอะไรพิเศษกว่าครั้งก่อนๆ

พ่อท่าน : งานอโศกรำลึกคราวนี้จัด ๙ วัน มีความประสงค์พิเศษจริงๆ นั่นก็คือ ได้คลายเครียด ได้พักผ่อน ได้สังสรรค์กันบ้าง จากที่เราได้ไปชุมนุมกัน ไอ้ไฮ...เครียดกันมาตั้ง ๔ เดือน ตอนแรกว่าจะจัด ๗ วัน เราเคยจัดเต็มเหยียดวันอโศกรำลึก ๗ วัน คราวนี้เอา ๙ วันเลย แล้วอีกเหตุคือได้เกิดสังสรรค์กันระหว่างคนใหม่คนเก่า เพราะงานนี้คิดว่าจะมีคนใหม่ คนที่อยากจะไปพักผ่อน จะไปสัมพันธ์กับเรามีเวลามากขึ้น ก็ตั้ง ๔ เดือนที่เราไปสัมพันธ์เป็นพี่น้องร่วมกินร่วมนอนลำบากด้วยกันมา ดังนั้นงานสังสรรค์กันแค่ ๙ วัน มันจะไปมากไปมายอะไรก็น่าจะทำ เพราะถ้าน้อยวันไปไม่น่าจะคุ้มกับงานนี้ เห็นว่าอย่างนั้นจึงตกลงใจจัด ๙ วันอย่างเต็มที่

อาตมาก็ตั้งใจว่าจะพยายามเฉลยธรรมะหรือเปิดธรรมะ เรื่องคำว่า บุญ กับคำว่า กุศล ซึ่งเป็น

ค่ากลางๆ คนข้างนอกก็ฟังได้ คนข้างในก็ฟังได้ จะได้เข้าใจทั้ง ๒ ระดับ โดยคนนอกฟังว่า“บุญ”เขาจะได้ยินและได้รู้สึกถึงความแตกต่าง แม้เขาจะเข้าใจไม่ถึงความหมายลึกๆที่อธิบาย สำหรับพวกเราที่แน่นอนแล้วว่า ได้ยินได้ฟังนัยแห่งความแตกต่างกันมาบ้างเป็นเบื้องต้นแล้ว คราวนี้ตั้งใจจะแจกแจงให้มากขึ้นอีก ผู้มาใหม่เมื่อได้ฟังแล้วก็จะรู้บุญกับกุศลว่าแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งพวกเขาเข้าใจผิดกันมานาน ว่าบุญหมายถึงอย่างไร แล้วเขาเอาบุญมาค้ามาขายกัน มีนัยอย่างไร ถ้าคนมีปฏิภาณดีๆจะฟังเข้าใจว่า ทำไมเขาถึงโง่กว่าบุญ

มากกว่ากุศล เอาบุญมาขายหมดเลย ราคากุศลที่จริงน้อยกว่าบุญแล้ว เพราะฉะนั้นคนที่รู้คำว่าบุญมีราคามีค่าสูงกว่ากัน เขาก็เอาบุญมาเป็นเครื่องค้าเครื่องขายหรือเครื่องล่อ

คำว่าบุญจึงผิดเพี้ยนไปจากความหมายจริง เอาบุญมาค้ามาขาย จึงได้บาปอย่างหาประมาณมิได้ด้วยความไม่รู้เท่าทันสังขารธรรม เพราะมันเป็นการโกหกแท้ๆ มันไม่ใช่แค่ล่อหลอกเท่านั้น มันค้านแย้งกับสารสังขะของพุทธธรรมในความเป็น“บุญ”ที่ถูกต้องแท้จริงชนิดที่ตีกลับเลย

เพราะว่า
“บุญ”ไม่ใช่ภาวะของการ“ได้มา” หรือ“จะเอา” แต่“บุญ”เป็นภาวะที่สละออกของจิตหรือการชำระกิเลสใน

สันดานของเราออก “บุญ”ไม่ใช่ภาวะที่เราจะได้มา หรือจะเอา“อะไร”มาให้ตน หรือจะ“ได้มา”ให้ตน ทว่าการใช้คำว่า“บุญ”กันในภาษาไทยกลายเป็นเรื่องที่จะ“ได้มา” หรือจะ“เอา”อะไรต่ออะไรมาให้ตนกันไปหมดแล้ว มันก็เลยผิดศาสนา ผิดเนื้อหาแท้ ผิดสังขารธรรมในคำว่า“บุญ”นี้กันไปหมด ก็แยะเลย

เพราะฉะนั้นเมื่อมีโอกาส อาตมาก็คิดว่า จะต้องพยายามขยายความให้เข้าใจ จะพยายามขยายความเรื่องนี้โดยตรงทั้ง ๙ วัน จนจะออกเป็นหนังสือ ๑ เล่ม ตั้งชื่อสั้นๆแล้วว่า คำบุญคือบาป

ถาม : คำว่า“บุญ”ที่เขาใช้กันอยู่ก็ไม่ตรงกับความจริง

พ่อท่าน : ถูกแล้ว ชาวพุทธหรือชาวไหนก็ตามที่เอาภาษา คำว่า“บุญ”ไปใช้สื่อสารกัน ทุกวันนี้ไม่ตรงกับความจริงแล้ว โดยไปเข้าใจว่า บุญคือการได้“สิ่งใด”หรือ“ภาวะใด”ก็ตามมา เป็นการตอบแทนมาให้แก่ตน หลงผิดไปเข้าใจว่า “ได้บุญ” คือการ“ได้สิ่ง”หรือ“ได้อะไร” มาเป็นของตน มาให้แก่ตน แต่ความหมายของคำว่า“บุญ” คือ การชำระออกไป เอาออกจากตนจนหมดตัวหมดตนต่างหาก

ภาษาคำว่า“บุญ”นี้
จริงๆแล้วความหมายไม่ตรงกับ
ความหมายแท้ๆกันแล้ว

ทุกวันนี้เข้าใจคำว่า “บุญ”คือ“กุศล” และเข้าใจคำว่า“กุศล”คือ“บุญ” โดยไปเข้าใจคำว่าบุญคือภาวะที่คนจะได้ลาภยศชั้นสรรเสริญโลกียสุข”หรือได้“อะไรที่โลกอยากได้หรือปุถุชนอยากได้กัน”มาให้แก่ตนได้เป็นของตน แม้แต่หลอกกันเป็น“วิมานในภาพายหน้า”มาให้ตน ซึ่งนั่นแหละที่ผิดความหมายของคำว่า“บุญ”อย่างยิ่ง

*ชาวพุทธ...หลงผิดไปเข้าใจว่า ได้บุญ คือการ ได้สิ่ง
หรือ ได้อะไร มาเป็นของตน มาให้แก่ตน
แต่ความหมายของคำว่าบุญ คือ การชำระออกไป*

แท้ๆแล้ว “บุญ”คือ
การชำระกิเลสออกจากตน ให้
หมดตัวหมดตน เอาออกไปให้
หมด บุญคือการชำระออก
ส่วนได้มาเป็นของตน ได้บุญ
แล้วก็เข้าใจว่าตนได้อะไรมา
หอบไว้ๆ มันคนละเรื่องกัน

ตีลังกาหัวกลับเลย เพราะฉะนั้นคำว่าบุญจึงเสียความหมายไป การปฏิบัติธรรมในศาสนาจึง
หมดทำ ไม่มีผล เพราะถ้าเข้าใจอย่างนั้น คำว่า“บุญ”กลายเป็นการทำลายศาสนาอย่างยิ่ง

ถาม : ทำไมพ่อท่านมาอธิบายคำว่าบุญตอนนี้ ทั้งที่จริงๆแล้วชาวพุทธใช้
คำว่าทำบุญกันมาตั้งนานแล้ว

พ่อท่าน : ถ้ามว่าทำไมมาพูดตอนนี้ ดีเหมือนกันจะได้รู้ว่าเอาตมาไม่ใช่คนเก่ง ไม่ใช่คน

ฉลาดเฉลียว อาตมาเพิ่งมารู้เหมือนกัน เพิ่งมาเข้าใจอย่างทะลุแจ้งตอนหลังๆ ไม่ได้รู้มาก่อน ค่อยๆรู้ มาตามลำดับๆ จนกระทั่ง โอ้โฮ..เราเปลอ หรือว่าเราตกหล่น หรือว่าเราทำเข้าไป จริงๆแล้วอาตมา ไม่ใช่อย่างพระพุทธรูปเจ้าท่านตรัสรู้ ท่านนั่งบุพเพนิวาสานุสสติญาณ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนหก ที่ได้ ต้นโพธิ์ วันที่ตรัสรู้ ท่านระลึกครั้งเดียว ท่านระลึกรวดเดียวไปไม่รู้กี่พันกี่ล้าน ล้านๆชาติท่านก็ระลึก ได้จริง แล้วก็ได้ทันที ได้หมดเลย ครบทันที เต็มสภาพแห่ง“พุทธรการกรรม”ของท่านเลย เป็นกรรม ที่ท่านตรัสรู้และได้สะสมมา ส่วนของอาตมาก็สะสมมาเช่นกัน แต่อาตมาไม่ได้มีบารมีเท่าท่าน เพราะจะไป ระลึกอย่างท่านออกมาพรวดเดียวเต็มทีเดียวเลย มันไม่ใช่บารมีของอาตมา ทำไม่ได้ มันทยอยค่อยๆตั้ง มันจึงออกมาในกาละนี้ ก็มีอยู่เรื่อยๆ ยังไม่หมดหรอก เพราะอาตมายังมีอีก จะตั้งมาอีกเรื่อยๆอยู่ ตลอดเวลา และที่ว่าตั้งออกมาเรื่อยๆ คือไม่ใช่ว่าอาตมาเอามาจากตำรา หรือเอามาจากที่ไหน มันตั้ง ของอาตมาเอง เพราะฉะนั้นอันนี้จึงเป็นเรื่องอจินไตย ที่คนเดาไม่ได้ ไม่ควรคิด เกินวิสัยของผู้ที่ ไม่มีวิสัยจะคิดได้ ซึ่งอาตมาก็พยายามอธิบายให้เข้าใจว่า สิ่งนี้เป็นเรื่องสังขธรรมที่ลึกซึ้ง เป็นอจินไตย

ถาม : งานนี้ประสบความสำเร็จ หรือว่าผิดพลาดอย่างไร

พ่อท่าน : งานนี้ประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง เพราะเราจัดงาน ๙ วันก็ตั้งใจอย่างเต็มที่ว่า จะ

ปล่อยคลาย จะเล่นอย่างสนุกสนาน จะบันเทิงกันให้เต็มที่ แต่เอาเข้า จริงธรรมชาติกลับเสริมเติมให้เรา ต้องอุตสาหะบากบั่นพากเพียรทำ หนักกว่าเก่า เพราะทั้งโลเรา ประทับเรา ทั้งฝนทั้งฟ้าทั้งน้ำท่วม ต้องโยกต้องย้าย ขนของ บางคน ต้องจัดตั้งโน่นตั้งนี่ แล้วก็ต้อง โยกๆย้ายๆกันไปมาไม่รู้กี่เที่ยว ทำ แล้วมันไม่ได้ใช้ ต้องทิ้ง เพราะ ธรรมชาติเข้ามาขวาง ใช้ไม่ได้ ทำ เปล่าสูญเปล่าอะไรพวกนี้ ทำให้ พวกเราได้ฝึกจิตฝึกใจ ได้หัดไม่ยึด มันถ้อมมัน อย่างมหาศาลเลย ถ้า เราไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติธรรมแท้จริง อย่างนี้แล้ว ก็คงจะกลายเป็นเรื่อง ที่นี้กันว่าสูญเสีย นี้กันว่าเราล้มเหลว นี้กันว่าเราเสียหาย แต่แท้จริงเป็นส่วนได้ที่เป็นส่วนเสริมเติมที่เกินคาด

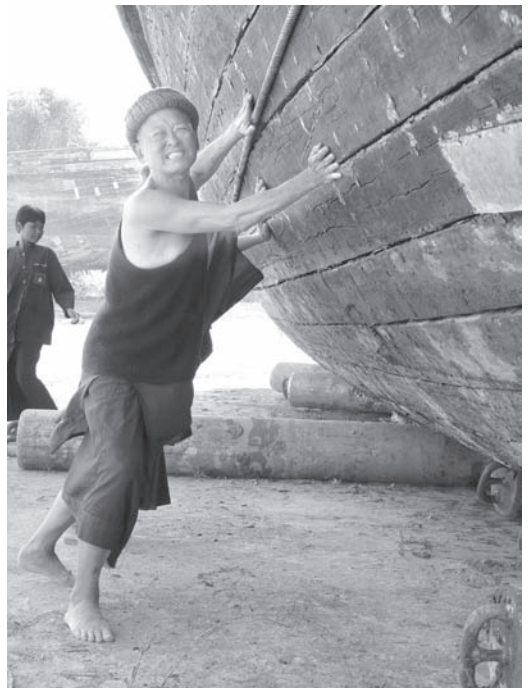

แต่ก็ไม่ได้เสียเนื้อหา มันยังมีเนื้อหาที่เข้มข้น เป็น บททดสอบความอดทน ให้เราได้ฝึกฝนอุทสาหะ ได้ ทำใจในใจอย่างดี ซึ่งเราก็ไม่เจตนา แต่ก็เป็นไป เป็นต้น สรุปแล้ว แทนที่ว่าจะผิดคาด ไม่ได้ผล หรือล้มเหลวมันไม่ใช่ มันได้ ที่ว่าผิดคาด อาตมา จะตอบก็คือ คาดว่าคนจะมามากกว่านี้ เราก็เตรียม จัดที่ทางรองรับ ทำซะเต็มที่ คิดว่าเพื่อนฝูงชาวพันธมิตร ก็คงอยากจะไปพักผ่อนบ้าง เราก็เต็มใจต้อนรับ ก็ ถามไถ่กันเห็นว่าจะมากันมาก แต่เอาเข้าจริง พอถึง วันเวลา ไม่รู้ว่าเพราะสถานที่ไกลอยู่ถึงอุบล หรือ ฝนฟ้า หรืออากาศบรรยากาศอะไรต่ออะไรขัดข้อง ทำให้ไม่สะดวกอะไรก็แล้วแต่ ผิดคาด ตรงนี้เท่านั้นเอง แต่จริงๆแล้วคนที่มาร่วมงานก็ไม่ค่อยหรอก ขนาด นี้ก็นับว่ามากอยู่พอสมควร เพียงแต่เราคิดว่าจะมามาก กว่านี้ จึงเตรียมการไว้เยอะกว่า

ถาม : ตรงกับวันเกิดพ่อท่าน ๕ มิถุนายน ลูกๆจัดงาน ๘๐ ปีไม่มีแก้และ กล่าวปิตุบูชาถวายพ่อท่านด้วย

พ่อท่าน : ไซ้ อาตมาตกหล่นไป มี การจัดงาน ๘๐ ปีไม่มีแก้ด้วย โอ้โฮ...อาตมาปาเข้า มาตั้ง ๘๐ ปี โธ่! อายุ ๘๐ ปีได้ยังไง อาตมายัง งงๆอยู่เหมือนกัน ว่าทำไมอายุเราตั้ง ๘๐ ปีแล้ว ไม่เห็นว่าจะน่าจะมีถึง ๘๐ อย่างมากก็ประมาณซัก ๖๐ ปี ๘๐ อะไรกันไม่ได้เตาะเตาะอย่างคุณนะ(ผู้สัมภาษณ์) อาตมา ยังปราดเปรี้ยวคล่องแคล่ว อะไรต่ออะไร อยู่มากกว่าคุณ เห็นไหมล่ะขนาดคุณ ๖๐ กว่า อาตมาก็ ๘๐ แล้ว อาตมายังเนี้ยบอยู่นะ

ถาม : ครั้งหนึ่งพ่อท่านเคยห้าม เรื่องการจัดงานวันเกิดให้พ่อท่าน แล้ว พวกเราก็ไม่ได้จัดอีกเลย ครั้งนี้มีนัยอะไร หรือไม่

พ่อท่าน : มันเป็นเรื่องพิเศษเป็นครั้งคราว มีเหตุปัจจัยอันนั้นอันนี้ อาตมาก็ผนวกเข้า เพื่อที่จะให้เป็นองค์ประกอบที่เรียกว่าองค์ประกอบศิลป์ เป็นคอมโพสิชัน(composition)ที่เป็นเรื่อง ตกแต่ง เป็นเรื่องประดับ เสริมสร้างให้มีองค์ประกอบที่ซับซ้อนหรือชักชวนหรือชักนำให้เกิดความสำคัญ ให้เห็นว่ามီးอะไรต่ออะไรมากขึ้น

เป็นลักษณะธรรมชาติของคนที่จะปรุงแต่งศิลปะ จะต้องเสริมสร้างมีสุนทรียศิลป์เสริมเติม ก็ใส่เข้าไปเท่านั้นเอง จึงคิดว่า เอ้า...ก็ไม่ใช่ไรหรอกจริงๆแล้วก็ไม่ได้คิดว่าจัดปีนั้นแล้ว ปีหน้าปีโน้นก็จะจัดอีกไม่ใช่ อันนั้นเป็นคราวพิเศษ

๘๐ ปี อายุไม่ใช่บ่อยๆแล้ว โอ้โฮ...จะเรียกว่าเซียดอะไรเพราะเซียดธรรมดาก็ ๖๐ ปีเท่านั้น

ต้องเห็นแสงอรุณก่อนจึงจะเห็นดวงอาทิตย์...
ดวงอาทิตย์ท่านเปรียบเหมือนมรรคองค์ ๘
เพราะฉะนั้นผู้ใดจะรู้จักมรรคองค์ ๘
ผู้นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องแสงอรุณ ๗ ข้อ นำมาก่อน

ถาม : งานนี้พ่อท่านเทศน์ว่า ก่อนจะปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ทุกคนจะต้องมีแสงอรุณ ๗ ข้อ (สุริยเปยยาลสูตร ๗) นำมาก่อน เปรียบเสมือนแสงเงินแสงทองต้องเห็นก่อนแสงพระอาทิตย์ คือมรรคองค์ ๘ ความสำคัญตรงนี้พ่อท่านช่วยขยายความเพิ่มเติม

พ่อท่าน : ต้องเห็นก่อนก็หมายความว่า สุริยเปยยาล คือแสงอรุณ ต้องเห็น“แสงอรุณ”ก่อน ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติต้องเห็นแสงอรุณก่อนจึงจะเห็นดวงอาทิตย์ หรือได้ใช้ประโยชน์จากดวงอาทิตย์ หรือถึงจะปฏิบัติมรรคองค์ ๘ เกิดมรรคผล ดวงอาทิตย์ท่านเปรียบเหมือนมรรคองค์ ๘ เพราะฉะนั้นผู้ใดจะรู้จักมรรคองค์ ๘ จะปฏิบัติมรรคองค์ ๘ เป็น คือปฏิบัติเกิดมรรคเกิดผล ผู้นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องแสงอรุณ ๗ ข้อ นำมาก่อน หรือต้องมีองค์ประกอบ ๗ อย่างนี้เป็นเบื้องต้น ต้องพบแสงอรุณก่อนถึงจะเห็นดวงอาทิตย์ได้ฉันใด จะต้องมี ๗ ประการนี้และจะต้องเข้าใจสัมมาทิฐิใน ๗ ประการนี้ก่อน

๗ ประการหรือ“แสงอรุณ”นั้น ได้แก่ ๑. มิตรดี ๒. ศีล ๓. จันทะ ๔. อุตตา ๕. ทิฐิ ๖. ไม่ประมาท ๗. โยนิโสมนสิการ

๑ เริ่มตั้งแต่มี“มิตรดี” นี้ข้อแรก เราต้องมีผู้รู้เป็นมิตร ต้องมีหมู่มวลที่ดีจะนำพาเป็นเหมือนสนามแม่เหล็ก ที่จะมีส่วนอนุเคราะห์ช่วยเหลือเจือจาน โดยเฉพาะนำพา อย่างพระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ภิกษุทั้งหลายเราเป็นมิตรดีสหายดีของพวกเขา มิตรก็ต้องให้สิ่งดี ผู้จะเป็นผู้มีสิ่งที่จะให้ สิ่งนี้ก็ต้องมีก่อน ถ้าไม่พบผู้ที่เป็นมิตรดี เหมือนที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ในมหาจัตตารีสกสูตร ใน

สัมมาทิฐิข้อที่สิบ นั่นคือเราจะต้องพบในโลกนี้จะต้องเจอ ผู้เป็นสัมมัคคตา สัมมาปฏิปันนา ได้แก่ ผู้ที่บรรลุลิขิต ผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มีมรรคผล ถึงขั้น“สังขยอภิญญา”(ผู้ที่มีโลกุตระธรรมในตนมาแล้ว) ผู้ถึงขั้นเป็นผู้ที่มีของตนเองประมาณหนึ่งทีเดียว ใครก็ตามที่จะสามารถปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ได้ และเป็นสัมมาปฏิบัติ จะต้องได้รับความรู้จากผู้ซึ่งเอาตัวมาได้อธิบายมาแล้วนักหนาว่า คือ คบสัตบุรุษนี้เป็นจุดเริ่มสำคัญของการปฏิบัติธรรม ใครก็ตามต้องได้“พบสัตบุรุษ”ก่อน สัตบุรุษคือ ผู้ที่บรรลุลิขิตแล้ว มีพุทธธรรมเป็นของตนเองแล้ว ถ้าไม่มีโอกาสได้“พบสัตบุรุษ” ผู้เป็นอารยบุคคลจริง ก็ไม่มีทางจะได้บรรลุลิขิตเมื่อ“ได้พบแล้ว”ก็ต้องคบสัตบุรุษให้บริบูรณ์ แม้ได้พบสัตบุรุษ แต่ไม่“คบท่านให้บริบูรณ์”ก็ยากที่จะเข้าใจ“สัทธิธรรมที่บริบูรณ์”

ต้องคบสัตบุรุษ ให้บริบูรณ์ จึงจะได้ฟังสัทธิธรรมบริบูรณ์ ได้ฟังสัทธิธรรมบริบูรณ์ จึงจะมีศรัทธาที่บริบูรณ์ แล้วผู้ซึ่งถึงจะ“โยนิโสมนสิการบริบูรณ์”ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน“อวิชาสูตร”(พระไตรปิฎก เล่ม ๒๔ ข้อ ๖๑) ถึงจะปฏิบัติ“มรรคองค์ ๘”มีผล ถ้าไม่ได้พบสัตบุรุษจริง ไม่มีหวัง หรือไม่มีสัมมาทิฐิที่จะสามารถบรรลุลิขิตของพุทธศาสน์ได้เป็นอันขาด เพราะจะปฏิบัติ

“สมาธิ”ก็ผิด ไปได้“มิจฉาสมาธิ” จะปฏิบัติ“ศีล”ก็เป็นแค่“ศีลพหุพาทาน”เท่านั้น ปัญญาที่ไม่เป็น“อริยญาณ” ไม่ใช่สัมมาปัญญา ได้แค่รู้ความหมายแค่ปริยัติซึ่งอธิบายกันไปตามอัตโนมติของอาจารย์ผู้สอนว่า อย่างนี้หมายถึงอย่างนี้ พระวจนะคำนี้แปลว่าอย่างนี้ ก็เพี้ยนไปจากศาสนาพุทธ พาศาสนาเศร้าหมอง เพราะไม่ปฏิบัติตนให้“ตนมีคุณอันสมควรก่อน บรรลุลิขิตนั้นแล้วค่อยสอนผู้อื่นจักไม่มัวหมอง” จึงจะเป็น“ธรรมกถึก”ผู้สอนธรรมตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ได้ แต่นี้ใครๆก็สอนธรรมตะพืด สอนกันแก่งๆด้วย ดังที่เป็นอยู่ในวงการศาสนาพุทธกันในทุกวันนี้

๒ “ศีล”เป็นข้อ ๒ ของแสงอรุณ ที่ต้องรู้ต้องเข้าใจ ว่า “ศีล”คืออะไร “ศีล”สำคัญอย่างไร

ทำไมต้องมีก่อน จะปฏิบัติมรรคองค์ ๘

ทุกวันนี้ แค่ถือศีลกัน ก็ไม่มีผลตามสัมมาทิฐิของพุทธแล้ว มันเพี้ยนกันไปจนกระทั่งปฏิบัติศีลกลายเป็นลึกลับพศุปาทาน คือได้แค่ตามจารีตประเพณี ปฏิบัติบู้ๆที่อ้อๆ ลักแต่ว่าปฏิบัติอยู่เท่านั้นเอง ไม่ได้มรรคได้ผลอะไรเลย เพราะผู้สอนหรือมิตรดีไม่ได้เป็นลัทธิธรรมจริง บางสำนักปฏิบัติศีลกันเคร่งครัดด้วยซ้ำไป เคร่งมากด้วยนะ แต่ไม่ได้บรรลุ เพราะ“ศีล”ไม่ได้พาขาดเกลากิเลส ไม่ได้พาทำให้เกิดบรรลุมรรคอะไร ดีไม่ดีสอนกันว่า ปฏิบัติศีลจะได้ผลแค่“กายกับวาจา”เท่านั้น ถ้าจะ**ได้สมารถก็ต้องไปนั่งหลับตาทำเอาโน่น** แยก“ศีล”แยก“สมาธิ”แยก“ปัญญา”กันไปคนละส่วน **คนละเรื่อง** ซึ่งไม่ใช่ “ศีล”เป็นนาหาฐานของสมาธิเลย

คำสอนของพระพุทธเจ้าั้นทุกคนจะต้องมี“ศีล”เป็นหลักต้นในการปฏิบัติ ไปตามฐานะ เช่น ต้องเริ่มจาก“ศีล ๕” ผู้ที่ปฏิบัติ“ศีล ๕”มีมรรคผลแล้ว จึงสมาทาน“ศีล ๘”ต่อไป เป็นต้น

แต่เดี๋ยวนี ไม่เข้าใจอย่างนี้ “ศีล ๕”ก็ยังไม่รู้ว่า ปฏิบัติอย่างไร ใครอยากปฏิบัติ“ศีล ๘”ก็ไปสมาทานศีล ๘ เลย อยากบวชเป็นเณรถือ“ศีล ๑๐”ก็ไปบวช ัน้ๆที่ไม่มีสัมมาทิฐิเลยว่ปฏิบัติข้อต้นของพุทธธรรมคือ“ศีล” นั้นปฏิบัติอย่างไร?

“ศีล”จึงจะมีอานิสงส์เป็น“อวิปปฏิสารไม่เดือดเนื้อร้อนใจ)” ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎก เล่ม ๒๔ ข้อ ๑ และข้อ ๒๐๘

*ถ้าไม่มีศีล และไม่เข้าใจศีลแล้ว ปฏิบัติศีลจะเกิดสมาธิ
เกิดจิต เกิดปัญญา เกิดวิมุตติ ได้อย่างไร ก็ต้องเข้าใจ
เบื้องต้นก่อน ถึงจะไปปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ได้*

ปฏิบัติ“ศีล”ต้องมีผลถึงใจ ไม่ใช่มีผลแค่กายกับวาจา ตามที่สอนๆกันอยู่ทั่วไปในทุกวันนี้ ซึ่ง“ศีล”ต้องปฏิบัติให้กายกับวาจาได้ผลก่อนนั้นแน่นอนอยู่แล้ว แต่มันยังไม่ใช่ “อานิสงส์”หรือผลของการปฏิบัติ“ศีล” ตามพระพุทธวจนะ

ถ้าปฏิบัติถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิตามพระพุทธวจนะแล้ว ปฏิบัติ“ศีล”เป็นหลักของแต่ละคนนี่แหละ ผลจะต้องถึงขั้น“จิตใจ” ไม่ใช่มีผลแค่“กายกับวาจา”เท่านั้น คือผลหรืออานิสงส์ต้อง**“จิตใจ”**ที่เดือดร้อนตามข้อศีลที่เราปฏิบัติั้นๆ**“ลดความเดือดร้อนใจลง”** แล้วจึงจะเป็น**“ปามุขชะ(จิตเบิกบาน) –เป็นปิติ(อิ่มใจ) –เป็นปีสัทธา(สงบจากกิเลส) –เป็นสุข(ความสุขที่เกิดจากกิเลสลดลง) –เป็นสมาธิ(จิตตั้งมั่น)** ถึงข้อนี้เห็นใหม่ว่ **“ปฏิบัติศีลมีอานิสงส์เป็นสมาธิ”**

ต่อจาก**“สมาธิ”**ก็**–เกิดยถาภูตญาณทัสสนะ(เป็นญาณที่รู้แจ้งสัจธรรมจริง) –แล้วก็นิพพิทา(เมื่อหน่ายโลกย์ที่ตนติดนั้น) –แล้วก็วิราคะ(กิเลสก็จางคลาย) –ถึงที่สุดก็วิมุตติญาณทัสสนะ(มีความหลุดพ้นและมีปัญญาเห็นความหลุดพ้นของตน)** นี่คือ ปฏิบัติ**“ไตรสิกขา”** คือ**“อริศีลสิกขา-อริจิตสิกขา-อริปัญญาสิกขา”** เกิดมรรคผลอย่างมีปฏิสัมพันธ์กันทั้ง**“ศีล-สมาธิ-ปัญญา”**ไม่ได้แยกกันไปปฏิบัติเป็นคนละอย่างคนละที่ คนละเวลา คนละเรื่องแต่อย่างใด ไตรสิกขานั้นปฏิบัติอันเดียวกัน ช่วยกัน มีมรรคผลไป

ด้วยกันพร้อมกัน ศิล-สมาธิ-ปัญญาช่วยกันและกันอย่างสำคัญทีเดียว เหมือนล้างมือด้วยมือ ล้างเท้าด้วยเท้า ให้บรรลुरुธรรมไปเป็นลำดับๆ ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎกเล่ม ๙ ข้อ ๑๙๓

แต่ทุกวันนี้ ไม่รู้แม่แต่ว่า“ศิลปะปฏิบัติเป็นกุศลจริง ย่อมถึงอรหัตต์โดยลำดับ” ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ สอนกันว่าปฏิบัติ“ศิลปะ”ก็ได้ผลแค่“กายกับวาจา” ไม่เกี่ยวกับ“จิต” ไม่เกี่ยวกับ“ปัญญา”กันแล้ว หรือปฏิบัติกันละละหะสับสน ไม่มีเบื้องต้น เมืองกลาง เมืองปลายอะไรกันเลย “ศิลปะ”ยังไม่ได้ปฏิบัติเลย ออกาปฏิบัติ“ศิลปะ”ก็ไปปฏิบัติ ดีไม่ดีไปบวชถือ“ศิลปะอวทพภูมิโมกข์”เป็นภิกษุไปเลย ทั้งๆที่“ศิลปะ”ก็ยังไม่รู้เรื่อง ปฏิบัติ“ศิลปะ”ก็ยังไม่เป็น ไม่เคยรู้เรื่องอะไร ไม่มีหลักปฏิบัติสำหรับตนให้เหมาะสมกับฐานะ จึงปฏิบัติธรรมไม่เป็นลำดับ เป็นลำดับเบื้องต้น-เมืองกลาง-เมืองปลาย ไม่ลาดลุ่มเหมือนฝั่งทะเล ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้

ศิลปะคือหลักที่ต้องตั้งขึ้นมาให้ตนปฏิบัติ ไม่เช่นนั้นแหละ เช่น เราจะลดโลกรโทรหลงอะไร มันก็โลกรโทรหลงทั้งนั้น คนที่ยังไม่ได้ตั้งใจจะเลิกเลย โอ้โฮ...มันโลกรโทรหลงสารพัดตั้งเยอะตั้งแยะ เพราะฉะนั้นเราต้องกำหนดกรอบขึ้นมา มันโลกเอาเรื่องนี้

เอาแค่นี้ก่อน สำหรับความเหมาะสมของตัวเอง เท่าที่มาตรฐาน เช่น พระพุทธเจ้าท่านตั้งเป็นพื้นฐานไว้มีศิลปะห้าอันแหละเป็นขั้นต้นง่ายๆ เช่น ศิลข้อ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์ หรือว่าอำมหิตทำร้ายสัตว์อื่น ให้ละโทษะ ศิลข้อ ๒ อทินนาทาน ไม่เอาของผู้อื่น ให้ละโทษะ ศิลข้อ ๓ ราคะจัดจ้านก็ลดลงมาประมาณหนึ่ง ก็ให้ละราคะ ศิลข้อ ๔ เรื่องวจีกรรมอย่าโกหก ให้ละทุจรีตวาจา มีทั้งส่อเสียด พุดหยาบ เพ้อเจ้อ ก็ค่อยเป็นไปตามลำดับ เอาเรื่องโกหกเลิกก่อนเป็นต้น ศิลข้อ ๕ เลิกอบายมุข ๖ ลึงมอมเมาหยาบที่สุด ก็เป็นเรื่องของจิตโดยตรงว่าติดยึด เราถูกมอมเมาอะไรที่หนักขึ้นหยาบแรง(สุรา) ขึ้นกลาง(เมรยะ) ขึ้นละเอียด(มัจชะ)ก็กำหนดให้ตนทำไปตามลำดับ

ศีล ๕ จึงเป็นขั้นหลัก ต้องมีศีลก่อน ถ้าไม่มีศีล และไม่เข้าใจศีลแล้ว ปฏิบัติศีลจะเกิดสมาธิ เกิดจิต เกิดปัญญา เกิดวิมุตติ ไปได้อย่างไร ก็ต้องเข้าใจเป็นเบื้องต้นก่อน ถึงจะไปปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ได้ มีกรอบ มีขั้นมีตอน เป็นเบื้องต้น เบื้องกลาง เบื้องปลาย ตามหลักที่ขอบพูดกันนักกว่า “ทางสายกลาง” ซึ่งได้แก่ ความเป็นไปตามลำดับอย่างมีความพอเหมาะสำหรับแต่ละบุคคล และต้องเป็นเบื้องต้น-เบื้องกลาง-เบื้องปลาย เพราะฉะนั้นต้องรู้ต้องเข้าใจ

๓ เมื่อเข้าใจแล้ว **ใจก็ต้องมี“ฉันทะ”คือ“ความพอใจ”เป็นข้อสามของ“แสงอรุณ”**ต้องมาก่อนพระอาทิตย์ หรือข้อ ๑ ของมูลสูตร แม้ข้อต้นของ“อิทธิบาท ๔” เราต้องพอใจต้องยินดีถ้าไม่พอใจไม่ยินดี ผีนายกก็จะไม่บรรลุลุงๆ เพราะว่าไม่ใช่เรื่องเล่นๆ จะต้องมีความยินดีที่จะเอา หรืออยากได้ มีความพอใจ แม้จะผีนใจบ้างเพราะมันยาก มันต้องมี“ฉันทะ”ตัวนี้ คนเราต้องมีความอยาก ความพอใจ อยากยินดีอยู่นะ แต่ว่ามันผีนเพราะเรายังไม่ได้ก็แน่ละ ซึ่งผีนก็เป็นธรรมดาที่จะต้องเป็น จึงต้องมี“ฉันทะ”เป็นจริงก่อน

๔ **ข้อสี่ต้องรู้“อตฺตา” เข้าใจเรื่องอตฺตา โดยมีสัตบุรุษ หรือมิตรคืออธิบายอตฺตาให้ฟังชัดเจนเป็นสัมมาทิฏฐิ** ถ้าไม่เช่นนั้นก็กลายเป็นไม่เข้าใจเรื่องอตฺตา แล้วปฏิเสธอตฺตา กลายเป็นอตฺวาหุพาหนะ ยิ่งผิดไปใหญ่ จะต้องรู้จักอตฺตา เข้าใจอตฺตา ว่าเริ่มต้นอย่างไรเอง อตฺตาตัวแรกที่เป็นสัทธิกกายทิฏฐิเป็นอย่างไร เข้าใจแล้วก็ต้องปฏิบัติกระทั่งได้สัมผัสรู้ความจริงในภายในจิต จนกระทั่งปฏิบัติแล้วก็กำจัดอตฺตาของตัว โดยการดับเหตุที่เกิดอตฺตาของตัวเองได้ กระทั่งรู้แจ้ง(สัจฉิ)ในความดับของอตฺตา หรือไม่มีอตฺตานั่นๆในตนแล้ว(อนตฺตา) มันถึงจะลดละจนหมดอตฺตาไปตามลำดับจริงๆ

๕ จากนั้นก็ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจหรือหลักเกณฑ์ เรียกว่า“ทิฏฐิ” ข้อที่ห้าต่อไป จะต้องเข้าใจทฤษฎี เข้าใจหลักปฏิบัติ มีทิฏฐิความรู้ความเห็นในสภาพที่พอปฏิบัติได้ตามฐานะของตนแท้ๆ ที่สำคัญต้องเข้าใจ“ทิฏฐิ ๑๐” ที่เป็นประธานของมรรคองค์ ๘ ให้ดีเสียก่อน ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน“มหาจัตตาริสกสูตร” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๒๕๗) ไม่เช่นนั้น ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ไม่มีผล(นตฺถิ)แน่นอน

๖ นอกนั้นก็เสริม ข้อ ๖ “ไม่ประมาท” ก็คือ เมื่อได้ติดตามขั้นตอนมาระดับหนึ่งแล้ว คุณยังทำแหละแหละเล่นๆหัวๆ นั่นถือว่าประมาทแล้วนะ ไม่เป็นไรหรอก เรายังหนุ่ม ไม่เป็นไรหรอก ผมเรายังดำ ไม่เป็นไรหรอก เรายังมี อะไรๆต่างๆ ประมาทไม่ได้ ถ้าประมาทแล้วพลาด มันก็ไปไม่รอด หรือความไม่ประมาทในกรณีอื่นๆอีกมากกว่ามาก ต้องมีไว้ก่อนการปฏิบัติมรรคองค์ ๘ เสมอ

โดยเฉพาะข้อสุดท้ายข้อที่ ๗ เมื่อเข้าใจมาหกข้อ คุณปฏิบัติและฟังคำอธิบายของมิตรดีของสัตบุรุษได้รู้แล้วว่า ตัวเองจะอย่างไร มีศีลที่เข้าถึงจิต ตัวเองต้องเข้าใจต้องล้างอตฺตาละอตฺตานี้แหละ

แล้วก็มีทฤษฎีมีหลักเกณฑ์ต่างๆตรงๆ ความหมายของคำว่าทฤษฎีมรรคองค์ ๘ มีสัมมาทิฏฐิเป็น
ประธาน เมื่อเราเข้าใจหมดแล้ว ก็ต้องไม่ประมาท แล้วคุณก็จะเข้าถึงข้อ ๗ “โยนิโสมนสิการ” ก็คือ
จะปฏิบัติได้สำเร็จ “การทำใจในใจ”(มนสิการ)ต้อง“ถ่องแท้ถูกต้อง”(โยนิโส) ไม่เช่นนั้นถ้า“ทำใจในใจ”
ไม่ถ่องแท้ ทุกวันนี้ เข้าใจความว่า“โยนิโสมนสิการ”กันแค่“พิจารณา” แปล“โยนิโสมนสิการ”ว่า
พิจารณาให้ถ่องแท้ เท่านั้น แค่นี้ยังไม่เป็น“การปฏิบัติ” ซึ่งยังไม่ตรงตามความหมายแท้ มันต้อง
เป็น“การทำ” จากคำว่า“การ”ใน“มนสิการ” ต้องมีการปฏิบัติจริง และแน่นอนต้องมีธรรมวิจย
พิจารณาตรวจตราให้ถ่องแท้ให้ได้ไปด้วยนั้นแน่นอนอยู่แล้วในการปฏิบัติของตนก็รู้ว่า ปฏิบัติได้ถูกต้อง
ถ่องแท้ ไม่ผิด ทั้งนอกทั้งใน ทั้งนามทั้งรูป ก็ต้องเข้าใจให้ละเอียดอย่างนั้น

๗ เมื่อได้ ๗ ข้อนี้เป็นแสงอรุณแล้ว จึงจะปฏิบัติมรรคองค์ ๘ เกิดพฤติกรรมได้อย่าง
สัมมา-ทิฏฐิ เจริญทั้งศีล-สมาธิ-ปัญญา-วิมุตติ-วิมุตติญาณทัสสนะ(อิธิ-ยิ่ง,ใหญ่,ทับ,เหนือ,บน,จนถึง)
และเจริญทั้งกาย-วาจา โดยเฉพาะ“ใจ”นี้แหละต้องเจริญ(อิธิ) ถ้าคุณไม่มีแสงอรุณ และคุณไม่เข้าใจ
ตามที่อาตมาอธิบาย ไม่ใช่แค่คุณเข้าใจ แต่คุณต้องมีมิตรดีเป็นข้อหนึ่ง ข้อสองคุณต้องเข้าใจในศีล
ต้องมีศีล ข้อสามคุณต้องมีฉันทะ ไม่มีฉันทะไม่ได้ เป็นต้น ข้อสี่คุณก็ต้องเข้าใจอัตโนมัติ แน่ใจว่าคุณ
มีอยู่แล้วละอัตโนมัติ มันยังไม่ได้กำจัดมาก่อนทั้งนั้น คุณจะต้องเข้าใจ“ตัวตนหรืออัตตา”ถึงจะทำได้ถูก
ข้อห้าต้องมีทิฏฐิ มีหลักเกณฑ์ มีความเข้าใจในองค์รวม ในองค์ย่อย ในการวิจย ในการสังเคราะห์
ในการจัดการ แล้วก็ต้องไม่ประมาทเป็นข้อหก สุดท้ายข้อเจ็ด ต้องโยนิโสมนสิการ คุณก็ต้องทำใจ
ของคุณเป็น ต้องมีโยนิโสมนสิการให้ถูกต้อง ซึ่งอาตมาขอบอกตรงๆ พูดไปแข็งๆ บังอาจๆนะว่า
ทุกวันนี้ผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่ ยังเข้าใจคำว่าโยนิโสมนสิการกันไม่ได้เลย แม้ในวงการศาสนา หรือแม้แต่
ผู้รู้เป็นปราชญ์ ก็ไม่ได้อธิบายชัดเจน จนสามารถปฏิบัติ“โยนิโสมนสิการ”อย่างเป็นมรรคผล เมื่อ
ผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจอย่างถูกต้องสัมมาทิฏฐิในแสงอรุณ ๗ ข้อนี้ก่อน การปฏิบัติมรรคองค์ ๘ อย่างไม่รู้เคลว
จึงเห็นมีแต่ไปนั่งหลับตาทำ“สมาธิ”กันทั้งนั้น แล้วหลงว่านั่นคือ“สัมมาสมาธิ” ซึ่งผิด

ถาม : ชาวอโศกรุ่นแรกๆที่มาปฏิบัติธรรม ค่อนข้างจะมีสิ่งแวดล้อมที่
เอื้อให้ผ่านขั้นตอนของสุริยเปยยาลสูตร แต่ผู้ที่มาใหม่ในช่วงสิบกว่าปี เป็นช่วงที่
อโศกกำลังพัฒนาในหลายๆด้าน เราเดินหน้าอย่างรีบเร่งมุ่งสู่เป้าหมาย ซึ่งอาจ
ทำให้ขาดสิ่งแวดล้อม ที่จะเอื้อต่อการเดินทางของสุริยเปยยาลสูตรได้ครบ นั่นคือ
ทำให้การก้าวสู่การปฏิบัติมรรคองค์ ๘ จึงไม่เกิดขึ้นสมบูรณ์ พ่อท่านเห็นเป็นอย่างไร

พ่อท่าน : มีส่วนถูก แต่ไม่ใช่ทีเดียว จริงๆแล้วมีรายละเอียดของผู้รู้ ตอนแรกอาตมา
เป็นผู้รู้คนเดียว นอกนั้นยังมีจฉาทิฏฐิกันอยู่ อาตมาก็มานำพาพวกเรา พอพาพวกเราทำแล้ว มัน
ก็เกิดความเป็นได้ มีได้ อย่างถูกต้องสัมมาทิฏฐิขึ้นมาตามลำดับๆ คือ นอกจากพวกเราจะมีทั้ง
พฤติกรรมประพฤติปฏิบัติมีทั้งความรู้ มีทั้งแนะนำกัน บอกกัน สอนกัน อธิบายสืบทอดกัน ชัดเกลากัน
สังเคราะห์กัน ช่วงต่อช่วงด้วย เพราะฉะนั้น ขณะนี้ไม่ใช่มีอาตมาคนเดียวอย่างแต่ต้น ซึ่งแต่ต้น

อาตมาก็ต้องเหมาทำอยู่คนเดียว แล้วพวกเราเข้าไป ที่นี้ก็ได้แล้ว อย่างน้อยแม้บางคนพูดไม่เป็น ไม่อธิบายหรอก แต่ประพจน์เป็นตัวอย่งอยู่แล้ว เช่น เครื่องในศีล คนก็เห็น เครื่องอย่างไร แม้จะเครื่องในศีลเป็นสัญลักษณ์พาทานหรือว่าเครื่องมะลื้อที่อ้อ แต่ก็ตามจารีตของอโศก พุทธกิจกรรมจึงถูกต้อง มันจะมีของจริงขึ้นมาทั้งนั้น

เพราะฉะนั้น จึงเกิดการกระจายผล หรือเกิดการอธิบายความรู้ไม่เหมือนกับลักษณะแรก ที่ต้องจับมานั่งฟังก่อน แล้วจนกระทั่งจะต้องค่อยๆ พาประพจน์ แม้ยืนเดินนั่งนอน พาประพจน์มาหมดเลยต้นๆ แต่ตอนหลังก็ไม่ต้องถึงขนาดนั้น และพวกเขาก็บอกสอนกันได้ จริงๆแล้วอยู่บนพุทธสถาน ภูผาฟ้า น้ำ เราก็ยังมีลักษณะพวกนี้พอสมควร พวกเราไปสัมผัสสัมผัสพันธ์แล้ว เห็นแล้ว คงจะรู้ความถูกต้องเอามาใช้ได้ ซึ่งก็มีแหล่งเริ่มต้น มีแหล่งสืบสานขยายพุทธเพิ่มปฏิภาคนิวไปตามลำดับ

ถาม : พ่อท่านพาทำโดย

ไม่ต้องพูดว่าสุริยเปยยาลสูตร หรือแสงอรุณ ๗

พ่อท่าน : ใช้ อาตมาเอาแสงอรุณ ๗ มาสอนด้วยบัญญัติหรือนำตัวหนังสือของพระพุทธเจ้ามาอธิบายตอนหลัง ก็เพราะว่าอาตมาก็เพิ่งเจอในตำราในพระไตรปิฎกอีกเหมือนกัน ไม่ใช่อาตมารู้มาก่อน พอมาเจอในพระไตรปิฎก อ้าว...มาเจอแล้วในสุริยเปยยาลสูตร ๗ ข้อ อาตมาพูดแสงอรุณมาก่อน แต่ว่าอาตมาไม่ได้รู้ละเอียดเหมือนอย่างตอนเจอในตำราในพระไตรปิฎก นี่มันครบอยู่แล้ว ถึงหยิบมาขยายความ ว่า มันสุดยอด อาตมาก็รู้เลาๆแต่แรกเพราะอาตมาไม่ใช่สยัมภู มันก็อย่างนั้นแหละ อืดอาดหนอย ค่อยๆปะติดปะต่อ เรายังไม่ใช่เป็นผู้รู้เยี่ยมยอดอะไร

จริงๆแล้วอาตมาพาทำ เครื่องศิลาแต่ต้น ไข่ม้อย และจิตยินดีตั้งแต่ต้นเลย จิตยินดีคือ เราไม่ได้มาบังคับ ไม่ได้ใช้วิธีให้ทุกคนปฏิบัติศีลโดยวิธีบังคับ ถูกบังคับ คนนั้นบังคับให้ทำ คนนี้บังคับให้ทำ ไม่ใช่ คุณต้องพอใจของคุณเอง ที่จะปฏิบัติเองอย่างอิสระ เพราะฉะนั้นลักษณะที่ว่านี้แหละ จึงเป็นลักษณะที่ทุกคนอิสระและทุกคนเกิดจิตยินดีเอง พอใจที่ตัวเอง ไม่ได้ถูกบังคับ ไม่ได้มาล่อมา

หลอก คำว่าไม่ล่อไม่หลอกไม่บังคับ ไม่หาวิธีตกแต่งให้เป็นเปลือก แต่อตมาจะใช้เนื้อจริงๆ อตมา ใช้ภาษาของพระพุทธเจ้าที่ว่า ธรรมวินัยนี้ พรหมจรรย์นี้ ไม่ได้ต้องการบริวาร ไม่ต้องการคนมานับถือ ไม่ได้เพื่อลาภเพื่อยศ ไม่ได้เพื่อให้คนมารู้ว่าฉันเก่งฉันวิเศษ ไม่ใช่ แต่บอกสังขารออกไป เพื่อให้คนมาละหน่วยคลาย เพราะฉะนั้นคนจะเกิดยินดี เกิดฉันตนเอง สำหรับผู้มีปัญญารู้เนื้อ เข้าใจเปลือก

เรื่องอตตาทาตมาก็อธิบาย พวกเราเข้าใจอตตาทาลำดับ อตตาทาเป็นสักกายะตัวแรก ตั้งแต่เรื่องโลกๆหายาบๆขึ้นอธิบาย อตมาก็ค่อยๆอธิบายขยายความมาตามลำดับ จนถึงทุกวันนี้ ถ้าจะไป ซ้ำๆจะไปทำอยู่อย่างแต่ก่อนนี้มันไม่ทันการแล้ว ทำงานอะไรก็ไม่ทัน ไม่ลู่ไม่ล่งแล้ว เพราะฉะนั้นการ ที่อะไรก็เร็วขึ้น ปฏิบัติคล่องแคล่วขึ้น นี่เป็นลักษณะจริงของสิ่งที่ เป็น ต้องเป็นอย่างนี้ไม่ใช่จะช้าอยู่ อย่างเก่า เริ่มต้นช้า พอคล่องแคล่วแล้วมันต้องไม่ช้า มันแสดงถึงความจริง ถึงความชำนาญ ถึง ความแคล่วคล่อง ถึงความเป็นมุกๆ มุกๆต๊ะ มุกๆต๊ต๊เป็นความเร็วไวเป็นความคล่องตัว จนกระทั่ง เป็นความเร็ว ชวนะ เป็นของมันเอง เป็นอัตโนมัติ เร็วจนไม่ต้องเร่งมันเป็นเองเป็นอัตโนมัติเร็วจน เข้าขั้นต่อกันเป็นอณู ลักษณะเหมือนกับขั้นสูงสุด เพราะฉะนั้น จะทำให้เป็นไปตามขั้นตอน เป็นไป ตามความเป็นจริงที่มันเป็นไปได้ตามระยะที่เจริญจริง

คนที่มาใหม่ก็เข้ามาศึกษา ก็ต้องเข้าหาสัตบุรุษ มหาमितตีสหายดี ไปอยู่กับหมู่กลุ่ม เป็นเบื้องต้น หมู่เบื้องต้นก็ต้องซัดต้องมืองค์ประกอบ แม้ไม่ได้มาก ก็ต้องประมาณหนึ่ง ก็มากับ กลุ่มนี้ แต่ทุกวันนี้เราจะจัดสรรให้ละเอียดเป็นขั้นนั้นขั้นนี้ ยังไม่ไหว ยังไม่ได้ ก็ต้องอาศัยคนเก่าเป็น มิตรดีสหายดี เป็นพี่เลี้ยงให้กับเขา ให้เขาเลี้ยงน้อง พี่คนนี้เลี้ยงน้องคนนี้ๆ ซ้อนๆไป เป็นธรรมชาติ

บทสรุป

สำหรับนักปฏิบัติธรรมแล้ว
ทุกสิ่งเกิดขึ้นดีที่สุดใน

(Everything happens for the best)

นำสิ่งนั้นมาเป็นบทเรียน

ทุกบทเรียนมีคุณค่า

เตือนว่าอย่าทำผิดซ้ำอีก

แต่ถ้ายังทำผิดซ้ำซาก

เตือนว่าให้ยอมรับความจริง

เราเก่งเท่านี้ น้อมรับ

และพยายามสู้ต่อไป

สำหรับนักปฏิบัติธรรมแล้ว

การทำอุภาโตภาควิมุติ

สมดุลงแห่งเจโตและปัญญา

คือเป้าหมายที่สูงส่งและงดงาม

ไม่โต่งไปข้างใดข้างหนึ่ง

จนเอียงกะเท่เร่

สำหรับนักปฏิบัติธรรมแล้ว

ควรศึกษาสนใจเรียนรู้ว่า

“แสงอรุณ ๗” คือนิมิตที่มาก่อน

จะเห็น แสงอาทิตย์ คือ

ลัมมาอาริยมรรคมีองค์ ๘

“ทางสายกลาง”อันประเสริฐสุด

จึงต้องมีทุกอย่างเป็น“องค์ประกอบ”

มิใช่มีแค่“ครึ่งกลางของระยะทาง”

หรือแค่“ครึ่งกลางของเส้นตรง”

อันเป็นระนาบเดียว-มิติเดียวเท่านั้น

แม้ท่านจะตรัสว่า

กลางระหว่าง“กาม”กับ“อัตตา”

นั่นหมายความว่า กามคือ โลกภายนอก

อัตตาคือ โลกภายใน

และคำว่า“โลก”คือ องค์รวมทั้งหลาย

ไม่ใช่ระนาบเดียวแบนๆ มิติเดียวเดียวๆ

หรือแค่อะไร ๒ สิ่งเท่านั้น

แต่ที่..ก็เหลือแค่ ๒ ภาวะเท่านั้นจริงๆ

คือจบ“มี”(อัตตะ)เป็น“หนึ่ง”ก็ได้

และจบ“ไม่มี”(นัตถิ)เป็น“สูญ”ขั้นสุดก็ได้

ก็จะเป็นคนผู้“ไม่มี”(น โหติ)สุดๆ

ที่อาศัย“ความมี”กับ“ความไม่มี”

จดหมาย จากญาติธรรม

เนื่องในโอกาส ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมานี้ ชาวโศกจัดงานฉลอง ๘๐ ปีวิชุดชัย (๘๐ ปี ไม่มีแก่) เนื่องในวาระพ่อครูมีอายุครบปีที่ ๘๐ ลูกพญาเร่งล่วนสำนึกในพระคุณพ่อครู ผู้นำทางจิตวิญญาณ ที่นำพาชาวเราเรามีวิถีชีวิตบุญนิยมมาแล้ว ๔๔ ปี

ณ กาละนี้ ยุคสมัยสังคมใกล้ลึกลับแล้ว เด็กเยาวชนกลุ่มหนึ่ง ผู้สมัครใจเข้ามาเป็นสมาชิก เรียนรู้ ใช้ชีวิตอยู่กับชาวโศก รุ่นแล้วรุ่นเล่า ด้วยเหตุและที่มาต่างหากัน ขอเสนอบันทึกส่วนหนึ่งที่ได้ เขียนสะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่เขาหรือเธอมีต่อพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ดังนี้....

จากผู้โชคดี

ฟ้ารินฝน แข็งแรง

ตอนนี้อยู่ ม.๕ ตลอดระยะเวลา ๔ ปีกว่าในรั้วสัมมาสิกขา หนูเคยรู้สึกว่ามีลำบากมาก มันทุกข์สุดๆ หนูเคยคิดว่า ถ้าเรียนอยู่ข้างนอกคงไม่ลำบากขนาดนี้ แต่พอขึ้น ม.๕ ถึงได้รู้ว่า โชคดีแค่ไหนที่ได้มาเรียนที่นี่ ได้รู้จักความทุกข์ ได้ใช้ชีวิตกับความทุกข์อย่างมีความสุข(ในบางครั้ง) ได้รู้จักกับผู้คนและสภาพแวดล้อมที่ดี ได้มาฝึกปฏิบัติธรรม ถึงแม้จะเป็นแค่ระยะเวลาสั้นๆ หนูขอกราบขอบพระคุณ หลวงปู่ที่ทำให้มีโรงเรียนสัมมาสิกขา กราบขอบพระคุณคำสอนของหลวงปู่

ลูกติดพ่อ

ลำธารธรรม ชุติมา มาศ

ตั้งแต่เกิดมาหนูก็ได้ชื่อ “ลำธารธรรม” จากหลวงปู่ ไม่ว่า หลวงปู่จะจำได้หรือไม่ได้ แต่รู้ไหมคะ หนูดีใจ ทุกครั้งที่ได้เห็นหลวงปู่ ได้ใส่บาตร ได้กราบ ได้พูดคุย (แม้จะนิดเดียวก็ตาม) ได้ส่งคำถาม ไปแล้วหลวงปู่อ่าน ดีใจที่ได้เกิดมาเจอโศก ได้เรียนที่โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศก ตอนนี้อยู่ ม.๓ แล้วคะ ตอน ม.๒ หนูดีใจมาก ๕๕๕+ แต่ตอนนี้หนูจะไม่ดีใจ เพราะครูบอกว่า ถ้าเราดี หลวงปู่จะเหนื่อย ^-^

กวีน้อย

สิทธิเดช เดชคำรณ

กระผมนักเรียน ม.๑ โรงเรียน
สัมมาสิกขาปฐมอโศก (นาแรงรักแรงฝัน) ผม
ขอแต่งกลอนถวายหลวงปู่ ดังนี้

สี่สิบสี่ปีที่เผยแพร่ศาสนา
คนศรัทธามาทำบุญกันล้นหลาม
ช่วยสร้างคนให้มีความดีงาม
ผมจะตามรอยพ่อไปไม่เสื่อมคลาย
พ่อช่วยให้คนนั้นงามทั้งกายจิต
ธรรมฤทธิ์ช่วยให้สุขทุกข์สลาย
พ่อทำให้มีสติกิเลสตาย
ช่วยทำลายความโลภเราให้เบาไป
ปีนี้พ่ออายุครบแปดสิบปี
ขอให้มีความสุขทุกสมัย
ขอให้ท่านได้ช่วยเราเหล่าชาวไทย
ขอจงให้อายุยืนเป็นหมื่นปี

ลูกรักดี

เมฆรุ้งฟ้า สมบัติมาก

หนูชื่อรุ้งค่ะ (เมฆรุ้งฟ้า) ตอน
นี้หนูอยู่ชั้นม.๖ แล้ว หนูดีใจมากๆค่ะที่ได้มา
เรียนใต้ร่มโพธิ์ของหลวงปู่ จากเด็กผู้หญิง
ธรรมดาไม่ถึงศีล ๕ จนกลายเป็นคนมี
ศีลธรรมมากขึ้น จากอุปสรรคขวากหนามทำให้
หนูแข็งแรงขึ้น เพราะคำสอนของหลวงปู่คอย
เป็นกำลังใจให้หนู หนูขอให้หลวงปู่มีความสุขทั้ง
แข็งแรง อายุยืนยาวถึง ๑๒๐ ปีนะคะ (หลาน
คนนี้จะคอยเป็นกำลังใจให้ค่ะ)

ซึ้งในพระคุณ

ฟ้าดาวฝน สรรพคุณ

เนื่องในวันที่หลวงปู่
ครบ ๘๐ พรรษา ก็ขอให้
หลวงปู่มีอายุนาน เป็นร่มโพธิ์
ร่มไทรของลูกๆต่อไปนะคะ

ขอบคุณที่ทำให้รู้ว่า “คนดีจริงๆเขาเป็นกันยังไง”
ขอบคุณสำหรับทุกอย่าง ที่หลวงปู่เสียสละเพื่อ
ทุกคนค่ะ

เด็กดี

จิรัชญา สุตะวงษ์

ปีนี้หนูอยู่ ม.๓

รู้สึกดีใจมากๆเลยค่ะ ไม่คิดว่า
จะมาถึงจุดนี้ได้ ทุกวันหนูก็คิดว่าหนูจะต้อง
รับลดกับหลวงปู่ให้ได้ค่ะ ๕๕๕+

ตอนหนูอยู่ ม.๒ ตอนนั้นรู้สึกแย่มากๆ
มองอะไรก็แย่ไปหมด ตอนนั้นรู้สึก
อยากออกมากกก ทั้งครุ รุ่นพี่ เอ้อ!! ชีวิต รุ่นพี่
ก็พากันจะออกกันไปเรียนข้างนอก ครูก็ไม่มีใคร
จะอยากดูแลพวกหนูเลย(ม.๒ หญิง) ๕๕+
สงสัยตอนนั้นพวกหนูคงดูดี ดู เป็นเด็กไม่เอา
ไหนไปซะทุกเรื่อง พวกหนูก็เลยทำชั่วจริงๆซะเลย
แต่ตอนนี้ หนูคิดว่าเราจะขยันเรียนให้เก่ง ทำงาน
ให้ดี และอดทนอยู่ให้ได้ค่ะ สุดท้ายหนูขอให้
หลวงปู่อายุถึง ๑๐๐ๆ ปี เย้ๆๆๆ

ลูกไฟดี

ขวัญแมกไม้ ไชยนำโชค

การที่ได้มาเป็นเด็กนักเรียน สัมมาสิกขา ก็ไม่เคยคิด แต่พอได้เป็น ก็ไฝฝืนที่จะจบม.๖ แต่ถ้าหนูไม่ดูใจบ่อยๆ มันก็ชอบเป่ไปตามกิเลส หนูคงเป็นผู้โชคดีที่ได้รู้จักชาวโศกเหมือนหนึ่งจุดในกระดาดฯ ถ้าประมาท อาจจะตกขบวนสุดท้าย

ลูกกำพร้าพ่อ

ไพโรตะวัน เจริญผล

กราบขอบพระคุณ หลวงปู่ที่ทำให้ลูกมีวันนี้ วันที่ลูกไ้ที่พึ่ง วันที่ลูกคนนี้หมดทางออก มีปัญญาทางธรรมหาหนทางที่ดีงาม ถ้าไม่มีโศก ไม่มีโรงเรียนสัมมาสิกขา ปฐมอโศก มันก็ไม่เกิดเด็กตัวน้อยคนนี้ขึ้นมา...

ปีนี้ลูกอยู่มัธยมศึกษาปีที่ ๔ เป็นเด็กผู้หญิงที่ไม่มีพ่อ แต่มีพ่อทางปัญญา ชีวิตได้

ค้นพบสิ่งใหม่ เพราะการเริ่มต้น “ไม่ใช่เรื่องยาก ถ้าเราคิดว่ามันไม่สายเกินไป”

การศึกษาบุญนิยมที่พ่อครูสร้างไว้ให้หน่อเนื้อเชื้อไขผู้เห็นทางแห่งบุญ มาร่วมกันรังสรรค์ฝ่ายหนึ่งมาให้(ครู)ฝ่ายหนึ่งมารับ(นักเรียนสัมมาสิกขา)ทั้งสองล้วนมาฝึกฝนทำประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน จากบุคคลสู่บุคคล สู่ครอบครัว ชุมชน ช่างแห ขยายสู่แวดวงกว้างขึ้นๆ เป็นระดับประเทศชาติ โดยมีรัฐประรอยความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของบ้าน-วัด-โรงเรียน

วันแล้ววันเล่า รุ่นแล้วรุ่นเล่า จบการศึกษาไปแล้วไปลับ หรือไปแล้วกลับมาเยี่ยมมาเยือนกัน หรืออยู่ช่วยกันเป็นหมู่เป็นมวลงันต่อ....

ปีนี้ หลวงปู่สมณะโพธิรักษ์ พ่อท่าน พ่อครู หลวงปู่ ของใครของใครหลายๆคน ท่านอายุ ๘๐ ปี และตั้งจิตอธิษฐาน จะอยู่ถึงอายุ ๑๕๑ ปี....

ณ วันนี้ ท่านคล่องแคล่ว ปราดเปรียว กระฉับกระเฉง ทำงาน ทั้งเขียนสื่อธรรมะ เทศน์ ธรรมะ บริหาร สร้างหม่อมวลภายในให้เข้มแข็ง ด้วยอิทธิบาทเต็มกำลัง ด้วยความเบิกบานแจ่มใส เพื่อรื้อชนลัทธิผู้มีฤลีในดวงตาน้อย แล้วสิ่งที่พ่อครูสรรสร้างทั้งหมดนี้ มีคุณค่าน้อยหรืออย่างไร ทำไมหน่อเนื้อเชื้อไขลูกหลานสัมมาสิกขาจึงไม่เลือกที่จะมาอยู่ร่วมบุญกัน???

สัมภาษณ์พิเศษ

สถาบันอุดมศึกษาของชาวอโศก

๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ เริ่มก่อตั้งสถาบัน
อุดมศึกษาของชาวอโศก

คุณหนึ่งฟ้า นาวานุญนิยม ได้พาอาจารย์เอนก
นาคะบุตร และอาจารย์ศักดิ์ ประสานดี ซึ่งเป็นผู้ร่วมพัฒนา
หลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอาศรมศิลป์ มา
พบพ่อครูที่พุทธสถานสันตืออโศก มานำเสนอว่า ทางสถาบัน
อาศรมศิลป์ มีโครงการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้นักศึกษาได้
เรียน **ปริญญาตรีแบบทางเลือก** นักศึกษาสามารถพัฒนา

อาจารย์เอนก นาคะบุตร

หลักสูตร ด้วย
ตนเองได้ โดย

อาจารย์เอนก ที่เป็นผู้จัดทำหลักสูตรนี้ ได้นำเอาหลัก
ปฏิบัติวิธีพุทธไปทำหลักสูตร มีหลักคิดเด่น เป็นงาน
ชาวนิวชาด้วย โดยจะมีการประเมินผลการเรียนของ
นักศึกษาเป็นระยะ เมื่อจบแล้วถ้ามีผลการเรียนผ่าน
ตามเกณฑ์การศึกษา ทางสถาบันอาศรมศิลป์ก็จะรับรอง
ให้จบปริญญาตรีได้ ถูกกฎหมายตามมตินี้

อาจารย์ศักดิ์ ประสานดี

อาจารย์ศักดิ์ ได้เสนอให้ชุมชนชาวอโศกที่
กำลังจะตั้งสถาบันอุดมศึกษาของชาวอโศก ส่ง
นักศึกษามาเข้าเรียนตามหลักสูตรนี้ ซึ่งชาวอโศก
สามารถจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเองได้เลย แล้ว
สถาบันอาศรมศิลป์จะออกใบรับรองปริญญาบัตรให้ ซึ่ง
พ่อครูก็ได้รับข้อเสนอไว้พิจารณาต่อไป

คุณหนึ่งฟ้า นาวานุญนิยม เลขาธิการพรรค
เพื่อฟ้าดิน ให้สัมภาษณ์กับทีมงานสมอ. เพิ่มเติมรายละเอียด การเกิดขึ้นของ มหาวิทยาลัยอโศก นาวานุญนิยม วนบ.
ว่า...

การเริ่มต้นของ วณบ.

เมื่อได้รับตำแหน่งเป็นเลขาธิการพรรคและเป็นทั้งผู้รวบรวมบุคลากร ประสานงานให้เกิดโครงการการศึกษา คือเป็นผู้ร่วมก่อการเรื่องการศึกษา ซึ่งได้เริ่มมาตั้งแต่**มหาลัทธิวังชีวิต**แล้ว จนมาถึง

ปัจจุบันความพยายามตั้งสถาบันการศึกษาก็ยังมีอุปสรรค เมื่อได้มาเป็นเลขาธิการพรรคก็มาตามเรื่องต่อพอจะดำเนินการก็มาพบอาจารย์เอนก และอาจารย์ศักดิ์จากสถาบันอาศรมศิลป์ ซึ่ง

ให้โอกาสทุกชุมชนทำเต็มรูปแบบที่ตัวเองอยากจะทำ โดย ๓ ปีสามารถจัดหลักสูตรสุดทางของชุมชนเลย หรือจะปรับเปลี่ยนบางส่วนก็ได้ หรือจะเอาของสถาบันอาศรมศิลป์ทั้งหมดก็ได้ แต่เราเลือกที่จะเอาของเราทั้งหมด แล้วปีที่ ๔ ค่อยมาเทียบเคียงกันว่า สิ่งที่เราสอนภายใต้แนวคิดของเราทั้งหมดมีอะไรและที่เหลือค่อยมาเติมของสถาบันอาศรมศิลป์ อย่างนี้เราก็ตกลง

เมื่อจะลงมือทำจริงๆ อาจารย์เอนกบอกว่า อโศกมีทุก

อย่างครบพร้อมแล้ว ทำไมไม่สถาปนาชุดความรู้ตนเอง เพราะ **สกอ.**ไม่มีภูมิพothที่จะให้การรับรองเราได้หรอก เราต้องหาวิธีสร้างการยอมรับขึ้นมาเอง ตรงนี้พ่อท่านก็ตกลง ขณะเดียวกันถ้านักศึกษาสนใจที่จะเอาใบปริญญาเพื่อไปทำมาหากิน สถาบันอาศรมศิลป์ก็จะรับรองให้ เพราะถือว่ามาตรฐานสูงกว่าสถาบันอาศรมศิลป์ ซึ่งอาจารย์เอนกได้ไปเจรจากับทาง**สภามหาลัทธิ** ซึ่งก็ตอบตกลง เพราะฉะนั้นจึงมี**ทางเลือกอยู่สองทาง** คือ ๑. หากอยากจะได้สถาบันอาศรมศิลป์แค่เทียบปีสุดท้าย กับ ๒. ไม่เอาปริญญา เดินหน้าเต็มสูบ แล้วเราจะต้องสถาปนาตนเองให้เต็มรูปแบบ ว่าด้วยชุดความรู้ของอโศกนี้แหละ เหมือนกับที่พ่อท่านออกจากมหาเถรสมาคม และสามารถสร้างการยอมรับจากสังคมได้ว่า นี่คือชุดความรู้ของพุทธแบบอโศก สารสำคัญคืออย่างนี้

จุดประสงค์ในการตั้ง วนบ.

เมื่อรับตำแหน่งเลขาธิการพรรค สิ่งที่พ่อครูให้มากที่สุดคือ ภารกิจของพรรคเพื่อฟ้าดิน คือ ยกระดับของบ้าน วัด โรงเรียนขึ้นมา บ้านให้ยกระดับขึ้นมาเป็นสังคม สังคมแรกก็คือเครือข่ายอโศก ทั้งหมดจะต้องเป็นหนึ่งเดียว เปรียบเสมือนเป็นหนึ่งชุมชน ไม่แบ่งแยกกัน ส่วนวัด ก็คือการพิสูจน์ให้รู้ว่าศาสนากับการเมืองเป็นหนึ่งเดียวกัน ตรงที่พ่อครูจะพูดเสมอว่าคนที่มาทำงานการเมืองควรต้อง ฐานอนาคามี ขึ้นไป ไม่ใช่มาเป็นทีหากิน ไม่ใช่ไม่มีอาชีพ แล้วเอาอาชีพนี้เป็นรายได้เลี้ยงตัวเอง คุณต้องมาทำงานฟรี นี่คือนี่ที่พ่อครูต้องการจะพิสูจน์วาระของพราหมณ์ให้เห็น ส่วนโรงเรียนก็ยก ระดับเป็นการศึกษาโลกุตระ เพราะฉะนั้นอันแรกที่จะยกระดับได้คือการศึกษาค้นคว้าต้องเดินหน้าก่อน วนบ. จึงเกิดขึ้นมา

ผู้ดำเนินการ

วันนี้เราถือว่าเป็นรอบใหม่ของพ่อครูก็คือการขยายอายุชัย แบ่งเป็น ๓ ช่วงๆละ ๓๖ ปี ๓๖ ปีแรกพ่อครูเป็นฆราวาส ๓๖ ปีที่สอง พ่อครูอายุครบ ๗๒ ๓๖ ปีที่สามนับจากปี ๒๕๔๙ เป็นปีที่พ่อครูขยายอายุชัยมาเป็นปีที่ ๑๐๘ ครบอีก ๓๖ ปี ในปี ๒๕๘๕ เพราะฉะนั้นการขยาย อายุชัยรอบนี้พ่อครูต้องทำให้พุทธบริษัท ๔ แข็งแรง เพราะเดิมทีสถาบันนักบวชทำหน้าที่เป็นผู้ บริหารแทนวาระกษัตริย์ คือรวมอำนาจทั้งฝ่ายวาระพราหมณ์กับวาระกษัตริย์ แต่วันนี้พ่อครู ต้องทำให้ ๔ วาระมีความสมบูรณ์ ก็คือพุทธบริษัท ๔ ต้องแข็งแรง พ่อครูก็เริ่มต้นนับ ๑ ใหม่ ด้วยการเป็นประธานที่ประชุมในการยกระดับด้วยตัวเอง ไม่ใช่ยกอำนาจให้ใครคนใดคนหนึ่งเป็น ประธานที่ประชุม เพราะว่าวันนี้พ่อครูจะค่อยๆหนุ่มขึ้นๆเรื่อยๆ สุขภาพจะดีขึ้น แข็งแรงขึ้น ผิ วพรรณจะเปล่งปลั่งขึ้น

ครูผู้สอน

สิ่งที่เรากำลังทำ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาภายในของอโศกด้วย เราถือว่าวันนี้ยังไม่มีครู มีแต่ คณะทำงาน ครูที่เป็นหลักก็คือ พ่อครู คณะทำงานทำหน้าที่คล้ายติวเตอร์ สมณะ-สิกขมาตุก็ทำหน้าที่ เป็นที่ปรึกษา วันนี้เราอยู่ในช่วงของการทดลองระบบ เพราะเพิ่งเริ่มเปิดงานเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม นี้เอง แล้ววันที่ ๒๙-๓๑ จะมีการทำสวอท(SWOT) เพื่อที่จะกำหนดทิศทางการเรียนของการศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายของพรรค

วิชาที่สอน

ทางด้านหลักพุทธธรรม ๗๐ เปอร์เซนต์ พ่อครูเป็นผู้คุมเอง อีก ๓๐ เปอร์เซนต์คือเนื้อหา วิชาการทางโลก ซึ่งรวมทั้งเรื่องของการบูรณาการชุดความรู้ระหว่างทางโลกกับทางธรรม เรียกว่า วิชาบูรณาการศาสตร์

วิธีการเรียนของนิสิต

หลักสูตร ๔ ปี ตารางเรียน พ่อครูสอนตอนเย็นทุกวัน ๓ วิชา มี**พุทธชีวศิลป์** **สรรค่า** **สร้างคน** และ**ความรัก ๑๐ มิติ** ซึ่งจะสอนเฉพาะปีหนึ่ง ปีสองพ่อท่านก็คงมีเรื่องใหม่มาให้เรียน แต่สองวิชาแรกจะเป็นตัวย่น เพราะนี่คือเนื้อหาหลักของพุทธ เรื่องของศาสตร์กับเรื่องของศิลป์ ส่วน**อาจารย์วิชัย รูปขำดี** จะสอนเรื่องการจัดการขบวนการกลุ่ม ส่วน**อาจารย์อภิสิทธิ์ ติวยากร** สอนเรื่องวิชาพุทธบูรณาการศาสตร์ ก็คือนำชุดความรู้ของตะวันตกที่บูรณาการกับชุดความรู้ทางหมวดธรรม แล้วก็สรุปเนื้อหาที่มันเชื่อมต่อกับทางโลกกับทางธรรม ก็คือผ่านตรงเรื่องของปรมัตถสังขจะ กับสมมุติสังขจะ

ความสนใจของผู้มาเรียน

ตัวเลขสูงขึ้นเรื่อยๆ จากเดิมซึ่งคนไม่เข้าใจ ตอนนี้มีทั้งคนจากชุมชนอื่นๆ คนข้างนอกก็มีบ้างและคนบ้านราชาก็มาสมัครกัน รอบสุดท้ายมีตัวเลขนิสิตที่มาสมัครเรียนทั้งหมด ๑๖๐ คน

วุฒิการศึกษาของผู้มาเรียน

อย่างน้อยจริงๆ คือ ป.๔ แต่จริงๆต้องจบ ป.๖ แต่เนื่องจากสถาบันอาศรมศิลป์สามารถทำให้คนอายุเกิน ๒๕ ปี ที่จบ ป.๔ มาแล้ว สามารถเทียบเกณฑ์การศึกษาได้โดยการสัมภาษณ์ผ่านประสบการณ์การทำงาน ว่ามีความดีความชอบความสามารถอะไรที่พอจะเทียบเคียงให้ได้ และต้องมีการสอบเทียบจริง ซึ่งสถาบันอาศรมศิลป์สามารถทำแทนให้ได้ โดยกำหนดคุณสมบัติพิเศษต้องเกิน ๒๕ ปี ส่วนถ้าต่ำกว่า ๒๕ ปี ก็ต้องจบ ม.๖ มาตรฐานนักศึกษาก็คือ ถือศีล ๕ ละอายมุขกิมมังสวิรัตติ ภายใต้โคลก “ศีลเคร่ง เก่งงาน ชำนาญวิชา”

ถามความในใจนิสิต มหาวิทยาลัยรามนาวาบุญนิยม(วนบ.)

น.ส.ฝางฝิง หมายยอดกลาง

เธอเป็นญาติธรรมตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ เป็นชาวโคราช เคยเป็นครูสอนเด็กประถมที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง รู้จักชาวโอศกจากการถูกชักชวนโดยพี่ชาย คือคุณอำนาจ หมายยอดกลาง และในที่สุดก็ได้มาปฏิบัติธรรมกันทั้งครอบครัว

เธอเริ่มจากการฟังเทปธรรมะ และเข้าร่วมงานต่างๆ ของชาวโอศกทุกงานไม่เคยขาด ประทับใจหลักการปฏิบัติอย่างมีเหตุผล สามารถพิสูจน์ได้ จึงเริ่มถือศีลอย่างเคร่งครัด จนได้รับผลเกิดปีติในธรรม ตามด้วยศรัทธาในการบำเพ็ญเพียรฝึกหัดตั้งตนอยู่ในความลำบาก มีความไม่ประมาทในชีวิต

ปี ๒๕๒๕ เปิดร้านอาหารมังสวิรัตติ เพื่อจุดมุ่งหมายในการเผยแพร่ที่โคราช ปี ๒๕๓๗ ทำกสิกรรมไร้สารพิษร่วมกับพี่น้องที่วังน้ำเขียว ถือคติตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน ทำจนสำเร็จด้วยใจ ทำอะไรต้องใช้หลักสติปัญญา ๔ เสมอ ระลึกถึงผู้ให้จิตวิญญาณเสมอ ไม่เคยห่างใจ

ตัดสินใจเข้าสมัครเรียน เมื่อพ่อครูเปิดโอกาสให้ลูกๆได้ศึกษาก็ตั้งใจสมัคร เมื่อพ่อครูนำพาลูกก็จะเดินตาม ทางบ้านพี่น้องก็ไม่มีใครขัดข้อง ทุกคนเข้าใจ แม้แต่หลานๆก็แสดงความยินดีที่ดิฉันจะได้มาอยู่ในหมู่มิตรดี สหายดี ซึ่งเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์ รู้ว่าพ่อครูต้องการสร้างราชธานีเป็นแผ่นดินพุทธ

การเรียนครั้งนี้ทำให้ดิฉันได้ประโยชน์มาก ได้ฟังธรรมละเอียดลึกซึ้ง ทำให้จิตวิญญาณ เบิกบานในธรรม ตั้งใจพยายามมาฝึกในส่วนที่ยังด้อยหรือบกพร่องอยู่ เพื่อให้ได้เต็ม จิตมุ่งหวังเอา สิ่งที่สุดยอด คือ นิพพาน จะก้าวตามพ่อไป

ทันตแพทย์หญิงฟารัก ทิพยธรรม

รู้จักชาวโศกปี ๒๕๑๙ เมื่อครั้งเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๕ คณะทันตแพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย นอกจากได้เข้ามาศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างใกล้ชิด สม่ำเสมอตลอด ๓๐ กว่าปี ยังได้เข้ามาช่วยงานในหลายๆด้าน รวมทั้งรับผิดชอบเป็นกรรมการในด้านต่างๆ ในช่วงแรกได้เคย ร่วมออกหน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่กับ **ท.พ.ญ.ฟากฟ้าหนึ่ง โศกตระกูล** และร่วมตั้งคลินิกทำฟันที่พุทธสถานบรู๊มโศก และต่อมาก็เปิดคลินิกที่ชุมชนสันตโศกอีก เพื่อดูแลรักษาชาวบ้าน ชาวราษฏรชาติโยม ปี ๒๕๕๐ ชาวโศกเปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม FMTV ก็เคยรับงานพิธีกรรายการสุขภาพดีด้วย ๘ อ. ฯลฯ ตัดสินใจสมัครเข้าเรียน วนบ.

ในช่วงงานโศกรำลึกมีประกาศ**โครงการการศึกษา วนบ.(วิชชาธรมนาถบุญนิยม)** เราก็ไม่ได้ใส่ใจ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ก็มีประกาศอีกว่า ผู้สมัครเรียนต้องเข้าพื้นที่ภายในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เขียนใบสมัครเพื่อเข้ารับการปฐมนิเทศน์ ในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ต่อจากนั้นก็เข้าเรียนกันเลย เราก็ได้คิดใหม่จนได้ข้อสรุปว่า งานศาสนาของเราขยายออกไปรับใช้มวลมนุษยชาติมากขึ้น คนของเรามีไม่มากพอ แม้จะมีคนใหม่เข้ามาเพิ่มอยู่บ้างก็ตาม จึงเห็นว่า ถ้าพวกเราได้มีการจัดการศึกษาอย่างมีแบบแผน มีการประสานสัมพันธ์กับผู้รู้ จัดระบบให้ดีสอดคล้อง หรือมีมาตรฐานรองรับเป็นสากล ซึ่ง**ดร.เอก นาคะบุตร** นักการศึกษาจากสถาบันอาศรมศิลป์ ได้ทำแล้วกับหลายชุมชน โดยนำวิธีการบุญนิยมของพ่อครูไปใช้ได้ผล แม้ยังไม่ถึงที่สุด

พ่อครูซึ่งเป็นผู้ริเริ่มต้นแบบระบบบุญนิยม ได้มีการบูรณาการ พุทธวิชากับวิชาทางโลก อย่างมีหลักการตามแบบแผนที่เหมาะสม จะเกิดเป็นการศึกษาอย่างจริงจัง เป็นกระบวนทัศน์ใหม่ ที่มีทั้งความรู้และประสบการณ์จริง มีมรรคมีผลพิสูจน์ได้ทุกเวลา จึงตัดสินใจสมัคร ได้ลำดับที่ ๑๘๖ ได้เป็นนิสิต วนบ. มิฉะนั้นก็คงเป็นแค่ผู้สังเกตการณ์ ซึ่งก็คงไม่มีกำลังพอจะทุ่มเทชีวิตลงมาอย่างผู้ที่เข้าเรียนจริงๆ

❖ ทิม กมอ.

โค่นระบอบทศิลาเพื่อปฏิรูปประเทศไทยโดยประชาชนคนรักชาติ

สงครามครั้งสุดท้าย

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เมย์เดย์ กำหนดวันดีเดย์ ประกาศ ๓ ขั้นตอนการทวงอำนาจคืน วันนี้เป็นวันแรงงานแห่งชาติ **ก้านันสุเทพ เทือกสุบรรณ** เลขาธิการ กปปส. ประกาศรัยที่เวทีสวนลุมพินี เชิญชวนประชาชนเข้าร่วมชุมนุมใหญ่ในวันที่ ๕ พ.ค. โดยให้ใส่เสื้อสีเหลือง แล้วไปรวมตัวกันที่ท้องสนามหลวง ก่อนเวลา ๑๗.๐๐ น. **เพื่อทำพิธีถวายพระพรชัยมงคล แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และทำพิธีตั้งจิตสัจจยาริษฐาน** ขณะที่ประชาชนที่อยู่สวนลุมพินีจะเริ่มเดินออกจากสวนลุมพินี เวลา ๑๔.๐๐ น. และเมื่อเสร็จพิธีก็จะนำมวลชนเดินทางกลับสวนลุมพินี

นายสุเทพ กล่าวอีกว่า ก่อนถึงวันที่ ๕ พ.ค. เราจะเดินทุกวัน เพื่อเชิญชวนพี่น้องเข้ามาร่วมต่อสู้ครั้งสุดท้ายกับมวลมหาประชาชน เสร็จวันที่ ๕ พ.ค. พัก ๑ วัน แล้ว ๗-๙ พ.ค. เดินต่อพอถึง**วันวิสาขบูชา ๑๓ พ.ค.** เราจะจัดทำบุญใหญ่ร่วมกัน เป็นการทำบุญประเทศ พี่น้องต่างจังหวัด

เดินทางมาก่อนวันที่ ๑๓ พ.ค. ได้เลย พอ ๑๐.๐๐ น. ของวันที่ ๑๔ พ.ค. เราจะปฏิบัติภารกิจเรียกคืนอำนาจอธิปไตยมาจากทมิฬ อยากรู้ให้พี่น้องเตรียมใจหน่อย คราวนี้อาจต้องอยู่หลายวัน และขออย่าว่า พี่น้องไม่ต้องใช้อาวุธ ใช้หัวใจกับจำนวนมหาศาลพอ

“แล้วยืนยันไม่มีนัดแล้ว นัดนี้นัดเดียวรู้แพ้รู้ชนะกันไปเลย พี่น้องต้องอดทนทุกซั๊กยามา ๖ เดือนเศษ ลงทุนลงแรงไปมาก เสียเงินเสียทองมากมาย บางท่านก็เสียเลือดเนื้อชีวิต **คราวนี้สุดท้ายจริงๆ** เพื่อให้คุ้มกับที่เราเสียสละมามากมาย เราจะทำเพื่อชาติครั้งยิ่งใหญ่ และต้องยึดมั่นแนวทางการต่อสู้ สันติ สงบ ไม่ให้มีความรุนแรง นี่ถึงจะเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ของมวลมหาประชาชนอย่างแท้จริง”

๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ศกุนิมิตแห่งสัตยาธิษฐานวันฉัตรมงคล

๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นอีกวันหนึ่งที่เหล่าปวงชนชาวไทยได้จดจำจารึกไว้ในหัวใจแห่งความรักชาติรักสถาบัน **เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออกมหาสมาคมเนื่องในพิธีฉัตรมงคล** ณ ศาลราชประชาสมมาคม พระราชวังไกลกังวล ปวงชนชาวไทยได้ชื่นชมพระบารมี และแสดงความกตัญญูตเวทิตา ต่อพระองค์ท่าน ที่ทรงครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม ตามพระปฐมบรมราชโองการ ตลอดระยะเวลา ๖๔ ปี ที่ล่วงผ่านมา นับตั้งแต่ได้เสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๙๙

และเมื่อรถพระที่นั่งเคลื่อนผ่าน **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** ทรงมีพระพักตร์แจ่มใส และทรงโบกพระหัตถ์ให้พสกนิกรที่มารอรับเสด็จ โดยต่างพร้อมใจกันเปล่งเสียง **“ทรงพระเจริญ”** ดังกึกก้องพร้อมโบกธงชาติปลิวไสว ยิ่งความปลาบปลื้มแก่เหล่าพสกนิกรที่มีโอกาสได้ชื่นชมพระบารมีเนื่องในโอกาสวันฉัตรมงคลนี้ยิ่งกลั่นจิต

คู่ขนานกับที่พระราชวังไกลกังวล ในวันฉัตรมงคลนี้ **มวลมหาประชาชน กปปส.** นำโดย **กำนันสุเทพ เทือกสุบรรณ** ก็ได้ออกเดินจากสวนลุมฯ มุ่งสู่ท้องสนามหลวง เพื่อทำพิธีถวายพระพรชัย และตั้งสัตยาธิษฐาน หน้าพระบรมมหาราชวัง

ปรากฏการณ์สายน้ำสีเหลือง ที่ประกอบด้วยแม่น้ำใหญ่ย่อยได้ไหลไปรวมกันเป็นทะเลและมหาสมุทรสีเหลือง **มวลมหาประชาชนพร้อมใจกันใส่เสื้อสีเหลืองเดินร่วมกันไปรวมกันที่ท้องสนามหลวง เป็นจำนวนมากมายเกินกว่าจะนับได้**

มวลมหาประชาชนร่วมเดินกันไปอย่างสงบ สันติ อหิงสา รื่นเริงเบิกบาน ตลอดสองข้างทาง มีประชาชนเปิดบ้านเปิดร้านให้มวลชนใช้ห้องน้ำ รวมทั้งน้ำดื่ม, อาหาร, ผ้าเย็นมาคอยบริการไม่ขาดสาย มีจิตอาสาคอยเดินถือถุงดำเก็บขยะไปตามทาง

โดย **กำนันสุเทพ เทือกสุบรรณ** ได้วางพานพุ่ม พร้อมทั้งได้เชิญตัวแทน กปปส. ในแต่ละกลุ่ม แต่ละจังหวัดได้วางพานพุ่ม ก่อนกล่าวคำถวายพระพรชัยมงคล **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**

มีวงดนตรีประสานเสียงมาขับร้องบทเพลงเทิดพระเกียรติ อย่างไรก็ตามเพราะเพราะพริ้งตลอดงาน

เป็นโอกาสที่ทำได้ยากในงานพิธีของรัฐ แต่มีได้ในพิธีของมวลมหาประชาชนนี้ ที่จะให้คนเล็กคนน้อย ทุกเพศทุกวัย หลายศาสนา ไม่ว่าจะไทย จีน แขก ฝรั่งเศส ต่างชาติพันธุ์ แต่มีหัวใจดวงเดียวกัน ได้ออกมาแสดงตัวตน และบางคนได้มีโอกาสพูดความในใจ สื่อแสดงถึงหัวใจที่จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ คำพูดของคนต่างชาติบางท่าน ให้ความซาบซึ้งตรึงใจยิ่งนัก เมื่อเขาบอกว่า **“แม้เขาจะเป็นคนต่างชาติ ไม่ได้เกิดมาในเมืองไทย แต่จะขอตายบนแผ่นดินไทย”** เนื่องเพราะซาบซึ้งในพระมหากษัตริย์คุณของในหลวงนั่นเอง

ในเวลาหัวค่ำของวันศุกร์มงคลนี้ กำหนดสุเทพ เลขาธิการ กปปส. ได้นำพามวลมหาประชาชน เปล่งกล่าว่า... ข้าพเจ้าทั้งหลาย จึงขอตั้งสัตยาธิษฐาน เบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ พระแก้วมรกต พระบรมมหาราชวัง พระสยามเทวาธิราช พระหลักเมือง และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ณ ที่นี้ โดยขออ้างเอาความสัตย์จริงดังนี้...

๑. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ อีกทั้งสมเด็จพระบูรพมหากษัตริย์แห่งสยามพัทธสีมาอาณาจักรนี้ ทรงบำเพ็ญพระกรณียกิจเพื่อประโยชน์สุขแห่งปวงอาณาประชาราษฎร์ **ทรงครองแผ่นดินโดยธรรม** ทรงตั้งอยู่ในธรรม ทรงเคารพธรรม ทรงประกาศธรรม ทรงประพฤติธรรม เป็นอาณาประโยชน์แก่อาณาประชาราษฎร์ เป็นความสัตย์แล้ว

๒. **มวลมหาประชาชนมีความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว** และสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณอย่างหาที่สุดมิได้ของพระองค์ท่าน เป็นความสัตย์แล้ว

๓. **มวลมหาประชาชนมีความตั้งใจมั่นที่จะปกป้องรักษาบ้านเมือง** ให้พ้นจากภัยพาลของกลุ่มโจรในระบอบทักษิณ เป็นความสัตย์แล้ว

๔. **มวลมหาประชาชนต่างยึดมั่นในผลประโยชน์ชาติ** ละประโยชน์ ละความสุขสบายแห่งตน ยอมตรากตรำลำบากกายเพื่อสนองคุณชาติบ้านเมือง เป็นความสัตย์แล้ว

๕. **มวลมหาประชาชนใช้ความดี ใช้ธรรมะ** ใช้ความสงบ สันติ อหิงสา เอาชนะความชั่ว ไม่ใช้ความรุนแรง เป็นความสัตย์แล้ว

เมื่อเสร็จพิธีตั้งสัตยาธิษฐาน มวลมหาประชาชนยังช่วยกันดูแลความสะอาด เก็บเศษขยะอีกด้วย โดยกำหนดสุเทพจะพามวลมหาประชาชนเดินเท้ากลับไปกินอาหารค่ำที่สวนลุมฯ แต่ละคนถือเทียนที่จุดสว่างไสวไปตลอดทาง

เป็นอีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่ต้องจารึกไว้ตราบนานเท่านาน...เพราะเรามีพระมหากษัตริย์ที่รักและทำเพื่อปวงชนมาตลอดพระชนม์ชีพ...เพราะเรามีพสกนิกรชาวไทยที่ไม่มีใครเหมือนในโลกนี้...ที่รักและกตัญญูต่อแผ่นดิน...กตัญญูต่อพ่อหลวงของปวงชนชาวไทย...เพราะประเทศไทยเรามีพระสยามเทวาธิราช ซึ่งก็คือพลังแห่งคุณงามความดี...เหตุการณ์เช่นนี้จึงเกิดได้

เป็นความมหัศจรรย์อย่างหนึ่งของโลกก็ว่าได้...และ**เป็นความมหัศจรรย์ที่เป็นความดีที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งกว่ากำแพงเมืองจีน หรือหังมาฮาล...**สุสานแห่งพระราชย์เหล่านั้นเทียบไม่ได้กับความยิ่งใหญ่ของปรากฏการณ์มหาสมุทรสี่เหล็องท่องสนามหลวงในคราครั้งนี้ ที่จะมาล้มล้างอำนาจรัฐของระบอบทุศีล ด้วยมวลมหาประชาชนมือเปล่าๆ เอาชนะด้วยพลังแห่งธรรมะมาเป็นธรรมาวุธ

เป็นความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่มหาศาลที่ว่า ได้เกิดปรากฏการณ์ความสันติสุขเทียนของปลุ่พี เกิด

แผ่นดินไหวในระดับ ๖.๓ แมกนิจูด มีศูนย์กลางที่จ.เชียงราย อยู่ลึกใต้ดินลงไปประมาณ ๗ กม. ในเวลา ๑๘.๐๘ น.ของวันนี้ ส่งผลให้แผ่นดินแยก ถนนแตก วัดและอาคารบ้านเรือนพังทลายที่ จ.เชียงราย เป็นสัญญาณเป็นนิมิตประหนึ่งว่า แผ่นดินนั้นไม่อาจรองรับความหนักแผ่นดินของ ทหารราชย์ระบอบทักษิณได้อีกแล้ว

ทำดียังไม่ได้ดีเพราะทำดียังไม่มากพอ มวลมหาประชาชนต้องยืนหยัดยืนแน่นในการปักหลัก ประท้วงทำความดีต่อไป โดยไม่จำกัดกาลเวลา เพราะยิ่งเราได้เสียสละได้อดทนบำเพ็ญตนนานเท่าไร นั้นหมายถึงเรายิ่งได้สะสมบารมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกวันทุกเวลา **หากเราดำรงตนใช้ธรรมนำหน้าในการต่อสู้ ชัยชนะต้องเป็นของมวลมหาประชาชนในสักวันหนึ่ง** เพราะธรรมะย่อมชนะอธรรม เป็นลัจจะความจริง ที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ไม่ประกอบไปด้วยกาล....

การบำเพ็ญเพียรขิ้นสุดท้ายของมวลมหาประชาชน

วันจันทร์มงคล ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นี้ “พลังแห่งความดีงาม” ของพระสยามเทวาธิราช ได้แปลงรัศมีแห่งธรรม คู่ขนานกันระหว่าง พระราชวังไกลกังวล และหน้าพระบรมมหาราชวัง

พลังแห่งธรรมนี้ ปรากฏให้เห็นเป็น “คลื่นมวลมหาประชาชนที่สี่เหลี่ยม” อันสุดจะคณานับ ส่งผลแผ่พลังถึงเหล่ามารร้ายที่ครอบงำกัดกินสยามประเทศ ในนาม “ระบอบทักษิณ” ให้หวาดกลัว หัวหด ไม่สามารถจะอวดอิทธิฤทธิ์อิทธิเดชได้ดังเดิมอย่างที่เคยเป็นมา

และในเวลา ๑๘.๐๘ น. ของวันจันทร์มงคลปีนี้ พระสยามเทวาธิราชอันเป็นพระนามแห่ง ความดีงามของแผ่นดินไทย ได้ยังปลุกไฟให้สิ้นไหว แดกแยก เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ ที่จ.เชียงราย เป็น นิมิตให้เห็นว่า “ความผิดพลาดอุบาหวิ” ที่ระบอบทักษิณทำนั้น เป็นกรรมอันหนักหนาเกินกว่าแผ่นดิน ไทยและประชาชนไทยจะรองรับไหวแล้ว

เป็นแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่สุดในรอบ ๑๐๐ ปีของประเทศไทย มีAfter Shock ตามมากกว่า ๗๐๐ ครั้ง ตรงกับปรากฏการณ์การตื่นรู้ของมวลมหาประชาชนไทยในนาม กปปส. เป็นปรากฏการณ์ ที่ผู้รู้บอกว่า **เป็นการตื่นรู้ครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบ ๕๐๐ ปีของประเทศไทย** ที่ได้ทำพิธีถวายพระพรชัย มงคลและตั้งสัตยาธิษฐานหน้าพระบรมมหาราชวังอีกด้วย

ด้วยจำนวนคนหลายล้านคนที่เข้าร่วม ความยาวนานของการชุมนุมที่ทำลายทุกสถิติ และ ที่สำคัญ เป็นการตื่นรู้ออกมาประท้วงต่อต้าน จนถึงขั้นล้มล้างรัฐบาลทหารราชย์ระบอบทักษิณ ที่มี อำนาจล้นฟ้าล้นแผ่นดิน ด้วยวิธีการที่สงบ สันติ อหิงสา ปราศจากอาวุธ ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ถูกต้องตามธรรม ลู่ด้วยสองมือเปล่าๆ สองเท้าก้าวเดินไปด้วยหัวใจรักชาติ ด้วยสติปัญญาคงมั่น เอาความรู้ความจริงเข้าต่อสู้ จึงเป็นการชุมนุมที่ **“วิเศษ วิสุทธ์ วิสิฐฐ์”** ที่สุดในโลกก็ว่าได้

มวลมหาประชาชนได้บำเพ็ญธรรม ต่อสู้ด้วยความอดทนคือ **“ขันติธรรม”** อันเป็นตบะ เครื่องเผากิเลสอย่างยั้งนี้ ยาวนานมากกว่าครึ่งปีมาแล้ว สะสมพลังแห่งธรรมะมากขึ้นๆ ซึ่งเป็น

พลังที่ทำให้ต้นไม้แห่งคุณธรรมผลิบาน ออกดอก ออกผล เบ่งบานไปทั่ว ทั้งในหมู่ประชาชนทุกเพศทุกวัย
ทุกอาชีพ เหล่าข้าราชการตำรวจ ทหาร ตุลาการ

พลังแห่งธรรมะนี้ได้สั่งสมจนถึงจุดที่สามารถล้นสะเทือนแผ่นดินไทยจนในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ก็ได้มีคำวินิจฉัยโดย “มติ ๙ : ๐” ว่า การย้ายนายถวิล เปลี่ยนศรี ข้าราชการบำนาญ นายถวิล เปลี่ยนศรี ในรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ๑ พันจากตำแหน่งรัฐมนตรีไป ด้วย และศาลยังตัดสินให้คณะรัฐมนตรีที่มีส่วนร่วมในการพิจารณาโยกย้าย นายถวิล เปลี่ยนศรี ในรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ๑ พันจากตำแหน่งรัฐมนตรีด้วย รวมแล้วมีผู้ที่ศาลตัดสินให้พ้นจากรัฐมนตรีจำนวน ๑๐ คน

ซึ่ง “มติ ๙ : ๐” ของศาลรัฐธรรมนูญนี้มีนัยสำคัญถึงความเจริญของธรรมะ ทำให้จากเดิมมติของศาลรัฐธรรมนูญมักจะเป็น “มติ ๖ : ๓” ยังมีส่วนที่ไม่ชัดเจน ยังเข้าข้างระบอบทักษิณ กลับกลายเป็น “มติ ๙ : ๐” ซึ่งเกิดจากความชัดเจนเลือกอยู่ข้างที่ถูกต้องชอบธรรม อย่างเต็มที่

และเมื่อเวลา ๒๐.๓๐ น. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการ กปปส. ได้ขึ้นปราศรัยที่เวทีสวนลุมพินีว่า ได้เคยประกาศนัดหมายมวลมหาประชาชนว่า วันที่ ๑๓ พ.ค. จะทำบุญประเทศครั้งใหญ่ และในวันที่ ๑๔ พ.ค. จะเริ่มเรียกคืนประชาธิปไตย แต่ถึงวันนี้สถานการณ์ได้เปลี่ยนไป มีเหตุมีผลอันสมบูรณ์ ภารกิจที่จะบำเพ็ญเพียรให้ได้มาซึ่ง “**รัฐบาลที่มีธรรมะ รัฐบาลของประชาชน**” เพื่อมาปฏิรูปประเทศ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศ จึงกราบขออนุญาตเปลี่ยนกำหนดการเชิญชวนพี่น้องทั่วประเทศเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ได้แล้วตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และขอนัดหมายที่จะร่วมแรงร่วมใจปฏิบัติภารกิจครั้งสุดท้ายจากที่นัดหมายวันที่ ๑๔ พ.ค. เป็นวันที่ ๙ พ.ค. เวลา ๐๙.๐๙ น.

นายสุเทพยืนยันว่า ภารกิจในวันที่ ๙ พ.ค. เวลา ๐๙.๐๙ น. จะไม่หยุดการปฏิบัติหยุดการบำเพ็ญเพียร ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มวลมหาประชาชนจะเดินหน้าสู่เป้าหมายเพื่อชาติเพื่อแผ่นดินให้สำเร็จ ให้งดใจได้ ใครก็ตามที่ตัดสินใจครั้งนี้ ต้องทำใจให้แน่วแน่ การต่อสู้ครั้งนี้ **สู้ อยู่ในกรอบกฎหมายรัฐธรรมนูญ สู้ อย่างสันติ สงบ สู้ มือเปล่า ไม่มีอาวุธโดยเด็ดขาด เราต้องการรักษาความบริสุทธิ์อย่างจริงใจให้โลกรับรู้** การต่อสู้จะใช้เวลานานเท่าไรเราไม่รู้ ไม่ต้องถาม แต่จะต้องสู้จนชนะ เพราะฉะนั้นโปรดเตรียมตัวให้พร้อม

“วันที่ ๙ เวลา ๐๙.๐๙ น. เราจะเริ่มต่อสู้ ซึ่งผมจะบอกต่อนั้น ว่าเราจะไปทำอะไรแล้วในวันที่ ๑๓ เราจะได้ทำบุญประเทศ เพราะไม่มีเสียดจัญไรอยู่อีกต่อไป ต่อนี้ช่วยชนะอยู่แค่มือเอื้อม แค่เขี่ยศพที่หัวขาดออกไป เราก็จะพาประเทศสู่ความเจริญรุ่งเรือง ขอให้อยึดมั่นในสัตยาธิษฐาน และกอดคอบำเพ็ญเพียรให้สำเร็จเพื่ออนาคตประเทศไทย” นายสุเทพระบุ

สักวันหนึ่งดอกไม้บานสะพรั่ง...สักวันหนึ่งคนจริงจังกจกหลากหลาย ...การบำเพ็ญเพียรของมวลมหาประชาชนจะสัมฤทธิ์ผลขั้นเด็ดขาดหรือไม่นั้น ก็ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของคุณธรรม อันประกอบด้วยความอดทนอดกลั้น และญาณปัญญา ความรู้ความจริง อันคือคุณภาพ และยังขึ้นอยู่กับปริมาณที่มากมายเพียงพอ ที่จะทำให้เกิดชัยชนะขั้นสุดทำได้ในที่สุด...สักวันหนึ่งคนดีทั้งหญิงชาย...จักเกิดขึ้นมากมายเต็มแผ่นดิน...นี่คือโอกาสเดียวเท่านั้นในรอบ ๕๐๐ ปี!!!

สงครามครั้งสุดท้าย

แม้ว่านายกยิ่งลักษณ์จะถูกศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้พ้นสภาพรัฐมนตรีไป ซึ่งเปรียบเสมือนได้ตายคาเก้าอี้ประชาธิปไตยไปแล้ว แต่ว่ายังคงมีรัฐมนตรีที่ไม่ได้ถูกศาลตัดสินให้พ้นสภาพรัฐมนตรีทำการรักษาการ เป็นรัฐบาลรักษาการที่ไม่สมประกอบต่อไปอีก มวลมหาประชาชนก็ยังคงต้องบำเพ็ญเพียรกันต่อไป

วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๙.๐๙ น. นับหนึ่ง **“วันเพ็ญจติก”** กำหนดสุเทพประกาศ

ถือเป็นวันเริ่มต้นการบำเพ็ญเพียรครั้งใหญ่ครั้งสุดท้ายของมวลมหาประชาชน โดยเมื่อถึงเวลานัดหมาย ในเวลา ๐๙.๐๙ น. **กำหนดสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขานุการ กปปส.** นำมวลชนเดินขบวนแรกจากลานพระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ ๖ ออกประตู ๔ สวนลุมพินี เข้าถนนราชดำริ มุ่งหน้าทำเนียบรัฐบาล สมทบกลุ่ม คปท. ภายหลังประกาศเพ็ญจติกรัฐบาล

โดยวันนี้จัดทัพเคลื่อนขบวน ๖ ขบวน ส่วนอีก ๕ ขบวน มีดังนี้ ขบวนของ **นายอิสสระ สมชัย นายพุทธพงษ์ ปุณณกันต์ และนายสกลธี ภัททิยกุล** เคลื่อนที่เร็วไปช่อง ๗ ขบวน**นายถาวร เสนเนียม** เคลื่อนที่เร็วไปช่อง ๑๑ ถนนวิภาวดี ขบวน**นายณัฐพล ธีปสุวรรณ** เดินไปช่อง ๓ ขบวน**นายชุมพล จุลใส และนางสาวจิตภัสร์ กฤษดากร** เดินไปช่อง ๙ ขบวน**นายวิทยา แก้วภราดัย** เดินไปช่อง ๑๑ ถนนเพชรบุรี และขบวน**เรือดรีแซมดิน เลิศบุศย์** แนวร่วมกองทัพธรรม ไปช่อง ๕ ขณะ

ที่หลวงปู่พุทธอิสระ นำมวลชนไปศูนย์อำนวยการรักษาความสงบ หรือ ศอ.ร.ส.

โดยมวลมหาประชาชนแยกกระบวนทัพไปตามสื่อต่างๆ เป็นการไปนั่งบำเพ็ญเพียร ชุมนุมอย่างสงบ สันติ ปราศจากอาวุธ ไม่มีการบุกยึดสถานที่ โดยการเคลื่อนไปยังสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีนั้นมีเจตนาดี **เพื่อยื่นข้อเรียกร้องถึงผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ต่างๆ** คือ ๑. ขอให้งดเสนอข่าวของฝ่ายรัฐบาลที่บิดเบือนข้อเท็จจริง ๒. ขอความร่วมมือให้นำเสนอข่าวภาคประชาชน โดยขอให้มีการถ่ายทอดแถลงการณ์ของ กปปส.

โดยมวลมหาประชาชนต้องบำเพ็ญเพียรกินนอนกลางถนน หน้าสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆอยู่ ๓ วัน ๓ คืน โดยสงบ ปราศจากอาวุธ และยังมีสายฝนตกลงมาตลอด ๓ วันนี้ เพราะเป็นช่วงฤดูฝน แต่มวลชนไม่ได้ย่อท้อต่อสายฝน กลับทยอยกันเข้าร่วมชุมนุมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆจุดที่นัดชุมนุม โดยการเจรจาข้อเรียกร้องของกปปส.ต่อสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆก็ได้รับการตอบรับที่ดี เกือบทั้งหมด มีการถ่ายทอดแถลงการณ์ของกปปส.ในแทบทุกสถานี มีบางสถานีก็ได้งดถ่ายทอดแถลงการณ์ของ ศอ.ร.ส.อีกด้วย

และในวันที่ ๙ พฤษภาคมนี้เอง วุฒิสภาก็ได้มีมติเลือก **“นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย”** เป็น **ประธานวุฒิสภา** ด้วยคะแนน ๙๖ : ๕๑ เสียง ซึ่งเป็นทิศทางที่ดี เพราะคุณสุรชัยมีแนวทางที่จะช่วยเหลือบ้านเมืองให้พ้นวิกฤติ

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กำนันสุเทพแถลงออกฟรีทีวี ช่อง ๓, ๕, ๗, ๙ ยกเว้นช่อง๑๑ เรียกร้องประธานวุฒิสภา ร่วมหารือกับประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง(กกต.) ให้ดำเนินการสรรหานายกรัฐมนตรีคนใหม่

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ หลังจากดาวกระจายกันไปปักหลักปักค้าง หน้าสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆได้ ๒ คืน ๒ วัน ท่ามกลางฤดูฝนที่มีฝนตกหนักบ้างเบาบ้างเป็นระยะๆ และในช่วงบ่ายวันนี้ทาง กบปส.จึงได้ประกาศให้แต่ละจุดได้ถอนตัวกลับที่ตั้ง ดังนั้นวันนี้ ทาง**กบปท.และกองทัพธรรม** จึงได้ขนย้ายมวลชนกลับมาตั้งสะพานผ่านฟ้าฯ ส่วนทาง**กบปส.หลัก**ก็ได้ขนย้ายมวลชนมาปักหลักปักค้างที่ข้างทำเนียบรัฐบาล มวลชนมากันเป็นจำนวนมาก ล้นหลาม จากข้างทำเนียบรัฐบาล ยาวมาถึงสะพานผ่านฟ้า มวลชนบางส่วนยังได้ไปนอนพักค้างที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยอีกด้วย มวลมหาประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังไม่กลับบ้าน จะร่วมต่อสู้จนกว่าจะได้ชัยชนะ

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ วันนี้เป็นวันที่ **กลุ่มเสื้อแดง นปช.**นัดชุมนุมใหญ่ที่ถนนอักษะหรือถนนอุยาน โดยประกาศจะชุมนุมต่อเนื่องไม่กำหนดเวลาเลิกชุมนุม และวันนี้ก็เป็นวันที่กบปส.ประกาศยุบเวทีสวนลุมฯ แล้วย้ายเวทีใหญ่ไปอยู่ที่ถนนราชดำเนินนอก บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์หรือหน้าสำนักงานสหประชาชาติ(UN)

โดยก่อนเดินขบวน กำนันสุเทพ พร้อมแกนนำร่วมสักการะ พระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ ๖ เพื่อความเป็นสิริมงคล และขอพรในการฉลองชัยชนะ ขณะที่มีการเคลื่อนขบวนออกจากสวนลุมพินี มีประชาชนออกมารอส่งตลอดเส้นทาง โดยเฉพาะแยกราชประสงค์ ซึ่งเป็นแนวรถไฟฟ้ามหานคร สายสีส้ม ประชาชนต่างยืนรอบบนสกายวอล์ค โบกธงชาติ เปานกหวีด ยาวไปถึงแยกปทุมวัน เป็นบรรยากาศอันอบอุ่นยิ่ง ขณะที่กลุ่มของผู้ชุมนุม คบปท.ที่ปักหลักอยู่บริเวณทำเนียบรัฐบาลได้มีการเคลื่อนมวลชน

ไปยังบริเวณรัฐสภาในเวลาเดียวกันด้วย

โดยวันนี้ **ก้านนสุเทพ** และ **แกนนำกปปส.** ได้เข้าพบ **นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย** รองประธานวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนให้การต้อนรับเพื่อปรึกษาหารือที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤติชาติครั้งนี้

ดังนั้นทางกปปส. จึงได้ขอให้ทางวุฒิสภาดำเนินการหาทางออกให้ประเทศชาติ จนกว่าจะถึงวันที่ ๑๖ พฤษภาคมนี้ ถ้าวุฒิสภาไม่สามารถหาทางออกให้ประเทศชาติได้ประชาชนจะเป็นผู้ดำเนินการเอง

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ วันวิสาขบูชา

วันนี้ที่เวทีกปปส.หน้าองค์การสหประชาชาติ หรือ UN ได้มีพิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์เนื่องในวันวิสาขบูชา และเพื่อความเป็นสิริมงคลในการชุมนุมของกลุ่ม **กปปส.** โดยถือว่วันนี้เป็นวันทำบุญประเทศ เพื่อปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายให้ผ่านพ้นไป ซึ่งพระสงฆ์ ๓๐ รูป จากวัดต่างๆ ได้เตรียมรับบิณฑบาตจากประชาชน ขณะที่ **ประชาชนของกลุ่ม กปปส.** ขณะนี้ต่างพร้อมใจกันแต่งกายด้วยเสื้อสีขาวและสีสันสดใสต่างๆ เพื่อความเป็นสิริมงคล รวมตัวกันเนื่องแน่นเต็มด้านหน้าเวที นำเครื่องอุปโภคบริโภคมาตักบาตรพระสงฆ์กันเป็นจำนวนมาก

ส่วนเวทีคปท.ก็ได้มีมนต์พระ ๑๙ รูป จากวัดเบญจมบพิตร ทำบุญวันวิสาขบูชา เพื่อเสริมสิริมงคลให้แก่ผู้ชุมนุมและประเทศชาติเช่นกัน

ส่วน **ทางเวทีกปท.**และกองทัพธรรม ก็ได้มีมนต์สมณะ ลีขมาตุ มาบิณฑบาตในช่วงเช้า

และได้นิมนต์ให้พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เทศนาที่เวทีผ่านฟ้าฯ ในช่วงสายอีกด้วย

ในวันนี้เอง นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภาคนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ประธานวุฒิสภา แถลงหลังการหารือนอกรอบกับสมาชิกวุฒิสภาว่า การหารือวันนี้ได้ข้อสรุปตั้งทีมประชาสัมพันธ์เพื่อทำงานชี้แจงต่อสื่อมวลชน และจะมีการเดินสายหารือองค์กรต่างๆ พร้อมทั้งตั้งคณะทำงานประสานงานกับองค์กรภายนอก เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เพื่อหาทางออกให้ประเทศ โดยกำหนดว่าจะให้ได้ข้อสรุปภายในวันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม นี้

ดังนั้น ทางกปปส.ในช่วงเวลา ก่อนถึงวันศุกร์ที่ ๑๖ นี้จึงได้เคลื่อนไหวไปให้กำลังใจสว.ที่จะปรึกษาหารือองค์กรต่างๆ และตั้งมั่นอยู่ในที่ตั้งก่อน และได้ส่งหน่วยสื่อสารในเครือข่ายกปปส. เช่น **Blue Sky** และ **FMTV** ไปถ่ายทอดสดการประชุมของวุฒิสภากับองค์กรต่างๆในสังคม เพราะทางวุฒิสภาไม่ได้รับความร่วมมือที่ดีจากช่องฟรีทีวี จึงเป็นโอกาสที่โทรทัศน์ผ่านดาวเทียมที่เสียสละเพื่อชาติอย่าง **Blue Sky** และ **FMTV** จะได้รับใช้ชาติในโอกาสสำคัญยิ่งนี้

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นอีกหนึ่งวันที่มีการสูญเสียชีวิตของพี่น้องกปปส.ผู้รักชาติไปอีก ๓ ชีวิต เมื่อเวลา ๐๓.๐๐ น. ที่ผ่านมา เกิดเหตุคนร้ายยิงเอ็ม ๗๙ และกราดยิงใส่ผู้ชุมนุมที่บริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และแยกคอกวัว ซึ่งเป็นจุดที่ตั้งเวทีย่อยของผู้ชุมนุม กปปส. มีผู้บาดเจ็บ ๒๒ คน เสียชีวิต ๓ คน

นับเป็นการกระทำที่โหดเหี้ยม
ไร้มนุษยธรรมอย่างยิ่ง เพราะผู้ชุมนุมมา
ด้วยอุดมการณ์เสียสละเพื่อชาติ มาด้วย
สองมือเปล่า สงบ อหิงสา ปราศจากอาวุธ
แต่คนร้ายก็ทำร้ายคนบริสุทธิ์ อย่างไร
ความปรานี แต่ก็ไม่ได้ทำให้กำลังใจของผู้
ชุมนุมลดน้อยลงแต่อย่างใด ผู้ชุมนุมก็
ยืนยันที่จะอยู่ร่วมชุมนุมต่อไป ยังปักหลัก
พักค้างกันอยู่อย่างเนืองแน่น จนกว่าจะได้

รับชัยชนะแม้จะต้องตายก็ถือว่าได้ตายเพื่อชาติ เป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งอีกด้วย

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ วันนี้เป็นวันที่วุฒิสภาจะประกาศข้อสรุปการหาทางออกของ
ประเทศภายหลังจากได้ปรึกษาหารือกับทุกภาคส่วนทุกองค์กรเสร็จแล้ว ซึ่งวันนี้กำหนดสุเทพก็ได้พา
มวลมหาประชาชนมาชุมนุมหน้ารัฐสภา เพื่อรอฟังผลการประกาศข้อสรุปของวุฒิสภา

และเมื่อเวลา ๑๘.๑๕ น. ที่รัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา นำโดยนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
ว่าที่ประธานวุฒิสภา ได้แถลงถึงข้อสรุปในการหาทางออกประเทศไทย โดยสรุปว่า ที่ประชุมเห็นพ้องว่า

**วุฒิสภาต้องทำหน้าที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมใน
การแก้วิกฤตชาติ** โดยได้มีการประสานไปยังทุก
ภาคส่วนของสังคม ผ่านกระบวนการรับฟัง
ความเห็นจากองค์กรต่างๆ เช่น องค์กรตาม
รัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม องค์กรเอกชน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ผลการจัด
เวทีสาธารณะเพื่อรับฟังความเห็นต่างมีความ
เห็นตรงกันว่า หากปล่อยให้สภาวะการณ์แบบนี้

ดำรงต่อไปอาจนำไปสู่การล่มสลายทั้งเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงแห่งชาติ ทุกภาคส่วนเสนอให้วุฒิสภาแก้ไขวิกฤตของชาติ เพื่อไม่ให้ขยายตัว จึงขอเรียกร้องไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. ให้แก้ไขปัญหาวิกฤตชาติโดยคืนความสงบสุข สมานฉันท์ด้วยการจัดให้ปฏิรูปประเทศในทุกด้าน ซึ่งต้องมีนายกฯ และรัฐมนตรีที่มีอำนาจเต็ม

๒. ให้รัฐมนตรีที่ปฏิบัติหน้าที่รัฐบาล และพรรคการเมืองให้ความร่วมมือกับวุฒิสภาในการหาทางออกให้ประเทศ ภายใต้หลักการร่วมมือของคนในชาติ และลดเงื่อนไขความรุนแรง

๓. วุฒิสภาพร้อมจะทุ่มเทในการทำงานอย่างหนักและต่อเนื่อง จะนำความคิดเห็นมาพิจารณาประกอบ หากจำเป็นจะอาศัยข้อบังคับเปิดประชุมเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้ได้นายกฯตามกรอบรัฐธรรมนูญ และประเพณีปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ตามประเพณีทั้งของสากลและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของไทย

ภายหลังจากที่มวลชนกบปส.ได้ฟังแถลงการณ์วิธีการแก้ปัญหาของชาติโดยวุฒิสภาแล้ว อารมณ์ของมวลประชาชนส่วนใหญ่ก็มีความผิดหวัง ที่วุฒิสภาไม่ได้เลือกนายกฯให้แก่ประเทศในทันทีอย่างที่คาดหวังกัน แต่กำนันสุเทพก็ได้ปราศรัยที่หน้ารัฐสภาทำให้อารมณ์ของมวลชนสงบลงได้ แล้วพามวลชนเดินเท้ากลับเวทีกลางที่สะพานมัฆวานฯ

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ขณะนี้ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการ กบปส. พร้อมด้วย แกนนำหลักได้เตรียมความพร้อมหารือกับ แกนนำ กบปส.จังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อที่จะประเมินสถานการณ์กำหนดแนวทางเคลื่อนไหว เดินหน้าหา นายกรัฐมนตรี ม.๗ เป็นทางออกประเทศต่อไป หลังจากทางสมาชิกรัฐสภาไม่สามารถเสนอทางออกได้ตามกำหนด

กำหนดระยะเวลาของการทวงคืนอำนาจอธิปไตยกลับมาเป็นของปวงชนให้ได้ โดยที่จะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๘ พ.ค. และจะต้องจบลงในวันที่ ๒๖ พ.ค. โดยในวันที่ ๑๘ พ.ค.นั้น จะมีการเชิญเครือข่ายสมาพันธ์รัฐวิสาหกิจทุกเครือข่ายเข้าร่วมประชุม เพื่อแบ่งหน้าที่กันตามความถนัดในเวลา ๑๐.๐๐ น. จากนั้นเวลา ๑๔.๐๐ น. ก็จะเชิญอดีตข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่เกษียณอายุราชการแล้ว มา

ร่วมประชุมด้วย และจะเริ่มปฏิบัติการทวงคืนอำนาจอธิปไตย ในวันที่ ๑๙ พ.ค. โดยจะแบ่งมวลชนออกเดินทางไปทวงคืนอำนาจจากทางคณะรัฐมนตรีรักษาการกลับมาให้ได้ และก็ต้องรู้แพ้รู้ชนะกันในวันที่ ๒๖ พ.ค. ทั้งนี้ กำนันสุเทพ ได้กล่าวว่า หากข้าราชการและประชาชนไม่ออกมาช่วยด้วยตนเองจะยอมเข้ามอบตัวในวันที่ ๒๗ พ.ค.

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศกฎอัยการศึก

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก ประกาศ พ.ร.บ.กฎอัยการศึก คุมพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบ มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตั้งแต่เวลา ๓.๐๐ น. เป็นต้นไป ขอทุกฝ่ายหยุดการเคลื่อนไหว

ประกาศกองทัพบก ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗
เรื่อง การประกาศใช้ พ.ร.บ.กฎอัยการศึก

ตามสถานการณ์ที่มีกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมืองหลายกลุ่ม ได้ทำการชุมนุมประท้วงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล ตลอดจนพื้นที่ต่างๆของประเทศ และมีกลุ่มผู้ไม่หวังดีสร้างสถานการณ์ความรุนแรง ด้วยการใช้อาวุธสงครามต่อประชาชน และสถานที่สำคัญอย่างกว้างขวาง เป็นผลให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์เสียชีวิต ได้รับความเจ็บและเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มจะก่อให้เกิดเหตุการณ์จลาจล และความไม่สงบเรียบร้อยอย่างรุนแรง

ในหลายพื้นที่ อันกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวมนั้น

เพื่อให้การรักษาความสงบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และนำความสงบสุข กลับคืนสู่ประชาชนทุกกลุ่มทุกฝ่ายโดยเร็ว จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ และ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตั้งแต่เวลา ๓.๐๐ น. เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พ.ค. ๒๕๕๗
พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ภายหลังที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการกองทัพบก(ผบ.ทบ.) ออกประกาศใช้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก เมื่อช่วงเวลา ๓.๐๐ น. ที่ผ่านมา พร้อมมีประกาศให้ศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย หรือ ศอ.รส. ยุติการปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พ.ค. เวลา ๓.๐๐ น. และให้กำลังของหน่วยต่างๆ ตามโครงสร้างการจัดของ ศอ.รส. เคลื่อนย้ายกลับที่ตั้ง เพื่อไปปฏิบัติภารกิจตามปกติของแต่ละหน่วย และได้มีการจัดตั้งกองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย(กอ.รส.) โดยมีผู้บัญชาการทหารบก เป็นผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย(ผอ.รส.)

★ กอ.รส. ออกแถลงการณ์ฉบับที่ ๑ สั่งทุกสถานีนตออกอากาศ

พ.อ.วินัย สุวารี รองโฆษกกองทัพบก อ่านแถลงการณ์กองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย หรือ กอ.รส. ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ สั่งให้สถานีวิทยุโทรทัศน์และสถานีวิทยุทุกสถานี รวมถึง เคเบิลดาวเทียม งดการออกรายการประจำสถานี และให้ถ่ายทอดรายการของกองทัพบก เมื่อได้รับการประสาน

★ กอ.รส. ออกแถลงการณ์ จ.๒ สั่งให้ชุมนุมในที่ที่กำหนด

กองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย หรือ กอ.รส. ฉบับที่ ๒/๒๕๕๗ สั่งให้มิอชุมนุมในที่ที่กำหนด กปปส. ให้ชุมนุมที่ราชดำเนินและแจ้งวัฒนะ นปช.ให้ชุมนุมที่ถนนนพรัตน เพื่อป้องกันการกระทบกระทั่งระหว่างกลุ่มมวลชนที่มีความคิดเห็นที่ต่างกัน รวมทั้งเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

★ กอ.รส. ออกแถลงการณ์ จ.๓ สั่งห้ามเสนอข่าวบิดเบือน

พ.อ.วินัย สุวารี รองโฆษกกองทัพบก อ่านแถลงการณ์กองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย หรือ กอ.รส. ฉบับที่ ๓/๒๕๕๗ ห้ามมีการเสนอข่าว แจกจ่าย จำหน่ายสิ่งพิมพ์ ที่ส่งผล

ต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ทั้งในรูปแบบของเอกสาร ภาพ สื่อสิ่งพิมพ์ การออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ เคเบิล ดาวเทียม และสถานีวิทยุ ตลอดจนสื่อออนไลน์ ที่มีเจตนาบิดเบือน ปลุกกระดม ทำประชาชนหวาดกลัว และเข้าใจผิด

★ กอ.รส.ฉบับ ๖ สืบ ๑๐ สถานี-วิทยุชุมชน งดออกอากาศ

คำสั่งกองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๖/๒๕๕๗ **ขอความร่วมมือ ระวังการถ่ายทอดออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม และสถานีวิทยุชุมชน** เพื่อให้การเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ประชาชนเป็นไปด้วยความถูกต้อง ปราศจากการบิดเบือน อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด และสถานการณ์ความขัดแย้งขยายตัว จนส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ในการนำความสงบสุขกลับคืนสู่สังคมโดยเร็วอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงขอความร่วมมือสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม และสถานีวิทยุชุมชน ระวังการถ่ายทอดออกอากาศ ดังนี้

๑. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม เอ็มวี ๕
 ๒. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม ดีเอ็นเอ็น
 ๓. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม ยูดีดี
 ๔. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม เอเชียอัปเดต
 ๕. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม พีแอนด์พี
 ๖. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม โฟร์แซนแนล
 ๗. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม บลูสกาย
 ๘. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม เอฟเอ็มทีวี
 ๙. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม ทีนิวส์
 ๑๐. สถานีโทรทัศน์ดาวเทียม เอเอสทีวี
 ๑๑. สถานีวิทยุชุมชน ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

หลังประกาศกฎอัยการศึก ทั้งกปปส.และนปช.ต่างประกาศว่าจะชุมนุมต่อไป แต่จะไม่เคลื่อนไหวออกจากพื้นที่ตามคำสั่งของ กอ.รส. โดยในเวลา ๑๑.๐๐ น. ของวันที่ ๒๐ พฤษภาคม นี้ กำหนดสุเทพเลขาธิการกปปส. ได้ประกาศว่า

เนื่องจากการประกาศกฎอัยการศึก ผมขอเรียนกับพี่น้องประชาชน ดังนี้ครับ

๑. มวลมหาประชาชนที่ชุมนุมอยู่ ขอให้หยุดในที่ตั้ง แต่เราขอเดินขบวนในวันนี้
๒. เรียกร้องไปยังวุฒิสภา ให้รีบเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี โดยเร็ว
๓. เวทีปราศรัยของเรายังเปิดอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง พี่น้องมวลมหาประชาชน ยังมีความจำเป็น ที่จะต้องเป็นผู้กำหนดทิศทางประเทศไทย ภายใต้การอบรัฐธรรมนูญ

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กอ.รส. นัด ๗ ฝ่ายประชุมที่สโมสรทหารบก วิภาวดี เพื่อร่วมหารือแก้ไขปัญหาประเทศร่วมกัน ประกอบด้วย ๑.ฝ่ายรัฐบาล ๒.ฝ่ายวุฒิสภา ๓.ฝ่ายกต. ๔.ฝ่ายพรรคเพื่อไทย ๕.ฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเป็นผู้นำ) ๖.ฝ่ายกปปส.(นำโดยกำนันสุเทพ เทือกสุบรรณ) ๗.ฝ่ายนปช.(นำโดยนายจตุพร พรหมพันธุ์) โดยให้ส่งตัวแทนมาฝ่ายละ ๕ คน ในเวลา ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๒๑ พ.ค. ซึ่งผลการเจรจาในวันนี้ ยังไม่ได้ข้อสรุป พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผบ.ทบ.ในฐานะผอ.รส.จึงได้มอบการบ้าน ๕ ข้อให้แต่ละฝ่ายกลับไปคิด เพื่อมาหารือกันต่อในวันรุ่งขึ้น

สำหรับ ๕ ประเด็นที่สื่อรายงานว่าเป็นการบ้านที่ผอ.รส.ได้มอบให้แต่ละฝ่ายกลับไปคิดคือ

๑. ปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง หรือเลือกตั้งก่อน แล้วจะเลือกกันวันไหน เลือกได้หรือไม่ ?
๒. การทำประชามติว่าจะเลือกตั้งก่อนหรือปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง ?
๓. การตั้งนายกฯคนกลาง โดยยึดกฎหมาย ?
๔. การตั้งรัฐบาลเฉพาะกาล โดยวุฒิสภา ?
๕. ให้ กปปส.และ นปช.ยุติการชุมนุมปล่อยมวลชนกลับบ้าน แล้วมาพูดคุยหาทางออกกัน ทั้งนี้ทำที่ล่าสุดของแต่ละฝ่ายดูเหมือนยังรักษาจุดยืนของแต่ละฝ่ายไว้อย่างเหนียวแน่นโดยทางซีกรัฐบาลและนปช.ยังยืนยันเดินทางเลือกตั้งก่อนปฏิรูป ขณะที่กปปส.ยังยืนยัน ปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง ดังนั้นวันนี้ยังต้องรอฟังทิศทางทหารหรือว่าจะเดินทางไปหาจุดร่วมของทางออกอย่างไร

ส่วนทางด้านผู้ชุมนุม กปปส.และนปช.ต่างก็ชุมนุมอยู่ในที่ตั้งอย่างสงบเรียบร้อย ไม่มีเหตุวุ่นวายแต่อย่างใด

ภายหลังจากประกาศกฎอัยการศึก ปรากฏว่า เหตุระเบิดหรือใช้อาวุธสงครามยิงใส่ผู้ชุมนุม ก็หายไปหมดด้วย อีกทั้งกองทัพไทยยังสามารถจับอาวุธสงคราม ทั้งระเบิดและปืนได้เป็นจำนวนมาก จากในหลายจังหวัด รอบๆกรุงเทพมหานคร โดยผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าจะนำมาก่อเหตุร้ายในกรุงเทพมหานคร

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกาศรัฐประหาร ในบ่ายวันนี้ กอ.รส.ได้นัด ๗ กลุ่มมาประชุมกันรอบ ๒ เพื่อหาทางออกประเทศไทยต่อ ที่สโมสรทหารบก ในเวลา ๑๔.๐๐ น. โดยตัวแทนแต่ละฝ่ายได้เข้าร่วมประชุมกันอย่างพร้อมหน้า

หลังจากการประชุมตัวแทน ๗ ฝ่าย ที่สโมสรกองทัพบก เพื่อหาทางออกให้ประเทศไม่เป็นผลสำเร็จ เนื่องจากตกลงกันไม่ได้ ในเวลาต่อมาได้มีการปิดการประชุมและนำตัวแทนนำทั้งหมดขึ้นรถตู้ของทหารและห้ามนักข่าวติดตาม

ต่อมา พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผบ.ทบ. และผู้บัญชาการเหล่าทัพ แถลงข่าวผ่านโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ ว่ามีความจำเป็นต้องเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ ตั้งเวลา ๑๖.๓๐ น. วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

★ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗

เรื่อง การควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ

ตามสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล และพื้นที่ต่างๆของประเทศ หลายๆพื้นที่ เป็นผลให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์เสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บ และเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง และเหตุการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัว จนอาจเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงที่จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวมนั้น

เพื่อให้สถานการณ์ดังกล่าวกลับเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ประชาชนในชาติเกิดความรัก ความสามัคคี เช่นเดียวกับช่วงที่ผ่านมา ตลอดจนเพื่อเป็นการปฏิรูปโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ เพื่อให้เกิดความชอบธรรมกับทุกฝ่าย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย กองทัพบก กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นต้องเข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๓๐ น. เป็นต้นไป

ทั้งนี้ ขอให้ประชาชนทุกคนอยู่ในความสงบ ดำเนินวิถีชีวิตและประกอบอาชีพต่อไปตามปกติ ให้ข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการดังที่เคยปฏิบัติ

สำหรับข้าราชการทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร และเจ้าหน้าที่ส่วนราชการต่างๆ ที่มีอาวุธเพื่อใช้ในราชการของหน่วย ห้ามเคลื่อนย้ายกำลังและอาวุธโดยเด็ดขาด เว้นแต่จะได้รับคำสั่งจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ แต่เพียงผู้เดียว

สำหรับคณะทูตานุทูต สถานกงสุล องค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งชาวต่างประเทศ

ที่พำนักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทย คณะรักษาความสงบแห่งชาติจะได้ให้ความคุ้มครอง และขอ ยืนยันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทย กับองค์กร ระหว่างประเทศต่างๆ ยังเป็นไปตามปกติ ตามที่รัฐบาลชุดเดิมดำเนินการไว้ คณะรักษาความสงบ แห่งชาติ จะยึดมั่นในความจงรักภักดี และจะปกป้องเหตุอันควรรักษาไว้ ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ อันเป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชนชาวไทย และทรงอยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ภายหลังจากนั้นคสช.ได้มีประกาศให้ผู้ชุมนุมกลับภูมิลำเนาของตนเองไม่อนุญาติให้ชุมนุมต่อได้ ทั้งที่ถนนอักษะของกลุ่ม นปช. และที่ถนนราชดำเนินของ กปปส.

ที่ถนนอักษะ ทหารต้องใช้กำลังในการเข้าควบคุม **การ์ดของนปช.ได้ขัดขึ้น โดยยิงปืนต่อสู้ กับทหาร** แต่ว่าต่อมาทหารก็สามารถควบคุมสถานการณ์โดยจับตัวแกนนำไปได้ และจัดรถส่งพี่น้อง นปช.กลับภูมิลำเนาได้สำเร็จ

ส่วนที่**ถนนราชดำเนิน เวทีกปปส.** แม้ว่ามวลมหาประชาชนจะยังเป็นห่วงลุ้นกำนันสุเทพ และแกนนำคนสำคัญจะถูกกักตัวไว้ แต่แกนนำกปปส.ที่เหลือก็ได้ชี้แจงต่อหมู่มวลมหาประชาชน ให้ มีกำลังใจ เข้าใจสถานการณ์ ตกเย็นก็พากันนั่งสวดมนต์ และเก็บข้าวของให้เร็วที่สุด แล้วเดินไปขึ้น รถบัสที่ทาง คสช. ได้ส่งมารับผู้ชุมนุมไปขึ้นรถกลับบ้านด้วยความสงบเรียบร้อย

จบสวดยด้วยธรรมะ

เหตุการณ์การลุกฮือของมวลมหาประชาชนครั้งนี้ผู้รู้ได้ให้คำตัดสินไว้ว่า ฝ่ายมวลมหาประชาชน เป็นฝ่ายชนะ และเป็นการชนะอย่างสวยงามด้วย แม้จะไม่บริสุทธิ์บริบูรณ์ เนื่องด้วยฝ่ายผู้ผิดยังพัฒนาจิตวิญญาณไม่สูงพอ ยังยึดติดในอำนาจ โลกธรรมมาก ยังไม่ปล่อยวาง ทั้งที่เหตุปัจจัยเหมาะสมจะปล่อยวางได้ สู้วิสัยจนทหารต้องออกมา

เมืองไทยยังมีพระสยามเทวาริราช เป็นพลังงานคุณธรรมอันยิ่งใหญ่โอบอุ้มประเทศอยู่ เป็นคุณธรรมสุดประหลาดมหัศจรรย์ มีธรรมฤทธิ์ พระสยามเทวาริราชมีจริง แต่เราต้องทำหน้าที่ช่วยตนเองก่อน แล้วท่านจะออกมาช่วยเรา ขอให้ประชาชนออกมาเถอะ สิ่งดีๆก็จะออกมาช่วย กองทัพก็จะออกมาช่วย แม้ศัตรูก็จะแปรพรรคออกมาช่วย

๙๙ สยามเทวาริราชชั้น	เขชีอไฮ
วิศิษฐ์วิเศษสมัย	วิสุทธิล้า
เปรียบปราชญ์แห่งราชโต	เสมอสุด แล้วยอย
พระสทิตไทยอยู่ตัว	ตุ้ฉ่าติขสลาย

(สไมย์ ชำปาแพบ)

♥ ทีมงานข่าวโลก

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่ ๑๑

ณ สวนบุญผักริมฝั่ง วันที่ ๒๘-๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๗

สวนบุญผักริมฝั่ง ตลอด ๑๓ ต.หนองเสือ จ.ปทุมธานี กลับมาดีดักอีกครั้ง กับงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ที่เวียนมาอีกหนึ่งปี นหลังจากจบจากสนามรบ ที่ชาลลองทัพรธรรม ไปประท้วงระบอบทักษิณ เป็นเวลา ๒๙๒ วัน เราก็ไปจัดงาน ๘๐ ปีไม่มีแก่ ที่ราชธานีโอโตก และกลับมาร่วมงานคืนสู่เหย้าฯ ตามประสาที่ๆน้องๆชาวนศ.ปธ. หรือสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

ก็มงานได้มาเตรียมสถานที่ก่อนวันงานหลายวันอย่างเหน็ดเหนื่อย เพราะศาลาพลากิบาลที่จะเป็นสถานที่จัดงาน ไม่ได้ใช้งานมานานเดือน จึงมีนกพิราบมาจับจอง ทำให้สกปรก เต็มไปด้วยยุง ก็มงานจึงต้องแข่งขันในการทำควมสะอาด และจัดเตรียมสถานที่ โดยมีเจ้าของสถานที่คือ ชาลลวมชน และนักเรียนสัมนาสิกาสันตือโตกที่อยู่ที่นี่ มาร่วมช่วยกัน

เมื่อถึงงานวันแรก วันเสาร์ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ สมณะ ชาวนศ.ปธ. และญาติธรรมออกจากพุทธสถานสันตือโตก ในเวลา ๐๘.๐๐ น. เพื่อเดินทางไปสวนบุญผักริมฝั่ง และอีกนหลายๆกลุ่มนั้นก็เดินทางไปแบบส่วนตัว ทขอบกันไปตลอดทั้งวัน

กิจกรรมช่วงเช้าเป็นการร่วมรับประทานอาหาร และผ่อนคลายไปกับเสียงเพลงดนตรี ที่ฉลัดสลับกันขึ้นไปร้องเพลง คุณเล็ก จตุพล จินดาพล วงเจไมท์ ก็มาร่วมกับกลุ่มเพลงเพราะๆด้วย ฉากของเวที เป็นฝาไม้แบบเก่าประดับประดาด้วยเครื่องใช้รุ่นเก่า บรรจจากศจึงดูเป็นบ้านอบอุ่น เหมือนได้คืนสู่เหย้า กลับมาบ้านที่เคยอยู่ร่วมกัน รับประทานกันไปสนทนาสนเผล่กันไป กับเพื่อนที่น้องที่มิได้เจอกันนานอย่างอบอุ่น

ในเวลา ๑๔.๐๐ น. ก็เริ่มประชุมสามัญประจำปี ของสมาคม นักศึกษาปฏิบัติธรรม สมณะลานบุญ ขจิโร และสมณะมีอมัน ปุณณโกโร เป็นประธาน โดยวาระการประชุมต่างๆนั้น จะเป็นการแจ้งข่าวคราวต่างๆที่ ผ่านมาในรอบปี ว่าได้ทำอะไรไปบ้าง และเป็นการเสนอแก้ไขปัญหาต่างๆ ร่วมรับรู้ด้วกัน นล้งจากนั้นพักผ่อนตามอัธยาศัย เดินชมชุมชนสวน บุญผักกัซ และรับประทานอาหารเดลิกับเสียงเพลงและดนตรีอีกรัดรึ

จนถึงเวลา ๑๖.๓๐ น. พ่อดรุสมณะโทธีร์รักษ์ เดินทาง มาถึงสวนบุญผักกัซ ชาวชุมชนพา พ่อดรุเดินแจ้งชมชุมชนรอบสระ น้ำใหญ่ มีญาติธรรม ชาวนศ.ปธ. และนักเรียนสัสมมาสิกขาเดินติด ตามไปด้วย

ในเวลา ๑๘.๐๐ น. เป็นรายการที่ทุกคนรอดอย ดีอ รายการเอื้ออื้อนกับพ่อดรุ พ่อดรุทาสวดมนต์ก่อนซั้โมง แรกเป็นการแสดงธรรม ซั้โมงนล้งเป็นรายการถามตอบกับ ท้อสปลั้ทุกดำถามของผู้ที่มาร่วมงาน และ กลุ่มนศ.ปธ. นล้งจากนั้นมีการจับฉลากรับ ของขวัญ เป็นรูปภาพของพ่อดรุสมณะ โทธีร์รักษ์ และเปิดใจกับเพื่อนที่น้อองนศ.ปธ.

เข้าวันที่ ๒๙ มิถุนายน เวลา ๐๕.๓๐ น. ใส่บาตรยามเช้า กับพ่อดรุสมณะ โทธีร์รักษ์ สมณะ และสิกขมาตุ เสร้จแล้วถ่างรูปรั่วมกัน ต่อ จากนั้นเป็นรายการเปิดใจก่อนจาก เสร้จแล้ว รับประทานอาหารรั่วมกันก่อนที่จะได้เวลาโบบบิณอำลาจากกัน สำรับกิจกรรมดินสู่เนซ้า ในปนี.....

♥ ทีมงานข่าวโศก

งานเอื้อใจอุ้มชาวบุญนิยม

(งาน GRATAPHA CHAB CHONG) ที่ทะเลธรรม

วันที่ ๕-๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ปีนี้ชาวทะเลธรรมจัด

งาน GRATAPHA CHAB CHONG เช่นทุก

ปี แต่ปีนี้เปลี่ยนชื่อเป็นงานเอื้อใจอุ้มชาวบุญนิยม เนื่องด้วยทาง **คสช.** ใ้แต่งตั้งคณะกรรมการการเมือง เพราะชื่องาน GRATAPHA CHAB CHONG เป็นงานที่จัดเพื่อ **ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน** ซึ่งทางทะเลธรรมได้ยื่นหนังสือขอจัดงานเอื้อใจอุ้มไปกับทางทหาร และทางทหารก็ได้ตอบรับให้จัดงานโดยสะดวก

วันศุกร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

พ่อครู ออกเดินทางจาก สันตือโคกในเวลา ไปที่สนามบิน ดอนเมือง ซึ่งมี **พล.ต.จำลอง ศรีเมือง** และคณะจะเดินทางไปเที่ยว บินเดียวกับพ่อครูด้วย พ่อครูจึง ได้พูดคุยกับพล.ต.จำลอง ในช่วง

ก่อนที่จะรื้อขึ้นเครื่องบิน และพ่อครูกับคณะก็ได้เดินทางถึงสนามบินตรัง ในเวลา ๐๘.๓๐ น. มี ญาติโยมมารอต้อนรับพ่อครูเป็นจำนวนมาก **คุณสาธิต วงศ์หนองเตย** ก็มาร่วมต้อนรับด้วย โดยพ่อครู ชวนคุณสาธิต ไปร่วมงานที่ทะเลธรรมด้วย แต่คุณสาธิตติดงานต้องไปร่วมงานวันเกิดของ **คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ** ที่จะจัดขึ้นในวันที่ ๕ ก.ค.'๕๗ นี้ (คุณสุเทพเกิดวันที่ ๗ ก.ค. แต่เลื่อนมาจัดงานวันเกิดในวันที่ ๕ เพราะต้องไปขึ้นศาลในวันที่ ๗) จากนั้นพ่อครูก็เดินทางเข้าไปที่สังฆสถานทะเลธรรม ซึ่งตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๔๑ หมู่ ๓ ต.บ้านควน อ.เมือง จ.ตรัง โดยมี **โกย้ง** นำรถมารับพ่อครูไป มีรถ ติดตามขบวนหลายสิบคัน และที่พิเศษกว่าทุกครั้ง คือ ครั้งนี้มีตำรวจอาสาสามารถตำรวจมานำขบวน ให้ด้วย เป็นจิตอาสาของตำรวจเอง ที่มาทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้คณะ

ที่ทะเลธรรม มีการปฏิรูปทัศนียภาพใหม่ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเพิ่มขึ้น มีน้ำตกที่ทำขึ้นเอง

ในส่วนหน้ากลางชุมชน ทำให้บรรยากาศชุมชนดูร่มรื่นเย็นน่าชื่นมาก พ่อครูไปถึงทะเลธรรมประมาณ ๐๙.๑๕ น. กราบ**พระพุทธาภิธรรมนิมิต**ที่ศาลากลาง ก่อนที่คณะจัดงานจะนิมนต์ร่วมรายการแรกของงานคือ การเสวนาเรื่อง **“การศึกษาพุทธชีวิตศิลป์”** โดยมีผู้ร่วมรายการ คือ **คุณหนึ่งฟ้า นาวาบุญนิยม คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน และคุณเทียนพุทธ พุทธิพงศ์โอศก** โดยพ่อครูได้เทศนาเปิดรายการ และถือเป็นการเปิดงานเอื้อเอื้อนชาวบุญนิยมไปในตัว

๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ **“เอื้อเอื้อนชาวบุญนิยม”** โดยพ่อครูฯ ท่านได้เทศนาในช่วงแรกและให้ญาติธรรมได้ถามปัญหาในช่วงหลังของรายการ เป็นบรรยากาศที่อบอุ่นมาก

มีคำถามหนึ่งถามว่า.... **เวลาหลวงปู่เทศน์ทำอย่างไร ไม่ให้่วงคะ**

พ่อครูตอบว่า...ก็จำนนเหมือนกัน ก็พยายามอยู่นะ ให้ตลกบ้าง แต่พอถึงวิชาการก็แน่นหนัก ก็พยายามอยู่ รู้ว่าธรรมลึกหนัก ก็เป็นการอธิบายเหมือนเชิญยิ้มบ้าง แต่ตลกมากไม่ดี แล้วจะทำไปไม่่วง ก็ต้องตั้งใจช่วยเหลือตัวเอง วิธีการก็มีทำใจให้ตื่น หยิกตัวเอง ออกไปเดินรับลมบ้าง แต่สนใจธรรมนี้แหละเรื่องหลัก มันมีธรรมรสนะ แต่ถ้าจับสาระยาก เพราะธรรมลึกก็ยาก แต่ถ้าจับสาระได้ ยิ่งรำเรียงเบิกบานในการฟัง

ภายหลังจากเอื้อเอื้อน มีการฉายวิดีโอทัศน์ **ประวัติชีวิตพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ภาค ๑ ตอน“จากฆราวาสสู่วัดโคกการาม” และตอนที่ ๒ “ขบถศาสนา”** เป็นสารคดีที่ปรับปรุงใหม่จากครั้งที่เคยฉายในงานอโศกราถีก ๘๐ ปี วิชิตชัย ที่บ้านราชฯ

วันเสาร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เริ่มต้นเช้าวันใหม่ที่ทะเลธรรมด้วยรายการทำวัตรเช้า โดยมีสมณะและสิกขมาตุพุทธาสนมณฑลและเทศนาธรรมรับอรุณ จากนั้นประมาณ ๗.๐๐ น. พ่อครูนำหมู่สมณะและสิกขมาตุออกบิณฑบาตในชุมชน มีญาติโยมทั้งที่เป็นญาติธรรมและ**ชาวปกปส.**มาใส่บาตรเป็นจำนวนมาก

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. เป็นรายการ **“พรั่นพรี้อ! บุญนิยม”** โดยพ่อครูและพล.ต.จำลอง ศรีเมือง พ่อครูได้เล่าถึงชีวิตพ่อครูสมัยยังเป็นฆราวาส ตั้งแต่เด็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ ว่าได้เผชิญการต่อสู้ชีวิตอย่างไร ส่วนพล.ต.จำลอง ที่มีอายุครบรอบ ๗๙ ปีในวันนี้ ก็ได้เล่าถึงชีวิตที่ได้ใช้ธรรมะในการเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณตนเอง จากที่เคยเก่งในการหลอกลวง ยศ ชื่อเสียง แกงแย้งกับโลก กลับกลายเป็นมกน้อย กล้าจน ทนเสียดสี หินสะสม นิยมสร้างสรร กินน้อยใช้น้อย ที่เหลือจุนเจือ

สังคม มีชีวิตรับใช้สังคม แม่จะอายุตั้ง ๗๙ ปีแล้วก็ตาม

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการ “ข่าวแสนตันฝืนหรือจริง?”

โดยสมณณาไท อิสสรชโน ดำเนินรายการ มีปฏิบัติการเป็นชาวอโศกและเครือข่าย ที่ทำนาอินทรีย์ไร้สารพิษ เช่น คุณนิคม เพชรผา เริ่มรายการด้วยภาพวิดีโอทัศน์ พ่อครูพาญาติธรรมเดินไปลงแขกทำนากันที่ใกล้ๆปฐมอโศก เมื่อ ๔๒ ปีก่อน พ่อครูช่วยญาติโยมหอบฟางด้วย เป็นภาพที่น่าประทับใจ เห็นถึงความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมไร้สารพิษของพ่อครู

ข่าวแสนตัน ฝืนหรือจริง? พ่อครูได้ให้ข้อมูลว่า ถ้าแต่ละเครือข่าย ไม่ว่าจะสมาชิกด้านสุขภาพ และชาว กปปส. ประท้วงมาหลายที ไปหาบดดี ปลูกข้าวไร้สารพิษ มาขายให้ อโศกรับซื้อ ก็จะเป็นไปได้

ซึ่งปฏิบัติการได้ให้แนวทางว่า ชวนนารักษาสุขภาพด้วยการทำนาวัฒนธรรม ทำนาไร้สารพิษ ทำนาถอนพิษ(พอกโคลนทั้งตัวเลย) ทำเกษตรเพื่อรักษาสุขภาพ ทำเกษตรเป็นบุญ ทำนาเสียสละ ทำนาข้าวแสนตัน เพื่อแบ่งปันกันกิน ทำนาที่จะให้เรามีผลผลิตสูงขึ้นไปไว้ ใส่ปุ๋ยสะอาด ปุ๋ยขี้วัว ดิน ปุ๋ยขี้หมูกลีกร ปุ๋ยองกาม เป็นต้น ปุ๋ยเราเอาไปวิเคราะห์แล้วมีคุณภาพ มีจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง มีจุลินทรีย์ดีๆทั้งนั้น ทำนาแล้วเหลือนา ทำนาแล้วได้นา ไม่ใช่ทำนาแล้วต้องไปเช่านา ทำนาได้ฟางก็ยังมี เพราะฟางมีค่ากว่าทองคำ อย่าทำนาเพื่อเอาเงิน และทำยังไงจะได้แสนตัน และไร้สารพิษด้วย เป็นโจทย์ ถ้าส่งในเบอร์נדอโศกคนมันใจว่าใช่ แต่ว่า**คกร.**(เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย) จะต้องตรวจสอบเรื่องข้าว ถ้าจะมาติดเบอร์נדอโศกต้องได้รับการตรวจสอบให้นำเชื้อถือเชื่อมั่น ว่าข้าวเราไร้สารพิษ สุจริตแท้ **ทำนานอกจากได้ข้าวแล้ว ต้องได้คนดี ได้ธรรมะด้วย** แล้วจะมั่นใจได้ เอาคนดีมีธรรมะมารับรองนั้นแหละ เราต้องขยายเครือข่ายคนดีไปสู่สังคม จะเป็นตราประทับคุณภาพผลผลิตเรา

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. วันนี้ฝนฟ้าเป็นใจ

ไม่ตกลงมาในช่วงเย็น ทำให้สามารถจัดรายการ “ตอบปัญหาพาคณเข้าวัด” โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้ที่ลานหลังน้ำตก กลางชุมชนทะเลธรรม โดยพ่อครูได้เมตตาตอบคำถามลูก ซึ่งวันนี้มีผู้มาร่วมฟังเป็นจำนวนมาก มีคำถามหนึ่งที่ถามแล้วทำให้พ่อครูได้ไขความเรื่องอิทธิบาทในการทำให้มีอายุยืนยาว

ถามว่า...พ่อท่านอายุ ๘๐ อย่าง ๘๐ แล้ว ดูแล้วเหมือนอายุ ๖๐ เสี่ยงก็ใส่เหมือนเดิม รักษาสุขภาพอย่างไร จึงแก่อย่างสง่า?

พ่อครูตอบว่า... อาตมา ๘๐ ปีมาเดือนหนึ่ง กับ ๑ วันแล้ว ก็ต้องมีเคล็ดไม่ลับ เคล็ดอยากให้รู้ไปทั่วโลก ไม่หวงแหนปิดบัง มันอาจยาก เป็นเคล็ดยาก เคล็ดวิชา แต่เคล็ดวิชาของจอมยุทธ์นั้นเขาไม่ปล่อยง่ายๆ แต่เคล็ดลับของอาตมาเปิดเผย คือ ๘ อ. ที่จะอธิบายคือ อิทธิบาทกับอารมณ์ เป็นสิ่งสำคัญ (๘ อ. คือ อิทธิบาท อารมณ์ อาหาร อากาศ ออกกำลังกาย เอนกาย เอาพิษออก อาชีพ) คุณจะมีมากได้ก็ด้วยความรู้ ความสามารถ และขยัน นี่คือทรัพย์ ต้องขยันด้วย แม้รู้สามารถแต่ไม่ขยัน แต่ถ้ามีขยันแต่ไม่รู้ เขาเรียกว่าขยันแต่โง่ นี่แหละคุณมีเท่านี้ก็พอแล้ว ไม่ต้องสะสม อาจมีพอก่อนหน้านั้น แต่อย่างสมณะ พระพุทธเจ้าว่า ไม่ต้องสะสมเลย มีแต่พอใช้ ปัจจัย ๔ บริหาร ๘ เป็นต้น อยู่รอดสบาย เป็นรายละเอียดที่ลึก ที่โอศอกประสพผลสำเร็จ เพราะอยู่ในธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า แม้ในฆราวาสก็ได้ ชาวโอศอกไม่ยึดติด ใช้กินของส่วนกลาง ในฐานฆราวาสใช้เงินผ่านมือก็เพราะจำเป็น ไม่สะสม สังคมโอศอกทำได้ มีสิ่งจริงยืนยันได้ แม้แต่ชาวพุทธคนมีดวงตาก็เห็นได้รู้ได้

อิทธิบาท หากไม่มีวิมังสา “วิ” คือ สิ่งวิเศษ สิ่งที่ไม่จำเป็นก็ไม่ต้อง สิ่งจำเป็นก็ต้อง ต้องมีปัญญารู้เนื้อแก่นสิ่งที่ควรยินดี ยกตัวอย่าง ไปยินดีในงานในตำแหน่งนี้จะรวยแบบนี้ ก็หลงโลก ธรรมโลกียธรรม แต่ว่าอื่งานลำบาก แต่มีประโยชน์คุณค่า ก็ควรไป คนนี้มีสัมมาทิฐิ อาตมาภูมิใจที่พาพวกเราออกจากสิ่งมอมเมาตกต่ำ ทำให้คนตกเป็นเหยื่อ เสียเวลาแรงงานทุรน

หลังรายการมีการฉายวีดิทัศน์ ประวัติชีวิตพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ภาค ๓ ตอน ๔๐ ปีแห่งการงาน และภาคที่ ๔ ธรรมยาตราพำกัชาติ

วันอาทิตย์ที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

วันสุดท้ายของงาน พ่อครูนำสมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาตในชุมชน ตั้งแต่ ๗.๐๐ น. แม้ว่าจะเป็นวันสุดท้าย แต่ก็มีญาติธรรม และชาว กปปส.ตั้งแถวใส่บาตรเป็นจำนวนมาก ไม่แพ้วันที่ผ่านมาเลยทีเดียว

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. รายการ “วิถีอารยธรรม” โดยพ่อครูและสมณะเดินดิน ดิกขวีโร เรื่อง

จิตว่างอย่างหลายนัย

โดยสมณะเดินดินนิมนต์ให้พ่อครูอธิบายป้ายธรรมะป้ายหนึ่งที่ทะเลธรรม ที่เป็นที่ถกเถียงกันว่า เขียนผิดหรือไม่ะป้ายนี้ ซึ่งป้ายนี้เขียนเรื่อง**จิตว่าง** ซึ่งท่านพุทธทาสเคยบอกว่า เวลาไปชายทะเลก็ลืมตัวตนไปก็เรียกว่าจิตว่าง แต่ของพ่อครูนี้จะให้ชัดเจนว่า ไม่มีตัวกูของกูนี้เป็นอย่างไร ในป้ายนี้เขียนว่า “จิตว่าง คือจิตที่ไม่มีกิเลส” สมณะมาขอรับรองว่า มันจะผิดไหมนี้ จะให้หากระดาดมาปิดไว้ซึ่งป้ายนี้มีคำความสองท่อน รู้สึกว่าท่อนบนกับท่อนล่างดูเหมือนไม่สัมพันธ์กัน **ท่อนบนเขียนว่า จิตว่าง คือจิตที่ไม่มีกิเลส แต่ท่อนล่าง**

เขียนว่า การทำงานคือไม่ใช่จิตว่าง แต่คือจิตที่มีสมาธิ นี่คือความที่เหมือนว่าประโยคข้างบนกับประโยคข้างล่างไม่สอดคล้องกัน อ่านแล้วรู้สึกว่าจะเพิ่มรอยหยักในสมองของคนได้ได้ดี

พ่อครูว่า.....เหตุปัจจัยแค่นี้พูดได้หลายปี คือสองประโยคนี้คล้ายกับเขียนว่า $1+1=3$ ใครเห็นก็ว่าเฮ้ย ผิดนะนี่ มีอย่างไหน $1+1=3$ แต่พุทธนี่เก่ง เพราะว่าพุทธนี่รู้เกินกว่า $E=mc^2 + A$ ซึ่ง A คือ Abstract ใครตามหาค่า A ได้ก็จะได้ E ที่มีพลังงานมากขึ้น ฉะนั้นเดียวกับ $1+1=3$ แต่ถ้าเขียนว่า $1+1=2$ คนก็จบ เขียนทำไมเสียกระดาดเปล่าๆ $1+1=2$ ขนาดดูแลก็ยังไม่รู้เลยว่า $1+1=2$ ก็ไม่เกิดประโยชน์ที่ให้คุณสะดวกใจวิจัย การวิจัยไปหาความจริง จะรู้ว่าอันนี้แหละความหมายของโลกุตระ

จิตว่าง คือจิตที่ไม่มีกิเลส ถูกต้องใช่ไหม? แล้วบรรทัดล่างบอกว่า การทำงาน ไม่ใช่จิตว่าง ก็ดูเหมือนขัดกับข้างบนนะการทำงานต้องให้จิตว่างสิแต่ภูมิธรรมเดิมของคนทั่วไปก็คือจิตว่างและมีคำที่ว่าแต่จิตเป็นสมาธิ อ้อ! แล้วก็เข้าใจว่า จิตเป็นสมาธิคือต้องไปนั่งหลับตา ก็เลยชักงง ว่าการทำงานนี้ไม่ใช่จิตว่างอีก

ถ้าเข้าใจว่า การทำสมาธิคือไปสงบนิ่งอยู่คือผู้เข้าใจสมาธิว่าคือ $1+1=2$ เพราะปรมาตถัสัจจะนั้นเหนือชั้นกว่า แต่เพราะว่าเขียนว่า การทำงานไม่ใช่จิตว่าง ก็เลยดูขัด เพราะว่าการทำงานด้วยจิตไม่ว่างคือจิตไม่เป็นสมาธิ แต่ประโยคหลังมีกำกับว่า การทำงานไม่ใช่จิตว่าง แต่

จิตเป็นสมาธิ นี่ก็คืออ่อนแออีก ก็ต้องคิดละว่าทำไง การทำงานไม่ใช่จิตว่าง แต่จิตเป็นสมาธิ ดังนั้น ประโยคกลางก็ไขความโดยประโยคบน คือ จิตว่างคือจิตที่ไม่มีกิเลส

แต่ว่าดังนั้นทั้งประโยคบนและล่าง จิตว่าง คือจิตต้องเป็นสมาธิ และไม่ใช่แบบ $1+1=2$ ที่สมาธิคือทำไม่กระตุกกระตักไม่ทำงาน แต่ทำงานด้วยสมาธิ นี่คือ $1+1=3$ แล้ว

สมณะเดินดินถามว่า.....คนจิตว่างนี้อายุยืนไหมครับ?

พ่อครูว่า.....คนที่จิตว่างอายุยืนกว่าคนจิตไม่ว่าง เพราะคนจิตไม่ว่างคิดมาก กินพลังงาน คุณทุกข์เพราะตั้งต้นให้สมทุกข์ก็กินพลังงาน แต่ถ้าคุณเป็นคนไม่สุขไม่ทุกข์ก็ไม่ต้องกินพลังงาน มีพลังงานเหลืออย่างน้อยมาเลี้ยงชีพ

ประมาณสี่โมงเย็นก็ได้เวลาที่พ่อครูจะไปขึ้นเครื่องบินที่สนามบินตรง เพื่อกลับ กทม. ปรากฏว่า ก่อนกลับมีญาติธรรมทั้งที่อยู่ทะเลธรรมและอยู่ข้างเคียง ตลอดจนชาว กปส. รวมแล้วมีจำนวนมาก กว่า ๕๐ คน มาขอพรก่อนจากกับพ่อครู พ่อครูจึงได้ให้พรไปอีก ๑ ถิ่นก่อนกลับ และแถมยังติดตามพ่อครูไปส่งถึงสนามบินอีก เป็นขบวนรถกว่า ๑๕ คัน แล้วไปกราบลาถึงห้องรับรองที่สนามบิน ซึ่งพลตรีจำลอง ศรีเมืองและคณะก็ได้ร่วมขบวนที่ยาวบินเดียวกับพ่อครูกลับ กทม. ด้วย เป็นอันเสร็จงานเอื้อไออุ่นชาวบุญนิยม อย่างเป็นทางการตราภาพ และนำซาบซึ่งใจเป็นอย่างยิ่ง

☆ ทีมงานข่าวอโศก

ข้อคิดจากงาน ๘๐ ปีวิชิตชัย หรือ ๘๐ ปีไม่มีแก่

งานนี้ถือว่าเป็นงานมีความมหัศจรรย์ หลายประการด้วยกัน เป็นต้นว่า

๑. มีงานศพเข้ามาปิดหัว ปิดท้าย ทั้งที่ปรกติบ้านราชไม่ค่อยจะมีงานศพอยู่แล้ว แต่ครั้งนี้มีงานศพทั้งก่อนจะเริ่มงาน และปิดท้ายงาน แล้วก็มีคนตั้งข้อสังเกตว่า งานศพตอนจะเริ่มงาน เป็นงานศพท่านหม่อม มุทุกันโต อายุท่าน ๗๒ ปี เป็นงานศพที่พวกเราเฒ่าร้อนเป็นที่สุด สมณะเฝ้าพองไปตามๆกันเลย หลายคนบอกไม่เคยเดินนำศพร้อนกันขนาดนี้

ส่วนตอนปิดงานก็เป็นงานศพคนแก่ อายุ ๘๐ กว่าปี งานนี้กลับฤทธิ์ดีชุ่มชุ่ม เย็น ก็เลยทำให้เป็นข้อสังเกตว่า หรือว่า ก่อน ๗๐ เราต้องลำบาก หลัง ๘๐ ขึ้นไปแล้วนี้ ก็น่าจะสบายบ้าง คิดในแง่นี้ก็ได้อะไร หรือจะคิดในแง่ที่ว่า ในขณะที่เราฉลองวันเกิด ๘๐ ปีไม่มีแก่ จะอยู่กันไปให้ยาวนาน แต่ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้องอยู่กันอย่างไม่ประมาท เพราะมีความตายประกบเราอยู่ทุกขณะ

มหัศจรรย์ข้อที่ ๒ ก็คือ งานนี้เรากำหนดว่าเป็นงาน ๙ วัน จึงเป็นงานที่ยาว จึงให้มีไฮไลต์ทั้งต้นงาน กับท้ายงาน เพื่อที่ใครจะเลือกมา อยู่ช่วงใดช่วงหนึ่งก็ได้ โดยกำหนดให้วันที่ ๕ มิถุนา

เป็นวันปิตุบูชา วันที่ ๙ มิถุนา เป็นวันบูชาพระบรมสารีริกธาตุ แต่ปรากฏว่า วันที่เป็นไฮไลต์ กลับเป็นวันฝนตกหนักที่สุด

วันที่ ๕ ทั้งสมณะ ญาติธรรม ต้องนั่งแช่น้ำ เปียก น้ำกันก็เป็นปาฏิหาริย์อีกอย่างหนึ่ง ปรกติพวกเราเคยสำคัญกันว่า พอเมฆดำฟ้าฝนมา พอจบพิธี เมฆดำเหล่านี้ก็จะหายไป ฟ้าก็จะสว่างสดใสกลับมา แต่ปีนี้ปรากฏ

ว่า พอเริ่มพิธีฝนก็เทจัดหนัก จัดเต็ม **ปาฏิหาริย์ที่ได้เห็นก็คือ พวกเรายังนั่งกันนิ่ง เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น นี่ก็เป็นเรื่องของศรัทธา ความมั่นคง เป็นปาฏิหาริย์ สมกันเป็นไฮไลต์ของงาน**

หรือแม้แต่วันที่ ๙ มิถุนาก็น่าดี ฝ่ายจัดสถานที่เตรียมย้ายจอ LED เตรียมลำโพง เตรียมสถานที่อย่างดี พร้อมทั้งจะได้ทำบุญพิธีในวันสำคัญ แต่ปรากฏว่า พอจะเริ่มพิธีเท่านั้นเอง ฝนก็ตกมาหนักมาก จนเราออกจากเสียนศูนย์ไม่ได้ แต่ก็ได้เห็นถึงความอัศจรรย์ที่ว่า แม้พวกเด็กๆที่ทีมงานของ FMTV จะลงทุนลงแรงไปอย่างเต็มที่อย่างนี้ เขาก็มีความรู้สึกว่าจะไม่ได้จัดที่เตรียมไว้ ก็ไม่เป็นไร พร้อมทั้งจะจัดที่ใหม่ ทำที่ใหม่ นี่ก็เป็นมหัศจรรย์ของจิตวิญญาณ ของคนทำงาน ที่ไม่ยึดติดกับสิ่งที่ตัวเองได้ทำลงไป ยังมีแรงอยู่เราก็ทำที่ใหม่ ก็เท่านั้น ไม่ได้ยึดมั่นถือมั่น

มหัศจรรย์ข้อที่ ๓ ก็คือ ได้เห็นถึงความพร้อมเพียง ความเป็นเอกภาวะของพวกเรา ทั้งๆ ที่มีเวลาเตรียมงานกันได้ไม่นาน แต่ก็เรียบร้อยลงตัว มีขาดตกบกพร่องบ้างเล็กน้อยก็เป็นธรรมดา ถ้าไม่มีความเป็นสาธารณโภคี และเอกภาวะแล้ว ก็ไม่สามารถจัดงานให้สำเร็จเรียบร้อยออกมาอย่างนี้ได้เลย

มหัศจรรย์ข้อที่ ๔ ได้เห็นถึงความหลากหลายในความเป็น เอกภาพ เนื่องจากราชอาณาจักรเรามีพื้นที่กว้างใหญ่ก็สามารถที่จะจัดกิจกรรมไปพร้อมๆกัน โดยไม่กระทบกระเทือน สามารถมีกิจกรรมฟังธรรมก่อนนั้น มีกิจกรรมแสดงดนตรี มีเวทีอภิปราย มีธรรมะริมมูล มีกิจกรรมลงแขก ช่วยกันขนปุ๋ย มีกิจกรรมช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม ช่วยกันปลูกแฝก ปลูกยางนา ซึ่งเนื้อหาสาระเหล่านี้ เช่น กิจกรรมล่องเรือ กิจกรรมโรงบุญแต่ละอย่างสามารถทำได้เต็มที่ ดนตรีก็เล่นได้เต็มที่

เวทีสัมมนา หรือการประชุมขององค์กรต่างๆ ก็ประชุมกันได้เต็มที่ ส่วนเวทีที่จะอภิปราย นำเสนอสาระ อะไรต่างๆ ก็อยู่แยกกันเป็นส่วนๆ ไม่กระทบกระเทือนกัน เราจัดกันได้เต็มที่ทุกรายการ โดยภาพรวมแล้วมันเป็นเรื่อง ของ จิตวิญญาณ ให้ได้ทั้งคนใหม่ และ คนเก่า และงานนี้จะว่า โชคดีก็ โชคดี เพราะว่าคนไม่มากอย่างที่คาด แต่ก็ทำให้เรามีเวลาที่จะสังเคราะห์ บ่มเพาะจิตวิญญาณภายในให้เกิด ได้ดีมากๆทีเดียว ซึ่งคิดว่า ถ้าเรา จัดในสันตโศก ซึ่งเป็นที่แคบๆ ก็คงจะไม่ได้องค์ประกอบที่ทำให้ เกิดจิตวิญญาณได้เต็มที่

ข้อบกพร่องที่มีในงานนี้ ที่เราจะได้สังวรกันก็คือ มีคนเชื่อว่า สังคมของเรา ยังค่อนข้างที่จะขาดวินัย สิ่งที่ได้ชัดก็คือในเรื่องการแยกขยะ ขยะเปียก ขยะแห้ง เศษอาหาร ค่อนข้างจะกินทิ้งกินขว้างไม่ใช่น้อย ปนเปกัน อันนี้ก็คงจะต้องมีมาตรการ ที่เราจะฝึกฝนกันให้มีระเบียบวินัยให้ชัดเจน หรือเด็กๆของเราก็จะต้องรู้จักเกรงใจผู้ใหญ่ในเวลาหลับนอน ไม่ไปรบกวนผู้อื่น ข้อนี้ก็เป็นมุมเล็กๆที่สะท้อนมา

ซึ่งให้เห็นถึงอิสระเสรีที่มากไป เลยทำให้ระเบียบวินัยไม่มากพอ

ก่อนจบขอฝากโอวาทพ่อครูสุรปงานโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓ มีใจความสำคัญดังนี้

ประสบการณ์ที่เราผ่านมา นี่แหละคือชีวิตจริงๆ ที่อาตมาพาทำมาเรื่อย ต่างคนต่างทำต่างคิด ต่างใช้ปัญญาช่วยกัน เป็นการฝึกฝนความเป็นสังคมมนุษย์ เป็นเรื่องสำคัญไม่เกี่ยวกับอามิสเลย ทำอย่างนี้จะได้ลาภได้ยศสรรเสริญก็ไม่มี เรารู้ไว้เลย สดๆ เป็นการฝึกฝนสร้างสรรค์เป็นสิ่งประเสริฐจริงๆ

เพราะฉะนั้นอาตมาไม่แปลกหู ที่คนเขาเข้ามาแล้วประทับใจ รู้สึกแปลกดี อยู่กันแบบนี้ เขาก็บอกไม่ถูกว่าเห็นอะไร แต่ก็รู้สึกว่ามีบางอย่าง พุทธกรรมสังคมแบบนี้ มันประกอบขึ้นจากจิตวิญญาณเป็นตัวหลัก จิตวิญญาณที่ได้ฝึกฝนมา บางคน ๓๐ ปี บางคน ๒๐ ปี บางคน ๑๐ ปี ก็ตาม ก็ได้ฝึกฝนมาทั้งนั้น มันมาจากจิตวิญญาณเป็นตัวหลัก ต่างคนต่างใช้ปฏิภาณ ใช้น้ำใจอาตมาได้ข้อสรุปอยู่ ๔ คำ

๑. ปัญญา
๒. น้ำใจ
๓. ซื่อสัตย์
๔. อุทิศสาคะ

อาตมาได้สี่คำนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงเป็นจริง ที่เราเป็นอย่างนี้ได้ เพราะทฤษฎีพระพุทธเจ้าทุกคนใช้ปัญญาอิสระส่วนตัว แล้วทุกคนก็ใช้น้ำใจของแต่ละคน ถ้าไม่มีน้ำใจเกิดไม่ได้ คำว่าน้ำใจนี้ลึกซึ้งมาก เป็นของใครก็ของใคร ไม่ใช่บังคับ อิศรเสรีภาพ เป็นความพอใจภาคภูมิใจด้วย เป็นพลังงานปัญญา พลังงานน้ำใจ ซื่อสัตย์

คำว่า ซื่อสัตย์นี้มันลึกซึ้ง ถ้าไม่ซื่อสัตย์ มีแต่การโกง เล่ห์เหลี่ยม ก็เกิดเรื่อง ที่มันไม่เกิดเรื่องเพราะมีความจริง พวกเรามีอุทิศสาคะ นี่พองานเสร็จก็เก็บได้หมด ที่เราทำได้ขนาดนี้ อาตมาว่าเป็นความเรียบร้อย นี่ ๙ วันนะ ไม่ใช่บ่อยๆ โดยเฉพาะมีคนทำให้กินตลอดวัน ถ้ายังไม่นอนก็ไม่หยุดคนทำก็เก่งตลอด ๙ วัน และคำติเตียนก็น้อย บกพร่องเล็กๆน้อยๆ ทำได้ขนาดนี้

เราฝึกฝนศึกษาเพื่อให้เกิดขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมแบบนี้ในมนุษยชาติ ซึ่งแตกต่างจากเขาที่ตัวใครตัวมัน เราอยู่แบบสาธารณโภคี เราไปชุมนุมประทั่วนี่เราไปเผยแพร่สาธารณโภคี หากไม่เกิดสาธารณโภคี มันอยู่ไม่ได้หรอก ๘ ถึง ๙ เดือนนี้ ถ้าไม่ว่างแตก ก็ตีกันตายก่อน!

ทำไมนรกถึงช้านาน-แต่สวรรค์กลับแป๊บเดียว!

ได้เห็นข่าวคุณยายวัย ๘๘ ปี สู้อุตส่าห์อดหลับอดนอนเพื่อเชียร์ฟุตบอลทีมรักของตัวเอง โดยมีหลานชายคอยนั่งดูอยู่เป็นเพื่อน เพราะเกรงว่า ถ้าคุณยายเป็นอะไรไป ก็จะได้ช่วยเหลือกันทัน ภาพทรมานสังขารของยายวัยปุ่นนี้ ได้เห็นความยิ่งใหญ่ของกิเลส ที่มาจากคำว่า “กิร” ตั้งได้ยีนมาจึง “เอส” ดันรนไปแสวงหามาตามที่ได้ยิน เมื่อกิร สนธิกับเอส จึงเกิดเป็น เกิดเป็นกิเลส พาคนลงนรก อยู่ทุกวันทุกเวลาทุกวินาที ที่กิร+เอส = กิเลส

ปัญหาใหญ่ของสังคมทุกวันนี้ พ่อครูมองว่า เกิดจากคนกลัวการทำผิดมากกว่ากลัวทำให้ กิเลสเกิด ทั้งๆที่การปล่อยให้กิเลสเกิดกับเรานั่นเป็นทุกข์มากกว่า บาปมากกว่า และตกนรกมากกว่า จึงไม่น่าสงสัยที่พระพุทธเจ้าเอานี้จิ้มลงไปพื้นดิน แล้วพยากรณ์ให้ภิกษุทั้งหลายได้ฟังว่า **“คนที่ตายไปแล้วจะได้กลับมาเป็นคนอีก หรือได้ขึ้นสวรรค์นั้น มีจำนวนน้อยมาก อุปมาดั่งกับดินที่ติดเล็บขึ้นมาเท่านั้น นอกนั้นตกนรกทั้งสิ้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับแผ่นปฐพีทั้งหมด”**

พ่อครูได้อธิบายธรรมชาติของปุถุชน คือคนที่ทำให้กิเลสหนา-ใหญ่-อ้วน (ซึ่งมาจากคำว่า “ปุถุ”) อยู่ตลอดเวลา อย่างไม่รู้ว่าการสร้าง “สุข” โลภก็ยึดกับตนนั้น คือ การบำเรอกิเลสที่ทำให้ตนโลภ-โกรธ-หลงเพิ่มขึ้น เพราะเมื่อใดได้ “สมใจที่ตนโลภ-ตนโกรธ-ตนหลง”ที่ใด ตนก็ชื่นชอบ พอใจ สุขใจ กิเลสมันก็อ้วนขึ้น-ใหญ่ขึ้น-มากขึ้น-หนาขึ้น เพราะกิเลสมันได้อาหาร มันก็เจริญ “หนาขึ้นๆ” เห็นความจริงนี้ได้ไหม?

แม้ไม่ “สมโลภ-สมโกรธ-สมหลง” ก็ยังไม่รู้หรือกว่า ตนได้เพิ่มความอยากได้มากขึ้นอีก หรือยังยึด “โลภ-โกรธ-หลง”นั้นไว้ในใจอยู่ บางทีมุ่มม่นด้วยความพยายามที่จะให้สมโลภ สมโกรธ ด้วยซ้ำ ยิ่งหลงในสิ่งใดมากแล้วยิ่งหนักใหญ่

แม้ไม่ “หลง”มันก็เถอะ ก็ไม่รู้หรือกว่าตนยัง “ยึดอยู่ในใจ” ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสเรียกว่า “อุปาทาน” เพราะไม่รู้หน้าค่าตา หรือลักษณะอาการของกิเลสเหล่านั้น ซึ่งเป็นนามธรรม ดังนั้น ปุถุชน หรือคนผู้มีอวิชชาจึงสร้างกิเลสใส่ตนทั้งขึ้นทั้งล่อง อย่างไม่มีวันจะออกจากนรกได้ง่ายๆ (จากหนังสือ รู้คนซังสุข รู้คุกซังสัตว์ น.๑๕๖)

สำนึกก่อนตาย ! (โอวาทก่อนประชุมเพลิง ที่เสียนสุดชีวิต)

ขอขอบคุณทุกคนที่มาร่วมน้ำใจ เป็นประเพณีของคน ไม่ว่าคนภาคไหน เวลามีการตายขึ้นมา ก็มีผู้แสดงน้ำใจเช่นนี้ ศาสนาไหนก็เหมือนกัน ก็มาแสดงน้ำใจ ครอบครัไหนที่มีคนตาย มีการโศกเศร้า ร้องไห้ ผู้ที่ยังเข้าใจความจริงยังไม่ถึง ร้องไห้กัน โศกเศร้าอาลัยอาวรณ์กัน เป็นธรรมชาติธรรมชาตของ กิเลส

ผู้ที่เข้าใจแล้วไม่มีปัญหาอะไรมาก การพรากจากกันเป็นของธรรมดา ไม่มีใครที่ไม่จากพราก ต้องจากพรากกันเป็นที่สุด ทุกคนต้องตายจากกัน อยู่คำฟ้าไม่ได้

ก่อนจะถึงเวลาตาย คนที่ยังไม่ตายนี้แหละ จะต้องสำนึกเป็นอย่างสำคัญ ใช้เวลาที่เรายังไม่ตาย ตายแล้วปฏิบัติธรรมก็ไม่ได้ ทำชั่วก็ไม่ได้ ทำดีก็ไม่ได้ รับผิดชอบอย่างเดียว เป็นไปตามอำนาจของกรรมวิบาก

สัจจะของนรกและสวรรค์

เพราะฉะนั้นในขณะที่เป็นๆ ร่างกายมีครบ ๓๒ เราจะต้องประพฤติปฏิบัติเป็นทรัพย์ ตายไปแล้วก็มีทรัพย์ มีทรัพย์นรกมาก เราก็ลงนรกมาก ลงนรกนาน ถ้าเรามีทรัพย์เป็นสวรรค์ เราก็ได้สวรรค์ของเราไปมาก ไปน้อย ไปตามจริงที่เรามี

สวรรค์กับนรกนี้ สวรรค์นั้นเร็ว ใครตายไปขึ้นสวรรค์ ประเดี๋ยวเดียวก็ตกสวรรค์ ส่วนนรกนั้น ตายแล้วไปตกนรกนี่นานมาก นานแค่วันเดียว หลายร้อยต่อ

คือสวรรค์นั้นแป๊บเดียว แม้ทุกวันนี้ในชีวิตสามัญ เราเสพสุข

เราเสพเดี่ยวเดียว จะเห็นทุกข์ อาศัยตาหูจมูกลิ้นกายไปสัมผัสเสพ แต่ตายแล้วตาหูจมูกลิ้นกายไม่มีให้เสพ

เพราะฉะนั้นจึงได้แต่สวรรค์ลวง คือสวรรค์กับสัญญา ความจำ ยิ่งเร็วกว่าปกติ

สวรรค์ที่มีกาย สัมผัสได้นาน เสพสวรรค์ได้นาน แต่ตายไปแล้วมันไม่มี มันมีแต่สัญญาความจำ มันก็ยึดไปเท่านั้นเอง ยึดไปได้เท่าไรก็เท่านั้น

แต่นรกเป็นอนุสัย เป็นสิ่งฝังรากฝังลึกอยู่ในจิต มันนานไม่หมดง่ายๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ไม่สมควรจะเสี่ยง ศึกษาสวรรค์

สวรรค์เห็นสุขขัลลิกะ แล้วเราจะรู้ลึกลงไปติดสวรรค์ โลกียสวรรค์ก็คือ เป็นเหตุสร้างนรกใส่ตัวเองเพิ่ม ไปหลงยึดสวรรค์ ต้องมีต้องเป็นต้องได้ ได้มากก็เป็นนรกลึก

สวรรค์เสพในช่วงผัสสะ สัมสมตกผลึกกองหนาแน่นอีกเรื่อยๆ

เพราะฉะนั้นส่วนที่เป็นอนุสัยอาสวะหรือนรกนั้น มันจึงทำให้เราตายแล้วไปลงนรกนาน นานทุกคน นอกจากจะค่อยๆเป็นอาริยะไป เป็นโสดาตา สกิททา อนาคาฯ ก็ดีขึ้นๆ ขนาดเป็นอรหันต์แล้ว

ยังต้องมีวิบาก พระพุทธเจ้าก็ยังมีวิบาก

ทรัพย์แท้ๆที่ควรได้

สิ่งเหล่านี้เป็นกรรมวิบาก เป็นเรื่องของอินทรีย์ ขอให้พวกเราสังวรในขณะที่เป็นๆอยู่ มี ตาหูจมูกลิ้นกายใจในปัจจุบันกรรม กายกรรมวจีกรรมมโนกรรมในปัจจุบันนี้ เป็นทางมาแห่งทรัพย์ จะได้ทรัพย์นรกหรือสวรรค์ แก้วแหวนเงินทองลาภยศอะไร มันไม่ใช่ทรัพย์หรอก เป็นของหลอกของ ลวงที่เราไปหลง ยิ่งสร้างนรกมากขึ้น

เพราะไปศึกษาธรรมะไม่ดี ศึกษาธรรมะไม่มีสัมมาทิฐิ ก็ไม่หยุดสร้าง นรกให้ตัวเอง จึงอยากให้พวกเราระลึกให้ดี ให้ใส่ใจศึกษาธรรมะให้ดีแล้วปฏิบัติประพฤติ เราก็จะได้ทรัพย์อันนี้ไป

คนรวยมหาศาล มีอำนาจเบ่งใหญ่ ขนาดไหนก็แล้วแต่ ก็มีบาปซ้อนให้แกตัวเอง เพิ่มกิเลสให้ตัวเอง เป็นวิบากซ้ำซ้อนไปอีก

ศึกษาดีๆ ชีวิตนี้เราจะไม่ตาย โดยเฉพาะได้พบพระพุทธศาสนา

พบผู้ช่วยเหลือทางธรรมเป็นมิตรดีสหายดีสิ่งแวดล้อมดี ตั้งใจเอาไปคิดเห็นแล้วก็ เปลี่ยนไปในทางที่ดี ไม่เช่นนั้นนั้นก็เสียเปล่า เสร็จแล้วก็ถูกโลกดึงไปสร้างนรกให้แก่ตน

งานศพคราวนี้ ได้ฟังที่อาตมาได้บรรยายสังฆกรรมแล้ว เข้าใจดี จึงนำไปตรวจสอบไตร่ตรอง ให้ดีแล้ว เปลี่ยนชีวิตโดยสะสมอริยทรัพย์เสีย อย่าไปหลงเอาโลกีย์ทรัพย์ให้มันหนักหนาแก่ตนเอง ต่อไปเลย

(งานศพที่ราชธานีอโศก ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗)

อย่าลืม“สัญญา”จน....สายัณห์ (กว่าจะรู้ตัวก็...ตายเสียแล้ว!)

การเกิด-ดับ ของจิตวิญญาณเห็นได้ตรงไหน?

ซึ่ง จิตวิญญาณ ที่เกิดจาก ผัสสะ นี้ เมื่อหมด ผัสสะ ก็ดับ แล้ว วิญญาณ ก็มีแต่จมอยู่ใน สัญญา ซึ่งมันไม่มีการเกิดเป็นวิญญาณล่องลอยออกมาจากจิตของตน แล้ว วิญญาณ มันก็ เกิด ก็ ดับ อยู่แต่ภายในจิตตนเท่านั้น (ตายแล้วจึงไม่มีจิตวิญญาณล่องลอยออกจากร่างกาย มีแต่จมไปกับสัญญาเท่านั้น)

คนทั่วไปที่ยัง **ไม่สัมมาทิฐิ** จะหลงผิดว่า วิญญาณ ล่องลอยออกไปจากร่าง **ไปไหนต่อไหน** พบกับสิ่งนั้นสิ่งนั้นนอกตน **อย่าว่าแต่ ออกจากร่างเลยต่อให้ตายไปแล้ว** จิตวิญญาณของตน ทุกคนก็ไม่สามารถล่องลอยออกจากจิตของตนไปได้ มันจะจมอยู่ใน **สัญญา** ของตนเท่านั้น **เป็น อรูปอตตะ จะมีมโนมยอตตะ คือ รูปที่สำเร็จด้วยสัญญา** เท่านั้น **ไม่มี** วิญญาณ ล่องลอยออกไปไหน เหมือนอย่างทีภิกษุสาติหลงผิด มีจิตาภิภูฏี แล้วถูกพระพุทธเจ้าทรงบริภาษ (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ ข้อ ๔๔๐ เป็นต้นไป)

ดังนั้น คนเราก่อนตายถ้ามีโทษะ มีราคะ โมหะเท่าใด เมื่อตายก็ต้องอยู่กับมัน ทั้งมืด ดำ แคน ระบายไม่ออก มีแต่ตกไปใน **Blackhole**จมอยู่ในสัญญาออกไม่ได้ ขนาดเป็นๆเรายังเอาออกยาก แต่ว่าตอนตายจะยากกว่าอีกมาก ใครทำวิบากอย่างไรก็เป็นของเราเอง คนที่เคยฆ่าวัวฆ่าควายก็จะร้องออกมาเป็นเสียงว่วเสียงควายก่อนตาย ด้วยสัญญาที่ฝังใจ คนที่โกงบ้านเมือง สิ่งที่จะได้ไปกับเขาก็คือ สัญญาที่รู้ว่า ตัวเองทำทุจริตเลวร้ายอะไรบ้าง

เราจะเห็นว่า เมื่อตายแล้วไม่มีวิญญาณล่องลอยออกไปไหน มีแต่จมอยู่กับสัญญาดีหรือร้าย นรกหรือสวรรค์ของตัวเองเท่านั้น

สัญญาร้ายที่ต้องชำระล้าง!

ขอยกเอา**กวีฬการอาหาร**มาอธิบายเหตุปัจจัย ...เมื่อคุณสัมผัสอาหาร ที่คุณติดคุณชอบ พอได้รับตามอยากได้สัมผัสได้กิน ก็เกิดรส มันมีสองรสแฮะ คือ

๑. รสของจริงตามธรรมชาติ เช่นสัมผัสน้ำตาล มันหวาน เป็นรสจริง

๒. รสที่ซัอนคือ ซอบวะ! นี่คือรสผี คนที่หลงได้รสผีชอบใจ มันแปลงเป็นเทวดานามธรรม เป็นอุปปาติกะ เป็นเทวดาเก๊ มันจะมีรสเมื่อผัสสะ อย่างหวานมากมายเลย แซบหลาย ชื่นใจ คุณก็มีสวรรค์ลวง เมื่อน้ำตาลมันละลายหายไปแล้ว คุณเหลือแต่ความจำ คุณนึกว่าความจำคือความจริง ซึ่งความจริงไม่ใช่ความจำเพราะความจริงคือน้ำตาลละลายหายไปหมดแล้ว

แต่คุณก็ไปหลงจำเอาเวทนาไว้ ยึดมันเป็นเราเป็นของเรา จำว่ามันอร่อยมันชื่อนี้ แม้ไม่ได้สัมผัสก็ยังเอามาเสพนี้กระลึกอีกว่า ชื่นใจ เป็นการเสพย์ความใคร่ทางความคิด เสียเวลา เสียแรงงาน สมอง ความจริงมันอยู่ที่ตรงผัสสะ เล็กกว่าปลายเข็ม หหมดตรงปลายเข็มแล้วก็ไม่สัมผัส หรือผัสสะดับไม่กี่ไม่มีความจริงแล้ว แล้วผัสสะมันมีสองอย่าง คือสุขกับทุกข์ แต่ถ้าคุณผัสสะแล้วคุณเฉยๆกลางๆว่างๆเบกขา คุณเห็นความดับในขณะที่คุณเป็นๆ คุณมีหรือไม่มี คุณเห็นความมีหรือไม่มีอยู่ไหม?

ถ้านิโรธฤๅษีดับอย่างไม่รู้ผัสสะ คุณดับทวารแล้ว อ่านไม่รู้วารสหวานรสชอบขึ้นอยู่ตรงไหน คุณปฏิบัติก็ฝันเพื่อเอากับสิ่งไม่จริง เท่านั้น นิโรธหลับตาดับผัสสะจึงไม่มีความจริง

รสน้ำตาลคือความจริงตามธรรมชาติ คุณต้องสัมผัสเอามาแตะลิ้นจึงเกิดรู้รสได้ มันทวานก็เรียกตามภาษาของตนเอง พญฺชนะสี่อสภวะนั้นๆ นี้คือหนึ่งเดียวกันตรงกันหมดทั้งโลก ส่วนสภวะที่สองนั้นกิเลสไครกิเลสมัน ถ้าคุณจบไม่มีกิเลส กลางเลยก็คือปฐวิสภวะ ถ้ายังไม่กลางก็มีอิตถิภวะ คุณจะรู้“ชีวิตรูป”ยังมีอยู่ แต่ถ้าหมด เป็นกลางแล้วก็ไม่มีชีวิตของกิเลสแล้ว

นี่คือสันตติของความเกิดและความตาย ของที่เราเป็นตัวตนรูปร่างแล้วสัมผัส แล้วจิตเราไม่มีการดิกละเลยนั้นแหละปฐวิสภวะ เรียนได้ทั้งคนผู้ชายและผู้หญิง แม้สัมผัสอยู่อย่างหนาทึบ จิตเราก็ไม่มีการดิกละเลย ทำได้ถาวรด้วย นี่คือสันตติ ต่อเนื่องระหว่างการเกิดและตาย เราตายอันไหนและเกิดอันไหน ไม่มีรสติดผลึก ไม่มีทั้งอัญญากรรมณ์และอนัญญากรรมณ์ แต่เรายังไม่ตายก็ยังมีผัสสะอยู่ แม้จะแรงแค่ไหนเราก็สูญญได้ คุณมีโลกุตรจิตแน่นอน!

อะไรจะเกิดขึ้น? ถ้าคนมาอยู่วัดแล้วลืมปฏิบัติธรรม!

สมณะบินบน ธิรจิตโต ได้สะท้อนสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักปฏิบัติธรรมเกิดความขัดแย้งกันดังนี้
สมณะธิรจิตโต : เรื่องความขัดแย้งมีทุกระดับ แม้ในหมู่สมณะเองก็ตามแต่ แต่อย่างไรก็ตามพอครูได้สอนพวกเราว่า ความสามัคคีก็คือความขัดแย้งอย่างพอเหมาะ ในหมู่สมณะจะมีระเบียบวินัย มีความเคารพกันแต่อาวุโส แต่ในหมู่ฆราวาสจะยาก เพราะชาววินัยในด้านนี้ จึงไม่ฟังกัน ด้วยความ

เคารพเท่าไร เพราะว่ามีมุมมองมากกว่าความจริง มุ่งที่จะเอาชนะคนอื่นมากกว่าเอาชนะจิตใจตัวเอง ประมาณนั้น

พอมีมุมมองมาก ก็ได้ความรู้ ซึ่งเป็นเหตุผลที่เข้าข้างตัวเอง **เหตุผลคือความบ้า อัตตาคือความจริง** คือโดยเหตุผลมันไม่มีจบ ยิ่งพวกเราอยู่บนความจริงที่ต่างคนต่างจริงด้วย ยิ่งเข้าใจกันยาก ถ้าไม่มีข้อยุติโดยธรรม ที่เรียกว่ายุติธรรม

ถ้าเราไม่มุ่งธรรมะ ไม่ได้มุ่งปฏิบัติธรรม ก็ย่อมเกิดการทะเลาะวิวาทบาดหมางกันอยู่ เพราะขาดการ“สังวรวาจา” ทั้งๆที่พูดด้วยอารมณ์ก็ไม่ละอายใจ มุ่งเอาชนะกันเห็นๆ จะๆต่อหน้าต่อตา ทั้งสมณะ ก็อยู่ ลิกขมาตุก็อยู่ ก็ไม่มีความละอายในเรื่องพวกนี้เลย จนสมณะลิกขมาตุพากันละอายแทนและมึบบังอาจที่จะไปบอกอะไรพวกนี้ เพราะว่ากิริยาของฆราวาสไม่ได้เคารพเชื่อฟัง หรือบางทีเคารพเชื่อฟังแต่เวลาหลุดแล้ว มันคุมไม่อยู่ตอนนั้น!

ระหว่างที่เธอผิด ฉันถูกนั้น ศิลชาดกันไปก็ข้อ???

เราจะเห็นว่าถ้าบรรยากาศการประชุมเป็นอย่างนี้ มันก็ขาดความปรองดอง ขาดความสมานฉันท์ คนเป็นกาวใจก็ยั้งหวั่นวิตกเลย หรือคนที่พยายามปรองดองก็รู้สึกว้าว เอ้อ! เราจะปลอดภัยหรือเปล่า ?

ต้องหันมาทำความเข้าใจว่า การปฏิบัติธรรม หรือมรรคมีองค์ ๘ หรือว่าการดูเวทนา ๑๐๘ อะไรพวกนี้ ต้องหันมาดู หรือเรียนรู้ธรรมชาติเหล่านี้ให้ลึกซึ้งขึ้น มีความตั้งใจขึ้น หรือเอาศีลแค่หยาบๆ ควบคุมกายวาจาให้ได้ก่อน เรื่องจิตใจเดี๋ยวค่อยมาเคลียร์กัน

ก่อนอื่นต้องดูว่าวาจาอย่างนี้มันผิดศีลอะไร อยู่ประเด็นไหน มีจนาวาจา ๔ อาจจะไม่โกหกโต้งๆ ที่จริงก็ยังไม่โกหกอยู่นะ เพราะบอกว่าตั้งใจมาดลละ อ่อนน้อมถ่อมตน แต่เอาเข้าจริงกลับแข็งกระด้างไม่ฟังใคร หรือเพื่อเจ้า ในขณะที่ประชุมพูดไปก็ไม่มีใครเขาใส่ใจจะฟัง ก็ยังจะพูดอีก คนเขาบอกว่าหยุด พอๆ ก็ยังจะพูดอีก หยุดตัวเองไม่ได้

ส่วนส่อเสียดก็คือพูดในสิ่งที่ทำให้คนเขาเกลียดชังกันมากขึ้น เวลาพูดไม่ได้มีสติว่า เอ้อ! พูดอันนี้แล้ว จะไปทำให้คนนั้นคนนี้ หรือคนในชุมชนเกลียดกันมากขึ้นหรือเปล่า? คือพูดแล้วไปสร้างกิเลส โทสะให้แก่คนในชุมชนของเรา ความปรองดองก็ยิ่งจะไกลออกไปอีก คือแค่ในที่ประชุมมันก็จะไม่ปรองดองกันแล้ว ส่วนความหยาบคายก็จะแถมท้ายตามมาประมาณนี้

กัณฑ์แห่งอัตตา

(วันคืนผ่านไปๆ เรากำลังเจริญ“ธรรม” หรือเจริญ“อัตตา”)

พ่อครู : ขออย่าให้ฟังเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งว่า ที่มันเกิดการไม่ราบรื่นไปเรื่อยๆเนี่ย ก็เพราะมันยังติดกักอยู่ที่ “อัตตา” พวกเราทำงานไม่มีอามิสไม่มี “อัตร” คำจ้าง เจ้า“อัตตา” เลยแอบเข้ามาคว่ำเอาพุงไปกิน

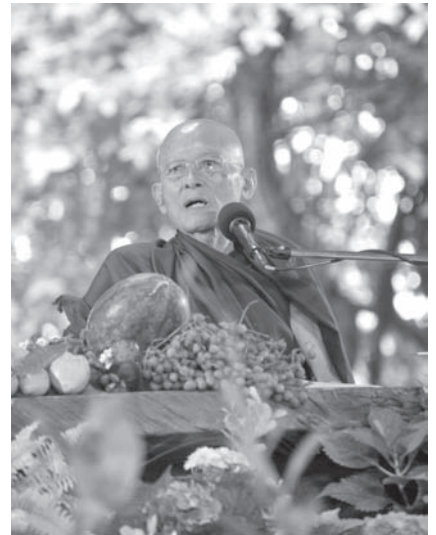
ประเด็นของสิ่งที่จะมาเป็นตัวเหตุปัจจัยในการที่ทำให้พวกเราขัดแย้งหรือไม่ราบรื่น ยังไม่เรียบร้อยพอ มันติดอยู่ที่“อัตตา”ของแต่ละคน เรื่องของโลกธรรม ลากยศสรรเสริญของเราไม่มีอยู่แล้ว อาจจะมีในแง่เล็กๆ มีอยู่จริงบ้าง แต่มันน้อย น้อยมากพวกเราเนี่ย

จริงๆแล้วมันควรจะได้ ดีมากๆๆ แต่มันซับซ้อนตรงที่ว่า การยึดอัตตา ถ้ามันมีปัญญา รวม มันจะทำให้เราไม่ยึดติดในอัตตา แต่ถ้าไม่มีปัญญา มันจะเป็นอวิชชา เพราะมันเหลือแต่อัตตา มันไม่มีเรื่องของโลกธรรม กิเลสหรืออุปาทานจึงโถมลงไปในที่อัตตามากขึ้น อัตตาจึงยิ่งใหญ่ ยิ่งคะนองมากขึ้น

ต่างจากทางโลกเขา เขากระจายกิเลสออกไปแสวงหาเรื่องลาภยศสรรเสริญ มีลาภ-ยศ-สรรเสริญเป็นตัวแก้ประเด็นแก้ปัญหา เอาอันนี้แก้ เอาอันนี้แทน เอาเงินยัด เอาลาภยัด เอาตำแหน่งยัด เอาสรรเสริญยัด มันก็ติดสินบนหรือว่าได้ของแลกเปลี่ยน มันก็เบาลงได้ แต่ของเราไม่มีสิ่งเหล่านี้ มันมีแต่อัตตาล้วนๆ

อัตตา + อวิชชา ยิ่งเพิ่มอุปกิเลส ๑๖

กิเลสอัตตาแทนที่มันจะสู้กับอัตตาอย่างเดียว แต่ตัวอัตตาไปรวมกับความโง่ เป็นอวิชชาในด้านของอุปกิเลส มันสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมักขะ(ลบหลู่คุณท่าน) ปลาสะ(ยกตนเทียบท่าน) อิสสา(ริษยา) มัจฉริยะ(ตระหนี่) มายา(เสแสร้ง) สาถะยะ(โอ้อวด) มันเจริญขึ้นหมดเลยอุปกิเลส ๑๖ มันเจริญขึ้นจริงๆในตัวอัตตา มันเป็นนามธรรม มันเป็นกิเลสในระดับภวภาพ ไม่ใช่กามภาพ ไม่ใช่รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส ไม่ใช่ลาภยศสรรเสริญเป็นขึ้นเป็นวัตถุ แต่ที่มันเป็นนามธรรมแท้ๆ ถ้าไม่รู้ทัน อวิชชายังแยบอยู่ภาวะซับซ้อนมันทำให้กิเลสอัตตามันเป็นมานะ(ถือดี) อติมานะ(ดูหมิ่นเขา)แรงขึ้น

นี่ให้ความรู้ในเรื่องของปรมัตถ์ ในเรื่องของธรรมะ เราจะต้องระมัดระวังพวกเรากันเอง ของใครก็ของใครในเรื่องอัตตา มันก็ไม่ยอมกัน มันจะยึดความรู้เรา มันจะยึดความเห็นเรา มันจะยึดของเราที่แหละ ไม่ยอมของคนอื่นอะไรต่างๆนานาเป็นต้น

มันมีนัยยะลึกซึ้ง ประเด็นมันยึดของกู มันความรู้ของกู ความเห็นของกู เมื่อไม่ทำตามกู กูก็วางมือ กูก็ไม่ร่วมด้วย กูก็ไม่ทำซะซึ่งเห็นได้ง่ายๆ เห็นบ่อยๆพวกเรา กู..ไม่ช่วย ไม่ร่วมมือ ไม่เอา วางไป ปล่อยไป มันก็เสียผล

ตัวคนที่วางไป ปล่อยไป มันยิ่งบำเรออัตตาตนเองยิ่งขึ้น ไม่ได้หมายความว่าคุณลดอัตตาตัวคุณนะ คุณห่างมือไป เจยไป เลิกไป ร้างไป คุณไม่ได้ลดอัตตาหรอก มีแต่อัตตาคุณโตขึ้น ความซับซ้อนพวกนี้ลึกซึ้งมาก ภาวะหมุนรอบเชิงซ้อนพวกนี้ คึกขาคีๆ ไม่เช่นนั้นก็แก้ปัญหาดตัวเองไม่ได้

(การล้มมนาครุฑของชาวอโศก ที่ ราชธานีอโศก ๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๗)

พ่อครูและคณะไปเยี่ยมแซมดินที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ

(อังคารที่ ๑๗ มิ.ย.'๕๗)

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ พร้อมสมณะรวม ๕ รูป และญาติธรรมชาวโศก ๓๗ คน เข้าเยี่ยม **เรื่อตรีแซมดิน เลิศบุศย์ และคุณตั้ม พิชิต ไชยมงคล** ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ในเวลา ๑๓.๑๕ น. โดยในช่วงก่อนถึงเวลาเยี่ยม ได้รับความรู้จากฝ่ายประชาสัมพันธ์เรือนจำ ว่า เรือนจำที่ซึ่งจริงๆ มี ๔ แห่ง รวมสถานพยาบาลอีก ๑ แห่ง ที่รวมในบริเวณนี้ ส่วนข้างหน้าคือเรือนจำกลางคลองเปรม มีโทษตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึงตลอดชีวิต มีทัณฑสถานบำบัดใช้รับพวกลาเสพติดโดยตรง แล้วก็มีทัณฑสถานหญิง คือ รับนักโทษหญิง แล้วก็ทัณฑสถานพยาบาล ที่บริเวณนี้รับเฉพาะนักโทษของ กทม. ส่วนต่างจังหวัดก็มีเรือนจำของเขา

ที่นี่รับทุกคดียกเว้นยาเสพติดในเขตกทม. ไม่รวมฝั่งธนฯ และที่คุณแซมดินอยู่นี้คือ เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ตอนนี้มีนักโทษ ๕,๐๙๓ คน(สถิติวันที่ ๑๖ มิ.ย.'๕๗) มีนักโทษเข้ามาทุกวัน รวมทั้ง ๕ แห่ง ตรงนี้ก็ยังมีผู้ต้องหามากกว่า ๒๐,๐๐๐ คน เฉพาะนักโทษหญิงก็ห้าพันกว่าคน ในเรือนจำมีนักโทษหลายประเภท ประเภทที่เข้า-ออกเรือนจำบ่อยที่สุด คือ นักขโมย มีสถิติที่เข้า-ออกบ่อยที่สุด คือ ๓๐ ครั้ง

พวกคดีลักขโมยเป็นคดีที่มีคนเข้าออกเรือนจำบ่อยและมากที่สุด บางคนปฏิบัติตัวดีในเรือนจำ แต่พอออกไปวันเดียวก็ต้องคดีกลับมาอีกแล้ว ที่ขโมยก็ต่อเนื่องจากการพนัน การพนันนี้เข้าในสายเลือดของคนไทยเลย มีวันหยุดให้ ก็มีกิจกรรมเล่นฟุตบอล เตะตะกร้อ เล่นหมากรุก มีฝึกอาชีพ วันธรรมดาก็มีการทำงาน เช่น จักสาน ทำอาหาร ทำขนมปัง การช่าง เป็นต้น

มีการจัดให้พระไปบิณฑบาต ทำบุญแล้วก็เทศนาทุกเดือน นอกจากนั้นก็มีการปฏิบัติธรรมมุ่งชาวหม่มชาวมิประจำ นอกนั้นก็ยังมีพระมาสอน บางคนอยู่ในเรือนจำพฤติกรรมดี แต่ออกไปข้างนอก ไปกินเหล้า ไปเล่นพนัน เสียคนมากกว่าอยู่เรือนจำก็มี ในเรือนจำห้ามทิ้งของ หากพบเห็นว่าทิ้งขยะไม่เป็นที่ก็ให้วัดพื้นเป็นการทำโทษเลย แต่ว่าพอออกจากเรือนจำก็ทิ้งขยะทันทีหน้าเรือนจำ เพราะพื้นฐานคนเราเห็นแก่ตัวและทำดีเหมือนจิ้งจก เอาหน้า หรือเพื่อให้ได้ออกจากเรือนจำ

อาหารการกินในเรือนจำดูเลอย่างดี ใช้ภาชนะสแตนเลสในการทำอาหาร มีก๊วกชั้นดีเลย เพราะก๊วกชั้นดีที่ติดคุกก็มี ทำอาหารได้เยี่ยม แต่ก็ต้องเลือกคนไปเป็นก๊วก เพราะมีมีดมีเครื่องมือในนั้น กินวันละ ๓ มื้อ แต่แซมดินเป็นนักมังสวิวัติ ทางญาติก็จัดหาให้ได้ ผากเงินไว้กับเจ้าหน้าที่ให้ซื้อหาให้ได้ ข้าวที่หุงจะมีเจ้าหน้าที่กทม.มาตรวจสอบคุณภาพให้ประจำเลย

ต่อมาในเวลา ๑๓.๑๕ น. ได้เวลาเข้าเยี่ยม ห้องเยี่ยม จะมีกระจกชั้นระหว่างนักโทษและผู้มาเยี่ยม เวลาคุยต้องคุยผ่านโทรศัพท์ คุณแซมดินได้พูดคุยผ่านสายโทรศัพท์กับพ่อครูว่า อยู่ที่นี่คุณแซมดินเป็นเถ้าแก่ เวลาพัคลมเสียหรือหลอดไฟมีปัญหาอะไรก็บอกแซมดิน (วันนี้พวกเราก็เอาพัคลมไปบริจาค ๔ เครื่องและหลอดไฟ ๔ ชุด) หนังสือเราก็เอามาบริจาค วันนี้เอามา ๑๐ กล่องเลย เป็นพันเล่ม แซมดินเล่าว่า มีนักโทษหลายคนว่า ออกไปแล้วจะไปอยู่สันตืออโศก นักโทษบางคนจบต๊อกร์ก็มี เขามีปัญหาอยากให้เราช่วยเหลือ แต่เราช่วยได้ไม่หมดหรอก

ถามว่า อยู่กับนักโทษเสื่อแดงด้วยเป็นอย่างไรบ้าง มีเรื่องอะไรมั๊ย ลุงแซมว่า ไม่มีเลย จำประสิทธิ์เดินเข้ามาทักทอ ตอนนั้นเขาปรองดอง รักกัน สามัคคีกันเลย ข้างในปรองดองกันแล้ว ข้างนอกปรองดองกันยัง ...แซมดินกับตั้มอยู่แดน ๓ บอกว่ารออมร(คุณรัชต์ยุตม์ ศิริโยธินักดี)อยู่เมื่อไหร่จะเข้ามาไม่รู้ (คุณอมรบอกว่า ศาลเขาเลื่อนไปอีก ๑ สัปดาห์)

เรื่องอาหารซื้อจากข้างนอกไม่ได้ เราต้องให้ผู้คุมซื้อให้ได้ แต่เขาใช้เวลาเรากินแค่ ๒๐ นาที เขากินเร็ว แต่ผมใช้เวลากินอย่างน้อย ๔๐ นาที แต่ตอนนี้อาหารมีมากพอเหลือแจกจ่ายเพื่อนนักโทษได้ หลังเที่ยงไม่ได้กินแล้ว น่าจะผอมได้ เขากินกันประมาณ ๑๑ โมง อยู่ที่นี่ใครกลั่นแกล้งกันก็มาฟ้องเรา เรากลายเป็นผู้รับคำฟ้องไปเลย เขาก็รู้ว่าของเราอยู่ไม่นาน เขามองว่าเราเดี๋ยวก็นำออกแล้ว แต่โทษของเราทั้งสองกระทงคือ ก่อการร้ายกับกบฏ! โทษประหารทั้งสองอย่างเลย แต่เรามองว่าเดี๋ยวก็นำออกแล้วต่างคนมาแสดงความยินดีล่วงหน้า

โทษที่แดนนี้จะไม่ร้ายแรงมาก ไม่มีคนมาหาเรื่อง มีผู้ใหญ่คอยดูแลอยู่ เราก็ไม่ได้ไปมีเรื่องอะไรกับเขา แซมดินใส่เสื้อสีเหลือง แต่ตั้มใส่เสื้อสีน้ำตาล ทำไมไม่เหมือนกัน? แซมดินอธิบายว่า ถ้าญาติมาเยี่ยมเขาจะใส่เสื้อสีเหลือง แต่คนมาใหม่ให้ใส่สีน้ำตาล

พ่อครูคุยกับตั้มว่า เป็นไงข่าวคราวบอกว่าอยากให้ออมรมาเป็นเพื่อน... พ่อครูว่า ออมรมาแล้วแต่เขาไม่ให้เข้า เขาชอบตั้ม ไม่ชอบอมร...

ตอนนอนห้องข้างบน นอนกันแน่นเป็นปลาคกระบอง นอนติดๆกัน จนไม่มีที่ว่างสำหรับแซมดินและตั้ม ต้องนอนช่องตรงกลางทางเดิน หันซ้ายก็ตี้นหันขวาก็ตี้น ใครจะเข้าส้วมต้องผ่านตั้มก่อน ต้องเดินเหยียบหน้าตั้มก่อน(ตั้มว่านั่น) เพราะนอนหน้าห้องน้ำ แซมดินว่าถ้าอมรมาจะให้นอน

ขวางห้องล้อมแทนผม

ตั้มบอกแซมดินว่าแปลก คุณนี่กำแพงหลายชั้น มีรั้วลวดหนาม เข้ายาก แต่คนก็เข้ามา

มากมาย แต่ว่าวัดนี้เปิดประตูไว้ตลอดเลย แต่คนไม่ค่อยเข้าวัด แล้วยิ่งแดนเล็กๆเข้าไปยิ่งแย่ คน
นอนนี้บางที่ต้องเอาขาเกยกันเลยนะ
หันหน้าไปนี่ก็ชนกันบางที่ตีนของ
อีกคนก็ไปอยู่ที่จมูก มีพัดลมแบบ
ใบพัดสองตัวสำหรับ ๔๕ คน
เปิดแรงไม่ได้เดี๋ยวมันจะหล่นลงมา
มีพวกเราถามว่า อยู่ที่นี่
นี่เลือกแดนได้มั๊ยเพราะมีหลายแดน
คนเลือกลงส่วนมากที่เข้ามาก็ได้อยู่
แดน ๑ แต่คุณแซมกับคุณตั้มอยู่
แดน ๓ ลุงแซมว่าเลือกไม่ได้ เขา
ต้องจัดให้ พ่อครูจึงเชื่อว่า ถ้า

เลือกได้เราก็เลือกแดนนอกโศกแล้วสิ! ทุกคนในห้องเยี่ยมจึงพากันหัวเราะอย่างสนุกสนาน

ของที่นี่แพงมาก อย่างมือถือนี่ก็แพงมาก เพราะไม่ให้มีถึงแพง เขาเล่าให้ฟังว่า เขาลักลอบ
เอาเข้ามา จากเครื่องละ ๕๐๐ ข้างนอก เข้ามาก็ขายกันเครื่องละ ๓๐,๐๐๐ บาท มีพวกที่มีเงินอยู่
ห้องผมนี่มันว่างก็เพราะเขาเล่นไฟกัน ถูกจับได้ไล่อ้ายไปข้างบนให้หมดเลย ๘ คน เหลือแค่สองคน
คือผมกับตั้ม แล้วเขาเอาไฟจากไหน? ก็เขาทำเอง คือเอากระดาษนี้แหละทำเป็นไฟ

บุหรีมีใครมาบริจาคให้มีโคเวตต้าของแต่ละคน แต่แซมดินไม่สู้บ จึงสละโคเวตต้าให้คนอื่น
คนอื่นก็เลยมาบริการแซมดิน คอยเก็บพับที่นอนให้ แซมดินเลยไม่ต้องทำอะไร ตั้มเล่าว่าบุหรีที่นี่เป็น
เปรียบเหมือนเงินหรือธนบัตรอันดับหนึ่งเลย(นักโทษห้ามใช้เงิน) ใช้แลกเปลี่ยนเป็นเงินหรือสิ่งของ
ส่วนอันดับสองสิ่งแทนเงินก็คือ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป

ห้องล้อมเป็นห้องล้อมแบบมีถ้ำให้นั่งแล้วเห็นหน้ากันหมดเลย ใครเดินไปเดินมาก็เห็นหน้า
กันหมดเลย บางคนมารออยู่ข้างหน้าเลย เพราะจะมาใช้ล้อมต่อ ก็ต้องปรับตัวปรับใจวางใจให้ดี

อยู่ข้างในเชื้อโรคมีเยอะหลากหลายต้องใส่รองเท้า แต่เวลาเข้าห้องก็รีบล้างเท้าให้สะอาดเลย
ที่นี่เขาสะอาดกัน หัวเข่าแซมดินก็ยังอาการไม่ดีขึ้นยังเจ็บอยู่

ก่อนจะหมดเวลาเยี่ยม ลุงแซมดินขอบคุณทุกคนที่มาเยี่ยม บอกว่าไม่ต้องเป็นห่วง อยู่ที่นี่
ปลอดภัย มีคนดูแลดี ฝนตกก็ไม่เปียก แดดออกก็ไม่ถูก(แดด) อยู่สบายกว่าคุกที่เปรเซอร์เยอะ ไม่
ทุกข์อะไรมาก แต่อยากออกแล้ว อาหารการกิน ข้าวของที่ทุกคนมาให้ มาฝาก ก็เอาไปแจกจ่าย
เพื่อนๆต่อ คนมาเยี่ยมเยอะมาก ของฝากก็เลยเยอะ กินคนเดียวไม่หมด

พ่อครูอวยพรทิ้งท้ายก่อนจากลา ว่าอยู่ให้เป็นสุข....(หลังจากพ่อครูไปเยี่ยมได้ ๒ วัน
แซมดินก็ได้ประกันตัวออกมา ใช้เวลาเจริญรอยตามลุงจำลอง ในแดนเดียวกันเป็นเวลา ๑๐ วัน)

คุณวีระ สมความคิด มากราบพ่อครู

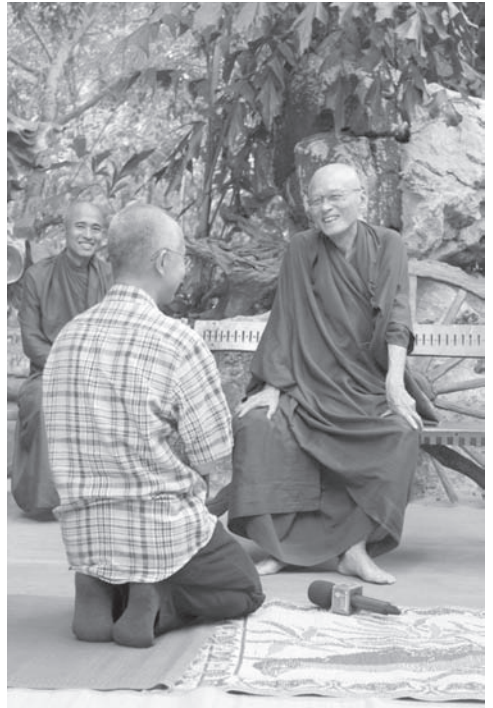
หลังจากออกจากคุกเปรชอร์ว (๒ ก.ค. ๒๕๕๗) ๓ ปี ๖ เดือน ๓ วัน ที่คุณวีระติดคุกอยู่ที่เปรชอร์ว ประเทศกัมพูชา ก็ได้ติดตามข่าวสารบ้านเมืองตลอดจากภรรยาที่ไปเยี่ยม คุณวีระเป็นห่วงบ้านเมืองมาก รักเมืองไทยมาก ได้ทราบข่าวว่ามีการบาดเจ็บล้มตายของพี่น้องเช่นกัน คุณวีระบอกว่า ขอให้ภัยกับทุกคนแล้วก็จะได้ทำงานเดินหน้าตรวจสอบคอร์รัปชัน เพื่อบ้านเมืองต่อไป

คุณวีระ และครอบครัว มีคุณแม่ และภรรยาคือคุณพิศอาไป พร้อมคณะผู้ติดตาม รวมทั้งนักข่าวจำนวนหนึ่งได้มาถึงสันติอโศกประมาณ เกือบ ๔ โมงเย็น ซึ่งทั้งคณะได้พบพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ที่ลานหน้าน้ำตก ใต้พระวิหารพันปี สันติอโศก โดยมีเรือตรี แซมดิน เลิศบุศย์ และคุณตายแน่ มุ่งมาจน เพื่อน ๗ คนไทยที่ถูกจับพร้อมกัน มาต้อนรับ

คุณวีระได้รับการประกันตัวมาจาก กองปราบ ด้วยหลักทรัพย์เงินสด ๑ แสนบาท ซึ่งทนายของเขาได้เตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว

คุณวีระได้เล่าถึงสภาพในคุกเปรชอร์วว่า นักโทษที่คุก นั้นกินอาหารที่คุกไม่ไหว ต้องทำอาหารกินเอง อาหารที่นั่นเหมือนอาหารสัตว์ ไม่ใช่อาหารสำหรับคนกิน พวกนักโทษประมาณ ๙๐% ต้องทำอาหารกินเอง อาหารในนั้นแพงกว่าข้างนอกเท่าตัว นักโทษเขมรที่ย้ายจากไทยไปคุกเปรชอร์วบอกว่า คุกไทยดีกว่าเยอะ ห้องที่เราไปอยู่ เหมือนสวนสัตว์ เพราะเราไม่ฆ่าสัตว์ มันก็เลยแห่มาอยู่กับเรา ทั้งตุ๊กแก จิ้งจก แมลงสาบ คุณวีระก็ว่า ต่างคนต่างอยู่นะ มันก็ไม่มาทำร้ายคุณวีระ พ่อครูว่าสัตว์มันรู้ ส่วนแซมดินว่าหนูมาแตะเท้าเลย แต่พ่อครูว่ามันเป็นสัตว์ ขนาดคนนี่กัดหัวเลย คนนะ

คุณวีระว่า โดนมัดกับขุยนะมากหน่อย แซมดินว่าหน้าใสขึ้น คุณวีระว่า ก็ได้พักผ่อนมาก

หน่อย ติดคุกทั้งหมด เขาไม่ได้ให้ทำอะไรมาก เฉพาะคุณวีระที่ถูกตัดสิทธิ์ไม่ให้อ่านหนังสือพิมพ์ ไม่ให้รู้ข่าวการเมือง ไม่ให้เขียนไม่ให้อ่านอะไร แต่คนอื่นทำได้หมด

คุณวีระว่าผมอยู่มีแต่คนรัก เมื่อวานเขาปิดห้องแล้วตอนออกมา นักโทษเผลอทางหน้าต่าง ที่มีลูกกรงมาโบกมือให้ (แต่ก่อนไม่มีหน้าต่างเลย แต่กาชาดสากลไปเจาะหน้าต่างให้) ผม.คุกที่นั่น เรียกผมว่า “ป๊ะ” เขาเรียกว่าพ่อทั้งเรือนจำ ตะโกนว่าป๊ะกลับไปเป็นนายกายนะ ส่วนใหญ่เขาเรียกว่า พ่อทั้งหมดทั้งเรือนจำ นักโทษส่วนใหญ่อายุน้อยกว่าผมสัก ๗๐% อย่างผมนี่เขาถือว่าเป็นนักโทษสูงอายุ นะ เขาส่งนักโทษมาคุมด้วยมารับใช้ผมด้วย คอยรายงาน ว่าแอบทำอะไรบ้าง

คุณวีระเล่าว่า แปลก เมื่อ ก่อนเราขออย่างไรก็ไม่ให้ออก แต่ ว่า เมื่อวานนี้มาให้ออกอย่างไม่มีปี่มีขลุ่ยเลย พ่อครูว่าก็ดีไม่ยักยัก เราก็มไม่ต้องไปใช้ แรงปะทะทางจิตใจก็ได้เลย คุณวีระว่า ไม่ได้มีเหตุบอกล่วงหน้าเลย เขาเก็บ ความลับได้ดี เขาเงิบกริบเลย ก็ทำน ปลัดกระทรวงต่างประเทศ คุณสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว ที่ทำหน้าที่รัฐมนตรี ไป คุยกับสุนเซน แล้วก็บอกว่าตกลงมา วันนี้จะคุยเรื่องวีระไหม

ท่านสีหศักดิ์ก็เลยบอกว่า ขอให้คุณวีระกลับเถอะติดคุกมานานแล้ว เพื่อให้เห็นแก่นมนุษย์ธรรมและความ สัมพันธ์ สุนเซนก็ควักใบออกมาจาก เลื่อนอกเลย ว่าเสร็จเรียบร้อยเลย แล้วถามว่า ตกลงจะเอาวีระออกวันนี้ หรือพรุ่งนี้ ท่านสีหศักดิ์ก็เลยบอกว่า ลงวันเวลาไว้วันนี้ก็ต้องออกวันนี้สิครับ

แซมดินพูดถึง คำถามที่ถามกันมากคือ คุณวีระกลับมาแล้วจะทำงานเหมือนเดิมไหม?... คุณวีระว่าตอบไม่ได้หรอก มันเป็นอนาคต ผมก็บอกว่าผมก็ยังไม่ตอบไม่ได้ แต่อะไรที่เป็นหน้าที่พลเมือง ก็ต้องทำ และไม่ใช่แค่ผมทุกคนก็ต้องทำด้วย ถ้าเป็นเรื่องต้องรักษาผลประโยชน์ให้ชาติบ้านเมืองก็ต้อง ทำ ตอนนีเขากำลังประสานจะให้ไปพบพล.อ.ประยุทธ์ต่อไป

พ่อครูว่าคุณแม่คุณวีระนี่ ดูสดใสขึ้น หายป่วยเลยไหม? คุณวีระว่า คุณแม่นี้ติดคุกหนัก กว่าผมอีก ผมได้เช็คร่างกายแล้ว ตำรวจเขามีโปรโมชันพิเศษ โดยให้หมอมาตรวจร่างกายให้เลย จากนั้นคุณวีระได้กราบลาพ่อครู แล้วขอตัวกลับบ้าน ตั้งแต่มาจากคุกยังไม่ได้กลับบ้านเลย

กติกาสำคัญในการปรองดอง

(ทุกข์มีเพราะยึด! โดยเฉพาะจะไปยึดให้เขามาเป็นอย่างไร! ถ้าเข้าใจความยึดของเรา-เขา ได้ก็ไม่ทุกข์)

เราก็เข้าใจเขาให้ได้ว่า คนนี้เขายึดอย่างนี้เข้าใจอย่างนี้ เสร็จแล้วมันมีอย่างนี้ว่า คนที่ยึดว่าตนเองถูกนี้ เขาอยากจะทำอีกคนให้เขาถูกอย่างเรา สรุปคืออยากให้เราเป็นอย่างไร อันนี้แหละอาจมาว่า มันทุกข์

มันก็ทุกข์ เพราะอยากให้เราเป็นอย่างไร เอ้า! คุณอยากให้เราเป็นอย่างไร แล้วคุณก็รู้แล้วว่า เขาคิดต่าง เขายึดต่าง แล้วคุณยึดว่า จะให้เราเป็นอย่างไร นั่นแหละคุณทุกข์แล้ว คุณยึดมันถ้อมันแล้ว คุณยึดเข้าไปแล้ว

อ้าว! เขาก็เป็นของเขา คุณก็เป็นของคุณ คุณก็สบายแล้ว วางได้

เพียงเท่านี้...คุณเข้าใจเท่านี้ อยู่ในโลกได้ คุณไม่มีปัญหาหรอก

จะเอาความเหมือนกันที่ไหนๆมันไม่มี อาจมาก็พูดมาไม่รู้กี่ร้อยครั้ง

แม้แต่ปรมาณู ๒ ตัว อย่าไปพูดตัวใหญ่เลย เล็กที่สุดสองชิ้นขึ้นมา มันเกิดความต่างแล้ว

มีสัญญาตัวเดียวที่เท่ากันหมดทั้งโลก

ทั้งมหจักรวาลนี้มี “ความไม่มี” เท่านั้นที่เหมือนกัน

ไอ้ที่ “ความมี” เกิดขึ้นมาเมื่อไหร่ ไม่มีความเหมือนกันหรอก!

เพราะฉะนั้นเราเข้าใจอย่างนี้จบแล้ว

เออ เขาก็เขา เราก็เรา ก็จบแล้ว

จำไว้แต่เพียงว่า ถ้าอยากให้เราเป็นอย่างไรที่เราต้องการ หรือเราคิด เท่านั้นแหละ

คุณโง่แล้ว ทุกข์แล้ว!

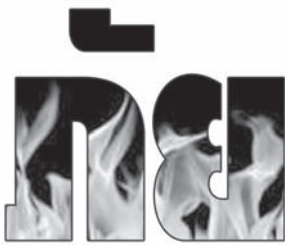
แล้วเราก็เข้าใจเขาให้ได้ว่า เขาเท่าไร?

เขามีเท่าไร อะไรเท่าไร แล้วก็จะได้รับมือเขาได้ดี ก็เท่านั้นก็พอแล้ว

ก็เขาต้องมีของเขาอย่างนั้นแหละแน่นอน

(เครื่องมือที่จะใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินว่า เรากำลัง “ล้ำเส้น”หรือไม่? หากทุกข์ขึ้นมาครั้งใดโปรดได้ทบทวนโอวาทของพ่อครูบพนี้ทันที)

ลองเอสเอ็มเอส

วันนี้จะขอแนะนำท่านผู้อ่านเรียนรู้อีกเรื่องหนึ่งจาก “เอสเอ็มเอส” หรือข้อความในโทรศัพท์มือถือ ซึ่งมีงานวิจัยได้ฉายโอกาสหลอกลวงประชาชน ด้วยวิธีการนำ “เงินรางวัล” หรือทรัพย์สินเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ มาล่อตาล่อใจเหยื่อ ด้วยวิธีการ “ส่ม” ส่ง “เอสเอ็มเอส” เหล่านี้ เข้าเครื่องมือถือเบอร์ต่างๆว่า “คุณเป็นผู้โชคดี ได้รับรางวัลเงินสดจากรายการ...” โดยทั้งเบอร์ติดต่อกลับไว้ให้ ซึ่งมีงานวิจัยเหล่านี้ ฉลาดพอที่จะกำหนดระยะเวลาในการติดต่อกลับมาด้วย เพื่อให้เหยื่อรู้สึกเสียดายหากต้องพลาด “โอกาสทอง” ไป

หากปลาติดเบ็ด ยอมโทรศัพท์กลับไปตาม “เอสเอ็มเอส” ที่ส่งลงมา “แก๊ง ๑๘ มงกุฏ” จะพูดจาชวนเชื่อให้เหยื่อตายใจว่า **ถูกรางวัลได้รับเงินสดหลายแสนบาท** โดยอ้างว่าเป็นการคืนกำไรให้กับลูกค้าของทางบริษัทตามแต่จะอุปโลกน์ชื่อขึ้นมา แต่หากเหยื่ออยากจะได้รับรางวัล จะต้องโอนเงินเข้าบัญชีเป็นค่าภาษีหัก ณ ที่จ่ายไปก่อน จำนวนร้อยละ ๕ ของเงินรางวัล นอกจากนี้ แก๊งต้มตุ๋นเหล่านี้ ยังมีกลลวงอีกรูปแบบหนึ่ง คือ หลอกให้เหยื่อไปที่ตู้เอทีเอ็ม อ้างว่าส่งเงินรางวัลไปให้แล้ว และเมื่อเหยื่อหลงกลว่ายังไม่มีเงินโอนเข้ามา คนร้ายจะอ้างว่าเหยื่อยังไม่สมัครสมาชิก ต้องทำตามขั้นตอนเสียก่อน ซึ่งแท้จริงแล้ว คือการโอนเงินเข้าบัญชีของว้ายร้ายนั่นเอง

ความสูญเสียที่เกิดขึ้น ทางสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค หรือ สคบ.ได้จับตาดูอย่างใกล้ชิด และประกาศเตือนให้ผู้บริโภคระลึกไว้เสมอว่าการจับรางวัลนั้น ตามกฎหมายกำหนดว่าไม่สามารถตั้งของรางวัลเป็นเงินสดได้ หากมี “เอสเอ็มเอส” หลอกลวงในลักษณะดังกล่าวเข้ามา ให้พึงระลึกว่าเป็นกลลวง และแจ้งตำรวจให้ดำเนินการสืบสวนจับกุมทันที

เหนื่อยกายต้องอดทน
 เหนื่อยกับคนต้องทำใจ
 เหนื่อยกับงานต้องสู้ไหว
 เหนื่อยหัวใจต้องปล่อยวาง

☸ ส.เลียงคิล

อ่อนใจไม่อ่อนแอ
 แข็งแรงไม่แข็งกระด้าง
 จิตใจไม่เปราะบาง
 ใจมั่งมีมอง่างผู้ชนะ

☸ ส.ฯจ.จัน

คุณเคยตาย - หลายล้านชาติ
 คุณเคยพลาด - หลายล้านหน
 คุณเคยผ่าน - หลายล้านคน
 คุณเคยทน - หลายล้านทุกข์

☸ ท่านจันทร์

เตือนตัวเอง

ว่าเก่งได้...แต่อย่ากร่าง
 รู้รับฟัง.....ไม่ใช่พละมาเป็นน้ำโคล
 อย่าหลงตน....ให้คนเขาเหนี่ยอกบ่าใจ
 เจอ“บันได” ถ้าขึ้นได้...ต้องลงเป็น

ปรุปรุปล่อยวาง ว่าบตีขีณาสข
 ปรุปรุให้ขบปรุปรุให้ขัดไม้ขัดสข
 อย่าให้มึนราตีโตมาปลอมข
 ขีตขีตว่าขลุตขีตขลุตขลุต

☸ เฆฉือกาล

เข้าพรรษา

อธิษฐานเข้าพรรษามหากุศล
 ตั้งตบะฝึกตนพันทุกขัง
 รู้แจ้งชัดอนัตตอนิจจัง
 อ่านคิดฟังถามเขียนเพียรบำเพ็ญ
 ทำสิ่งใดตั้งใจดีมีมรรคผล
 เพิ่มพลังสิ่งมงคลมาให้เห็น
 เข้าพรรษาสามเดือนสงบเย็น
 บาบให้เว้นทำแต่บุญตุนเสบียง
 สร้างต้นทุนบุญกุศลพืงตนเกิด
 อันความเกิดแก่เจ็บตายไม่อาจเสียด
 ธรรมรักษาผู้มีธรรมไม่ลำเอียง
 สิ่งหนึ่งเที่ยงคือสัจจะพระนิพพาน

☸ ส.แต่ธรรม

บวร บ้าน วัด โรงเรียน

บวร คือ บ้าน วัด โรงเรียน
บ้าน แหล่งเติบโตเพียร บ่มสร้าง
วัด หัดตัดเกลาเจริญ ซึ่งบาป พ้นนา
โรงเรียน ประสาทสัจจัง เปี่ยมล้นวิชา

ครบแปดสิบปีในวันนี้
ชีวิตผู้มีพระคุณสูงยิ่ง
ผู้พาพบสังขารความจริง
ในความนิ่งนั้นมีชีวิตชีวา

เริ่มหม่ออยู่ ณ แดนอโศก
พากันสละโลกที่เรงรำ
มุ่งตรงตัดกิเลสภามา
ทุ่มเวลาศึกษาพระธรรม

พ่อท่านสอนเข้ากลางวันเย็น
ต่างพากันบำเพ็ญเข้าจรดค่ำ
หวังจะได้ปฏิบัติตามชี้นำ
พ่อท่านพร่ำสอนสั่งลูกตั้งใจ

ฟังเป็นปริยัติแสนสนุก
ทุกข์รันทรมองต้องแก้ไข
ทำถูกบ้างผิดบ้างหัดอ่านใจ
ฝึกทำจริงจึงได้รับผลจริง

พ่อท่านพาลูกเดินเอามรรคผล

หวังหลุดพ้นอดทนจนจิตนิ่ง
ทำได้บ้างไม่ได้บ้างไม่ประวิง
ขอเพียงวิ่งให้ทันพ่อพารา

ร่างไม่วิ่ง แต่จิตวิ่ง ไม่นิ่งเฉย

ขาดสติ ละเลย ไม่ตามสอน
"เมื่อใด ผัสสะเกิด อย่าอาทร
รู้ทันก่อน ที่ใจ ไม่รีรอ"

"โดยเฉพาะ โทสะ มุลจิต
แม้ตัวนิคกลางใหญ่ไม่เกียงหนอ
รีบกำจัด สลัดทิ้ง ไม่รั้งรอ"
หากชะลอ ล่าช้า จะขาดทุน

สรุปว่า เดินเดินเดิน ได้อะไร
ความวางใจไม่ยึดมั่นสิ่งเวียนหมุน
ทุกอย่างย่อมเกิดผลตามต้นทุน
ใครสร้างบุญได้บุญหนุนชีวิต

แม้กระนั้นได้แล้วก็ไม่เที่ยง
บุญบ้ายเบี่ยงเกี่ยวกันใครถูกผิด
ฟังพ่อสอนเหมือนกันแต่ต่างคิด
นั่นเพราะไม่ถึงจิตจึงเดียวกัน

อ่านใจดูใจจักไม่ต่าง
ไม่ห่างคำสอนไม่พลิกผัน
สังจะมีหนึ่งเดียวนี้สำคัญ
สังจะแท้ไม่แปรผันไม่พรั่นพรึง

แม้พ่อท่านจะชราอายุมาก
แปดสิบปีแสนยากจะมาถึง
พ่อชวนช่วยยิ่งสุดค่านวนคำนึง
ลูกลูกจึงได้ชีวิตในวันนี้

กราบขอบพระคุณพ่อสุดเศียรเกล้า
อบรมหมู่เราพันชากผี
รู้สิ่งควรมิควรดีไม่ดี
รู้สิ่งต้อง ทำทันที ทุกเวลา

ทุกวินาที เป็นวินาที แห่งบุญ
ก่อเกิดคุณประโยชน์โลกอย่างพรรษา
หมดมัวหมองมีมิตรดีร่วมมรรคา
เพิ่มปัญญาพาพ้นโศกอโศกเอย

ชื่อเดิม สุวรรณี สัตยาวิวัฒน์
ชื่อใหม่ ร่มเย็น นาวาบุญนิยม
เกิด ๒๐ กันยายน ๒๕๐๔
พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๕
ภูมิลำเนา จังหวัดเชียงใหม่
สถานภาพ หย่า มีบุตร ๒ คน อยู่ในความดูแลของย่า
การศึกษา ปริญญาตรีคณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบัญชี-บริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาชีพเดิม ทำบัญชี บริษัทเอกชน

ปี ๒๕๔๔ พังรายการวิทยุเพื่อนช่วยเพื่อน และได้เขียนจดหมายไป ได้รับหนังสือสารอโศกและดอกหญ้ามาอ่านหลายเล่ม ประทับใจรอยยิ้มที่เบิกบานของพ่อครูในหน้าปกหนังสือสารอโศก และประทับใจวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีกน้อย สันโดษ แต่มีคุณค่ายิ่ง หนังสือก็มีสาระอ่านทุกบรรทัด

ปลายปี ๒๕๔๔ ได้ไปร่วมงานมหาปวารณา

๕ มกราคม ๒๕๔๕ เริ่มรับประทานอาหารมังสวิรัตมือเดียว ต่อมาไปที่พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำช่วยงานอบรมลูกหนี้ธ.ก.ส. ที่ดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย ช่วยงานอบรมยุวพุทธทายาท ที่ลานนาอโศก จ.เชียงใหม่

กรกฎาคม ๒๕๔๕ สมัครเป็นคนวัดที่พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ

ปี ๒๕๔๕-๒๕๔๗ ช่วยสอนเด็กชั้นประถมศึกษา

ปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙ ต้มน้ำดื่มและกาแฟดีที่อ็อกซ์ทวายสมณะ ญาติโยม และดูแลศาลาฟังธรรม

ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑ ช่วยชมร.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย) เชียงใหม่ เปิดแผนกสลัดสมุนไพร

ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗ ย้ายไปอยู่บ้านราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ช่วยงานแผนกของแห้งที่อุทยานบุญนิยม ทำบัญชีชุมชนและร้านค้า

ปี ๒๕๕๗ แบ่งเวลาไปดูแลคุณแม่ซึ่งชราภาพมากแล้วที่จ.เชียงใหม่

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม :

- ๑. ง่วง หลับบ่อยมากเวลาฟังธรรม
- ๒. จับประเด็นหรืออธิบายสภาวะธรรมไม่แม่น ไม่เร็ว ไม่ได้เลยบ่อยครั้ง
- ๓. ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ขาดมนุษยสัมพันธ์

แนวทางแก้ไข : สอนตน การปฏิบัติธรรมต้องเอาจริง ต้องฝึกด้วยความตั้งใจ และพยายามอย่างไม่ย่อท้อต่อไป

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด : การรู้จักตัวเอง รู้จักกิเลส ฆ่ากิเลส การรักษาความดีให้ต่อเนื่อง การทำความดีเพื่อความดี ด้วยใจยินดี ไม่มีท้อแท้ เบื่อหน่าย

คติประจำใจ : ใครชอบ ใครชัง ช่างเกิด ใครเซ็ด ใครชู ช่างเขา
ใครเบื้อ ใครบ่น ทนเอา ใจเรารมเย็นเป็นพอ

เป้าหมายชีวิต : สงบจากกิเลส สง่าด้วยศีล และร่าเริงในธรรม

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม : เราทั้งผองพี่น้องกัน และ ฟังชนะตนเองก่อนชนะผู้อื่น

กว่าจะถึง
อรหันต์

 ไดอ...ณวมพุทธ

พระอุปัชฌาย์

◎ แม้ยากจนข้นแค้น
ของหวงแห่นสละให้
ด้วยศรัทธาแรงใจ
ค่ายิ่งใหญ่คุ้มบุญ

พระอุปัชฌาย์ได้เคยบำเพ็ญบุญ(การชำระกิเลส)เอาไว้แล้ว ในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ
อันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานในภพนั้นๆ

สมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ** พระเถระนี้ได้เกิดอยู่ในตระกูลคนยากไร้ ที่เมือง
หงสวดี

ครั้นเขาเติบโตโตเจริญวัยแล้ว กาลนั้นพระพุทธเจ้าก็เสด็จปรินิพพาน มวลมหาประชาชน
พากันหลังไหลมาประชุมบูชา กระทำจิตกาธาร(เชิงตะกอนที่เผาศพ)อย่างสวยงาม ปลง(เผา)พระสรีระ
แล้วรวบรวม**พระบรมสารีริกธาตุ** สร้าง**พระพุทธสถูป**บรรจุไว้ ทำด้วยทองคำและแก้วมณีอันงดงาม
มหาชนต่างก็มีจิตศรัทธายิ่ง ไม่รู้จักอึดในสักการะที่กระทำอยู่เลย

ในเวลานั้น เขาก็กระทำสักการะแด่พระพุทธเจ้าบ้าง ด้วยจิตปรารถนาจะเป็นทายาทใน
ธรรมในกาลภายหน้า แม้ยากไร้ก็ยอมสละเอาเชือกมาผูก**ผ้าห่มของตน**ที่ซักจนขาวสะอาดดีแล้ว คล้อง

ไว้ที่ยอดไม้ไผ่ ยกขึ้นเป็นธงชูไว้ในอากาศ ชงต้องลมโบกสะบัด สร้างความยินดีแก่เขาเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้บูชาพระพุทธสถูปนั้น ได้สักการะเลื่อมใสในพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น

แล้วเขาได้เข้าไปหาภิกษุองค์หนึ่ง ถ้ามถึงผลแห่งการสละผ้าห่มทำเป็นธง สักการบูชาแด่พระพุทธเจ้า ด้วยจิตศรัทธายิ่ง เขาจะเป็นเช่นใด ภิกษุนั้นได้กล่าวพยากรณ์แก่เขาว่า

“ในกาลภายหน้าอีก ๑๐๐,๐๐๐ กัป(ชาติที่เกิด) ท่านจะได้เป็นสาวกของพระศาสดาพระนามว่า โคดม ท่านจะมีชื่อว่า อุปวาณะ”

เขาฟังอย่างนั้นแล้วปีติยินดีนัก ได้บำเพ็ญบุญจนตลอดชีวิตของตน

เมื่อตายจากชาติ นั้นแล้ว ได้รั้นรมย์อยู่ใน เทวโลก(โลกของคนใจสูง) ตลอด ๓๐,๐๐๐ กัป ได้เป็นจอมเทพ(ประมุขของคนใจสูง) ๘๐ ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๑,๐๐๐ ครั้ง ได้เป็นเจ้าประเทศราช(กษัตริย์

เมืองขึ้น)อันไพศาลย์ นับครั้งไม่ถ้วน

จนกระทั่ง ด้วยผลแห่งบุญที่ได้กระทำไว้ จึงได้เกิดในสมัยของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม เขากำเนิดในตระกูลพราหมณ์ของกรุงสาวัตถี ในแคว้นโกศล มีชื่อว่า อุปวาณะ บริบูรณ์ด้วยข้าทาสและกรรมกรจำนวนมาก ทรัพย์สมบัติก็มีถึง ๘๐ โกฏิ (๘๐๐ ล้าน)

อยู่มาวันหนึ่ง อุปวาณมาถนพได้เห็นพลัษัทรथाของอนาถบิณฑิกเศรษฐี ที่สร้างวัดพระเชตะวันถวายพระพุทธเจ้า และเห็นพุทธานุภาพของพระพุทธองค์ที่ทรงรับพระเชตะวันมหาวิหารนั้น ทำให้บังเกิดศรัทธาแรงกล้า ถึงกับสละทรัพย์ ๘๐ โกฏิ สละข้าทาสกรรมกรทั้งหมด ออกบวชในพระพุทธศาสนา

ไม่นานเลย ก็ได้ทำให้แจ้งชัดบรรลุลหรรณ เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในโลก มีปฏิสัมภทา ๔ (ความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน) อภิญญา ๖ (ความรู้อันวิเศษยิ่งที่ทำให้กิเลสหมดไป) และวิโมกข์ ๘ (สภาวะจิตหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ชั้นตอน)

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ที่พระเชตะวันมหาวิหาร ทรงอาพาธ(เจ็บป่วย)ด้วยโรค

สมัยนั้น พระอุปวาณเถระเป็นพระอุปัฏฐาก(ผู้คอยดูแลรับใช้)ของพระศาสดา พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสเรียกพระเถระ

“อุปวาทนะ เราอาพาธด้วยโรคลม เธอจงรู้ **จงจัดหาน้ำร้อนให้แก่เรา**”

พระเถระทูลรับคำแล้ว รีบไปยังที่อยู่ของ**เทวทิตพราหมณ์** พราหมณ์ได้เห็นพระเถระมาหา จึงเอ่ยทัก

“ท่านเป็นสมณะศรัทธาไลน์ มายังที่นี่ ปรารถนาอะไร แสงหาอะไร มาเพื่อขออะไรหรือ”

“เพราะพระสุคตมุนีผู้เป็นพระอรหันต์ในโลก ทรงอาพาธด้วยโรคลม ถ้าท่านมีน้ำร้อน โปรตถวายแด่พระสุคตมุนีเกิดพราหมณ์ ผมจะนำไปถวายพระองค์ ผู้เป็นบุคคลที่ควรสักการบูชา ควรนอบน้อมยิ่ง”

ได้ฟังอย่างนั้น เทวทิตพราหมณ์ก็ให้คนรับใช้ของตน **ถือกาน้ำร้อนและหอน้ำอ้อย** ติดตามพระเถระไป

เมื่อพระเถระเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทูลให้ทรงสนาน(อาบน้ำ) แล้วละลายน้ำอ้อยด้วยน้ำร้อน ถวายแด่พระพุทธองค์

ไม่นานเลย พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงหายจากอาพาธนั้น

ต่อมา...พระอุปวาทนะเถระได้ทูลถามข้อสงสัยกับพระผู้มีพระภาคเจ้า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ **มีสมณพราหมณ์พวกที่หนึ่ง** ได้บัญญัติ(กำหนดเป็นกฎไว้)ว่า **ทุกข์เกิดขึ้นเพราะตนทำเอง**

สมณพราหมณ์พวกที่ ๒ ได้บัญญัติว่า **ทุกข์เกิดขึ้นเพราะผู้อื่นทำให้**

สมณพราหมณ์พวกที่ ๓ ได้บัญญัติไว้ว่า **ทุกข์เกิดขึ้นเพราะตนทำเองด้วย ผู้อื่นทำให้ด้วย**

สมณพราหมณ์พวกที่ ๔ ได้บัญญัติไว้ว่า **ทุกข์เกิดขึ้นเอง ไม่ใช่เพราะตนทำ ไม่ใช่เพราะผู้อื่นทำให้**

ก็ในวาทะ(ความเห็น)ทั้ง ๔ นี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าจะตรัสว่าอย่างไร จึงจะทำให้ข้าพระองค์นำไปชี้แจงแล้วได้ชื่อว่า **เป็นผู้กล่าวตามที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัส ไม่กล่าวต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยคำไม่จริง** เป็นการชี้แจงตามธรรมสมควรแก่ธรรม เป็นการคล้อยตามความเห็นที่ถูกต้อง ไม่ถูกวิญญูชน(คนรู้ผิดชอบชั่วดี)ติเตียนได้”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสดับเช่นนั้นแล้ว ตรัสว่า

“ดูก่อนอุปวาทนะ เรากล่าวว่าทุกข์ต้องอาศัยเหตุเกิดขึ้น อาศัยเหตุอะไร **ทุกข์ต้องอาศัยผัสสะ(การกระทบ)เกิดขึ้น** บุคคลผู้กล่าวดังนี้ จึงจะชื่อว่ากล่าวตามที่เรากล่าวไว้ ไม่กล่าวต่อเราด้วยคำไม่จริง ซึ่งแจงตามธรรมสมควรแก่ธรรม ทั้งกล่าวคล้อยตามความเห็นที่ถูกต้อง จะไม่ถูกวิญญูชนติเตียนได้

ในความเห็นทั้ง ๔ นั้น แม้ทุกข์ที่พวกสมณพราหมณ์ทั้ง ๔ บัญญัติไว้ ก็ล้วนเกิดขึ้นเพราะผัสสะเป็นเหตุทั้งสิ้น **หากไม่มีผัสสะแล้ว ไม่ใช่ฐานะเลยที่เขาจะมีทุกข์เกิดขึ้นได้**”

เย็นวันหนึ่ง พระผู้มี
พระภาคเจ้าเสด็จเข้าไปประทับที่
อุปลานศาลา(โรงฉันอาหาร) แล้ว
ได้ตรัสถามขึ้นมาว่า

“ดูก่อนอุปลาวาณะ **ภิกษุ
เถระ**(พระผู้ใหญ่บวชได้ ๑๐ พรรษา
ขึ้นไป)จะต้องมีธรรมเท่าใด จึงจะ
เป็นที่รัก ที่พอใจ ที่เคารพ ที่ยกย่อง
ของเพื่อนพรหมจรรย์(เพื่อนผู้
ประพฤติธรรมอันประเสริฐด้วยกัน)”

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ **ภิกษุเถระต้องมีธรรม ๕ ประการ**นี้ คือ

๑. เป็นผู้มึนศีล สำรวมในปาติโมกขสังวร(ระมัดระวังในวินัยข้อห้ามประพฤติของสงฆ์) ถึง
พร้อมด้วยอาจารย์(ความประพฤติดี) และโคจร(อารมณดี) มีปกติเห็นภัยในโทษแม้เล็กน้อย
สมาทาน(ถือปฏิบัติ)ศึกษาอยู่ในสิกขาบท(ข้อศีลข้อวินัย)ทั้งหลาย

๒. เป็นพหูสูต(ผู้มีความรู้มาก) ทรงไว้ซึ่งสุตะ(การรับฟังรับรู้) สังสมสุตะ เป็นผู้ได้ฟังมาก
ทรงจำมาก คล่องปาก ขึ้นใจ แหงตลอดได้ดีด้วยทิวฐิติ(ความเห็น) ถึงธรรมอันงามในเบื้องต้น งาม
ในท่ามกลาง งามในที่สุด ประกาศพรหมจรรย์(การประพฤติธรรมอันประเสริฐ) พร้อมทั้งอรรถ(สาระ)
พร้อมทั้งพยัญชนะบริสุทธีบริบูรณ์สิ้นเชิง

๓. เป็นผู้มีความเข้าใจเพราะ เจรจาอ่อนหวาน ประกอบด้วยถ้อยคำของชาวเมืองที่สละสลวย
ไม่มีโทษ รู้ความหมายได้ดี

๔. เป็นผู้ได้ตามปรารถนา ได้โดยไม่ยาก ไม่ลำบากในมาน **๔** (เพ่งเพากิเลสจนจิตเกิด
สภาวะสงบจากกิเลส)ด้วยจิตอันยิ่ง ซึ่งเป็นเครื่องอยู่เป็นสุขในปัจจุบัน

๕. เป็นผู้กระทำให้แจ้งในเจโตวิมุต(การหลุดพ้นกิเลสด้วยอำนาจการฝึกจิต) ปัญญาวิมุต
(การหลุดพ้นกิเลสด้วยอำนาจการฝึกอบรมปัญญา) เพราะอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมในสันดาน)ทั้งหลาย
สิ้นไป ด้วยปัญญาอันยิ่งเองในปัจจุบันเข้าถึงอยู่”

“ดีละ ดีละ อุปาถนะ ภิกษุเถระต้องมีธรรม ๕ ประการนี้ จึงจะเป็นที่รัก ที่พอใจ ที่เคารพ ที่ยกย่องของเพื่อนพรหมจรรย์ เพราะถ้าหากว่าภิกษุเถระไม่มีธรรม ๕ ประการนี้แล้ว เพื่อนพรหมจรรย์จะสักการะ เคารพ นับถือ บูชาภิกษุเถระนั้น โดยความเป็นผู้ชรา มีฟันหัก มีผมหงอก มีหนังย่น เพื่ออะไรกัน

แต่เพราะภิกษุเถระมีธรรม ๕ ประการนี้ ฉะนั้นเพื่อนพรหมจรรย์จึงสักการะ เคารพ นับถือ บูชาภิกษุเถระนั้น”

พระอุปาถนเถระได้เป็นพระอุปัฏฐากอยู่ใกล้ชิดพระผู้มีพระภาคเจ้ามายาวนาน **แม้ในวันที่พระพุทธรองค์จะทรงปรินิพพาน พระเถระก็ยืนถวายงานพุดอยู่เฉพาะพระพักตร์** ณ สาลวัน (ป่าสาละ) เมืองกุสินารา นครหลวงของแคว้นมัลละ

● จวมพุทธร

พฤษทศ ๓ ก.ค. ๒๕๕๗

(พระไตรปิฎกเล่ม ๑๐ ข้อ ๑๓๐,

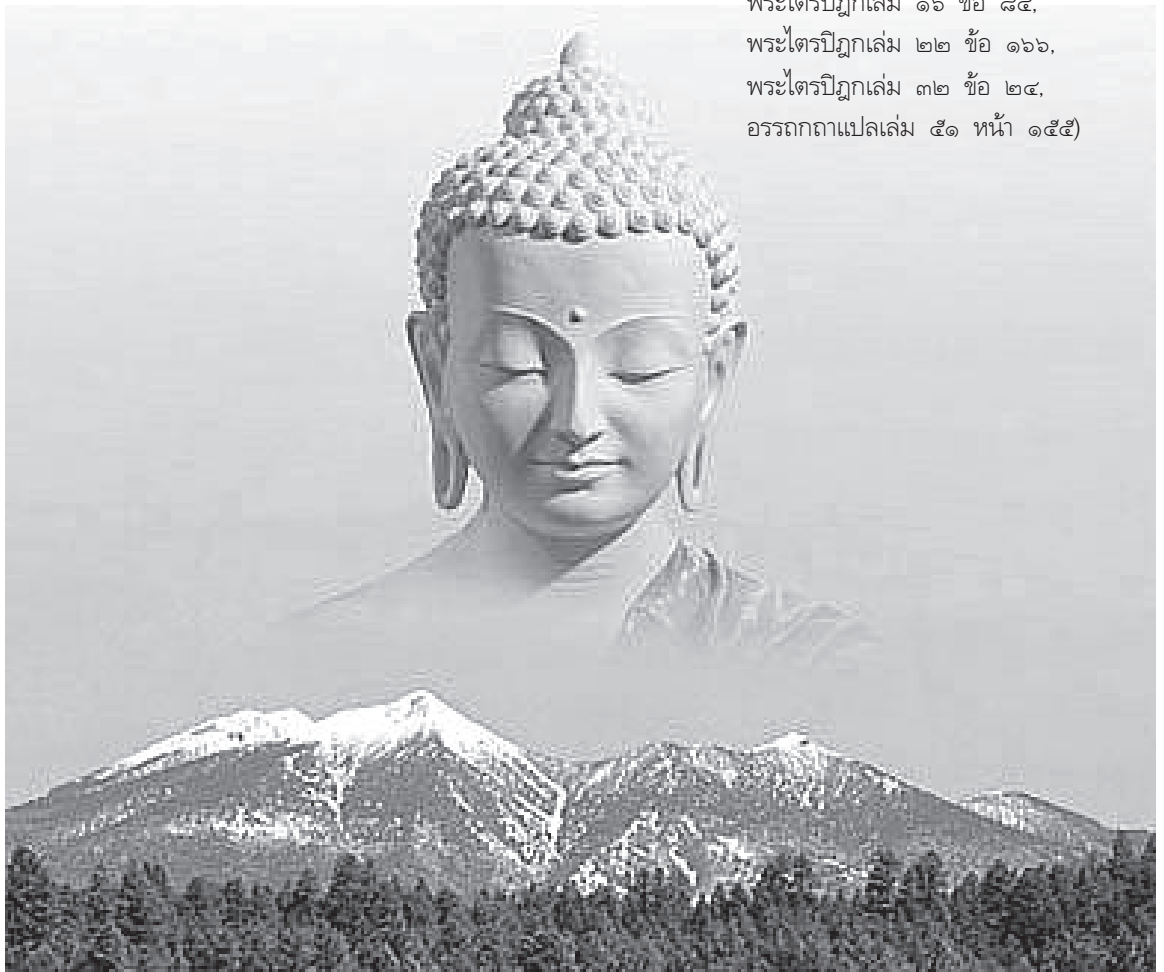
พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ ข้อ ๖๘๒,

พระไตรปิฎกเล่ม ๑๖ ข้อ ๘๕,

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๒ ข้อ ๑๖๖,

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๒๔,

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๑๕๕)

รายงานจาก

พุทธสถาน

เดือนเมษายน ๒๕๕๗

สันตอโตก

การวางตัว เราจะเห็นกายกรรมของเราให้ยิ่งกว่า
วจีกรรมเราจะเน้นการกระทำให้จัดกว่าคำพูดเราจะ
เน้นการฝึกฝนตน สังวรตนให้มากกว่าการสอน
คนอื่น โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

☸ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ ประชุมกรรมการชุมชนและฝ่ายการศึกษา
สัมมาสิกขา

พ.๒ ประชุมผู้ปกครองนักเรียนสัมมาสิกขา

พ.๓ คณะกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดินพบพ่อท่าน

อ.๖ วันมหาจักรีและวันแรกของงานปลุกเสก
พระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๘ จัด ณ บริเวณชุมนุม
สะพานผ่านฟ้าลีลาศ

อ.๑๓ วันมหาสงกรานต์และวันเปิดงานตลาด
อารียะ บริเวณที่ชุมนุมประท้วง ผ่านฟ้าลีลาศ

พ.๑๗ สอบคัดเลือกนักเรียนสัมมาสิกขาเตรียม

ม.๑

ศ.๑๘ ภิกษุจีน ๒ รูป พร้อมคณะผู้ติดตาม
๑๘ คน มาเยี่ยมชม

ส.๑๙ พ่อท่านเดินทางไปบ้านราชา

อ.๒๐ ประชุม ๘ องค์การ

พ.๒๔ นักเรียนสัมมาสิกขาปิดเทอม

ส.๒๖ พนักงานบริษัทศรีไทยออโต้ ๕๐ คน
มาฟังธรรม โดยมีท่านจันทร์เป็นผู้แสดงธรรม

งานปลุกเสกพระแท่นแท่นของพุทธ

เสกคนให้เป็นพระทั้งชายหญิง

ถือศีลแปดเลิศล้ำทำได้จริง

ลดละเลิกทุกสิ่งที่ไม่ดี

รวมเจ็ดคืนเจ็ดวันอันศักดิ์สิทธิ์

ฝึกชีวิตกายใจให้เต็มที

รักษาศีลเป็นกุศลบารมี

พระช่วยชี้ถ้วนทั่วสิ่งชั่วดี

☸ สมณะแต่ธรรม ธัมมรักขิตโต

ประชุมโตก

การหมุ่บวงล้อธรรมจักรในช่วงรุ่งอรุณของกสิยุค
ทำให้หมู่ชาวอโศกต้องตั้งตนบนความลำบากเพิ่มขึ้น
การตั้งตนบนความลำบากพระพุทธรองค์ตรัสว่า
“กุศลธรรมเจริญยิ่ง”

☸ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๖-ส.๑๒ ณ สะพานผ่านฟ้าลีลาศพ่อครูพา
ลูกๆจัดงานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๘ มีคนร่วมงาน
ประมาณ ๘๐๐ คน ก็ได้รับประโยชน์ไปตาม
สมควรแก่กรรมตามอัธมภาพ

“การหยุดอยู่ในกุศลพระพุทธรองค์ไม่สรรเสริญ จะกล่าวไปถึงการตั้งตนบนความเลื่อม พระพุทธรองค์สรรเสริญผู้เจริญในกุศล ผู้ไม่อ้อมในกุศลโดยถ่ายเดียว”

จ.๑๔-พ.๑๖ พ่อครูให้ลูกๆช่วยกันจัดตลาดอารียะเป็นเวลาสามวันเพื่อพี่น้องที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจอยู่ขณะนี้ ชาวโอศกทั่วทุกภาคของประเทศไทยก็มาช่วยกัน งานนี้ประสบความสำเร็จอย่างปาฏิหาริย์ สาธุ

ศ.๑๘-จ.๒๘ เปิดรับสมัครนักเรียนม.๑ และ ม.๔ คู่ตัว เข้าค่ายที่ ๑ ที่โรงเรียนสส.ฐ. แล้วต่อไปนาแรงรัก ชื่อค่าย “กสิกรรมนำคุณค่าชีวิต” บรรยายภาคในค่ายสนุกสนาน ประกอบด้วยสาระในการพัฒนาเยาวชนสู่การเป็นผู้นำ เมื่อจบค่ายมีนักเรียนม.๑ ผ่าน ๓๒ คน ส่วนนักเรียนม.๔ ผ่าน ๘ คน สาธุต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ขอให้ก้าวสู่ทางสายนี้ด้วยความสำเร็จ

อ.๒๐ คุณรำพึง นิมนต์สมณะไปทำบุญครบรอบ ๑๐ ปีของการจากไปของคุณแม่สมพงษ์ มั่นคงดี ที่ ต.ศาลายา จ.นครปฐม มีสมณะไปร่วมงาน

๑๐ รูป ญาติโยมคับคั่ง

ศ.๒๕ ทิดเดิมแท้ นำคณะชาวจีน จากจีนแผ่นดินใหญ่ ๑๒ คน นำโดยใต้ซือฉางจงและใต้ซือวินจิ่ง เพื่อศึกษาสังคมพุทธและนำไปใช้ที่วัดของท่าน หลังจากพักค้าง ๑ คืนจึงเดินทางกลับ

จ.๒๘ อาจารย์จงดีและคุณขวัญรักษ์ นำศพคุณแม่สวง เขียววิจิตร อายุ ๘๗ ปี มาทำพิธีวันรุ่งขึ้นประชุมเพลิงตอนบ่าย

“คนเราเกิดมาเพื่ออะไร เกิดมาเพื่อตาย แล้วอยู่เพื่ออะไร อยู่เพื่อสร้างคุณค่าประโยชน์ ให้สมกับที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์” [พ่อครูสมณะโพธิรักษ์]

✿ สมณะกรรมกร กุศลโส

ศิระะอโศก

อ.๑ เริ่มต้นเข้าค่ายนักเรียนเตรียมม.๑ ตั้งแต่วันนี้ถึงวันที่ ๑๕ เม.ย. และสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนเตรียม ม.๑

พ.๒ สมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซและคณะครูประชุมสัมมนา ก่อนเปิดภาคเรียนที่ ๒ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปประชุมประจำเดือนที่อำเภอกันทรลักษ์ เพื่อรับฟังนโยบายจากส่วนราชการ

พ.๓ นักเรียนชั้นม.๒ เดินทางเข้าค่ายเตรียมงานปลุกเสกฯ ที่ ถนนราชดำเนิน กทม.

ศ.๔ สมณะ คณะครู นักเรียน ชาวชุมชนและญาติธรรมเดินทางเข้าร่วมงานปลุกเสกฯ ที่ ราชดำเนิน กทม.

อ.๑๓ ชาวชุมชน นักเรียน และญาติธรรมร่วมกิจกรรมวันสงกรานต์ปีใหม่ไทยมี “รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่” ที่ราชดำเนินและเตรียมร่วมกิจกรรมงาน “ตลาดอารียะ”

อ.๑๕ สมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซ และคณะครูจัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศนักเรียนก่อนเปิดภาคเรียน

พ.๑๖ ชาวชุมชน นักเรียนและญาติธรรมเดินทางกลับศิระะอโศก และเป็นวันเปิดภาคเรียนของโรงเรียน

ส.๑๙-พ.๒๓ มีคอร์สล้างพิษตับของชาวจีนจากประเทศไต้หวัน จำนวน ๓๐ คน คุณหมอมอชัวตาดอตุ่มริชชี่และทีมงานเป็นผู้ดูแล

อา.๒๓ ชาวชุมชนจำนวน ๕ คน เดินทางไปเยี่ยมสมณะแก่นหล้า วัชฌมโน ซึ่งอาพาธอยู่และพักรักษาตัวที่สวนป่านาบุญ บ้านแดนสวรรค์ ต.อุ้มเม่า อ.ธาตุพนม จ.นครพนม

จ.๒๔ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ และกรรมการหมู่บ้าน ๑ คน เข้าร่วมฝึกอบรมการเขียนแผนชุมชน ที่ อบต.กระแซง

พ.๒๔-จ.๒๔ มีคอร์สล้างพิษตับสำหรับประชาชนทั่วไป ประมาณ ๕๐ คน คุณทรายศิลป์ ลีลิน และทีมงาน เป็นผู้ดูแล

❀ จิตจรตภา นิลนนท์

ศาลือโคก

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๘ งานตลาดอารีเยและวันสงกรานต์ขึ้นปีใหม่ไทยที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศ ถนนราชดำเนิน แม้จะไม่ได้จัดในพุทธสถาน แต่พวกเราที่ชวนช่วยให้ความร่วมมือ ไปร่วมงานกันเป็นส่วนมาก ส่วนน้อยติดตามทางเอฟเอ็มทีวี

❀ เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๔ ชาวชุมชนศาลือโคกจำนวนหนึ่งขนสินค้าจากชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคกสู่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ เพื่อจำหน่ายในงานตลาดอารีเย

ส.๕ สมณะลือคม ชัมมกิตติโก ชาวชุมชนญาติธรรม และนักเรียนลัมมาสิกขาศาลือโคก เดินทางสู่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ เพื่อร่วมงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ

อา.๖-ส.๑๒ ไปร่วมงานปลุกเสกฯ

ส.๑๒ ชาวชุมชนและญาติธรรมเดินทางสู่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ เพื่อร่วมงานตลาดอารีเย

ส.๑๒-จ.๑๔ วันสงกรานต์ขึ้นปีใหม่ไทย ชาวกองทัพธรรมเปิดตลาดอารีเยที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศ

อา.๑๓ สมณะเน้นแก่น พลาณีโก ไปแสดงธรรมที่บ้านโยมกึ่ง แก่นสนธิ์ เนื่องจากโยมกึ่งมีความปรารถนาให้ญาติและลูกหลานได้ฟังธรรมกัน และลูกๆก็ปรารถนาให้เป็นการฉลองที่ทั้งพ่อแม่อายุ ๘๐ ปีกว่าแล้วทั้งคู่ มีชาวชุมชนไปร่วมด้วย ๓ คน

อ.๑๕ สมณะลือคม ชัมมกิตติโก หลวงพ่อทิพย์ ชาวชุมชน และญาติธรรม กลับสู่พุทธสถานศาลือโคก

พ.๑๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

พ.๑๗ สมณะชาวชุมชน และญาติธรรม ไปเยี่ยมสถานสงเคราะห์คนชรา บ้านเขาบ่อแก้ว อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ แอนนา ท่าตะโก จัดอาหารมังสวิรัตินำไปเลี้ยงคนชราด้วย

ศ.๒๕-จ.๒๕ ทีมงานสุขภาพล้างพิษตับศาลือโคก เปิดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ มีสมาชิกเข้าร่วม ๒๖ คน

ส.๒๖-พ.๓๐ สมณะ พระอาคันตุกะ เข้า

คอร์สสุขภาพล้างพิษตับของแอนนา ทำตะโก

❖ ข้อคิดสุดท้าย

แค่ขาดการเยี่ยมเยียนภิกษุ ก็เป็นความเสื่อมของชาวพุทธแล้ว ไม่ต้องกล่าวถึงละเลยการฟังธรรมและไม่ศึกษาในอริยศีล ที่เป็นความเสื่อมยิ่งๆขึ้นไปของชาวพุทธ

❖ สมณะเข็นแก้ว พลาณีโก

สีมาโตก

เดือนนี้อากาศร้อนมาก แต่ยังดีที่ฝนตกลงมาคลายร้อนลงบ้างเป็นช่วงๆ ญาติธรรมส่วนหนึ่งยังคงไปร่วมการประชุมชมุขทางการเมืองที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ กทม. จะเห็นได้ว่าการเมืองกับศาสนาหรือธรรมะต้องไม่แยกออกจากกัน ซึ่งเป้าหมายสำคัญก็เพื่อให้มีการปฏิรูปการเมือง อันนำมาซึ่งประโยชน์สุขต่อส่วนรวมของมวลมหาประชาชน ในปัจจุบันนี้ความรู้ความเข้าใจการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในไทยยังไม่พัฒนาก้าวหน้าไปได้ เพราะขาดสัมมาทิฐิ ยังไม่เป็นองค์รวม บางหมู่กลุ่มก็มองว่าประชาธิปไตยคือการเลือกตั้งเท่านั้น ถ้าจะเปรียบ “ประชาธิปไตย” เหมือนตัวช้าง ดูๆแล้วก็ไม่ต่างอะไรกับตาบอดคลำช้าง

❖ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒ ประชุมชาวชุมชนสีมาฯ

อา.๖-ส.๑๒ ญาติธรรมไปร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๘ ที่สะพานผ่านฟ้า กทม.

พ.๑๖ สมณะทึนกลิ่นและญาติธรรม นักเรียนสัมมาสิกขาตรีระอโศก ๑ คันรถหกล้อ มาแวะรับประทานอาหารเช้า

พ.๑๗ สมณะเต็ดขาดมาแวะฉันอาหารเช้า พร้อมกับญาติธรรมชาวนครศรีธรรมราช ๓ คน

ศ.๑๘ คุณแฉ้ว(ทรงพร หย่อนจะบก) ทำบุญคล้ายวันเกิด สมณะกล้าตีมาแวะพัก ๒ คืน ก่อนเดินทางต่อไปที่คอยรายปลายฟ้า

ส.๑๙ ญาติธรรมที่มงานสุขภาพหมอเขียว มา ร่วมฟังธรรมและรับประทานอาหารด้วย ก่อนเดินทางไป อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร

พ.๒๓ กกต.จังหวัดนครราชสีมา ๓ คน มา เยี่ยมเยียนพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาที่ ๓

ศ.๒๕-อา.๒๗ คอร์สสุขภาพ มีคนมาร่วมประมาณ ๓๐ คน

จ.๒๘ สมณะ ๔ รูป ลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์

พ.๓๐ สมณะสร้างไท, สมณะชาติติน, สมณะสยาม และญาติธรรม ไปเยี่ยมคุณฟ้าใหม่ สุธรรมเกษม(ต๋อย) หลังจากผ่าตัดแขนหักที่ รพ.มหาราช

“ศัตรูเป็นบัณฑิต ดีกว่ามีมิตรเป็นพาล”

❖ สมณะสร้างไท ปณิโต

ภูผาฟ้าหน้า

นับเป็นเดือนที่ ๘ แล้ว ที่กองทัพธรรมและชาวอโศก ได้ร่วมกับกปปส.ชุมนุมขับไล่รัฐบาลรักษาการของยิ่งลักษณ์ ซึ่งขาดความชอบธรรมในหลายๆเรื่อง ดังนั้น กองทัพธรรมจึงยังคงปักหลักชุมนุมอยู่ที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ และได้จัดงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๘ ที่นั่น ต่อจากงานปลูกเสกฯก็ได้จัดงานตลาดอาริยะในบริเวณนั้น

อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะ คนวัด ชาวชุมชน ได้ไปร่วมงานดังกล่าว ส่วนอากาศที่ภูผาฟ้าหน้าในเดือนนี้กำลังสบายๆดี ไม่ร้อน น้ำในลำธารเหลือน้อย ผลไม้ เช่น ลูกบ๊วย ลูกหม่อน ก็ตกร่วงหล่นดินเก็บกินไม่ทัน สมกับคำว่าดอยแพงค่า

❖ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๕,๑๒,๑๙,๒๖ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร ไป สอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีซผัก

อา.๖-ส.๑๒ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์๑ และอาจารย์๒ ไปร่วมงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ

ครั้งที่ ๓๘ ที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ ณ ถนนราชดำเนิน กทม.

จ.๗ สมณะ ๕ รูป และสิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมครูที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศในงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ

อา.๑๓-๑.๑๕ สมณะ ๗ รูป นำโดยอาจารย์๑ และอาจารย์๒ ร่วมงานตลาดอารียะ ที่ถนนราชดำเนิน กทม.

อา.๑๓ สมณะดวงดี วิฑิตปัญญา, สมณะคำดิน ภูมิปุรโณ ร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุที่ดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย และทุกวันอาทิตย์ที่ชุมชนดอยรายมีการแสดงธรรมโดยสมณะดวงดี วิฑิตปัญญา

ส.๑๙ สมณะดวงดี วิฑิตปัญญา, สมณะฟ้ารั้ว นโมโคโต ร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุที่บ้านพืชผัก และประชุมชาวชุมชนที่สวนชาวดอย

อ.๒๒ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ ประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ ณ ชุมชนคูไป กทม.

ส.๒๖ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ เดินทางมาจากปทุมธานีมาที่ลานนาฯ

อา.๒๗ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ เดินทางไปเยี่ยมโยมหมั่นบุญ นิลโท อายุ ๘๓ ปี ที่บ้าน ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ไปเยี่ยมโยมเต็ง ลิลิต อายุ ๘๒ ปี ซึ่งเป็นโรคหัวใจ, อัลไซเมอร์ และต่อมลูกหมากที่บ้าน ต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ จากนั้นไปเยี่ยมคุณใบทิพย์(นก) อายุ ๔๓ ปี ซึ่งเป็นโรคมะเร็ง ที่บ้าน ต.ศรีภูมิ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

จ.๒๘ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ ประชุมพูดคุยกับครู สส.ภ. ห้อง ๓ เรื่องแผนการศึกษาปี ๒๕๕๗ ที่ลานนาฯ

อ.๒๙ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ ญาติธรรม ร่วมงานฌาปนกิจศพคุณตาไมตรี เตชะศิลาปัญญา ที่เมรุสถาบันแมคเคน ต.ป่าแดด อ.เมือง จ.เชียงใหม่

พ.๓๐ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ เดินทางจากลานนาฯ มาพูดคุยกับสมณะร่วมเมืองยุทธาวโร ที่ภูผาฟ้า น้ำ

“เมื่อประสบอุปสรรค หากท้อก็เป็นถ่าน หากผ่านก็เป็นเพชร”

✿ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ราชธานีโตก

อ.๑-ส.๕ รับสมัครนักเรียนชั้น ม.๑, ม.๔ โรงเรียนสัมมาสิกขาฯ และวิทยาลัยอาชีวฯฯ รับสมัครนักศึกษา ปวช. ปวส. พร้อมสอบสัมภาษณ์

พ.๒ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โตก ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วย คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บูรณะกิติ ไปประชุมประจำเดือนผู้ใหญ่บ้าน ณ ห้องประชุมอำเภอวารินชำราบ ประชุมครูและนักเรียน ประชุมเตรียมงานปีใหม่ที่ห้องมาบั้น

พฤ.๓-ศ.๑๑ ค่ายนักเรียนเตรียม ม. ๑ เตรียม ม.๔ ร่วมกับนักศึกษา ปวช.๑

อา.๖-ส.๑๒ ชาวบ้านราชทำวัตรเช้าพร้อมพิธีปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ กทม.

พฤ.๑๐ ชาวบ้านราชจาก กทม. ส่วนหนึ่งเดินทางกลับมาถึงบ้านราช เพื่อร่วมงานตลาดอาริยะ

-เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. นักเรียนเตรียมม.๑ สอบข้อเขียน ที่ห้องมาป็น

-เวลา ๑๗.๐๐ น. หัวหน้าแผนกของงานตลาดอาริยะปีใหม่'๕๗ ประชุมที่ชั้นล่างเฮือนศุภยัญญู

-เวลา ๑๙.๐๐ น. ประชุมชุมชนเตรียมรับมือ งานปีใหม่

ศ.๑๑ ประกาศผลคัดเลือกนักเรียนเตรียมม.๑ รอบที่ ๑

ส.๑๒-อ.๑๕ งานตลาดอาริยะปีใหม่ ปีนี้จัดงานตลาดอาริยะแบบเล็กๆ เนื่องจากส่วนหนึ่งจัดที่ถนนราชดำเนิน กทม. สำหรับที่บ้านราชขายปุ๋ยอินทรีย์ตราองกามเป็นหลัก และมีสินค้าอื่นๆ ไม่มากนัก เช่น กระจกน้ำแข็ง น้ำตาล น้ำมันพืช หมอน เครื่องครัว เต่า มีด เลื่อยผ้ามือหนึ่ง และมือสอง ผลิตภัณฑ์ชุมชน และผลผลิตทางการเกษตร เช่น พัก แพง พักทอง ผักบั้ง มะเขือเทศ

พฤ.๑๗ ประชุมครูพิจารณานักเรียนเตรียม

ศ.๑๘ เวลา ๑๘.๐๐ น. ปิดค่ายดูตัวนักเรียนชั้น

ม.๑ เวลา ๑๙.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๑๙ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

อา.๒๐ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูเป็นประธาน

จ.๒๑ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และสัมมาสิกขาฯ

ศ.๒๕ ประชุมโครงการข้าวแสนตัน ที่เฮือนเฟิงกัน

อา.๒๗ สมณะและสิกขมาตุไปร่วมประชุมโครงการข้าวแสนตันที่วัดป่าสวนธรรม อ.ป่าติว จ.ยโสธร นำโดย สมณะฟ้าไท

จ.๒๘ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และสัมมาสิกขาฯ

พ.๓๐ ประชุมโครงการข้าวแสนตัน ร่วมกับเจ้าหน้าที่การตลาดส่วนกลางคือ คุณถึงไท คุณข้าพุทธและคุณแหวินทร์ ที่ห้องคอมพิวเตอร์ชั้น ๓ ตึกศุภยัญญู

❧ ศึกษาดูงาน

ศ.๑๑ นายนิवास สมคะเน นำนักกีฬาเทควันโด จากอำเภอเดชอุดม จำนวน ๕ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๑๒ นางแสงเดือน รุ่งแสงและคณะจำนวน ๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง นางสาว จุฑาทิพย์ ไชยรักษ์ และคณะจำนวน ๔ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๑๓ นายสัมฤทธิ์ ช่างเกวียน และคณะ จำนวน ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๔ นางสาววิภาพร กลิ่นหอม และคณะ จำนวน ๓ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อครู

ดังนี้“กิเลสมีจริง แต่เป็นของไม่จริง กำจัดมันได้”

❧ สม.๗๖ แก้ว ชาวหินฟ้า

❧ ปตธงเดือน นวายุญนิยม

❧ สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

❧ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑-ส.๕ นักเรียนสส.ผ. ครู และชาวชุมชน ช่วยกันเตรียมสินค้าชุมชน เพื่อนำไปจำหน่ายงานตลาดอารียะที่ ถนนราชดำเนิน

อ.๖-ส.๑๒ ชาวชุมชนไปร่วมงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ที่ศาลาผ่านฟ้าลีลาศ กทม.

อ.๑๓-อ.๑๖ นักเรียนสส.ผ. ครู ชาวชุมชน ไปร่วมขายสินค้าชุมชนงานตลาดอารียะ ที่ถนนราชดำเนิน

พ.๑๗-๒๑ จัดอบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ

อ.๒๒ ประชุมชาวชุมชน สรุปคอร์สสุขภาพ และปรับปรุงแก้ไขระบบน้ำใช้ เพื่อบริโภคในชุมชน

ศ.๒๕ ชาวชุมชนไปร่วมกิจกรรมการชุมนุมทางการเมือง กับกองทัพธรรม ที่เวทีผ่านฟ้าลีลาศ กทม.

❧ ชาวหินผาฟ้าน้ำ

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗

สันตโศก

❧ เหตุการณ์ทั่วไป

ไม่มีงานเลี้ยงใดที่ไม่เลิกรา แม้การชุมนุมของมวลมหาประชาชนที่ยาวนานมา ๒๘๘ วันก็สิ้นสุดลง คงเหลือไว้เพียงความทรงจำ ทุกคนกลับไปทำหน้าที่ของตนตามปกติ ทบทวนกายกรรม วาจกรรม และมโนกรรม กับเหตุการณ์ที่ผ่านมาว่าขาดทุนหรือกำไร (บาป-บุญ)

พ.๑ เป็นวันแรงงานแห่งชาติ ที่มงานพรรคเพื่อฟ้าดินชุดใหม่ เตรียมสถานที่ทำงานที่ชั้น ๓ ศาลาพระวิหารพินปี

จ.๕ เป็นวันฉัตรมงคล กบปส.จัดพิธีถวายพระพรที่สนามหลวง กองทัพธรรมเข้าร่วมพิธี

พ.๘ ย้ายที่ชุมนุมไปที่หน้าสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕

อ.๑๓ เป็นวันวิสาขบูชา พ่อครูสมณะและ
สิกขมาตุ ไปบิณฑบาตที่สะพานผ่านฟ้า

ศ.๑๖ นายเจิ้งซุย(อาถู) เลิศคุณิณีจ อายุ ๘๐
ปี เสียชีวิต ตั้งศพบำเพ็ญกุศลที่ศาลาพังธรรม
โดยมีพ่อครูเป็นผู้แสดงธรรมวันแรก ส่วนวันที่ ๒
ท่านจันทร์เป็นผู้แสดงธรรม

อา.๑๘ พิธีสถาปนากิจศพนายเจิ้งซุย(อาถู) เลิศ
คุณิณีจ ที่พุทธสถานปฐมอโศก

พ.๒๑ ประชุมเตรียมจัดงาน “๘๐ ปีวิชิตชัย”
ที่บ้านราชฯ

พ.๒๒ รัฐประหาร ประกาศกฎอัยการศึก
และเคอร์ฟิว ให้ผู้ชุมนุมกลับบ้าน

อา.๒๕ พ่อครูแสดงธรรมก่อนนั้นสรุปผลการ
ชุมนุมซึ่งใช้เวลา ๒๘๘ วัน

อ.๒๗ ประชุมอธิษฐานนิยธรรม สมณะ ๒๐ รูป

พ.๒๘ วันพระใหญ่ แรม ๑๕ ค่ำ พ่อครูนำ
สวดปาติโมกข์ มีสมณะร่วม ๒๖ รูป และพระ
อาคันตุกะ ๑ รูป

พ.๒๙ พ่อครูและทีมปัจฉาฯเดินทางกลับบ้าน
ราชฯ

*พ่อครูชวนมวลชนให้หยุดชั่ว
หยุดเมาชั่ว ตัณหาพาเวียนหมุน
มาต้อยอดสร้างกุศลเป็นต้นทุน
สิ้นความวุ่นแสนสบายทั้งกายใจ*

☸ สมณะแต่ธรรม ธัมมรักข์โต

ปฐมอโศก

ประวัติศาสตร์ชาติไทยต้องจดจารึกถึงความ
พร้อมใจของมวลมหาประชาชน ในการแสดง
ความจงรักภักดีต่อในหลวง เนื่องในวันฉัตรมงคล

จ.๕ มวลมหาประชาชนมากันเรือนล้าน ณ
ท้องสนามหลวงสวมใส่เสื้อสีเหลืองบานสะพรั่ง
มองดูแล้วเหมือนทะเลสีเหลือง จัดโดย กปปส.
ต้องยกความดีความชอบให้ลุงกำนันสุเทพ ที่เชิญ
ชวนคนมาแสดงความเคารพได้มากมายขนาดนี้

เมื่อลุงกำนันสุเทพพามวลมหาประชาชนถวาย
บังคมในหลวงแล้ว ประชาชนได้ตั้งสัตยาธิฐานเพื่อ
กอบกู้ประเทศไทยให้พ้นจากอำนาจของระบอบทักษิณ
ซึ่งเป็นระบบทุนสามัญ สาธุ จงนำพามวลมหา
ประชาชนก้าวสู่ความสำเร็จ

อ.๖ พ่อครูพาลูกๆบำเพ็ญเพียรต่อไปในงาน
“วันวิสาขบูชาวิชิตชัย” ยุทธศาสตร์หุบหม้อข้าวตีเมือง
สวมรองเท้าผ้าใบกับหัวใจถึงทุกกปปส.พร้อมส่งลุย

กองทัพธรรม กองทัพประชาชน ทั้งที่มั่นคงไปที่ที่วีรชอง ๕ พรีที่วีรชองโดนมวมลมหาประชาชนเข้ายึดเรียบร้อย วัตฤประสงค์ของการยึดนั้นเพียงเพื่อให้พรีที่วีรเสนอข่าวของมวมลมหาประชาชนบ้าง ต่อมาเมื่อคำสั่งให้กลับมาที่ตั้งเดิม คือสะพานผ่านฟ้า สิ่งของที่ส่งมาปฐมอโศกยังจัดไม่เรียบร้อย ต้องรีบชนกลับ เข้าสู่มหาอนิจัง เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ ได้ตลอดเวลาตามปัจจัยที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุด ลุงกำนันพามวมลมหาประชาชนกลับมา ที่ถนนราชดำเนินและทำเนียบเพื่อเตรียมยุทธศาสตร์ต่อไป

วันเปลี่ยนประเทศไทยใหม่ เวลาตีสามครึ่งของวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชาและคณะ ได้ประกาศกฏอัยการศึกยึดอำนาจเพราะได้รับข่าวว่ามีผู้มีเจตนาไม่ดีติดอาวุธสงคราม พร้อมจะทำร้ายมวมลมหาประชาชน การประกาศกฏอัยการศึกเพื่อ “นำความสุขคืนสู่สังคมไทย” สาธุ จงดำเนินการให้สำเร็จ

๑๑.๑๑ เปิดเทอม มีการเข้าค่ายผู้ปกครองเพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครอง มีการฟังธรรมร่วมกิจกรรมส่วนรวม และให้ความอบอุ่นแก่ลูกๆ ได้ไปร่วมกิจกรรมกฐาติที่สะพานผ่านฟ้าฯ

ศ.๑๖-๑.๑๙ ร่วมฟังสวดพระอภิธรรมที่วัดท่าพุด อ.สามพราน เนื่องในการจากไปของโยมอมร เล้าสถิต

๑๑.๑๘ ตอนเช้าคุณทุเรียน ทองเงิน ได้นำพคุณแจ้งชวย เลิศคุณิณี (อาภู่) อายุ ๘๐ ปี พี่ชายสมณะพิสุทธและญาติธรรมเก่าแก่คนหนึ่ง มาที่ปฐมอโศก พ่อครูเป็นประธาน มีญาติธรรม สมณะ

พฤ.๒๓-๑๑.๒๕ ขบวนรถ ๖ ล้อ และ ๔ ล้อ นำสิ่งของจำนวนมากกลับมาที่ปฐมอโศก รวมการบำเพ็ญเพียรครั้งนี้ ๓๐๕ วัน เป็นการประกาศธรรมของพระโพธิสัตว์ต่อมวมลมหาประชาชนทั่วโลก ที่ได้ผลเกินกว่าจะประเมินค่าได้

✽ สมณะกธมมก กุสโล

ศิระะอโศก

เมื่อมวมลมหาประชาชนได้ปฏิบัติตามครรลองครองธรรมโดยสุจริตชอบแล้ว ได้ยืนหยัดต่อสู้โดยยึดหลัก สงบ สันติ อหิงสาและปราศจากอาวุธแล้ว ในที่สุดอหิงสาเป็นธรรมะที่ยอดเยี่ยม ก็ปรากฏผลเมื่อประชาชนทวงอำนาจคืนสำเร็จตามหลักฐานต่างๆ มีทั้งภาพ เสียง พุทธิกรรมทั้งทางกาย วาจาและตัวอักษร เป็นที่ประจักษ์กันทั่วแล้วชัยชนะได้เกิดขึ้นนัยทางมาตลอดการชุมนุม ในที่สุดทหารออกกฏอัยการศึกและจัดตั้งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.)เพื่อรักษาความสงบและคืนความสงบสุขให้ประชาชน

สำหรับชุมชนศิระะอโศกมีทั้งกองหน้าและกองหลัง กองหน้าเดินทัพ กองหลังส่งเสบียงและดูแลบ้านช่องเรือนชาน เข้าทำนอง “งานหลวงไม่ให้ขาด งานราษฎร์ไม่ให้เว้น” ฉะนั้นมาดว่า ใครทำอะไรที่ไหนบ้างในเดือนนี้

ศ.๒ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ ไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านประจำเดือนพ.ค.ที่อำเภอ

กันทรลักษณ์เพื่อรับฟังนโยบายจากส่วนกลาง

ศ.๒ สมาชิก อบต.หมู่บ้าน ๒ คน นายสร้าง พลังดิน ศรีรัมย์ และน.ส.วันบุญ ชาวหนอง ร่วมประชุมที่อบต. เพื่อวางแผนการทำงานกับชุมชน

ส.๓ ทีม อสม.หมู่บ้าน จำนวน ๕ ท่านนำทีม โดย น.ส.บุญสม ลิ้น ประธานอสม. นำสมาชิก ไปร่วมกิจกรรมที่วัดบ้านกอก นำอาหารและผลไม้ ร่วมตลอดกิจกรรม

ส.๓ นักศึกษามสธ. ระดับปริญญาตรี จำนวน ๓ คน และปริญญาเอก จำนวน ๑ คน ไปสอบ กลางภาคที่ โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา

อ.๔ สมณะหินกลั่น ปาสาณเลข และชาว ชุมชน ประมาณ ๑๐ คน เดินทางไปร่วมชุมนุมที่ ผ่านฟ้าลีลาศ และนำผลผลิต(มะไฟ)ไปร่วม กิจกรรมด้วย

จ.๕ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ เข้าอบรมเชิงปฏิบัติ การระบบ PSIS Version2 ระบบจัดการเงิน อุดหนุนของสถานศึกษา ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ถ.จรัสสนิทวงศ์ กทม. จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.) กระทรวงศึกษาธิการ

อ.๖ คุณไบเพียร ชาวหินฟ้า เจ้าหน้าที่ฝ่ายการ เงินของหมู่บ้านประสบอุบัติเหตุตกจากต้นมะไฟ สูง ๔ เมตรที่ไร่ ๓๙ เข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล ศรีสะเกษ ๒ วัน และกลับมาพักรักษาตัวที่บ้าน ต่ออีก ๑ เดือน

ส.๑๐ นักเรียนชั้น ม. ๑ เปิดเทอมวันแรก ตอนเย็นมีปฐมนิเทศ

อ.๑๑ ผ.อ.อุ้นเอื้อ พานักเรียนชั้นม.๑ ไปปลูก มะละกอที่ไร่ซาตาโตงและเก็บผลผลิต(มะไฟ)ที่ไร่ ๓๙

จ.๑๒ ผ.อ.อุ้นเอื้อ พานักเรียนไปทำงานที่ไร่ ตอนบ่ายนักเรียนชั้น ม.๑ เข้าห้องเรียนเป็นวันแรก โดยมีครูสมถวิลสอนวิชาภาษาไทย และครูศิริพร สอนคณิตศาสตร์ ประธาน อสม. หมู่บ้าน คุณ บุญสม ลิ้น เข้าร่วมประชุมที่โรงพยาบาล ครู จิตจรลดา นิลนนท์ ส่งรายงานประจำเดือนของ หมู่บ้าน ให้ทางอำเภอและส่งแผนพัฒนาชุมชน ๓ ปี ให้อบต. จิตอาสาประมาณ ๕ คน เดินทางนำ

ผลผลิต(มะไฟ) เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมที่ผ่านฟ้า

อ.๑๓ นักเรียนชั้นม. ๑ คณะครูและชาวชุมชน ร่วมกิจกรรมวันวิสาขบูชา

พ.๑๔ ประชุมสัมมนาครูก่อนเปิดภาคเรียน พิจารณาแผน ๓ ปี และแผนปฏิบัติงาน ๑ ปี ช่วงบ่ายผ.อ.อุ้นเอื้อและผ.อ.สุชาติไปประชุม เพื่อ รับฟังนโยบายของสช. ที่เขต ๔

พ.๑๕ ช่วงเช้ามีกิจกรรมมอบชุดนักเรียน สัมมาสิกขาให้นักเรียนใหม่ ชั้นม. ๑ โดยผ.อ.อุ้นเอื้อ และช่วงบ่ายผ.อ.อุ้นเอื้อและผ.อ.สุชาติ ไปประชุม เรื่องการวางแผนการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ ที่ เขต ๑ ดร.อุ้นเอื้อ สิ่งคำ มอบชุดให้นักเรียนม.๑

ศ.๑๖ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ ไปเป็นวิทยากร บรรยายเรื่องระบบ PSIS Version2 ให้เขตพื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔ และกลุ่มโรงเรียน เอกชน เขต ๔ ที่วิทยาลัย SBAC กันทรลักษณ์ ตอนเย็นปฐมนิเทศนักเรียนระดับม.ต้นก่อนเปิดเทอม

ส.๑๗ คณะครูพานักเรียนทำ ๕ ส. ที่ปักผ้าย ชาย-ผ่ายหญิง จัดห้องเรียนและเตรียมหนังสือ ตอนเย็นมีประชุมนักเรียนผ่ายชาย(ครูจิตจรลดาดูแล) ส่วนผ่ายหญิง(ผ.อ.อุ้นเอื้อดูแล) ตอนค่ำ นางสาว จัสติน จากประเทศฝรั่งเศส ลาพักร้อนจากการทำ งานด้านสิทธิมนุษยชนเด็ก ในแถบประเทศยุโรป เดินทางมาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน และอาสา มาสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียน โดยพักค้างอยู่ใน ชุมชนประมาณ ๒ เดือน คุณจัสตินกำลังสอน ภาษาอังกฤษให้นักเรียนม.ต้น

จ.๑๙ อบต.กระแซงเข้ามาจัดกิจกรรมประชาคม หมู่บ้าน เพื่อเลือกแผนพัฒนาชุมชนสำหรับจัดสร รบประมาณปี ๒๕๕๘ ชาวชุมชน และนักเรียน เข้าร่วมฟังการประชาคม ประมาณ ๖๐ คน ครู นักเรียน และชาวชุมชนเข้าร่วมการประชุมประชาคม หมู่บ้าน

พ.๒๑ ครูอุตรเข้าร่วมประชุมรับฟังนโยบาย เรื่องแนวทางการจัดการเรื่องยาเสพติดในโรงเรียน ประเภทอาชีวศึกษาที่โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ กทม.

พ.๒๒ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ชั้น

ปวช.๓ สาขาไฟฟ้า และปวส.๒ สาขาไฟฟ้า ไปสอบมาตรฐานวิชาชีพ ที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน จ.อุบลราชธานี และตอนเย็นนักเรียนชั้นม.ปลายเปิดเทอมและปฐมนิเทศก่อนเปิดเทอม

ศ.๒๓ นักศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน ๑๔ คน เดินทางไปเก็บเต็นท์ ที่ราชดำเนิน กทม.

อา.๒๕ สมณะ และชาวชุมชนเดินทางกลับเข้ามาพื้นที่ที่ศิระอโศก หลังเสร็จจากการชุมนุมที่กทม.

จ.๒๖ สมณะผืนฟ้า อนุตตโรและสมณะนวกะเดินทางมาพักค้างที่ศิระอโศก ก่อนจะเดินทางไปร่วมงาน“๘๐ ปี(ไม่มีแก่) วิชิตชัย” ที่บ้านราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

อ.๒๗ สมณะและชาวชุมชน ร่วมประชุม บ้านวัด โรงเรียน

พท.๒๙ สมณะหินกลั่น ปาสาณแลโซ นำนักเรียนม. ๕ และนักศึกษาอาชีวศึกษาปี ๒ และปี ๓ จำนวน ๑๖ คน เดินทางไปเข้าค่ายเตรียมงาน “งาน๘๐ปี(ไม่มีแก่) วิชิตชัย” ที่บ้านราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

อ.๒๗-ส.๓๑ คุณหมอมอขวัญตา อุดมรักษ์และทีมงาน ดูแลคอร์สสุขภาพสำหรับประชาชนทั่วไป จำนวน ๗๐ คน ที่ศาลาภูไท มีการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคโดยแพทย์แผนจีนจากประเทศจีน จำนวน ๕ คน มาฝังเข็มให้พี่น้องผู้เข้าคอร์สและชาวชุมชน

๙ ข้อคิดก่อนจาก : ความเป็นธรรมสำคัญกว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเดียว เศรษฐกิจอย่างเดียวโดยขาดธรรมก็คือ “โลภจริต” ซึ่งจะนำไปสู่การแก่งแย่งต่อสู้และรุนแรงได้ เพราะสังคมได้สะสมความไม่ถูกต้องมากขึ้นเรื่อยๆ ความไม่ถูกต้องเกิดขึ้นแทบทุกจุดในสังคม โดยไม่ได้รับความสนใจที่จะแก้ไข ระยะเวลาต่างๆ ก็พุ่งความสนใจที่การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญโดยเกือบไม่สนใจความถูกต้องเป็นธรรมกันเลย (จากหนังสือเสียงแห่งอหิงสา หน้า ๙๗ เขียนโดย ไพโรจน์ อยู่มณฑียร)

๙ จิตรสตา นิลนพท์

ศาลือโศก

ในเดือนนี้ยังคงเป็นบรรยากาศของการไปร่วมชุมนุมประท้วงการทำงานของรัฐบาลทรราชทุนสามานย์ที่หมดความชอบธรรมแล้ว เพราะงานผิดพลาดหลายอย่าง แต่ก็อ้างว่าพวกตนยังมีอำนาจในการปกครองประเทศอยู่ ประชาชนจึงต้องออกมาแสดงความคิดเห็น และขับไล่รัฐบาลทรราชออกไป ตามสิทธิและหน้าที่ของประชาชน ตามระบอบประชาธิปไตย จนสุดท้ายทหารทนไม่ได้ ต้องใช้กฎอัยการศึก ทำการรัฐประหารไปในที่สุด

๙ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๓ ชาวชุมชนนำอาหารผักผลไม้ ไปให้ที่กองทัพอธรรม ที่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ ถนนราชดำเนิน และซื้อสินค้ากลับมาด้วย

จ.๕ ชาวชุมชนนำอาหาร ผักผลไม้ ไปให้ที่กองทัพอธรรมและร่วมงานวันวิสาขบูชา สมณะสื่อคม ชัมมกิตติโก พาชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขา ศาลือโศก(ชาย) ไปดูเสาและเครื่องส่งวิทยุที่ จ.พิจิตร ที่มีผู้บริจาคให้แก่ชาวโศก

พท.๘ สมณะสื่อคม ชัมมกิตติโก สมณะสอนโสปาโก ชาวชุมชน และญาติธรรม เดินทางสู่สะพานผ่านฟ้าลีลาศ ถนนราชดำเนิน พร้อมอาหาร ผักผลไม้ เพื่อร่วมงานวันวิสาขบูชา

ศ.๑๖ โบว์ พรทิพย์ ศรีแก้ว ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศาลือโศก มาทำบุญระลึกถึงพ่อผู้วายชนม์ สมณะและพระอาคันตุกะ แสดงธรรมก่อนนั้น

ส.๑๗ สมณะสื่อคม ชัมมกิตติโก สมณะกล้าดี เตชพฤษโน สมณะฟ้ารู้ นโภคโต และสมณะสอนโสปาโก มาพักค้างคืนที่ศาลือโศก ๑ คืน รุ่งขึ้น ๓ รูปเดินทางไปทำธุระต่อที่ จ.พิจิตร ส่วนสมณะสอนโสปาโก อยู่อยู่ที่พุทธสถาน

พท.๒๒ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ไปร่วมงานฌาปนกิจศพโยมสมบุญณ์ ฟังนิยมนมตะที่วัดสระแก้ว ปทุมทอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก เมื่อ

เสร็จงาน สมณะสอน โสโปโก เดินทางเข้า พุทธสถานสันตือโศก พร้อมสมณะที่มาจากพุทธสถานสันตือโศก

ศ.๒๓ ชาวชุมชนและญาติธรรม กลับจาก สะพานผ่านฟ้าลีลาศ โดยรถตู้ ๒ คัน เพราะทหาร ประกาศใช้กฎอัยการศึก ทำการรัฐประหาร

พ.๒๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม เคารพฐกิจพอเพียงศาลือโศก สมณะเน้นแก่น พลาณีโก เป็นที่ปรึกษา

ศ.๓๐ อาหมอแก้ว ชัยสิทธิ์ มานะดี พานักเรียนสส.ศ.(ชาย) ไปทัศนศึกษาสวนผลไม้ ที่ชุมชนศิระะโศก แล้วเลยไปร่วมงานอโศกรำลึกที่พุทธสถานราชธานีอโศกด้วย

☸ **ข้อคิดสุดท้าย** เพราะความไม่รู้ ทำให้คนเรา ดำรงชีวิตผิดพลาด การศึกษาจึงต้องเน้นเข้าหา สัจธรรมของชีวิตตามแนวทางของพระพุทธศาสนา

☸ **สมณะเน้นแก่น พลาณีโก**

สีมาโศก

เดือนนี้เป็นเดือนแห่งการสิ้นสุดการประชุมหนทางการเมืองของเหล่ามวลมหาประชาชน ถือว่าได้ทำหน้าที่ช่วยชาติบ้านเมืองอย่างถึงที่สุดแล้ว เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิรูปประเทศครั้งสำคัญ

☸ **เหตุการณ์ทั่วไป**

พ.๑ วันนี้เป็นวันเปิดเทอมของนักเรียนสส.ม.

ฝนตกและมีฟ้าผ่าสถานีวิทยุชุมชนและต้นไม้

ศ.๒ เข้าค่ายนักเรียนสัมมาสิกขาสี่มาฯ ๑๐ วัน

อ.๖-จ.๑๒ ชาวชุมชน ญาติธรรม ไปร่วมงาน สัปดาห์วิสาขบูชาวิจิตชัย ที่สะพานผ่านฟ้า กทม.

พ.๑๘ ญาติธรรมเดินทางไปร่วมชุมนุมที่สะพานผ่านฟ้า

ส.๑๐ คุณส่องฟ้าและญาติพี่น้องมาร่วมทำบุญ ฟังธรรม รำลึกถึงคุณพ่อสมธง(เมืองพอ) ศิริโชติ ที่จากไปครบรอบ ๑ ปี

ส.๑๗ คุณวรัทยา ธรรมรักษ์ และญาติพี่น้อง ทำบุญครบรอบ ๑๐๐ วัน การจากไปของโยมแม่ เทียม ธรรมรักษ์ และวันนี้มีการประชุมชาวชุมชน ด้วย

ศ.๒๓-อา.๒๕ คอรัลสุขภาพล้างพิษตับ มีคน ร่วมจำนวน ๔๐ คน

อา.๒๕ ญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณยายสงวน ใจรักพันธุ์ อายุ ๑๐๐ ปี ๖ เดือน ๒๑ วัน ณ เมรุวัดสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง (งานนี้ นิมนต์สมณะเทศน์ก่อน จัน ๔ รูป) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า) นำทีมสมณะทวงมาแหวะพักค้ำ ๑ คืบ ก่อนเดินทางไปร่วมงานอโศกรำลึก

อ.๒๗ คณะครูและนักเรียนสส.อ. มาแหวะพัก รับประทานอาหาร ๔๐ คน ก่อนไปบ้านราชฯ

พ.๒๘ สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาฏิโมกข์ ๖ รูป ประชุมคณะครู

พ.๒๙ สมณะดินทอง, สมณะยังดิน, สมณะ ถักร้อย และญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่บาง ดวงศรี อายุ ๘๖ ปี ที่วัดใหม่สามัคคีธรรม อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

ส.๓๑ ๑๔.๐๐ น. ประชุมชาวชุมชน

ถึงผู้ใดจะชนะเหล่าชนที่ตั้งพันคนพันครั้งใน สงคราม ก็หาชื่อว่าผู้ชนะอันยอดเยี่ยมไม่ ส่วนผู้ใดชนะตนคนเดียว ผู้นั้นแลชื่อว่าผู้ชนะยอดเยี่ยม ในสงคราม [พุทธศาสนสุภาษิต]

☸ **สมณะสร้างไท ปณิโด**

กฐาพทาน์

เดือนนี้เป็นเดือนที่มีวันมงคล วันสำคัญของประเทศหลายวัน เช่น วันกรรมกร, วันนั้ตรมงคล, วันเพ็้ชมงคล, วันวิสาขบูชา, วันทหารประกาศกฎอัยการศึก และวันทหารประกาศรั้ฐประหารยี้ดอานาจ โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) หรือคินความสุขให้กับประชาชน

ส่วนที่กฐาพทาน์สมณะนวกะ นำโดยอาจารย์๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) อาจารย์๒ (สมณะผีนฟ้า อนุตตโร) มาอยู่ให้กำลังใจกับผู้มาร่วมชุมนุมที่สะพานผ่านฟ้าฯ และที่กฐาพทาน์ก็มีสมณะร่วมเมือง ยุทธวโร อยู่ร่วมกับคนวัดและชาวชุมชนไม่มากนัก อยู่ด้วยความสงบร่มเย็น บำเพ็ญ ปฏิบัติธรรมกันไป

๙๙ เหตุการณ์ทั่วไป

๑.๒ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ มาแสดงธรรมปฐมนิเทศนักเรียนสส.ภ. ที่ห้อง ๒ บ้านพีชผัก และประชุมครูช่วงบ่าย

๑.๓,๑๐,๑๗,๒๔,๓๐ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร มาสอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีชผัก จ.เชียงใหม่

๑.๔ อาจารย์๑ และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรพามูมิ จ.กำแพงเพชร

๑.๖-๑.๑๒ อาจารย์๑ และอาจารย์๒ สมณะ ๖ รูป ร่วมงานสัปดาห์วิสาขวิชิตชัย ที่ถนนราชดำเนินนอก กทม.

๑.๑๒-๑.๑๔ สมณะดวงดี วิฐิตบุญญ์ สมณะ คำดิน ภูมิปุโรโณ ร่วมงานวิสาขบูชา ที่ชุมชน ดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

๑.๑๘ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์๑ ร่วมงานฌาปนกิจศพคุณพ่อ เจริญสุข เลิศคุณิณีจ อายุ ๘๐ ปี ซึ่งเป็นนิเยมพีของสมณะพิสุทธิ พิสุทธิ

๑.๒๑-๑.๒๕ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ร่วมประชุมการจัดทำสารคดี ๘๐ ปีวิชิตชัย (๘๐ ปีไม่ม่แก่) ที่ตึกบุญนิยม ชั้น ๓ ชุมชนสันตโศก กทม.

๑.๒๖ ทหารมายี้ดเครื่องส่งวิทยุชุมชนที่ลานนาฯ

๑.๒๘ สมณะโพธิสิทธิ โปธิสิทธิ สมณะ- วิเชียร วิชโย ลิกขมาตบุญแท้ ปลาทอง ประชุมที่ร้านค้าปฐมอโศก ชุมชนปฐมอโศก จ.นครปฐม

๑.๓๐ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ไปกิจนิมนต์ฉันที่สถานีวิทญญนิยมปากช่อง ๑๐๓.๕๐ MHZ. จ.นครราชสีมา

ผิตหวังเป็นเรื่องปกติ

โดนตำหนิเป็นเรื่องธรรมดา

เกิดเป็นคนไม่ควรชี้ขาด

เพราะเรื่องผิตพลาดเป็นธรรมดา

๙๙ สมณะโพธิสิทธิ โปธิสิทธิ

ราชธานีอโศก

๑.๑ เปิดเรียนนักเรียนชั้นม.๑ เวลา ๐๘.๓๐ น. พิธีรับชุดสัมมาสิกขาฯ มีนักเรียนทั้งสิ้น ๒๗ คน

-๑๓.๐๐ น. ประชุมผู้ปกครองนักเรียน ม.๑

- ประชุมโครงการข้าวแสนตันที่โรงปุ๋ยพลังชีวิต

๑.๒ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คุณพูนไถ ชูน้ำเที่ยง

และคุณซึ่งบุญ บูรณกิติ ไปประชุมประจำเดือน ที่ หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

จ.๕ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูสัมมาสิกขา

พ.๗ เวลา ๐๙.๐๐-๑๔.๐๐ น. ประชุมโครงการ ข้าวแสนต้น มีเกษตรกรมาร่วมประชุม ๖๐ คน

พ.๘ เวลา ๑๒.๐๐ น. ชาวบ้านราชเดินทาง ไปร่วมชุมนุม ๑ รถหกล้อ

-เทศบาลตำบลบึงใหม่ นำโดยนายอนันต์ คำริกาบุตร มาประชุมที่ชั้น ๒ เฮือนศูนย์บุญ จำนวน ๒๕ คน

ศ.๙ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. เทศบาลตำบล บึงใหม่ นำทีมโดยนายกเทศมนตรี นายอนันต์ คำริกาบุตร และคณะผู้บริหารเทศบาล มาประชุม สัจจะที่ชั้น ๒ เฮือนศูนย์บุญโดยมีกรรมการ หมู่บ้านราชธานีโอศกร่วมต้อนรับ

ส.๑๐-จ.๑๒ โรงปุ๋ยพลังชีวิตจัดกิจกรรมขาย ปุ๋ยในราคาขาดทุนคือกระสอบละ ๑๘๐ บาท จาก ๒๘๐ บาท เนื่องในโอกาสวันวิสาขบูชา

พ.๑๕ น.ส.ขวัญหินแก้ว รักพงษ์โคก ผู้ใหญ่บ้าน และนายพูนไท ชูน้ำเที่ยงไปร่วมประชุม สัจจะกำหนด / ผู้ใหญ่บ้าน / แพทย์ / สารวัตรกำหนด ที่ทำการกำหนดตำบลบึงใหม่ บ้านยาง หมู่ ๑๒ ตำบลบึงใหม่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

ศ.๑๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๑๗ สมณะฟ้าไทเดินทางไปประชุมข้าวแสนต้น ที่ป่าสวนธรรมร่วมใจ

จ.๑๙ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครู สัมมาสิกขา

พ.๒๑ คุณภาวนา ไตรพิพัฒน์ เจ้าพนักงานส่งเสริมสหกรณ์ ได้มาร่วมประชุม สหกรณ์คนของแผ่นดิน รายงานความก้าวหน้าของสหกรณ์ เรื่อง การขยายเครือข่ายการซื้อขายข้าวไร่สารพิษแสนต้น ในอนาคต เพื่อช่วยเหลือชาวนาที่ได้รับผลกระทบ จากโครงการจำนำข้าวของรัฐบาลโดยประธานสหกรณ์ พ.จ.อ.หลักบุญ เต็มใจจน และกรรมการสหกรณ์

-นางสาวปิยพร การกล้า เจ้าหน้าที่ทันต-แพทย์สาธารณสุข และนางสาวเอื้องฟ้า หงษ์มณี ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ทันตสาธารณสุข รพ.ส่งเสริมสุขภาพวังทองมาตรวจฟันนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อคัดกรองในการให้การรักษา ภายใต้โครงการ ปลอดภัยทันตฯ โรงเรียนประถมศึกษา ปี ๒๕๕๗

ศ.๒๓ สมณะฟ้าไท สมณะแก่นผา สมณะพอเพียง ลิกขมาตุแสงฝน ลิกขมาตุศิริพร ไปกิจ นิมนต์บ้านคุณพรณี สมาชิกเครือข่ายไร้อาชีพ

ศ.๒๓-๑๖.๒๕ สมณะมีอมัน สมณะแก่นผา

สมณะขุนศึกเดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายสงวน ใจรักพันธุ์ (คุณยายของคุณธนกร หวังภูกลาง) อายุ ๑๐๐ ปี ๖ เดือน ๒๔ วัน ณ วัดขามสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา

❖ ศึกษาดูงาน

๑๑.๔ คณะเกษตรอำเภอนาเยียบ จ.อุบลฯ พา คณะเกษตรอำเภอวังทอง จ.พิษณุโลก จำนวน ๑๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๑๑.๑๑ นายสามารถ รักษาสิทธิ์ และคณะ จำนวน ๘ คนจาก อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

-นางสุภัทรา งามสวรรค์ และคณะจำนวน ๙ คนจากอ.บางละมุง จ.ชลบุรี มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

-นางรำไพโร สีสัยและคณะ ๕ คนจาก อ.ศรีวิไล จ.บึงกาฬ มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๑๔ คณะผู้สูงอายุจากอำเภอศรีณรงค์ จ.สุรินทร์ จำนวน ๑๐๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

เมื่อวันที่ ๓ พ.ค.'๕๗ ณ เวทีผ่านฟ้าลีลาศ

“ถ้าไม่มีคนกล้า สิ่งวิเศษไม่เกิด”

❖ สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า

❖ ปะตองเตือน นวายุญนิยม

สังฆสถานหินผาฟ้าหน้า

ช่วงปลายเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน มีบรรยากาศที่อบอุ่น ถือเป็นโชคติดอย่างหนึ่งของชาวหินผาฟ้าหน้า ที่มีโอกาสได้เข้าคอร์สสมถัศจรรย์เพื่อพบสมณะ ตรวจสอบ ทบทวนสภาวะของแต่ละคน ทวนกลับมาอีกครั้งหนึ่งกับสมณะชูปดิน วิชชานันโต ในเวลาช่วงเที่ยงถึงบ่ายสองโมงของทุกวัน ยกเว้นวันที่มีกิจกรรมอบรมฯ ประชุม และสมณะรับ

กิจนิมนต์ ก็นับว่าเป็นบุญ ประทับใจ เบิกบานใจไม่น้อยสำหรับชาวหินผาฯ ขอรายงานรายละเอียดของความเคลื่อนไหว ดังนี้

พถ.๑ นักเรียนสส.พ. เดินทางเข้าพื้นที่ หลังจากปิดภาคเรียนสิ้นปีการศึกษา'๕๖ ครูนำนักเรียนกราบพระพุทธาภิธรรมนิมิต และกิจกรรมตรวจคนเข้าเมือง ตามกฎระเบียบของโรงเรียน

ศ.๒ ประชุมชาวชุมชน เตรียมเดินทางไปร่วมงานกองทัพธรรมที่ผ่านฟ้าลีลาศ กทม.

ส.๓ ครู ชาวชุมชน นำนักเรียน สส.พ. เก็บผักพื้นบ้าน ผลไม้ มะม่วง มะม่วงงอ ไปร่วมโรงครัวกองทัพธรรมที่ผ่านฟ้าลีลาศ

อ.๔ ชาวชุมชนจำนวน ๕ คน เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อร่วมกระบวนการกู้ชาติ

อ.๖ ครูนำนักเรียน สส.พ. ไปจัดสินค้าที่ร้าน “กำไรมากไม่เอา”

ศ.๗ นายแผนผา คงนาวัง และนายอุกฤษฏ์ สุนทรียานนท์ ไปประชุม อบรม.

พถ.๑๕-จ.๑๙ จัดอบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ นำโดยหมอม่องตะวัน คงนาวัง และหมอมูททอง ล้วนวิสัย

จ.๑๙ ประชุมชาวชุมชน สรุปผลการจัดอบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ

- ช่างไฟฟ้าจากการไฟฟ้าแก่งศรี จำนวน ๔ คน มาสอบถามข้อมูลจากชาวชุมชน เพื่อขยายเขตไฟฟ้าอบต.ในพื้นที่ชุมชนหินผาฯ

- ย่ามานพรและย่าเรสิเดินทางไปผ่านฟ้าลีลาศ

อ.๒๐ นายแผนผา คงนาวัง และนายอุกฤษฏ์ สุนทรียานนท์ ไปประชุม อบรม.

พ.๒๑ นายแผนผา คงนาวัง ไปประชุมการศึกษาที่เขตพื้นที่การศึกษา เขต ๒ อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

ศ.๒๓ คุณทองม้วน พันธมิตรจากผ่านฟ้า มาขอพักค้างที่หินผาฯ เป็นการทดลองเข้ามาอยู่ในชุมชน

ส.๒๔ จัดกิจกรรมศูนย์ฝึกอาชีพในโรงเรียน มีผู้เข้าฝึกอบรมจำนวน ๑๕ คน

จ.๒๖ สมณะแก่นผา สารูปไปเดินทางมาจากบ้านราช มาเยี่ยมหินผาฯ ชาวชุมชนหินผาฯดีใจ

- คุณสมชาย ญาติธรรม บรรทุกถั่วเหลือง จากสันตือโศก มาส่งที่หินผา

อ.๒๙ นายแผนผา คงาวัง และนายทั้งที่ งาม ผ่อง ไปรับสมณะดินดี สันตจิตโต และสมณะชูปดิน วิชชานันโต จากสันตือโศก

☸ ชาวหินผาบ้าน

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗

สันตือโศก

ลาลับด้บรวงอีกดวงแล้ว
ท่านหม่อมไม่แคล้วละสังขาร
เกิดเหตุหลายครามาเนิ่นนาน
ไม่พ้นมัจจุมารในวันนี้

ท่านมูทุจากไปให้ข้อคิด
ชีวิตอนิจจังไม่คงที่
ประมาทวันและวัยคิดให้ดี
ทบทวนถ้วนถี่ก่อนสายเกิน

☸ เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ โรงพยาบาลศิริราช แจ้งข่าวการมรณภาพ จากอุบัติเหตุของสมณะหม่อม มุทุกันโต อายุ ๗๑ ปี

จ.๒ นำศพสมณะหม่อม จากโรงพยาบาลศิริราช ไปพุทธสถานราชธานีโศก จังหวัดอุบลราชธานี

อ.๓ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมเดินทางไปร่วมงาน ๘๐ ปี วิชิตชัย ที่บ้านราช และร่วมงานฉาปนกิจศพ สมณะหม่อม มุทุกันโต

ศ.๑๓ พ่อครูเดินทางเข้าสันตือโศก

จ.๑๖ พ่อครูไปเทศน์ที่พุทธสถานปฐมโศก

อ.๑๗ พ่อครูไปเยี่ยมคุณแซมดิน เลิศบุศย์ที่ เรือนจำพิเศษ กทม.

อา.๒๒ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ ประชุมเพื่อลงมติ พิจารณาเลื่อนกรักฟ้าคุณคุณขึ้นเป็นลิกขมาตุ มี มติให้ไปฝึกฝนตนที่ราชธานีโศกช่วงเข้าพรรษา แล้วจะมีการลงมติใหม่

จ.๒๓ กลุ่มพ่อค้าแม่ค้าซ.๔๖ (หน้าสันติ) ร่วม กันจัดโรงบุญฯ ย้อนหลังถวายพ่อครู เนื่องในวาระ อายุ ๘๐ ปี

พ.๒๖ วันทำพิธีไหว้ครูของนักเรียนลัมมา ลิกขาสันตือโศก

ส.๒๘ ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.) จัดงานคืนสู่เหย้าที่สวนบุญฯคลอง ๑๓ มีพ่อครูไปร่วมด้วย

จ.๓๐ ประชุมคณะกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาสันตโศก

สังขิตเตนะ ปัญญาพานะ ชันธา ทุกขา ว่า โดยย่อ ชั้นที่ ๕ คือทุกข์ จะเป็นนิกายเถรวาท นิกายมหายาน หรือนิกายเซ็น ล้วนกล่าวถึงชั้นที่ ๕ เป็นอนัตตา เป็นหลักการสำคัญในพระพุทธศาสนา ที่พุทธบริษัทพึงศึกษาอย่างต่อเนื่อง

☸ สมณะแต่ธรรม ธัมมรักชีโต

ปฐมโศก

๑๑.๑ เข้ามีตประมาณตี ๕ สันนิษฐานว่าท่าน มุทุกันโตประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตที่ อ.อ้อมน้อย ได้รับแจ้งความจากเจ้าหน้าที่มูลนิธิร่วมกตัญญู ต้องนำศพไปที่ร.พ.ศิริราชเพื่อหาสาเหตุของการเสียชีวิต ผลออกมาคือโดนกระแทกอย่างแรง ทำข้างหนึ่งขาดหายไปไม่เจอ เมื่อชันสูตรแล้ว จึงนำท่านไปฌาปนกิจที่ราชธานีโศก ในวันที่ ๓ มิ.ย. ซึ่งเป็นวันสุกดิบของงาน ๘๐ ปีไม่มีแก่

๑๑.๓ เดินทางไปร่วมงาน ๘๐ ปีไม่มีแก่ โดยรถบัส ๓ คัน

-รับคุณธรรม กลับมารักษาที่ปฐมโศก หลังจากที่ประสบอุบัติเหตุไปปลาร้าหัก

ศ.๑๓ พี่น้องเดินทางจากบ้านราชสู่ปฐมโศก

จ.๑๖ ประชุมชุมชนพ่อครูเป็นประธาน เลือก คณะกรรมการใหม่ โดยมีคุณทิวเมฆ เป็นประธาน คนเดิม และทีมผู้บริหารอีก ๑๔ คน

๑.๑๗ ช่วงบ่าย เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขต จำนวน ๓ คน เข้ามาเยี่ยมและตรวจสอบจำนวน นักเรียน ที่ขอรับการอุดหนุนรายบุคคล ในโรงเรียนเอกชนของโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศก

ส.๒๘-๑๑.๒๙ ลิกขมาตุ ๓ รูป จบจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปร่วมงานคืนสู่เหย้าฯ ที่สวนบุญพีซผัก คลอง ๑๓ จ.ปทุมธานี

☸ สมณะธรรมกร กุสโล

ศิระโศก

ความเคลื่อนไหวของพุทธสถาน

หลังจากที่อยู่ในสมรภูมิรบทางการเมืองมานานกว่าแปดเดือน กองทัพหน้าได้ร่วมต่อสู้ร่วมกับมวลมหาประชาชนจนถึงนาทีสุดท้าย ส่วนทัพหลังซึ่งเป็นผู้อยู่เฝ้าบ้านก็ได้ต่อสู้เช่นกัน ทั้งเรื่องการแบกรับภาระในส่วนงานที่ตั้งด่าเนินไป ตลอดจนการดูแลถึงความปลอดภัยในหมู่บ้าน แน่ใจว่าทั้งทัพหลังและทัพหน้าต่างเป็นกำลังให้กันและกันต่อสู้ในสมรภูมิรบแห่งนี้

บัดนี้การต่อสู้ทางการเมืองสิ้นสุดลง พวกเราชาวชุมชนศิระโศกเดินทางกลับมาตุภูมิและเริ่มต้นในการทำจิตวัตร กิจกรรม และกิจการในหมู่บ้านตามปกติทำให้บรรยากาศกลับมาอบอุ่นเหมือนเดิม

๑๑.๑ มีการสวดมนต์ทำวัตรเย็นระหว่างครู นักเรียนและชาวชุมชนเนื่องในวันตรวจศีลประจำสัปดาห์

๑.๒ ประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

๑.๓ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมที่อำเภอกันทรลักษ์ในวันเดียวกันชาวชุมชนบางส่วนและนักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาเดินทางไปร่วมงานอโศกรำลึก(๘๐ ปี ไม่มีแก่) ที่บ้านราชธานี จ.อุบล โดยมีครูขวัญตา อุดมรักษ์ และครูไพรัตน์ อาษานอก ดูแล

พ.๔ สมณะถ่องแท้ วินยโร สมณะผองไท

รตนบุญญพร้อมชาวชุมชนและจิตอาสา ประมาณ ๑๐ คน เดินทางไปร่วมงานศพสามีของบ้านเนินยั้งที่ จ.บุรีรัมย์

พ.๕ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประชาคมตำบลที่โรงเรียนบ้านกระแซง เพื่อเตรียมจัดทำแผนพัฒนาสามปีร่วมกับอบต.กระแซง

ศ.๖ คุณอาแก่งแก่น นิลนนท์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปร่วมประชุมที่อำเภอเพื่อเข้ารับฟังนโยบายของคสช.ในการดำเนินการประชุมเพื่อความปรองดองสมานฉันท์ในตำบลและในหมู่บ้าน

อา.๘ สมณะดวงดี วิฑูรย์บุญญ เดินทางมา ศีรษะอโศกเพื่อจำพรรษา และในปลายวันเดียวกัน ที่มงานอสม. จากจังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๑๕๕ คน มาศึกษาดูงานที่ศีรษะอโศกอาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ ให้การต้อนรับ

พ.๕-ศ.๑๓ นักเรียนสัมมาสิกขา และ อาชีวศึกษา รวมทั้งชาวชุมชนอยู่ร่วมกิจกรรมงาน อโศกรำลึก(๘๐ ปีไม่มีแก่) ที่บ้านราช มีทั้งไปพักค้าง และไป-กลับ ซึ่งมีรถรับ-ส่งตลอดงานทุกวัน

ศ.๑๓ สมณะถ่องแท้ วินยธโร เดินทางไปเยี่ยม สมณะแก่นหล้า วัชฌโม ซึ่งอาพาธอยู่และพัก รักษาตัวที่จ.นครพนม

อ.๑๐-พ.๑๑ คณะครูเข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเขียนแผนจัดการเรียนรู้และการเขียนวิจัยในชั้นเรียน ณ ห้องประชุมโรงเรียน สัมมาสิกขาราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี บรรยายกาศในห้องประชุมของคณะครูในเครือสัมมาสิกขา คณะครูโรงเรียนสัมมาสิกขาศีรษะอโศกที่เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๑๐-๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๗

พ.๑๒ นักเรียนและชาวชุมชนร่วมกิจกรรมงานอโศกรำลึก(๘๐ ปีไม่มีแก่) เป็นวันสุดท้ายพร้อมทั้งทยอยเก็บรวบรวมข้าวของที่จะต้องนำกลับศีรษะและช่วยเก็บเต็นท์ของส่วนกลาง

พ.๑๒-พ.๒๖ สมณะลงปาฏิโมกข์

ศ.๑๓ สมณะบินบน ถิรจิตโต และสมณะ

โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์เดินทางมาเยี่ยมชาวศีรษะอโศก และเทศน์โปรดก่อนฉัน อีกทั้งนักเรียนและชาวชุมชนเดินทางกลับจากบ้านราชวันนี้ด้วยเช่นกัน

ส.๑๔ นักเรียนมีเรียนภาษาอังกฤษเวลา ๐๕.๐๐-๐๖.๐๐ น. สอนโดยครูจัสติน

อา.๑๕ นักศึกษาสาขาเกษตรกรรมชั้นปีที่ ๒ ไปเตรียมพื้นที่นาออกในเพื่อเตรียมทำนา(ดังรูป)

จ.๑๖ ภาควิชาสังคมิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน ได้ส่งนิสิตเข้ารับการฝึกงานที่ศีรษะอโศก จำนวน ๔ คน ระหว่างวันที่ ๑๖ มิ.ย. ถึง ๑๕ ส.ค.๕๗

อ.๑๗ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้าน เข้าร่วมประชุมและร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความสมานฉันท์ปรองดองตามนโยบายของ คสช. ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง

พ.๑๘ นักเรียน นักศึกษาและชาวชุมชนช่วยกันเตรียมงาน และซ้อมร้องเพลงเพื่อจัดกิจกรรมวันไหว้ครู

พ.๑๙ สมณะพันเมือง ภัทนโต เดินทางไปจำพรรษาที่ศาลืออโศก

-มีกิจกรรมวันไหว้ครู...ทั้งชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้

พ.๑๘-อา.๒๒ คุณอาทนายศิลป์ ลิ้น จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับให้กับประชาชนทั่วไป จำนวน ๖๐ คน

อา.๒๒-พ.๒๖ ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียนโครงการวิทยาศาสตร์จำนวน ๔ คนไปประกวดโครงการที่อิมแพคเมืองทองธานี จ.นนทบุรี ส่วนครูขวัญตา อุดมรัักษ์ นำนักศึกษาคณะธุรกิจพยาบาลไปนำเสนอองานด้านสมุนไพรที่กทม. และไปรับยาที่เหลือจากการชุมนุมที่ปทุมอโศก

จ.๒๓ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้านเข้าร่วมการอบรมตามโครงการพัฒนาประสิทธิภาพกำนันผู้ใหญ่บ้านประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ที่อำเภอ กันทรลักษ์

อ.๒๔ สมณะถ่องแท้ วินยธโร นำนักเรียนลงงานภาคกิจกรรมที่ไร่พลาญหิน

พ.๒๕-จ.๓๐ คุณหม่อมขวัญอุษณา อุดมรักรักษ์ จัดคอร์สสุขภาพสำหรับประชาชนทั่วไป ประมาณ ๖๐ คน

พ.๒๖ ช่วงเช้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔ มาตรวจเอกสารทางการศึกษาและตรวจนับจำนวนนักเรียน เพื่อรับเงินอุดหนุนประจำปี ๒๕๕๗ ช่วงบ่ายครูจิตกรดา นิลนนท์ เดินทางไปติดต่อบ้านที่ครูสุภา กทม. ส่วนผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คุณอาแก่งแก่น นิลนนท์ เดินทางไปรับยาที่เหลือจากการชุมนุมที่บ้านคุณลุง จำลองที่ ถ.ราชวัตร กทม.

ส.๒๘ นักศึกษาอศ.วิชชารามบ้านราช จำนวน ๗ คน มาเรียนติดตั้งเครื่องจักรในการทำเต้าหู้ โดยมีสมณะหิณกลั่น ปาสาณแลโซ เป็นอาจารย์ สอนและที่ปรึกษา

ส.๒๘-อา.๒๙ อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ นักศึกษาปริญญาเอกเดินทางไปสอบ QE ที่มสธ.

ศ.๒๗-พ.๒ก.ค นักเรียนเข้าค่ายยุวพุทธกสิกรรมครั้งที่ ๒๔ โดยมีสโลแกนว่า “สร้างอาหาร ประสานน้ำใจ จุดไฟคุณธรรม” มีสมณะถ่องแท้ วินยธโร และพี่ปวส.เป็นพี่เลี้ยงในการจัดกิจกรรม ค่ายในครั้งนี้

-กิจกรรมสร้างอาหาร นักเรียนช่วยกันกรอก ปุ๋ยไปไร่พลาญหินในช่วงการเข้าค่ายยุวพุทธกสิกรรม เอาปุ๋ยมาใส่ไม้ผลที่ไร่พลาญหิน

-กิจกรรมประสานน้ำใจ นักเรียนช่วยกันทำงานกันเป็นทีม ทั้งหนัก ทั้งเหนื่อย..แต่ไม่ท้อ

-กิจกรรมจุดไฟคุณธรรม สมณะถ่องแท้ วินยธโร เทศน์โปรดนักเรียนในช่วงเข้าค่ายยุวพุทธกสิกรรม

☸ ผากคำคมท้ายนี้ : งานหนัก...ไม่เคยฆ่าคน

☸ จิตกรดา นิลนนท์

ดาจ้อไต

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของมรณานุสติโดยแท้ เริ่มจากสมณะหม่อม มุทุกันต์ ประสบอุบัติเหตุ

ถึงมรณภาพ จากนั้นสมณะเน้นแก่น ชาวมุชุน ญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจ น.ส.ปานตา ศาสตราภรณ์ หลานสมณะเน้นแก่น ที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี แล้วโยมหลง คงเพชรศักดิ์ บิดาครูปราณี ลีนชีวิต จากนั้นโยมเสงี่ยม วิจบ ญาติธรรมเก่าแก่ลีนชีวิต ลงอีกคน และในวันเดียวกัน ก็ได้ข่าวแม่ของโยม พูนคีล(ยุพิน)ที่มุชุนเพชรพวงมณีได้ลีนชีวิตลงเช่นเดียวกัน ต่อมาผ่นป่า(สัมฤทธิ์) และพี่น้องลูก หลานโยมซิ้ม ชนแดน เพชรบูรณ์ มาทำบุญระลึกถึงโยมซิ้ม ปิดท้ายแอนนา ท่าตะโก และพี่น้องลูก หลานหม่อมศรีจรัส มาทำบุญระลึกถึงหม่อมศรีจรัสผู้วายชนม์ สิ่งต่างๆเหล่านี้ช่วยเตือนเราไม่ให้ประมาท ในชีวิต เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ควรเร่งทำความดีให้มาก

☸ เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๓ พระอาคันตุกะ ชาวมุชุน ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก(หญิง) เดินทางสู่บ้านราชฯ เพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพ สมณะหม่อม มุทุกันต์ ซึ่งมรณภาพจากอุบัติเหตุ ถูกรถยนต์ชน และร่วมงานอโศกรำลึก

พ.๕-พ.๑๒ เป็นช่วงงานอโศกรำลึก(ซึ่งรวมงานอื่น ๆ อีกมาเป็นงานเดียว) ครั้งที่ ๓๓

อ.๑๐ ชัยสิทธิ์ มานะดี (หม่อมแก้ว) หลวงพ่อทิพย์และญาติธรรมชายอีก๒คน กลับถึงพุทธสถานศาลือโศก โดยรถของหม่อมแก้ว

พ.๑๑ สมณะลือคอม ธัมมกิตติโก ชาวมุชุน ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก(หญิง) ถึงพุทธสถานศาลือโศกโดยรถตู้สองคัน

พ.๑๙ วันไหว้ครูของโรงเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ที่เรียบง่าย แต่น่าประทับใจ

ศ.๒๐ สมณะพันเมือง ภาทันโตเดินทางถึง

พุทธสถานศาลือโคก มาเพื่อจำพรรษา

-โยมหลง คงเพชรศักดิ์ พ่อบ้านโยมม่วย บิดาครูปรานี่สิ้นชีวิต ตั้งศพสวดบำเพ็ญที่วัดหนอง เลือ สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชน ไป ร่วมฟังสวดพระอภิธรรม

อ.๒๒ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคกไป ร่วมงานฌาปนกิจโยมหลง คงเพชรศักดิ์ ที่วัดหนอง เลือ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก และทีมงานจัด- คอรัลล้างพิษตับ

พฤ.๒๖ โยมเสงี่ยม วิจบ สิ้นชีวิตที่บ้านพิบูล สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนและญาติธรรม ไป ร่วมฟังสวดพระอภิธรรม

ศ.๒๗ ลูกหลานโยมหลง คงเพชรศักดิ์ ทำบุญ ครอบรอบวันสิ้นอายุ ๗ วัน

ศ.๒๗-จ.๓๐ ทีมงานคอรัลสุขภาพล้างพิษตับ เปิดค่ายสุขภาพล้างพิษตับ มีสมาชิก ๕๔ คน

ส.๒๘ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนไปร่วมงานฌาปนกิจ โยม เสงี่ยม วิจบ ที่วัดวังพิบูลใต้ จ.เพชรบูรณ์

-มีทอและนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า่น้ำร่วม งานฌาปนกิจศพแม่ของโยมพูนศีล ชาวชุมชนเพชร ฆาภูมิ ที่วัดปากดง จ.กำแพงเพชร

อ.๒๙ ฝนป่า สัมฤทธิ์และพี่น้อง ลูกหลานโยม ซึมชนแดน มาทำบุญระลึกถึงโยมซึม

จ.๓๐ ปิดค่ายสุขภาพล้างพิษตับ ทีมงานค่าย สุขภาพ ประชุมสรุปงาน

แอนนาและพี่น้องลูกหลานหมอศรีจรัส ทำตะโก มาทำบุญระลึกถึงโยมหมอศรีจรัส

๕๕ ข้อคิดสุดท้าย

ถ้าหวังความสุขสงบ ต้องฝึกให้อภัยกับทุก สรรพชีวิต

๕๕ สมณะเข็นแก้ว พลาญโก

สีมาอโคก

หลังจากที่พวกเราได้ไปร่วมชุมนุมคัดค้านการ นิรโทษกรรมให้กับนักการเมืองทำผิดกฎหมาย และขับไล่รัฐบาลซีโกง จนเกิดคณะคสช. ซึ่งใช้เวลา เกือบ ๑๐ เดือนที่พี่น้องเราไปทำหน้าที่พลเมืองดี ของชาติ บัดนี้ได้กลับสู่มาตุภูมิสีมาอโคกแล้ว บรรยากาศสีมาอโคกจึงอบอุ่นคึกคักอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะ ได้ข่าวว่าพ่อครูจะมาเยี่ยมพวกเรา ก่อนเข้าพรรษา ทำให้บรรยากาศตลอดเดือนนี้ จึง เป็นบรรยากาศของความสามัคคี ร่าเริง รวมพลัง เตรียมงานการมาเยี่ยมของพ่อครูอย่างพร้อมเพรียงกัน

๕๖ เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ สมณะดินทอง สมณะยังดิน สมณะ ถักร้อยได้เดินทางไปเยี่ยมญาติที่ดินหนองแดนเหนือ และหนองบัวลำภู

อ.๓ สมณะดินทอง สมณะยังดิน สมณะ ถักร้อย เดินทางไปบ้านราชร่วมงานอโศกรำลึก ๔-๑๒ มิ.ย.'๕๗

พ.๔ สมณะสร้างไท สมณะสยาม เดินทางไป ร่วมงานอโศกรำลึก

-พ่อครู สมณะ สิกขมาตุ ร่วมงานฌาปนกิจ หลวงพ่อหม่อม มุทุกันโต ณ เขื่อนสุดชีวิต ราชธานีอโศก

พฤ.๑๒ สมณะ ๓ รูป เดินทางกลับจากงาน อโศกรำลึก

ส.๑๔ ประชุมชาวชุมชน สีมาอโคก

พ.๑๖ อาจารย์๑ สมณะบินบน ธิรจิตโต และ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แวะมาพักค้างและฉัน ก่อนเดินทางเข้าปฐมอโศก

ศ.๒๐ ประชุมนักเรียน สัมมาสิกขาสีมาอโคก

ศ.๒๗-อา.๒๙ จัดกิจกรรมเข้าคอรัลล้างพิษตับ ฟรี ครั้งที่ ๑๘ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๔๕ คน

ส.๒๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

๕๕ ข้อคิดก่อนจาก

ศรัทธาแม่จะมีมาก มีแรง แดมวิริยะดีจัด ปานใดก็ตาม แต่ถ้าขาดสัมมาทิฐิก็ไม่มีหวังพบกับ พระนิพพาน

๕๖ สมณะตินทอ๑ นครงโธ

ภูษาพ้าน้ำ

ช่วงต้นเดือนนี้อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) สมณะนวกะ คนวัด นักเรียน สส.ภ. และชาว ชุมชนภูษาพ้าน้ำ เดินทางมาร่วมงาน ๘๐ ปีวิชิตชัย (๘๐ ปีไม่มีแก) อโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓

ช่วงปลายเดือน ชาวชุมชน คนวัด และนักเรียน สส.ภ. ได้เตรียมทำคันทนาเพื่อเริ่มฤดูกาลทำ นาครั้งใหม่ ส่วนการทำนาแบบพุทธ ซึ่งมีกล่าวไว้ในกสิสูตร กล่าวว่า การทำนาแบบพุทธ พรหมนี้ ภารทวาชะ ต่อว่า พระพุทธเจ้าว่า มัวแต่เที่ยว ลัญจระไปทั่ว ไม่ทำอะไร

พระพุทธองค์ ตอบว่า “เราก็คือชาวนา เหมือนกัน”

พรหมณี “ไหนละ แยก ไถ โคฯ อยู่ไหน”

พระพุทธองค์ตรัสว่า “เรามีศรัทธาเป็นพืช มีความเพียรเป็นฝน มีปัญญาเป็นแอกและไถ มีหิริ เป็นงอนไถ มีใจเป็นเชือกชัก มีสติเป็นผลและปลูก เราล่ำรวมกาย วาจา ฐึประมาณในการกิน มีสังขจะมีโลภจะ บากบั่นไม่ทอดถอย เราทำนาแบบนี้ นาของเราจะมีผลเป็นอมตะ ทำให้พ้นจากทุกข์ทั้งปวง”

๕๗ เหตุการณ์ทั่วไป

๑๑.๑ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะเทินธรรม จิริสโร ร่วมงานทำบุญระลึกถึงคุณพ่อของคุณอภิชาติ สงประยูร ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

พ.๔-พ.๑๒ สมณะ ๑๑ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ร่วมงาน ๘๐ ปีวิชิตชัย (๘๐ ปีไม่มีแก) อโศกรำลึก ครั้งที่ ๓๓ ที่ชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

พ.๑๑ สมณะ ๗ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ไปกิจ นิมนต์ที่บ้านแม่ทองธรรมชาติ เจนชัย อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

ศ.๑๓ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ไปเยี่ยมชาว ชุมชนวัฒนธรรมศิระโศก จ.ศรีสะเกษ

-สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ไปร่วมงาน ศพนางคำ รังสรร อายุ ๘๘ ปี ที่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

ส.๑๔ สมณะ ๕ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ แสดง ธรรมและประชุมโครงการข้าว ที่ชมร.เชียงใหม่

๑๑.๑๕ สมณะ ๔ รูป ซ่อมหลังคา โรง ครั้วลานนาฯ ซึ่งถูกต้นไม้ล้มทับ

พ.๑๘ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ไปเยี่ยม ชาวนาที่ปลูกข้าวไร่สารพิษที่ดอยเมืองหลวง อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

-สมณะยังดิน ภูมิโคโต สมณะถักร้อย ธรรมโร ไปบริจาคเลือดที่โรงพยาบาลสวนดอก

พ.๑๙-จ.๒๓ สมณะฟ้ารู้ โสภโคโต และ สมณะคำดิน ภูมิปุโรธ ร่วมงานคอร์สสุขภาพ ที่ ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

ส.๒๑ สมณะฟ้ารู้ โสภโคโต สมณะคำดิน ภูมิปุโรธ ประชุมชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

๑.๒๔ อาจารย์๑และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ไปเยี่ยมโยมแก้วมาลูน รวมชัย ที่จ.ลำพูน

พ.๒๖ สมณะ ๘ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ร่วมงานวันไหว้ครูที่บ้านพืชผัก จ.เชียงใหม่ ช่วงเที่ยงสมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ประชุมคณะกรรมการและชาว-ชุมชนภูษาพ้าน้ำ ที่บ้านพืชผัก จ.เชียงใหม่ ช่วงค่ำ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมสัมมนาครู แม่ไก่ ๑๗ คน ที่ลานนาอโศก จ.เชียงใหม่ สมณะฟัง พระปาติโมกข์

ส.๒๘ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ไปร่วมงานฉาปนกิจศพคุณแม่พลับพลึง เกียรติทวี อายุ ๗๒ ปี ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณพูนศิลป์ ประธาน

ชุมชนเพชรผาภูมิ ที่วัดสามเรือนวนาราม ต.บางไทร
อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร

จ.๓๐ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมเครือข่าย
ขากิจกรรมไร้สารพิษ(นคร.ชม.) ที่ลานนาฯ

อนาคต เป็นเรื่องที่ต้องคิด
ชีวิต เป็นเรื่องที่ต้องศึกษา
ปัญหา เป็นเรื่องที่ต้องแก้ไข
จิตใจ เป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝน

✿ สมณะโพธิรักษ์ โพธิรักษ์

ราชธานีโตก

พ.ศ.๒๕-จ.๒ ค่ายเตรียมงานฉลอง ๘๐ ปี
วิจิตชัย ของนักเรียนสัมมาสิกขา ระดับ ม.๕ และ
นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวฯ ปวช. ๒

๑๑.๑ คณะกรรมการและหัวหน้าแผนกต่างๆ
ประชุมเตรียมงานฉลอง ๘๐ ปีวิจิตชัยที่ริมมูล

๑.๒ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โตก ผู้ใหญ่
บ้าน คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยงและคุณซึ่งบุญ บูรณะกิติ
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปประชุมประจำเดือนที่หอประชุม
อำเภอวารินชำราบ

-ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯและครูสัมมาสิกขา

-ประชุมชุมชนเตรียมงานฉลอง ๘๐ ปีวิจิตชัย

๑.๓ งานฉาปนกิจศพ สมณะหม่อม มุฑากันโต
อายุ ๗๒ ปีที่เฮือนสุดชีวิต มรณภาพจากอุบัติเหตุ

รายนต์ชนที่อำเภอกระทุ่มแบนขณะเดินจาริก

พ.๔-พ.๑๒ งานฉลอง ๘๐ ปี วิจิตชัย

๘.๗ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน หัวหน้าพรรค
เพื่อฟ้าดิน และญาติธรรมบ้านราชฯไปร่วมพิธีพระ
ราชทานเพลิงศพคุณยายคำหมั้น ภาระศรี ญาติ
ธรรมเก่าแก่กลุ่มอุบลโตก รุ่นบุกเบิกบ้านราช อายุ
๘๙ ปี ที่วัดหนองบัว จ.อุบลราชธานี

พ.๑๒ ประชุมชุมชนสรุปรงานฉลอง ๘๐ ปี
วิจิตชัย

๙.๑๓-๑๑.๑๕ บ้านสุขภาพจัดกิจกรรมคอร์ส
ฟื้นฟู และส่งเสริมสุขภาพองค์กรรวมล้างพิษตับ ด้วย
หลัก ๘ อ. มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๔ คน

๙.๑๓ งานฉาปนกิจศพ คุณตาสันต์

จารุเศรษฐี อายุ ๘๙ ปีที่เฒ่าที่สุดชีวิต (คุณตาของคุณเวียงแก้ว)

-ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๑๖ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูสัณมาสิกขา

อ.๑๗ ประชุมโครงการข้าวแสนต้น มีเกษตรกรจากอำเภอน้ำขุ่น เดชอุดม พิบูลมังสาหาร วารินชำราบและอำเภอเมืองอุบล จำนวน ๓๑ คน มาร่วมประชุม

พ.๑๘ สมณะ สิกขมาตุ ญาติธรรม และนักเรียนประมาณ ๑๕๐ คน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ น.ส.กนกวรรณ แก้วเขียว ศิษย์เก่าสัณมาสิกขาราชธานีอโศก เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจมน้ำ ที่อำเภอน้ำยืน จ.อุบลราชธานี

พ.๑๙ ประชุมโครงการข้าวแสนต้น มีเกษตรกรจากอำเภอเมืองอุบล พิบูลมังสาหาร หัวตะพาน ตระการพืชผล จำนวน ๒๕ คน มาร่วมประชุม

ศ.๒๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๒๑ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่

บ้าน คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยงและคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปร่วมพิธีเปิดงานกีฬารณรงค์ต่อต้านยาเสพติดที่โรงเรียนวังยางสูง ต.บึงใหม่ อ.วารินฯ จ.อุบลฯ

จ.๒๓ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูสัณมาสิกขา

อ.๒๔-พ.๒๕ บ้านสุขภาพจัดกิจกรรมคอร์สฟื้นฟูและส่งเสริมสุขภาพองค์กรรวมล้างพิษตับ ด้วยหลัก ๘ อ. มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๑๓ คน

พ.๒๕ ขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้าน คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปร่วมงานเสวนาคืนความสุขที่ยั่งยืนให้แก่ประชาชน ที่วัดบ้านกุดระงุม จัดโดยอำเภวารินชำราบ ร่วมมือกับหน่วยงานของ คสช.

-ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๒๖ สมณะฟ้าไท และสิกขมาตุผาแก้วไปประชุมเครือข่ายเทวสิกขารมไร้สารพิษที่อุทยานบุญนิยม

-คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้าน คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยงและคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพของ พันเอกจ้านัน ยุภาส (พ่อตาของนายอำเภวารินชำราบ นายวิรุณ วิริยะบุญ) ที่วัดปฐมมัลลย์ จ.อุบลฯ -วันทำพิธีไหว้ครูของนักเรียนสัณมาสิกขา

จ.๓๐ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯและครูสัมมา
ลิกษาศึกษาดูงาน

อา.๘ คณะแพทย์พยาบาลจิตอาสากองทัพธรรม
จากผ่านฟ้า จำนวน ๑๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิต
เศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๖ คณะนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานีจำนวน ๑๖ คนมาศึกษาวิถีชีวิต
เศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๒๐ คณะปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดร้อยเอ็ด
นำทีมโดยนายแสวง มะโนลัย จำนวน ๒๕ คน มา
ศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะ
โพธิรักษ์ เมื่อวันที่ ๒๑ ม.ค. ๒๕๒๑ ดังนี้

ผู้ที่ **“อิสระเสรี”** ที่สุด
คือ ผู้ที่ผาสุกเยี่ยมยอดประเสริฐที่สุด
และ **“ความอิสระเสรีภาพ”** ที่แท้จริงนั้น
ก็คือ **“การสูญเสียความเห็นแก่ตัว”**
เป็นที่สุดในบุคคลผู้นั้นนั่นแหละ

✿ สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า
✿ ปะตองเตือน นวาทบุณนิยม

สังฆสมาคมหินผาฟ้าน้ำ

อ.๓ สมณะดินดี สันตจิตโต และสมณะชูปดิน
วิชชานันโตนำชาวชุมชนและนักเรียนสส.พ.ไปร่วม
งานอโศกรำลึกที่ราชธานีอโศก

พ.๘ ยาแระลี งามผ่อง และอาน้อย(ผาเพียร
ธรรม) นำนักเรียนสส.พ.รับผิดชอบดูแลเก็บทางผู้
มาร่วมงานอโศกรำลึก

พฤ.๑๒ สมณะดินดี สันตจิตโต และสมณะ
ชูปดิน วิชชานันโต นำชาวชุมชนและนักเรียน สส.พ.
กลับหินผา

ศ.๑๓ ประชุมสรุปผลการไปร่วมงานอโศกรำลึก
ครั้งที่ ๓๓

จ.๑๖-พ.๑๘ ครูแผนผา คงนาวัง นำสส.พ.

ชายปลูกต้นกล้วย ยาแระลี งามผ่อง นำ สส.พ.หญิง
ทำความสะอาดบ้านพักทุกหลังและห้องน้ำทุกที่ อา
น้อย(ผาเพียรธรรม) นำนักเรียนชั้นประถม
(กลุ่มข้างน้อย) ทำความสะอาดบริเวณ เตรียม
พื้นที่จัดอบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ

พฤ.๑๙-จ.๒๓ จัดอบรมคอร์สสุขภาพ
ล้างพิษตับ นำโดยหมอผ่อง คงนาวัง และหมอ
ภูทอง ฐานวิสัย มี สมณะชูปดิน วิชชานันโต นำ
ทำวัตรเช้าและแสดงธรรม

ศ.๒๐ ประชุม “สหกรณ์ภูดินหินผาฟ้าน้ำ”

พฤ.๒๖ จัดกิจกรรมนักเรียน “พิธีไหว้ครู”
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ก่อนจบขอฝากธรรมะที่ได้รับจากอาจารย์ ๑
(สมณะบินบน ธิวจิตโต)

“มีศีลอยู่กับตัว กลัวอะไร?”

✿ ชาวหินผาฟ้าน้ำ

สถิติเผยแพร่สังฆธรรม

ประจำเดือน เม.ย.-มิ.ย. ๒๕๕๗

ธรรมปฏิกรรม

	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๑๖๘	๕๑๕	๔๗๒
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๗๖	๕๖	๘๕
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๓๒	๒๓	๑๐

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [ปลูกเสกฯ พุทธฯ ปาฏิหาริย์

ณ ผ่านฟ้าลีลาศ] ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกหญ้า [สละสุขส่วนตัว] ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย[ยังคงยืนเด่นโดยทำทาย] ๕,๐๐๐ เล่ม

ใต้ร่มอินทนิล

สารอินทนิล ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๓๔(๓๗)
ประจำเดือน เม.ย.-มิ.ย. ๒๕๕๗

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

๘๐ อายุพ่อครู.....
แต่พ่อท่านบอกรังไม่แก่.....
ย่อมหมายถึงการทำงานเพื่อสังคม....
เพื่อศาสนา...เพื่อชาติบ้านเมือง
เหตุใดพ่อครู..ต้องมาขยับขับเคลื่อนสังคม
เสี่ยงระเบิด...เสี่ยงตาย มิเคยย่น!
วันนี้...พ่อครูเอื้อนเอ่ยว่าจะ
อกรรมเท่าฟ้าแล้ว...อกรรมเท่าฟ้าแล้ว
มีบทบาท มากความรู้ มากเลิศเล่ห์
ต่างหลงเชื่อ...ต่างหลงเชื่อ
น่ากลัว...น่ากลัว
แผ่นดินไทย...ใกล้จิบหายใหญ่แล้ว!
อกรรมรวมพลมากมายมหาศาล
ประกาศเป็นมวลชนเป็นกองทัพ
เป็นประชาธิปไตยขนานแท้!
เป็นเสียงประชาชนตัวจริง!
จิบหายแน่...จิบหายแน่
หากผู้ฉลาด ผู้มีวิจาร์ณญาณ...
ไม่หาญกล้า...ไม่หาญสู้!
พ่อครู...พ่อครู เดินหน้าทำทนาย
ยอมเป็นหินก้อนแรกถ้ามทาง
ให้ชาติบ้านเมืองไปรอด
ถมแล้ว...ถมแล้ว
พ่อครูประกาศ ก้อนหินสีขาวทุกก้อน
ทับถมสู่ตาย
เพื่อชาติ...เพื่อบ้านเมือง
กราบคารวะพ่อครู...สุดเกล้าสุดเศียร!

ปริศนาธรรมเลข ๘๐

๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ พ่อครูดู
ทีมงานทรรษาเตรียมงาน ๘๐ ปีไม่มีแก่
กำลังทำป้ายเลข 80 ที่หน้าเฮือนศูนย์บุญ
เขากำลังคิดกันว่าเอาแนวไหน?...พ่อครู
บอกว่าให้เอาเลข 8 เป็นแนวนอน แล้วเลข
0 อยู่ด้านล่าง ซึ่งเปรียบเสมือนสัญลักษณ์
อินฟินิตี้ กับ สัจจกต

คือผู้เป็นอรหันต์แล้ว หมดกิลเลส
กิลเลสเป็นศูนย์ เป็นอมตบุคคล จะเกิดอีกก็ได้ จะปรินิพพานแล้วสูญไม่เหลือก็ได้
ใครไปร่วมงาน ๘๐ ปี ไม่มีแก่ คงได้ดูปริศนาธรรมอันนี้ จู๊ยยๆ

ลากกแฮก

๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ พ่อครูอยู่ที่บ้านราชฯ
ไปดูเรือลำแรก ชื่อ **ลากกแฮก** ซึ่งสภาพแย่มาก ต้อง
หาผู้ซ่อมแซมมาใช้ งาน พ่อครูบอกว่า แม้จะใช้การ
ไม่ได้ ก็ต้องซ่อมให้อยู่ในสภาพดี หากลงน้ำได้ก็นำ
มาใช้ และแม่ไม่สามารถใช้ได้ก็ขึ้นแทนไว้เลย ให้รู้ว่า
เป็นเรือลำแรกของหมู่บ้านราชธานีโอศกตั้งแต่แรกตั้ง
หมู่บ้าน เอาตั้งโชว์ไว้เป็นสัญลักษณ์

ส่วนเรืออีกลำที่กำลังปลุกให้ลุกขึ้นเล่นเป็น
เรือจูงลากคือ **เรือแจกเบ็งแน** สมณะพอแล้วกำลัง
ปลุกชีพเรือให้กลับมาคืนชีวิตสู่ลำน้ำแม่มูนอีกครั้งหนึ่ง

จากนั้น พ่อครูไปดูอาคารใหม่ **“โฮงปัว”**
แปลว่า ที่บำบัดดูแลรักษา ที่เพิ่งสร้างเกือบเสร็จ
มองจากอาคารลงมาเห็นภูมิทัศน์ในหมู่บ้านงามแท้ๆ

ประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของบ้านราชเมืองเรือ
บ้านไม้เมืองหิน บ้านดินเมืองน้ำ บ้านงามเมืองพุทธ
บ้านพิสุทธ์เมืองอมตะ จู๊ยยๆ

บ้านราชฯ

การถมบุง ทำถนน ในหมู่บ้านราชธานีอโศก เริ่มตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยเริ่มโครงการขุดลอกบุง เพื่อนำดินไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ซึ่งบุงในที่นี้คือบุงใหญ่ตรงทางเดินลงไปแม่น้ำมูนเมื่อก่อนนี้ตรงจุดนี้จะเป็นป่าสองข้างทาง และเป็นเขตที่พักของท่านสมณะ บ้านราชได้ตัดถนนเส้นใหม่ในหมู่บ้าน ตรงทางเดินลงสู่แม่น้ำมูน ดินที่ขุดลอกมา จะนำไปถมถนน ๗ เส้น โดยเฉพาะเส้นที่ตัดใหม่ และถนนเส้นข้างบุงในหมู่บ้านที่ถมดินขึ้นสูงอีกประมาณ ๒ เมตร (เส้นจากคานเรือเลียบบุงยาวมาจนถึงสุดบุงในหมู่บ้าน) ส่วนบุงที่ขุดลอกใหม่ นั้น จะใช้เป็นที่พักน้ำ เป็นแก้มลิงหมุนเวียนถ่ายน้ำเข้า-ออกหมู่บ้านกับแม่น้ำมูนได้อีกทางหนึ่ง บ้านราชฯยังคงมีการก้าว่างให้เป็นแผ่นดินพุทธที่น่ารื่นรมย์ต่อไปเรื่อยๆ จุ๊ยยๆๆๆ

ธรรมะกับการเมือง

มีผู้เฝ้ารอม ตั้งคำถาม “ทำไม ลัทธิคอมมิวนิสต์ไม่ยอมรับการที่สมณะและพระได้ พูตวิจารณ์การเมือง มีข้อห้ามของศาสนา อย่างไรหรือไม่?”

จุ๊ยยๆ บอกตรง สิ่งที่พ่อครูพาธรรมหลายคนรับไม่ได้ เขามองว่า “การเมือง” เป็นเรื่องหยาบเกินไป

แต่ก็เพราะมองอย่างนี้ นักการเมืองเราถึงมีแต่คนขี้โกง คนเห็นแก่ตัวเยาะเย้ยน่าตกใจ

สิ่งที่พ่อครูพาทำ อีกไม่นานก็จะเห็นเป็นเรื่องปกติ

ตอนนี้ต้องทนโลกธรรมกระหน่ำไปก่อน จุ๊ยยๆๆ

คาถายู่วัดนาน!

ญาติธรรมจากพิษณุโลก ส่งลูกสาวมาเรียนสัมมาสิกขา

กะว่าจะมาอยู่ ๕ วัน ทำไปทำมาขออยู่ต่อ ๒๐ วัน สาธุๆ

การอยู่วัดได้นานและมีความสุขก็ต้องมีเคล็ดลับเหมือนกัน

มัวจับผิดคนอื่นก็อยู่ยาก

ทำตัวเป็นผู้บริหารคอยจับผิดหมู่กลุ่มก็อยู่ไม่นาน

หรือทำตัวอ่อนโยนก็ถูกเตะออกโดยธรรม จุ๊ยยๆๆ

กฎเหล็กแห่งการประชุม ของนักปฏิบัติธรรม

การควบคุมอารมณ์เป็นเรื่องสำคัญ เพราะมีผลต่อบรรยากาศในการประชุม การปฏิบัติธรรมนอกกรอบแบบคือการทำงานร่วมกันกับบุคคลที่แตกต่างกันทั้งทิฐิ ความเห็น นิสัย และกิเลส ซึ่งอาจทำให้เราไม่เข้าใจ นักปฏิบัติธรรมสามารถอาศัยสิ่งเหล่านี้เป็นโจทย์ในการฝึกฝน และไม่ควรเพ่งมองสิ่งที่

ผิดพลาดในมุมลบมากเกินไป ควรเข้าใจและเห็นใจกัน เพราะแต่ละบุคคลมีสิ่งที่ยึดใน แต่ละแง่มุมที่ต่างกัน ทำให้ความรู้สึกถือสาในเรื่องดังกล่าวต่างกัน แต่ความต่างนี้ย่อมสร้าง ผัสสะอันเป็นปัจจัยให้ปฏิบัติธรรม แต่ก็ควรควบคุมอารมณ์ในการประชุม ทั้งหมดก็คืออบท เรียน ให้แต่ละบุคคลปรับปรุงแก้ไขตนเอง เพื่อความเจริญทั้งวัตถุและจิตวิญญาณ

(หมายเหตุ สรุปรจากโอวาทสมณะกอบชัย ธรรมวสุโข ในรายงานการประชุมพนักงานบริษัท พลังบุญ จำกัด ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๕ วันพุธที่ ๗ พย. ๒๕๕๕ ณ ห้องประชุมบริษัท)

สังฆกรรมโลกมนุษย์ ย่อมมีรัก ย่อมมีชัง!

๑) ไม่นับถือท่านโพธิรักษ์แล้ว ท่านกลับคำ โโลเล มาสร้างพระเครื่อง ว่าแต่เขา อีเหมาเป็นเอง ในที่สุดก็โหลยโท่ยเหมือนพระอื่นๆ

เลิกไม่ร่วมชุมนุมแล้ว หมดศรัทธา! (ส่ง SMS จากหมายเลข ๖๘๒๖)

๒) พ่อท่านสมกับเป็นพระที่น่าเลื่อมใส ดิฉันไม่เคยรู้จักท่านเป็นการส่วนตัว ฟังท่านแล้ว ตรงกับใจที่อยากมีพระอย่างท่านเยอะๆ

ดิฉันค้นพบพระดีแล้วค่ะ

จึงจกคัดมา ๒ เรื่อง พ่อครูรับไปอ้อมๆ แต่ญาติธรรมกองเชียร์รับไปเต็มๆ

คดีเรื่องนี้ ถูก-ผิดไม่มี มีแต่ทุกข์มาก-ทุกข์น้อย จู๊ย์ๆๆ

พ่อครูกับการบรรยายธรรม

จากญาติธรรมนามแฝง ธรรมกานโม “ทุกวันนี้ ดิฉันรู้สึกว่พ่อครูแสดงธรรมได้ สนุกสนาน ลึกซึ้ง สื่อภาษาที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น น่าสนใจ น่าติดตาม ยิ่งฟังยิ่งสนุก ทำให้ลูกๆ สนใจติดตาม ศึกษาเรียนรู้ และเลื้อนฐานตัวเอง ดิฉันเห็นว่าญาติธรรมแต่ละคนได้ พัฒนาตนเองในทางที่ดีขึ้น เกิดความ เปลี่ยนแปลงที่สัมผัสได้จริง...”

สาธุจึยๆ สมัยก่อน คนฟังธรรมตั้ง ฉายาพ่อครูว่า “จอมยุทธชวานจักตอก!”

แต่จริงๆแล้ว พวกเขาส่วนใหญ่ฟัง ธรรมครั้งแรกก็ “บรรรลุธรรม” นี้พูดอย่างอาจหาญ ไม่เคอะเขิน

คุณเป็นคนหนึ่งใซ้มั๊ยที่บรรรลุธรรม เมื่อฟังครั้งแรก?? จึยๆๆ

ปัญหาชีวิตของชาวธรรม (๑)

จากอุทัยธานี “ครอบครัวผมมีอยู่ ๔ คน ครอบครัวอบอุ่นดี ภรรยาผมเอียงไปทาง อโศกมากเกินไป ปฏิบัติธรรมมากเกินไป

ปานนี้ยังไม่กลับบ้านเลย เดิมทางบ้าน มีความสุข แต่ตอนนี้ทางบ้านเป็นทุกข์มาก เพราะภรรยาปฏิบัติธรรมมากเกินไป

จะให้ผมทำอย่างไรดีครับ?”

ตอบ ข้อ ๑) น้ำเชียวอย่าเอาเรือขวาง
ข้อ ๒) กาลเวลาจะปรับให้ผ่อนคลาย
ข้อ ๓) ส่งจดหมายฉบับนี้ให้เธออ่าน
ข้อ ๔) ใครมีวิธีอื่นช่วยบอกมา จึยๆๆ

ปัญหาชีวิตของชาวธรรม (๒)

จากปากเกร็ด “ดิฉันและสามีมักจะ มีข้อทะเลาะเบาะแว้งกันเรื่อยๆ

ดิฉันเป็นผู้หญิงมักจะด่าเขาเป็นประจำ ทำยังไงถึงจะไม่ทะเลาะกัน

สาเหตุก็มาจากหลายๆเรื่อง บาง เรื่องก็ไม่เกี่ยวกับเรา

ขอถามว่า เขาเป็นหัวหน้าครอบครัว ดิฉันเป็นแม่บ้าน ไม่ได้ทำงาน ทำยังไงดีถึงจะ ไม่ต่อว่าเขา

ดิฉันจะบาปมั๊ยคะที่ทะเลาะกับสามี?”

ตอบ ๑) ชีวิตครอบครัวต้องอัญเชิญสิ่ง ๓ ตัวมาไว้บูชาคือ ปิดหู-ปิดตา-ปิดปาก ชีวิต ครอบครัวถึงจะรอด

๒) ปฏิบัติธรรมก็คือละชั่ว-ประพฤติดี ด่าเขานะชั่วหยาบๆอยู่แล้ว ต้องหยุดเย็นให้ได้

๓) แค่นี้ ๕ เราก็ดกศีลข้อ ๔ แล้ว

นะ จึยๆๆ

ร้องเพลงถวายพ่อครู งานวันโอศกรำลึก

เดิมทีที่พวกเราชาวสขจ. (สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ) ผลิตรายการ**ดินอุ้มดาว** ออกอากาศทางช่อง FMTV นั้น เรามีความคิดกันว่า อยากได้เพลงประกอบรายการที่จะสื่อถึงความเป็นสขจ. ถึงความเป็นดินอุ้มดาว ดังนั้นทางทีมสื่อสขจ. จึงได้กราบนิมนต์**ลิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า**ให้ช่วยแต่งเพลงให้พวกเราสักเพลงหนึ่ง ซึ่งท่านก็มีเมตตาแต่งเพลง **“แปรชยะเป็นบุญ”** ให้พวกเราทำกันตั้งแต่ปีที่แล้ว

เมื่อมีการชุมนุมทางการเมืองเกิดขึ้น ทาง FMTV ถ่ายทอดสดการชุมนุมตลอดรายการ ทำให้พวกเราเว้นการผลิตรายการดินอุ้มดาวไปด้วย และคงเก็บเพลงนั้นไว้ จนกระทั่งเมื่อมาร่วมงานวันโอศกรำลึก ๒๕๕๗ ก็เลยคิดกันว่า เพลงที่มีเนื้อหาสาระดีๆอย่างนี้ พวกเราน่าจะนำมาร้องบูชาพ่อครู

พวกเราเห็นพ้องตรงกันว่า สขจ. เป็นของทุกคน นักร้องจึงไม่จำเป็นต้องจำกัดที่ผู้ทำฐานงานสขจ. เท่านั้น พวกเราจึงขอความอนุเคราะห์จาก **อาแก้ว** พยาบาลวิชาวชิพจากโรงพยาบาลสวนดอก จ.เชียงใหม่ ผู้เป็นนักร้องนำประจำมหาวิทยาลัย จนถึงประจำโรงพยาบาล รับเป็นต้นเสียงให้ และได้คณะประสานเสียงประกอบไปด้วยทีมสขจ. ไม่ว่าจะเป็น**อาหนู อาเล็ก อาเจียน ป้าเจือ อาหน้อย และน้องน้ำ** รวมทั้ง พี่น้องจากฐานงานอื่นอย่าง **อาเจือ อาร์มเย็น อาสุพร อาฟุ้งบุญ อาอุ๋ อานิต** โดย **อาชัยยะ** เล่นกีตาร์

เมื่อประสานกับทางเวที เราจะได้ร้องช่วงเที่ยงของวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ทำให้มีเวลาซ้อมกันไม่มาก

เรานัดซ้อมกันที่ริมบึง ซึ่งพวกเราส่วนใหญ่ โดยเฉพาะชาวสขจ. ไม่เคยร้องเพลงกันมาก่อนก็ร้องกันคนละคีย์บ้าง ร้องเสียงต่ำตรงตัวโน้ตสูงบ้าง ซ้อมกันไปก็เข้าใจกันเอง แต่ทุกคนก็อุตสาหะซ้อมเพราะตั้งใจร้องถวายพ่อครู และมอบให้พี่น้องญาติธรรมฟัง รวมทั้งใช้เป็นแรงกระตุ้นตัวเองให้ช่วยกันแปรชยะเป็นบุญให้สมปณิธานที่พ่อครูตั้งสขจ. ให้พวกเรา**กำจัดชยะ(กิเลส) ภายนอกและภายใน**

ในระหว่างซ้อมร้องกัน **อาเกร็ดดินเดิน** ผ่านมาชอบใจเนื้อเพลง เลยรับอาสาเป็น conductor ให้

หลายคนที่ยังเพลง มาขอจดเนื้อเพลง เพราะชอบในสาระ ทีมสื่อสขจ. เลยขอมอบเพลงนี้ให้ท่านผู้อ่านทุกท่านค่ะ

แปรรขยะเป็นบุญ

ไอ้ในโลกนี้
เรามีเป้าหมาย
ขจัดสิ่งเหลือใช้
นำมาอุดหนุน

มีขยะมากมาย
แปรรขยะเป็นบุญ
ให้ล้ำเลิศคุณ
FMTV

ไอ้ในโลกนี้
เรามีเป้าหมาย
ดิน น้ำ ลม ไฟ
ใช้ให้เกิดคุณ

มีขยะมากมาย
แปรรขยะเป็นบุญ
ธรรมชาติสมดุลง
เป็นบุญทุกเวลา

สิ่งรอบตัวเรา
ช่วยกันรักษา
สิ่งในตัวเรา
พึงสังวร

ล้วนมีคุณค่า
ทรัพยากร
ยิ่งต้องอาทร
ดูใจไว้ให้ดี

ตรวจใจให้เห็น
มุ่งตรงเป้าหมาย
หากใจชี้ไกรธ
ตัวร้ายหลายบุญ

เป็นขยะมากมาย
แปรรขยะเป็นบุญ
นั้นแหละขาดทุน
เฉียวจุ่นวุ่นวาย

ตรวจใจให้เห็น
มุ่งตรงเป้าหมาย
หากใจชี้โลก
ลามมีไช้บุญ

เป็นขยะมากมาย
แปรรขยะเป็นบุญ
นั้นแหละขาดทุน
เพียงสิ่งหนุ่นให้ทำ

จดจำน้ำคำนี้ให้ดี
พูดจาอะไร
ทุกการกระทำ

ขยะนั้นมีที่ใจคิดทำ
แฝงในน้ำคำ
กำจัดขยะเอย
กำจัดขยะเอย

น้ำจืดจริงหรือฉบับนี้ เป็นการ
รายงานผลปฏิบัติจริงของสมาชิก ติดตาม
ได้เลยค่ะ

ท่านแรก **คุณทำดี จ.แม่ฮ่องสอน**

ดิฉันไม่ได้เป็นสมาชิก แต่ก็ได้อ่าน
เกือบทุกเล่ม เพราะเพื่อนร่วมงานเป็นสมาชิกอยู่
อ่านมีประโยชน์มาก ดิฉันชอบอ่าน น้ำจืดกินแล้ว
ดีอย่างไร? ดิฉันเลยลอง เพราะตอนนั้นเป็น
หวัดจามบ่อยมาก ได้กลิ่นฉุนก็จะจาม น้ำมูกก็
ไหล กินยากไม่หาย ดิฉันเลยตัดสินใจดื่มน้ำจืด
ตัวเอง ดื่มประมาณ ๔-๕ วัน อาการก็หายดี
จนเดี๋ยวนี้ยังไม่เป็นอีกเลย และดิฉันได้แนะนำ
ให้ญาติลองปฏิบัติบ้าง

ท่านที่ ๒ **จากที่ไม่ประสงค์ออกนาม**

ตอนนี้ดิฉันดื่มน้ำปัสสาวะของตนเองทุก
วันค่ะ แต่กำหนดไม่ได้ว่าดื่มมานานเท่าไรแล้ว
เพราะไม่ได้จำไว้ ผลที่ได้คือ ทำให้ใจเย็นลงมากๆ
โรคที่เป็นคือ ริดสีดวงทวาร รู้สึกว่าจะหายไป
หน้าตาเปล่งปลั่งขึ้นจนแปลกใจ มีคนทักดิฉัน
บ่อยๆว่าสวยขึ้น เด็กนักเรียนบางคนก็ชมว่า
คุณครูสวยขึ้นมากเหมือนดารา พอดิฉันถามว่า
ดาราคอนไหน เขาบอกว่าจำไม่ได้แล้ว ไม่ทราบว่
มันมีสาเหตุมาจากน้ำปัสสาวะหรือเปล่าค่ะ และ
น้ำปัสสาวะมักจะมีผลต่อร่างกายของคนเราอย่างไร
ตอนดิฉันดื่มครั้งแรก อ้วกแตกเลยคะ แต่พอ
นานๆเข้าเริ่มชิน ทีนี้ก็จะดื่มทั้งเช้าและเย็น
เช้า ๑ แก้ว เย็น ๑ แก้ว ไม่ได้ดื่มต้องหาทาง
ดื่มจนได้

ดิฉันอาจจะเขียนนอกเรื่องไปหน่อย แต่
ถ้าหากเรื่องของดิฉันมีประโยชน์ต่อคนอื่นบ้างก็
ขอให้ลงในสารอศกด้วยนะคะ ดิฉันจะรออ่าน
(แต่อย่าบอกชื่อจริงนะคะ)

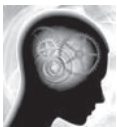
ท่านที่ ๓ **คุณแววตา มีแสง จังหวัด
ลพบุรี**

ขอแสดงความคิดเห็นต่อคอลัมน์
“น้ำจืดจริงหรือ” ของคุณจุลติน ดิฉันขอ
สนับสนุนให้มีคอลัมน์นี้ต่อไปค่ะอ่านประจำทุกฉบับ
ได้ความรู้จากประสบการณ์ของผู้ที่ทดลองดื่ม
แล้วได้ผล ประโยชน์ของน้ำจืดที่ดิฉันได้มาคือ สมัย
ลูกอ่อน เวลาที่ลื่นลูกเป็นผ้าขาว จะใช้ผ้าอ้อม
สะอาดรองน้ำจืดลูกให้ชุ่มแล้วเอามากวาดลื่น ผ้า
ขาวจะหลุดติดผ้าอ้อมออกหมด ลื่นสะอาด ป้า
เป็นหมอแผนโบราณ เคยสอนว่าคนไข้ให้รอง
น้ำจืดเด็กให้ดื่ม ไม่ต้องหาหมอ และป้าอีกคน
เป็นเบาหวานต้องไปรักษาที่โรงพยาบาลมาเกิน
ประจำทุกวัน ครั้งหลังที่พบกับป้าบอกว่า ทุกวัน
นี้จะรองน้ำจืดตัวเอง ดื่มวันละแก้วทุกวัน ไม่ต้อง
กินยา อาการดีเหมือนปกติ แต่ไม่กล้าเล่าให้ใคร
ฟัง กลัวเขาจะรังเกียจ

สมองสร้างได้

จากหนังสือเรื่อง The Einstein Factors

(How to think like a genius) เขียนโดย PhDs Win และ Richard Poe ผู้เขียนทั้งสองเป็นผู้ที่กำกับดูแลโครงการ “The Project Rene Sang” เป็นโครงการที่ทำการศึกษาระบบสมองและการเพิ่มประสิทธิภาพของสมองของมนุษย์ โดยเฉพาะเพื่อศึกษาว่ามนุษย์เมื่อเกิดมาแล้วสามารถเพิ่มไอคิวได้อีกหรือไม่ ผลการศึกษาออกมาชัดเจนว่าสามารถเพิ่มขึ้นได้ และเพิ่มได้มากที่สุดถึง ๒๐ จุด โดยวิธีการเลียนแบบวิธีการคิดของบรรดาอัจฉริยะ (Genius) คนสำคัญของโลก ผู้ศึกษาค้นพบว่าสติปัญญาไม่ได้ถูกอธิบายด้วยเรื่องของยีน(Gene) แต่ถูกอธิบายด้วยเรื่องของMEMS หรือรูปแบบวิธีการคิด

กรอบวิธีคิดร่วมอัจฉริยะ คนสำคัญในประวัติศาสตร์

๑. คิดเป็นภาพ คนที่ไอคิวสูงๆ นั้นเขาจะสามารถสร้างภาพต่างๆ ขึ้นในใจได้ตามที่เขาต้องการ อย่างกรณีของไมเคิล ฟาราเดย์(Michel Faraday) นักประดิษฐ์คิดค้นเรื่องไฟฟ้า เขาบอกว่า “ไม่ว่าเขาจะประดิษฐ์อุปกรณ์ใดๆ ขึ้นใหม่ก็ตาม เขาจะนำส่วนประกอบต่างๆ มาประกอบกันในใจก่อน เพราะจะสลับสับเปลี่ยนอย่างไรก็ได้ แล้วจึงค่อยลงมือประดิษฐ์จริง”

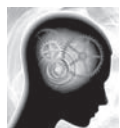
ประโยชน์ของการคิดเป็นภาพคือเร็ว และเห็นภาพรวมได้ก่อนภาพที่จิตใต้สำนึก

(Subconscious mind) ส่งมาให้เรานั้นเร็วมาก ถ้าเราไม่ฝึกสร้างภาพในใจ จะทำให้เราไม่สามารถเห็นภาพที่จิตใต้สำนึกส่งมาให้เราได้ นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่า การที่ไอส์ไตน์(Einstein) จะเห็น $E=MC^2$ นั้น เหมือนกับว่ามันลอยมาให้เห็นเองจากตาใน(Mind eye) และก็ไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมต้องเป็นเช่นนั้น สมองข้างซ้ายของคนเรามักจะทำตัวเป็นผู้ตรวจสอบจิตใจใต้สำนึก ที่มักจะส่งข้อมูลแปลกๆ มาให้เรารวดเวลา ซึ่งบางทีอาจจะเป็นรูปภาพ หรือเสียงเบาๆ แต่สิ่งเหล่านั้นบางทีไม่ได้มีความหมายสำหรับเรา ทำให้สมองด้านซ้ายตัดสิ่งเหล่านั้นออกไป ดังนั้นบรรดาอัจฉริยะต่างๆ มักจะมีสมุดโน้ตข้างๆ เสมอ เพื่อไว้ขีดเขียนสิ่งต่างๆ ที่มาจากจิตใต้สำนึก

๒. คิดแบบ Synesthetic คือ เมื่อเห็นหรือสัมผัสอะไรแล้วประสาทสัมผัสทั้ง ๕ จะทำงานพร้อมกันหมด เช่น เมื่อเขานึกถึงผลไม้ชนิดหนึ่งขึ้นมา เขาจะสามารถได้กลิ่น ได้รส เห็นสี และสัมผัสถึงความนุ่มหรือหยาบ ของผลไม้ชิ้นๆ พร้อมๆ กัน ผู้เขียนตั้งสมมติว่า บรรดาอัจฉริยะเหล่านี้ น่าจะเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้รู้ ผู้ดู หรือการเป็นประจักษ์พยาน คือ มองอะไรก็มองเห็นๆ ปล่อยให้ความเป็นจริงนั้นเข้ามากระทบกับประสาทสัมผัสของเราเอง เช่น ลมผ่านผิวก็รู้ว่าหนาว ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้พวกเขา มีวิธีคิดแบบ Sinesthetic อีกวิธีที่สามารถฝึกวิธีคิดแบบนี้ได้ ก็คือ การเขียนโน้ตอารี่ วิธีการเขียนก็คือ ให้เขียนย้อนไปในอดีต และเขียนอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยประโยคปัจจุบัน(Present Tense) และอธิบายด้วยมุมมองของประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ว่าเรารู้สึกอย่างไร มีอารมณ์อย่างไร เวลาจะเขียนถึงคนพูดกับเราก็เขียนว่า เวลาเขาพูดแบบนั้นแล้วเรารู้สึกอย่างไร เป็นต้น

๓. มี Inquisitive Mind คือ จิตที่เป็นมนุษย์เจ้าปัญหา อยากรู้ อยากเห็น ชอบตั้งคำถามว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น และอยากค้นคว้าหาคำตอบอยู่ตลอดเวลา เป็นนักสังเกต กรณีของไอส์ไตน์ เขาเคยบอกว่า สักส่วนการใช้เวลาของเขาในหนึ่งชั่วโมง เขาจะใช้เวลาตั้งคำถามทั้งหมด ๕๕ นาที และเหลืออีก ๕ นาทีไว้หาคำตอบ ซึ่งเหมือนวิธีการคิดของนักปรัชญาคนสำคัญของโลกหลายๆท่าน ที่เชื่อว่าการตั้งคำถามที่ดีมีค่ามากกว่าคำตอบ คำถามที่ดีคือ คำถามที่ต้องการทราบเหตุผล ทำไม นกบินได้ หรือทำไมนก แมลง หรือเบ็ดน้ำ ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีโครงสร้างแตกต่างกันจึงบินได้เหมือนกัน ส่วนคำถามที่ไม่จัดว่าเป็นคำถามที่ดี เช่น วันนี้จะใส่เสื้อสีอะไรดี เป็นต้น คำถามที่ดีจะเปิดโลกทัศน์ของเราจะพาเราไปสู่โลกแห่งความจริง(Reality)

๔. เป็น Photographic Reading คือ มีความสามารถในการเรียนรู้ข้อมูลต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว อัศจรรย์ะหลายๆคนมองหนังสือที่หนึ่งจำได้ทั้งหน้า การอ่านของคนธรรมดา มี ๒ ประเภท แบบแรกคือ อ่านไล่ไปที่ละตัว แบบที่ ๒ คือ การอ่านแบบ Photo Reading คือ การใช้ตาอ่านผ่านๆ(scan) ทีละย่อหน้า(paragraph) และสามารถเห็นพร้อมๆกับเข้าใจทีละประโยคได้เลย

วิธีคิด ๖ แบบของมนุษย์

๑. คิดแบบ Objectively คือ คิดแสวงหาข้อเท็จจริง คิดเพื่อหาข้อมูล คือคิดแบบเอา Fact

๒. คิดแบบวิเคราะห์(Critical) คิดวิเคราะห์ วิจัยข้อมูล เอาข้อมูลที่ได้จากวิธีแรกมาตี

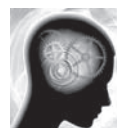
๓. คิดแบบบวก(Positive) เป็นการคิดแบบแก้ปัญหา เพื่อหาทางออก คิดหาผลประโยชน์จากข้อมูลที่ได้มา

๔. คิดแบบสร้างสรรค์(Creative) เป็นการคิดซึ่งบางที่ไม่มีเหตุผล หรือข้อมูลเป็น

พื้นฐาน แต่บางที่เราอาจจะต้องการคิดเพื่อหาอะไรใหม่ๆ สร้างสรรค์สร้างจินตนาการใหม่ๆ

๕. คิดเกี่ยวกับความคิดของตนเอง เป็นการย้อนกลับมาวิพากวิจารณ์ความคิดของเราอีกทีว่า ที่คิดอยู่นั้นถูกหรือยัง

๖. คิดแบบ Intuitively คือ การคิดโดยใช้ความรู้สึกภายใน(Gut Feeling) ให้ตัวรู้ที่อยู่ภายในเป็นผู้คิด

เคล็ดลับ

การเพิ่มประสิทธิภาพสมอง

๑. สมองจะทำงานได้ดีเมื่อได้รับออกซิเจนเยอะ เช่น การนั่งสมาธิ (เพราะเป็นการยืดเวลาการหายใจ) การฝึกหายใจยาวๆ หรือการออกไปสูดอากาศบริสุทธิ์ จะทำให้สมองได้รับออกซิเจนเยอะ

๒. สมองจะทำงานได้ดีเมื่อมีเลือดไหลเวียนเลี้ยงสมองเป็นประจำสม่ำเสมอในปริมาณที่มากเพียงพอ การเพิ่มการไหลเวียนของเลือดไปยังสมอง อาจทำได้โดยว่ายน้ำได้น้ำ นอนราบกับพื้น และยกเท้าเหนือศีรษะ หรือการทำสมาธิ

๓. คนที่ฟังเพลงของ Mozart เป็นเวลา ๑๐ นาทีขึ้นไป จะทำให้มีไอคิวเพิ่มขึ้นจากเดิม ๘-๙ จุด โดยเฉพาะเพลงของ Mozart ที่เป็น Sonata for Two Pianos in D-major K448 แต่ไอคิวที่เพิ่มขึ้นนั้นจะค่อยๆ ลดลงหลังจากฟังจบ ๑๕ นาที วิธีการทำคือ ให้ฟังก่อนทำกิจกรรมสำคัญๆ เช่น ฟังก่อนพูดต่อหน้าสาธารณชน หรือฟังก่อนเข้าห้องสอบ

๔. มีงานวิจัยออกมาว่า ชนเผ่าที่เลี้ยงเด็กแบบให้เด็กคลานไปมาตอนเด็กๆนั้น ทำให้เด็กฉลาดมากกว่า และเป็นชนเผ่าที่มีภาษามากกว่าเผ่าที่เลี้ยงแบบผูกติดไว้กับตัว เพราะสภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับนั้นซับซ้อน(Complex)มากกว่า

◆ จาก internet

เรื่องจ.อ.อ. เป็นหนึ่งในเรื่อง

รุ่นพี่ของเราต้องเผชิญกับความเจ็บป่วย ทุกข์ทรมานด้วยอาการของโรคมะเร็งเต้านม ระยะสุดท้าย แต่วันนี้เธอไม่ได้ตาย เพราะครอบครัวใส่ใจดูแลเธอเต็มที่ เราเองเป็นรุ่นน้อง กลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมยังถูกกระแสแห่งความดีที่รุ่นพี่ของเราคนนี้ทำให้ กระตุ่นใจให้ต้องมาร่วมช่วยดูแลรุ่นพี่ของเราด้วยอีกคน !

ภาพแห่งความทรงจำ เมื่อนึกถึงรุ่นพี่ คนนี้ก็คือ รุ่นพี่เป็นคนน่ารักและให้เกียรติคนอื่นเสมอ เธอมีอัธยาศัยยินดีในการปฏิสังขรณ์ต้อนรับผู้คน และเธอขยัน ไม่ดูดายในหน้าที่การงาน แม้มยามเธอป่วยหนัก มีน้ำเหลืองซึมออกมาตลอดเวลา ตามแขนข้างขวาที่บวมเป่งตลอด จนบริเวณหน้าอกขวา แต่รุ่นพี่ก็ยังพยายามช่วยเหลือทำงาน

แต่มาระยะหลังๆที่ต้องลดบทบาทเรื่องงาน แล้วพักรักษาตัวตามสภาพอาการที่กำเริบมากขึ้น ถึงอย่างนั้นรุ่นพี่ก็ยังต้อนรับมีใจสนทนากับผู้มาเยี่ยมเยียน และบ่อยครั้งที่รุ่นพี่สนุก เบิกบาน เมื่อเพื่อนๆมาเยี่ยม แม้จะเหนื่อยและกำลังทรมานด้วยอาการโรครุมเร้า

ช่วงหนึ่ง มีคณะเพื่อนๆแจ้งล่วงหน้าว่าจะเดินทางจากกรุงเทพฯมาเยี่ยมเธอที่เชียงใหม่ รวมสองคณะด้วยกัน คณะหนึ่งเดินทางมาโดย

รถตู้ในวันจันทร์ อีกคณะหนึ่งเดินทางมาโดยเครื่องบินในวันถัดมา

รุ่นพี่รับทราบ เพราะทีมเฝ้า(ไม่ใช่เราคนเดียวแต่มีเพื่อนอีกสองคนที่ทนต่อความดีของเธอไม่ได้มาช่วยกันดูแลยามเธอเจ็บไข้ด้วยเช่นกัน) แจ้งเตือนความจำให้เธอรู้ก่อนเพื่อสังเกตความเหนื่อย ความไม่สบายที่เธอต้องเผชิญกับโรค เธอรับทราบข่าวและพักรักษาตัวไปอย่างยากลำบากผ่านวันต่อวัน ซึ่งอาการของรุ่นพี่แต่ละวันก็ไม่เหมือนกันนักเพราะสภาพทุกอย่างเริ่มทรุดลงไปตามลำดับ **ไม่มีอะไรแน่นอนเลย**

สองสามคืนก่อน รุ่นพี่ออกปากว่าปวดแผล แสดงว่าปวดมากจริงๆ เพราะที่ผ่านๆมาหากยังอดทนได้ รุ่นพี่ก็จะไม่ขอใช้ยาแก้ปวดเลย เช้าวันนี้หมอมาตรวจ และให้ยามอร์ฟีนระงับปวด ทำให้กลางวันวันจันทร์นั้นเธอหลับยาวตั้งแต่ช่วงสาย เราเองก็หลับเอาแรง สลับกับเพื่อนที่คอยตื่นในตอนกลางวันให้

เราหลับไปนอนที่ระเบียงและหลับไปกระทั่งเย็น จนเพื่อนทีมเฝ้ามาแล้วว่า คณะที่เดินทางมาเยี่ยมกลับไปแล้ว เพราะรุ่นพี่ของเราปฏิเสธการให้เข้าเยี่ยม คนจากกรุงเทพฯเดินทางถึงเชียงใหม่แล้วถูกปฏิเสธการเข้าเยี่ยม!

ทีมเผ่ายังนั่งคุยกันที่ระเบียงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะที่แม่ของรุ่นพี่ช่วยนั่งเฝ้ารุ่นพี่ซึ่งหลับอยู่ในห้อง ต่อมาแม่เรียกให้พวกเราเข้าไปดูรุ่นพี่ พวกเราทีมเผ่าพากันเข้าไปดู

ฉันเพิ่งตื่น สถานการณ์ก็ไม่เหมือนช่วงก่อนที่ฉันจะไปนอนหลับซะแล้ว ถึงเวลานี้รุ่นพี่มีสีหน้าว่าวุ่น ใบหน้ายุง ขมวดคิ้ว เราจับตัวเพียงนิด ก็ถูกสะบัด เธอพูดว่า “ไม่!” อย่างเสียงแข็ง เราจะแตะอีกนิดก็ถูกปฏิเสธว่า “ไม่!” มีแต่คำว่า “ไม่!” “ไม่!” “ไม่!” จากปากของเธอ

สถานการณ์เปลี่ยน แล้วเราต้องใจเสีย ขุ่นเคือง กระนั้นหรือ

แต่นะ...ใจใครจะอยากได้รับการปฏิเสธเล่า ฉะนั้นใจเราคงต้องย่ำจุดยืน เป้าหมายของการกระทำ

อ้อ! จริงนะ ทั้งทีมเผ่าและคณะเยี่ยมต่างมาเพื่อเป้าหมายคือ **เป็นผู้ให้ มาแสดงน้ำใจ**

เราถามตนเองทันทีในตอนนั้นเลยว่า เรามาอยู่ตรงนี้เพื่ออะไร? มาเผ่าพยาบาลใช้เพื่อให้รุ่นพี่ทำตามที่เราต้องการ หรือไม่? เรามาเพื่อให้ได้ทำอะไรร่วมใจเราหรือเปล่า?

อ้อ! เรามาเพื่อเขา ฉะนั้นเราเลย **ต้องพร้อม!** ที่จะมา...วางความสนใจกัน!!

น้อมนึกถึงโศกกรรมบทหนึ่งของพ่อครูที่ว่า

**“เอาแต่ใจตัว คือชั่วโดยอัตโนมัติ
จะดีได้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่น
เสมอ”**

ทำได้ตามนี้ มีแต่ความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นเป็นแน่ !

อ้อ! คนนิสัยดี เจอฤทธิ์มอร์ฟีนก็พูดคำว่า “ไม่!” แบบคนอารมณ์เสียได้ อย่าปล่อยให้ถือสาเข้าละ ขาดทุนรอยยิ้มง่ายๆเชียว มอร์ฟีนเข็มแรก ทำเอารุ่นพี่เมาข้ามวันกันเลย น่าเห็นใจๆ

ขอขอบคุณสถานการณ์ที่ทำให้เราทุกคนมีบทเรียนร่วมกันในหัวข้อที่ว่า

“ให้-วาง” !

๘๘ *วนชกาณดิ*

เรื่องของกรรบนักนี้เป็นเรื่องจริงที่ผู้เขียนได้ประสบมาเอง เรื่องนี้เกิดขึ้นประมาณ ๒๐ กว่าปีมาแล้ว เรื่องมีอยู่ว่า มีครอบครัวผู้ยากจนอยู่ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันกับผู้เขียนนี่เอง

ครอบครัวนี้มีพ่อแม่และลูกสองคน พ่อเป็นคนพิการตาบอดข้างหนึ่ง เป็นคนขยัน รักลูกรักภริยาเป็นที่สุด ทุกๆเช้าผู้เป็นพ่อจะนำรถเข็นน้ำ เช่นไปตามหมู่บ้านต่างๆ เพื่อเก็บขยะที่พอนำมาขายได้ พ่อได้เงินก็จะนำมาซื้อข้าวปลาอาหารเลี้ยงดูครอบครัวเป็นประจำ

ลูกชายคนโต ชื่อ นายแก้ว (นามสมมุติ) หลังจากเรียนจบที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านแล้ว ก็ไม่ได้เรียนต่อที่โรงเรียนไหนอีกเลย เนื่องจากฐานะทางครอบครัวยากจน เขาจึงออกมารับจ้างทาสีบ้านเรือนกับเพื่อนๆ ตามบริษัทต่างๆ

เป็นธรรมดา ไม่ว่าจะเป็นคนงานก่อสร้างหรือคนงานที่เป็นช่างทาสี ทุกๆ ๑๕ วัน ทางบริษัทจะจ่ายค่าแรงให้กับคนงานหนึ่งครั้ง พ่อคนงานได้รับเงินกันแล้วก็จะพากันตั้งวงเหล้าสุรา พากันดื่มกินกันอย่างสนุกสนานทุกครั้งไป

นายแก้ว ช่างทาสีหนุ่ม หลังจากได้หัดทาสีบ้านจนกระทั่งเป็นช่างทาสีที่ชำนาญ เขาก็มักจะถูกเพื่อนๆ ชักชวนให้ดื่มเหล้า จนเขาติดเหล้าชนิดถอนตัวไม่ขึ้น หากวันใดเขาอยากดื่มเหล้าและมีเงินซื้อ ก็ดีไป แต่วันใดไม่มีเงิน เขาก็จะมาขอเงินจากพ่อ หากพ่อมีเงินก็จะให้เพื่อตัดความรำคาญ

แต่ทว่า หากวันใดพ่อเก็บขยะมาขายได้น้อย เงินที่ได้จากการขายขยะก็ย่อมน้อยเป็นธรรมดา จึงไม่ค่อยเพียงพอต่อการเลี้ยงดูครอบครัว เมื่อ นายแก้ว มาขอเงินจากพ่อไม่ได้ ก็มักจะพุดจาข่มขู่พ่อต่าง ๆ นานา

บางครั้งถึงกับลงไม้ลงมือ ตบตี ชกต่อยและเตะพ่อจนได้รับบาดเจ็บซ้ำ กว่าแม่และลูกคนเล็กจะมาแยกออกจากกันได้ พ่อก็มักจะได้รับความเจ็บช้ำตามร่างกายมากพอสมควรเลยทีเดียว

ยามใดที่พ่อแม่เห็นว่าเจ้าแก้ว ลูกชายขี้เมา ไม่ได้ดื่มเหล้า พ่อกับแม่ก็จะพากันอบรมสั่งสอนเขาอยู่เป็นประจำว่า แก้วเอ๋ย ลูกอย่าไปดื่มเหล้าเลย เพราะมันคือยาพิษ มันจะทำให้เราเสียเงิน เสียเวลาทำงาน เสียอนาคต สุดท้ายมันจะพาให้เราเสียชีวิต เพราะโทษภัยของเหล้ามันมีมากมาย สุดท้ายที่พ่อจะบรรยาย ตั้งเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์อยู่แทบจะทุกวันก็ว่าได้

พระท่านกล่าวว่า พ่อแม่ นั่นคือพระอรหันต์ของลูกๆทั้งหลาย เพราะท่านทั้งสองเป็นผู้มีพระคุณอันใหญ่หลวง ชีวิตและเลือดเนื้อของลูกนั้นก็ได้อาจมาจากท่านทั้งสอง เมื่อเราเกิดมาลืมตาดูโลก ก็ได้พ่อกับแม่ทั้งสองนี้เลี้ยงดูเรามา ลูกๆจึงได้เติบโตมาจนกระทั่งทุกวันนี้

หากลูกคนใดลืมบุญคุณของพ่อแม่ทั้งสอง มาด่า ตบ ตี ชก ต่อย ทำให้พ่อแม่ได้รับบาดเจ็บ หรือบางคนฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ให้ถึงตาย ผลของบาปกรรมจะทำให้เขาไม่เจริญรุ่งเรืองในชีวิตหน้าที่การงาน รวมทั้งฐานะทางการเงิน ชีวิตเขาจะตกต่ำไปเรื่อยๆ คนที่ฆ่าพ่อฆ่าแม่ พอตายไปก็จะตกอยู่ในนรกอเวจี ซึ่งเป็นนรกที่ใหญ่และลึกที่สุด และจะต้องชดใช้กรรมอยู่ในนรกนั้นนานแสนนานกว่าจะได้มาเกิดใหม่อีก

ตรงกันข้าม หากลูกคนใดมีความกตัญญู รู้จักตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ ด้วยการทำการงานแบ่งเบาภาระ ช่วยพ่อแม่ หรือหากได้เงินเดือนหรือรายได้ ก็เอาเงินนั้นมาแบ่งให้พ่อแม่ใช้อยู่เป็นประจำ **วิบากแห่งกรรมดีที่ทำกับพ่อแม่ นั้นจะส่งผลให้บรรดาลูกๆ ได้ดีมีสุขไปตลอดชีวิต อยู่ที่ไหนเทวดาก็จะให้ความคุ้มครองรักษาเราอยู่เสมอ** แม้นเป็นเรื่องเป็นความ ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟก็ไม่ไหม้ ก็เพราะคุณความดีที่ทำกับพ่อแม่ นั้นจะตามคุ้มครองชีวิตของเราอยู่เสมอ

นายแก้วเมื่อตอนที่ไม่ได้ดื่มเหล้า ไม่เมาสุรา ก็รับปากกับพ่อแม่ว่าจะไม่ดื่มเหล้า จะไม่ทำบาปกรรมกับพ่ออีกต่อไป แต่ทว่าหากวันใดเขาถูกเพื่อนๆชักชวนให้ดื่มเหล้า เขาก็จะร่วมดื่มกับเพื่อนๆทุกครั้งไป ลืมคำสั่งสอนของพ่อและแม่หมด

เมื่อเมาได้ที่เขาก็จะกลับมาหาเรื่องกับพ่อ ด้วยการขอเงินไปซื้อเหล้ามาดื่มกินต่อไป หากไม่ได้เงิน เขาก็จะหาเรื่องด่าพ่อไปต่างๆนานา สุดท้ายก็จะลงมือชกต่อยตบตีพ่ออยู่เป็นประจำ จนชาวบ้านแถวๆนั้นรำคาญและสงสารผู้เป็นพ่อที่มีลูกอกตัญญูแบบนี้

อยู่มาวันหนึ่ง จะเป็นเพราะบาปหรือกรรมที่นายแก้วได้เคยทำเอาไว้กับพ่อแม่เป็นประจำนั้นได้ส่งผล ก็เป็นได้ วันนั้น นายแก้วได้ดื่มเหล้ากับเพื่อนๆ จนเมาแล้วเดินสะเปะสะปะกลับมาบ้าน พอตีมาพบพ่อกำลังนั่งอยู่บนกระเบื้องบ้าน (ภาษาอีสานเรียกว่า เดินชาน) นายแก้วเห็นเช่นนั้น

จึงขึ้นบันไดเพื่อจะไปขอเงินจากพ่อ แต่วันนั้นพ่อไม่มีเงินจะให้ พ่อรู้ว่าพ่อไม่มีเงินให้ จึงพูดจาข่มขู่พ่อว่า หากพ่อไม่มีเงินให้ ผมจะเตะให้พ่อตกเรือนไปนะ พูดไม่พูดเปล่า เจ้าแก้วลูกอกตัญญูก็ยกขาจะเตะพ่อ แต่พ่อก็หลบทัน

ทันใดนั้นเจ้าแก้วก็เสียหลัก หมุนคว้าง ตกจากระเบียงบ้านมาสู่พื้นดิน ตกลงมากันจ้ำเข้ากับพื้นดินอย่างแรง ทำให้เจ้าแก้วถึงกับจุกและเจ็บ ร้องโอดโอยอยู่เป็นเวลานาน

พอพ่อและแม่เห็นเช่นนั้น ก็พากันวิ่งกรูลงมาจากบ้านเพื่อมาดู แล้วก็ช่วยกันเอายาหม่องมาถู ทา บีบ นวดให้ แต่ก็ไม่เป็นผล สุดท้ายพ่อจึงให้แม่ไปหารถเพื่อนำส่งลูกไปยังโรงพยาบาลขอนแก่น

พอถึงโรงพยาบาลหมอจึงเอานายแก้วเข้าห้องฉุกเฉิน และทำการตรวจเช็คตามร่างกาย ด้วยการทำเอ็กซเรย์ หมอตรวจดูฟิล์มเอ็กซเรย์แล้วปรากฏว่า กระดูกสันหลังหัก เส้นเอ็นที่ลงไปยังขาทั้งสองข้างเกิดการพิการ จะเดินเหินไม่ได้ตั้งแต่เกิดไปตลอดชีวิตเลยทีเดียว

จากนั้นหมอก็ทำการเข้าเฝือกให้ ด้วยการเอาเหล็กมาตามตัว ตามหลังที่เจ็บปวดนั้น แล้วก็ให้พักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเป็นเวลา ๑๐ กว่าวัน หมอจึงอนุญาตให้ออกจากโรงพยาบาล

ทุกวันนี้ นายแก้วอายุ ๔๐ กว่าปีแล้ว ผมเฝ้ารูปร่าง จะเดินจะเหินไปไหนมาไหนก็ไม่ได้เหมือนปกติ ได้แต่นั่งๆนอนๆอยู่บนแคร่ไม้ไผ่ใต้ถุนบ้าน ชีวิตเหมือนคนตายทั้งเป็น หากวันใดนายแก้วอยาก จะเปิดหูเปิดตาออกไปเที่ยวชมข้างนอกบ้าน เขาก็จะเอารถเข็นที่โรงพยาบาล จัดหาให้ออกมานั่ง แล้วใช้มือสองข้างเข็นล้อรถ ออกจากบ้านไปตามเส้นทางของหมู่บ้าน ตามที่ใจต้องการ

นี่แหละหนา ที่พระท่านว่า ทำบาปทำกรรมอะไรเอาไว้ก็ตาม ผลของกรรมที่จะหนักหนาสาหัสเท่ากับบาปกรรมที่ทำกับพ่อแม่ นั้นเห็นจะไม่มี

ลูกลืมนคุณ พ่อแม่นั้น ไม่เต็มคน
จะยากจน ต่อก็ไป ในวันหน้า
เป็นคนแล้ว เพราะลืมน คุณผู้เลี้ยงมา
ท่านจัดว่า เป็นลูก อกตัญญู

❁ เชียงน้อย ขอนแก่น

‘ความสงบ’ ที่ยังไม่ตั้งมั่นแท้จริง ย่อม
ไม่ยั่งยืน สามารถเดินทางกลับสู่ความฟุ้งซ่านในทุกเมื่อได้
อย่างง่ายดายอีกนับครั้งไม่ถ้วนทีเดียว

ในขณะที่ฟุ้งซ่าน อากาโรจิตทุกข์ย่อมปรากฏ
ชัดเจน แจ่มแจ้ง รุนแรง จึงสามารถจับอ่านได้ไม่ยากนัก แต่หากไม่จับมันคั่นตาย
เดี๋ยวนั้นๆแล้วรีบจัดการกำจัดทิ้งทันที มันก็จะลากยาวต่อไป สิ่งสมความชำนาญในการ
ฟุ้งซ่านยิ่งขึ้น แม้จะอ้างว่า ตามรู้ตามศึกษา ซึ่งหากเป็นการศึกษาอย่างชนิดที่ผู้ศึกษาเอง
ก็ไม่มีพลังจิตที่สงบเหลืออยู่เลยแม้แต่น้อยนิดในขณะนั้นแล้วจะเอาอะไรไปต่อสู้อกับตัวมารจอมฟุ้ง
นอกจากจะได้เห็นเพียงหางของจอมมาร ตวัดไปตวัดมา หูดหวิด งุ่นง่าน เดินพลา่น
วุ่นวายไปหมด เท่านั้นเอง

อาการทุกอย่างของจิตทั้งที่ฟุ้งซ่านและที่สงบ ล้วนเป็นบทบาทการทำงาน
ของพลังงานชีวิตที่ไม่มีตัวตน ไม่มีน้ำหนัก ไม่ต้องการที่อยู่ มีแต่ความรู้สึกที่แสดงตัวให้
สัมผัสรู้ได้ในภายใน เพราะมันยึดครองพื้นที่ทั้งหมดของชีวิตแล้ว สามารถทำให้ชีวิต
หนักอึ้งจากพลังอภุศล หรือบาปโองอันเนื่องแต่พลังกุศล ก็ได้ทั้งนั้น

การฝึกสติกำหนดรู้ อ่านเห็นชัดๆถึงอาการของจิตใจเราในแต่ละขณะนี้ คือ
จุดเริ่มต้นของการฝึกสมาธิ ในทุกๆอิริยาบถ เรามีเวลาฝึกหัดตั้งแต่เริ่มรู้สึกตัวตื่นนอน
ในตอนเช้า จนถึงเวลาเข้านอนในภาคค่ำ ช่วงเวลาตลอดทั้งวัน ตั้งใจรับรู้ อ่านเห็น และ
กำจัดลงไปตรงใจที่มุ่งหมายในทางอภุศล ปรับตรงนั้น เปลี่ยนตรงนั้น เป็น ตั้งจิตใหม่
ในทิศทางที่สะอาดที่เป็นไปในทางกุศล เพื่อการเสียดสละ เพื่อประโยชน์แก่ทุกชีวิต

ฝึกฝนอยู่อย่างนี้ด้วยความเอาใจใส่กับพฤติกรรมชีวิตที่แสดงออกตลอดเวลา
จึงจะปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ผู้ตั้งใจฝึกสมาธิอย่างนี้โดยต่อเนื่องจนมีสมาธิเป็นปกติของชีวิต
ย่อมจะไม่มีโอกาสฟุ้งซ่านเป็นอื่นได้อีกเลย เพราะมีจิตที่สงบ ตั้งมั่น ยั่งยืน เทียบแท้
แน่นอนดีแล้ว

สมณะหม่อมอน มุกข์กันโต

สรีระสลาย แต่จิตใจยังดับดับมัน

เกิด วัณฆฤทศปตฺตีที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖
บวช วัณขี ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๘
มรณภาพ วัณฆฤทศปตฺตีที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗
อายุ ๗๐ ปี
บวช ๒๘ พรรษา

สมณะหม่อมอน มุกข์กันโต ชื่อเดิม นายไกรพนา พลชา ภูมิลำเนาอยู่จังหวัดเลย บิดาชื่อ นายกา พลชา (สมณะแจ้งจริง อมโร) มารดาชื่อ นางสีทา พลชา มีพี่น้องทั้งหมด ๘ คน เป็นลูกคนที่สาม ครอบครัวมีอาชีพดั้งเดิมคือการทำนา เคยสมรสแล้ว มีลูกสาว ๑ คน เคยรับราชการเป็นครู อยู่ที่จังหวัดเลย ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๐-๒๕๒๖

ชีวิตวัยเด็ก สนุกสนาน รื่นเริงกับเพื่อนตามประสาเด็กชนบท เลี้ยงควายเก็บผักหักฟืน ยิงนกตกปลา เป็นธรรมดาของชีวิตในชนบท ตอนวัยรุ่นสนุกสนาน รักเพื่อนร่วมชั้น ชอบกีฬาไม่เกรง เทียวเตร่เล็กน้อยไม่เคยทะเลาะวิวาท ขี้อาย ไม่สนใจผู้หญิง สนใจเที่ยวป่าล่าสัตว์ ไม่มีความรู้ความเข้าใจในพุทธศาสนา ไปงานวัดตามประเพณี ไม่มีความสำนึกในบุญบาป สมัยเป็นครูชอบเข้าป่าล่าสัตว์เป็นชีวิตจิตใจ

รู้จักชาวอโศกโดยได้ไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอด ปาฏิหาริย์ ปี พ.ศ.๒๕๒๕ ที่ศาลืออโศก ตอนนั้นอายุ ๓๙ ปี ประทับใจความพร้อมเพรียงในการกราบ และการแสดงธรรมที่ชัดเจน แยกชัด ดี-ชั่ว ดำ-ขาว โดยไม่ปิดบังอำพราง

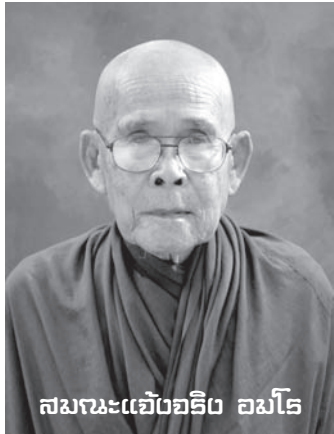
เมื่อปฏิบัติธรรมทางบ้านรู้สึกงงๆ สงสาร คิดว่าเป็นการทรมานตัวเอง แม่เป็นห่วงมาก อ้อนวอนให้เลิกให้หันกลับมากินเนื้อสัตว์ และให้กินหลายๆมือเหมือนเดิม

สุดท้ายทางบ้านก็ยอมรับว่าดี ไม่คัดค้านอะไร เพียงแต่ทำตามไม่ไหว แต่ก็มีความพยายามอยู่บ้าง

ได้นำธรรมะไปใช้ปรับปรุงพัฒนาชีวิตตัวเอง จากที่เคยล้าสัตว์ก็เลิก เคยเป็น**ครูใหญ่**ที่คอยรับชั้นเวลาของโรงเรียนก็เลิกทำ ใช้หนี้สินจนหมด พัฒนาโรงเรียน เช่น ปกติเวลาเช้าแถว เวลาพักเที่ยง เวลาเข้าเรียนต่างๆ จะต้องตีระฆัง ท่านก็ให้เลิกตีระฆัง แต่ให้ทุกคนหัดดูเวลา แล้วทำตามเวลา ฯลฯ

มีกุศโลบายเรียกความสนใจจากพ่อ โดยเวลาที่ท่านจะฟังเทปธรรมะ ท่านจะเปิดเทปฟังเสียงเบาๆ อยู่ในห้อง จนพ่อสงสัย มีอยู่วันหนึ่งท่านขี่มอเตอร์ไซด์ไปโรงเรียน ลักพักท่านก็ดับเครื่อง ลุงมอเตอร์ไซด์กลับมาแอบดูที่บ้าน ก็เห็นพ่อไปเปิดเทปธรรมะของท่านฟัง พ่อได้ฟังธรรม จนเกิดจิตศรัทธา

ต่อมาเมื่อท่านหมอนลาออกจากครูปี ๒๕๒๖ มาบวชเป็นสมณะชาวอโศกในปี ๒๕๒๘

สมณะแอ็บอริบ อมโร

โยมพ่อจึงตามมาบวชด้วย แต่อายุโยมพ่อมากแล้ว อายุ ๗๐ ปี ตามกฎระเบียบของชาวอโศก ผู้ชายที่จะบวชได้ต้องมีอายุไม่เกิน ๖๐ ปี โยมพ่อจึงไปบวชกับวัดอื่นในปี ๒๕๒๘ แล้วขอเข้ามาอยู่ศึกษา กับชาวอโศก ในฐานะ**พระอาคันตุกะ** กระทั่งปี ๒๕๓๒ เกิดเหตุการณ์ที่**พระอโศกถูกจับดำเนินคดี** ซึ่งในตอนนั้นมีการให้โอกาสว่า ถ้าพระอโศกท่านใดไม่อยากถูกดำเนินคดี ก็ให้ออกจากหมู่ไปอยู่ที่อื่นได้ ส่วนพระอาคันตุกะที่บวชมาจากที่อื่น แต่อยากอยู่กับชาวอโศก จะรับเข้าหมู่ ท่านยินดีที่จะอยู่กับชาวอโศก จึงได้โอกาสดี ได้เป็น**พระชาวอโศก**สมปรารถนา ซึ่งตอนหลังเรียกว่า **สมณะ** ท่านได้ฉายาว่า

อมโร เดิมชื่อ กา พ่อท่านตั้งชื่อให้ใหม่ว่า **แจ้งจริง**

พระที่บวชชุดนั้นมี ๘ รูป ซึ่งถูกขนาน

นามว่า **พระสี่มหัน**

จากใจท่านหม่อมอณ

สมณะหม่อมอณทุกันโตได้บันทึกประวัติของตนเองลงในหนังสือสารอโศกเล่มเก่าๆไว้ว่า...

“เมื่อสมัยที่ยังไม่ได้มาบวช ข้าพเจ้าใช้ชีวิตแบบโง่ๆกว่า ๓๐ ปี คือ ไม่รู้เรื่องของบุญบาปว่าเป็นอย่างไร ชีวิตจึงมัวเมา ลุ่มหลง จนเกิดภาวะอาการของความเครียด จึงไปบวชตามประเพณี และไปทำเจโตสมณะ แบบตามประสาที่ตนเอง

ตั้งแต่**สมณะหม่อน มุทุกันโต** ลาออกจากครูแล้วมาอยู่ที่สันตติโคก ตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ ต้องเป็นคนวัด เป็นปะ นาค จนกระทั่งได้บรรพชาเป็น**สามเณร** วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๒๘ และได้อุปสมบทเป็น**พระ** ตอนหลังเรียกว่า **สมณะ** ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๘

ในอดีตท่านเคยเข้าป่าล่าสัตว์ ทำบาปฆ่าสัตว์ตัดชีวิตไว้มาก จึงทำให้ท่านสำนึกในบาปกรรมเกรงกลัวต่อบาปมาก จึงมีความเพ่งเพียรในการลดละกิเลส และต่อรองกับขอเจ้ากรรมนายเวร ขอให้ท่านได้มีเวลาลดละกิเลสสะสมอาริยทรัพย์ก่อน

ปฏิบัติที่ท่านใช้ในการเพ่งเพียรฝึกฝนขัดเกลากิเลสอย่างอุกฤษฏ์ก็คือ **การเดินจาริก** ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของสมณะวิธีหนึ่งในสมัยพุทธกาล เหมือน **พระมหากัสสปะ**

การเดินจาริก เป็นการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย มักน้อยสันโดษ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายใดๆ ต้องมีความอดทนอย่างสูง ทนร้อน ทนหนาว ทนฝน ทนให้ได้ทุกสภาวะ ไม่ต้องมีความหวังว่าจะได้ที่พักอย่างสะดวกสบาย ค่าไหนนอนนั้น ไม่ว่าจะเดินได้ต้นไม้ ริมทางเดิน ป่าช้า บ้านร้าง หรือที่ที่เขาอนุญาตให้พักค้างได้ ท่านก็ฝึกมาเข้มข้น

เลี้ยงชีพด้วยปลีแข้งของตัวเอง คือ การบิณฑบาต อาหารการกินต้องลดกิเลสอย่างเข้มแข็ง ท่านเคยบอกว่า กินข้าวเหนียวจิ้มข้าวเจ้า วันไหนปลีแข้งได้ผักกาดดองกระป๋อง หรือได้เต้าหู้ทอด ก็ต้องเรียกว่าวิเศษมากเลย เพราะ

เข้าใจ เพียงเพื่อต้องการพักผ่อนเท่านั้น

เมื่อไปนั่งเจโต ทำให้ได้ความสงบของจิตใจ จึงได้นึกคิดว่า เออหนอชีวิต ต้องการความสุข ความสงบง่ายๆ นี่เองหนอ ความสุขความสงบก็คือ ความสมถะในจิตใจนี้เอง จึงออกตามหาผู้รู้ หรืออาจารย์ เพื่อว่าจะมีผู้ที่สามารถนำพาเราเป็นในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการคือ **ความสุขสงบมักน้อย สันโดษ ชีวิตเพียงเท่านี้ ก็พอแล้ว**

พอข้าพเจ้าสึกแล้ว ก็ตามหาอาจารย์ไปเรื่อยๆ และแล้วก็ได้มาพบ**ชาวอโศก**เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้คำตอบกับตัวเองทันทีว่า **“ที่นี้เอง ที่นี้แหละ คือคำตอบของชีวิต”** ความสุขสงบที่แท้จริง

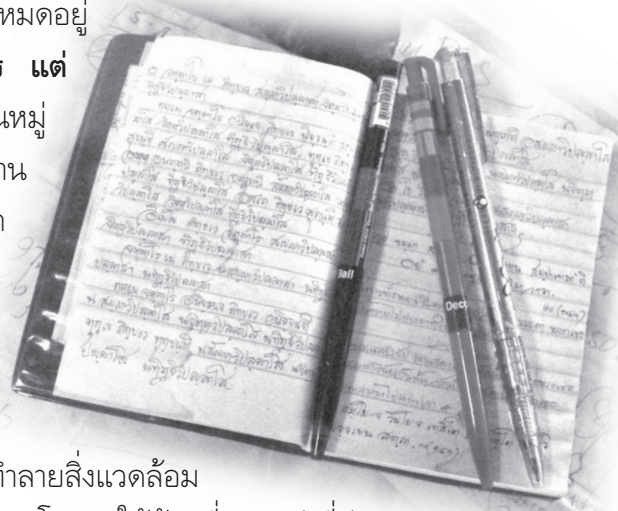
● ไม่ใช่ให้ไปนั่งหลับตาเอา มันต้องมาเรียนรู้ว่า อะไรที่มันหุ้มห่อ อะไรที่มันอำพราง อะไรที่มันปิดบังจิตใจเรา ให้มีดมัวมืดบอดต่างหาก

● ที่นี้สอนว่า เดินมรรคมีองค์ ๘ ของพระพุทธรูปนั้นแหละ สิ่งที่ไม่ดีในชีวิตให้ละออก เลิกออก สิ่งที่ไม่จำเป็น ไม่เป็นสาระเอาออกไป อบายมุขเอาออกไป เพราะมันไม่จำเป็นเลยในชีวิต เมื่อเอาออกจากจิตใจเราแล้ว เราก็ไม่ฟุ้งซ่าน กับสิ่งเหล่านี้ นี่คือ **ความสงบสุขที่แท้จริง**

● จากนั้นก็**ปฏิบัติศีล ๕** ของศาสนาพุทธ เว้นจากการฆ่า การเบียดเบียน การลักขโมย เหล่านี้เว้นออก เลิกออก จากตัวเราให้หมด เราก็จะไม่

ปกติชาวบ้านทั่วไปไม่ได้เตรียม**อาหารมังสวิรัต**ใส่บาตร ส่วนใหญ่จึงได้เป็นข้าวและขนม แม้อาหารจะไม่ใช่ครบ ๕ หมู่ แต่ท่านไม่เคยเป็นโรคขาดสารอาหาร ถ้าใครเคยได้ดูฝ่าเท้าของท่าน จะเห็นว่า แม้ท่านจะใช้เท้าย่างเดินไปทั่วประเทศไทย ฝ่าเท้าของท่านกลับเกลี้ยงเกลา ไม่มีแตกเลย น่าอัศจรรย์จริงๆ

เวลานั้นอาหาร จะทุกอย่างที่ได้มารวมกันหมดอยู่ในบาตรเท่านั้น **ท่านไม่ได้คำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ แต่ท่านให้ค่าทางจิตวิญญาณ** ก่อนฉันท่านจะกล่าวขอบคุณหมู่บ้านหรือผู้คนที่ใส่บาตรถวายอาหารด้วยความศรัทธา ท่านมักจะจดชื่อสถานที่ หมู่บ้านไว้ในสมุดเล่มเล็ก จดหลักกิโล ระยะทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง บางครั้งก็ช่วยได้ดี เพราะเป็นหลักฐานในการจาริกของท่าน เมื่อใครมาถามทางหรือตำราจมาตรวจค้น ท่านก็จะใช้บันทึกนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า**ท่านจาริกจริง ไม่ใช่พระปลอม**

ท่านเห็นโทษภัยของเทคโนโลยีอย่างมาก ที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายสำนึกของคน ท่านจึงมีปฏิปทาที่จะใช้สิ่งที่ผลิตมาจากโรงงานให้น้อยที่สุด เท่าที่ท่านจะทำได้ เพราะเห็นโทษภัยเหล่านี้ **ท่านจึงไม่ใช้รถเลย ในการเดินทาง ท่านจะเดินด้วยเท้าเปล่าอย่างเดียว** ไม่ว่าที่นั้นจะใกล้หรือไกล อยู่ในเมืองหรืออยู่นอกเมือง

ท่านมีฉายา **นักเดินตีนเปล่า** ท่านเป็นผู้มีความมั่นคง แน่วแน่ ในการย้อนชีวิตสู่สมัยพุทธกาล ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย เกือบตลอดชีวิตของการเป็นนักบวช ท่านดำเนินชีวิตด้วยการเดินจาริกไปทั่วประเทศไทย ยกเว้นช่วงเข้าพรรษา ท่านจึงต้องไปอย่างเบาสบายที่สุดเท่าที่จะทำได้ อัฐบริวารจึงมีน้อยชิ้น มีเครื่องใช้น้อยที่สุด

กังวล ก็ทำให้ข้าพเจ้าได้คำตอบที่แท้จริง ซึ่งตอนนั้นข้าพเจ้ามีอาชีพเป็น**พ่อพิมพ์ของชาติ**แต่นี้สิ้น เมื่อพบแนวทางในการปฏิบัติ ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตาม และใช้นี่สิ้นที่มีอยู่ จนไม่เป็นหนี้เป็นสิน นี่เพราะแนวทางของชาวอโศกแท้ๆ

ข้าพเจ้าปฏิบัติศีล ๕ ศีล ๘ ผสมผสานกันไป ที่ทำเช่นนี้ เพราะข้าพเจ้ามีความติดหลดย่อย่าง จึงพยายามที่จะลดละเลิก เลิกกิน**เนื้อสัตว์ ๔ เท้า** เพราะมันเป็นสัตว์ใหญ่มีคุณมีค่า ต่อมาก็เลิกกิน**เนื้อสัตว์ ๒ เท้า สัตว์มีปีก** ต่อมาก็มาพรากรลดเลิกปลาทุเค็ม และไข่ทั้งหลาย ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก ต้องใช้พลังใจอย่างยิ่ง ต้อง

ท่านเป็นผู้ที่มีจุดควัตรหลายข้อ เช่น ข้อที่ถือผ้า ๓ ผืน คือ สบง จีวร และอังสะ ท่านจะใช้อ้อยแค่ชุดนี้ชุดเดียวเท่านั้น ไม่มีชุดสำรองให้เปลี่ยนเลย ซึ่งทำได้ยากในยุคสมัยที่มีผ้าเหลือเฟือ แต่ท่านก็ทำได้เป็นตัวอย่างที่ดีในการเป็นอยู่อย่างสมณะที่สมณะ

ช่วงเข้าพรรษา ท่านมักจะเข้าพรรษาที่สันตือโศก ช่วงเข้าพรรษาท่านจะมีตะบะใช้แต่น้ำฝน ตุ่มน้ำฝน อาบน้ำฝน แม้ฝนตกตอนกลางคืน ท่านก็จะตื่นขึ้นมาอบน้ำฝน ถ้าฝนไม่ตกหลายวัน ก็ใช้น้ำฝนที่รองเก็บไว้ ตอนฝนตก เป็นตะบะหนึ่งที่ท่านทำอย่างเคร่งครัด ช่วงเข้าพรรษาจะเป็นช่วงที่ท่านได้ซ่อมแซมอัฐบริวาร ท่านจะซ่อมเอง ท่านจะใช้จักรเก่าๆเย็บซ่อมสบง จีวร อังสะของท่าน

ช่วงจาริก ท่านจะมีเข็มเย็บผ้า ด้าย และเศษผ้าไว้ปะชุนสบงจีวรเอง สบง จีวรท่านก็ทิ้งเก่าทั้งซ่อมปะชุน จนเรียกว่า เห็นแล้วไม่สลับกับของใครแน่ ปะชุนขนาดนี้ต้องเป็นของท่านหมอนแต่เพียงผู้เดียว ท่านบอกว่าของทุกอย่างทุกชิ้นต้องใช้ให้คุ้ม ให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้

ตอนจาริก แม่น้ำตมท่านยังไม่พกใส่ขวดหรือกระติกเลย หากมีใครถวาย ท่านก็ดื่มได้เป็นลิตร หากไม่มีท่านก็อด ท่านไม่ขอใคร เพราะกฎเหล็กของท่านข้อหนึ่งคือ **ท่านจะใช้ชีวิตโดยไม่เบียดเบียนผู้ใด** ไม่พกนาฬิกา ท่านบอกว่า บ้านนอกในชนบท ไม้ขีดบอกเวลา และนกร้องก็รู้ว่าเช้าแล้ว ยามค่ำคืนก็ดูดาวเอา ท่านดูดาวเก่ง รู้จักธรรมชาติเป็นอย่างดี ท่านว่าเวลาควรพักควรตื่นก็ให้เป็นไปตามวิถีแห่งธรรมชาติ

ท่านพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ไฟฉาย เพราะเห็นโทษภัยว่า กว่าจะได้ถ่านได้ไฟฉายมา...สิ้นเปลืองทรัพยากร และเมื่อถ่านหมดอายุ ก็ต้องทิ้งเป็นขยะที่ปล่อยสารที่เป็นอันตรายต่อผืนดิน **ท่านจึงใช้แต่เทียนไขเล่มเล็กๆ** ท่านมีสมุดเล่มเล็กๆไว้บันทึก แต่โดยมากจะเก็บเศษกระดาษที่เขาทิ้ง รวมถึงปากกาดินสอที่ท่านพบเจอขณะเดิน **ไม่เคยใช้ของใหม่เลย** ท่านว่าแค่เก็บจากที่คนอื่นทิ้งก็ใช้ไม่หมดแล้ว

ตอกย้ำกับตัวเองบ่อยๆว่า จะมาเอาดี จะเอาความสุขสงบ ต้องเลิกให้ได้ ให้เด็ด ให้ขาด เพราะไขก็คือเลือดเนื้อเชื้อของสัตว์

พอวันเสาร์-อาทิตย์ ข้าพเจ้าก็มาเติมพลังที่สันตือโศก ทั้งๆที่ข้าพเจ้าอยู่ที่จังหวัดเลย ข้าพเจ้าก็จะนั่งรถทัวร์มาทุกวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงปีที่ข้าพเจ้าเดินทางมา ทางสันตึกก็มีงาน **กองทัพธรรม** ที่สวนลุมพินี มีการไปปักกลด ตอบปัญหา อยู่ที่สวนลุมพินีวัน ประมาณปี พ.ศ.๒๕๒๔ ข้าพเจ้าก็ได้ไปช่วยเก็บกวาดเท่าที่ทำได้ และข้าพเจ้าติดตามชาวอโศกตลอดไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรือเทปธรรมะ ข้าพเจ้าหอบกลับไปที่บ้าน ไม่กังวล

- ไม่สนใจกับเพื่อนฝูง หรือใครทั้งสิ้น เพราะชัดเจนในทิศทาง และเป้าหมายของชีวิตแล้ว
- เมื่อข้าพเจ้ามั่นใจ มันคง ไม่ต้องการอีกแล้ว ลาภ ยศ สรรเสริญ เรื่องโลภียทางโลก
- เพราะมันไม่ใช่สาระของชีวิต ข้าพเจ้าจึงมุ่งที่จะมาบวช ปฏิบัติศีลให้เคร่งครัดมากยิ่งขึ้น และเมื่อสิ้นปีพ.ศ.๒๕๒๖ ข้าพเจ้าก็ลาออกจากอาชีพราชการ
- ครู ซึ่งตอนนั้นดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ร.ร.บ้านพองหนีบ อ.ภูกระดึง จ.เลย
- ข้าพเจ้ามั่นใจในการปฏิบัติศีลอย่างมั่นคง เขาตั้งตะบะอะไรที่สันตือโศก ข้าพเจ้าก็ตั้งบั้งตะบะของข้าพเจ้า ๒ วัน กินข้าว ๑ มื้อ สนุกสนาน

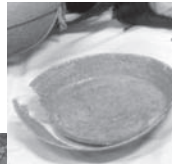
ท่านเหล่านั้สัฟัฟนเอง ใช้ไม้ช่อย ไม้สะเดา ไม้คณฑา ท่านหุบผ้าเหล่านั้ว้เป็นมัด ใช้ได้เป็นปี ไม้เหล่านั้มีอานิสงส์ยั้คือ ใช้แล้วสายตาดึอาหารย่อยดี กลั้นปากไม่มี เสดดหายไป ท่านว่าไม่ต้องใช้นั้ยาสิฟัฟนที่ทาลายลั้งแวดลั้อม ต้องใช้แรงงาน ต้องมีโรงงานผลิต ใช้สารเคมี และสุดท่ายเมือหมดก็ เป็นชยะ ในขณะที่ไม้สิฟัฟนของท่านมาจากธรรมชาติ และกลั้บคั้นสู่ธรรมชาติ

หากท่านได้รับบาดเจ็บหรือมีแผลพุพอง ท่านก็จะใช้นั้**น้ำปีสภาวะ**รักษาทุกอยาง ไม่ฉั้ฉนยา แต่โดยปกติท่านจะแข็งแรง กระฉับกระเฉงมาก แม้จะอายุ ๗๐ ก็ตาม เพราะท่านออกก่าลั้งกายทุกเช้า ตั้นนอนปุ้บ ก็จะมีท่านออกก่าลั้งกาย ไม่เคยวันเลย แม้แต่ละวันจะต้องเดินอึ้กั้ไกลเพียงใด ท่านก็ยั้คงให้ความล้าคั้ญกั้กับการออกก่าลั้งกายเสมอ

ท่านอดอาหารทุกวันพระมาเป็นเวลานานแล้ว บางวันท่านเดินกว่า ๖๐ กิโลเมตร ท่านบอก ว่า ถ้าไม่ฉั้ฉน ยั้งเบาสบายตัว

ช่วงไหนดั้มีการชุมนุมประท้วงเพือกอบกู้ประเทศชาติ ท่านจะมาร่วมด้วย ปักหลักปักค้ำงอยั้ที่นั่นเลย งดการเดินจาริกชั้วคราว เมือลั้นสุดการชุมนุมครั้งล้าสุดนี้ ท่านเดินจาริกไปแดนอโศก วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ท่านไปแะพักที่พุทธรเมตตา อ้อมนั้้อย แล้วท่านก็เดินทางต่อแต่เช้า พอดตอนบ่ายจึงได้ทราบข่าวว่า ท่านมรณภาพแล้วโดยสงบ **ด้วยอั้บติเหตุรถชน** ขณะเดินจาริกบนถนนเพชรเกษม ๑๒๔ ที่อ.กระทุ้มแบน จ.สมุทรสาคร ในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

บริขารของท่านถูกรถชนจนแตกหักเสียหาย แต่ไม่ทำให้จิตวิญญานของท่านเสียหายแต่อยางใด แม้อั้ดตีศเคยถูกรถชน เมือวันที่ ๒๑

กั้กับการตั้งตบะ ข้าพเจ้าเคร่งครัด เว้นขาดจากลั้งที่ไม้อั้จำเป็น ตามหลักธรรมของพระพุทธรเจ้า เป็นคนมักนั้้อย สันโดษ และต้นปีพ.ศ.๒๕๒๗ ข้าพเจ้ามาปฏิบัติที่สันตอโศก มาเป็นคนวัด เพือเตรียมตัวที่จะบวช ได้บวชเป็นสมณะเมือปี ๒๕๒๘ ปีนี้

ข้าพเจ้าไม้อั้ใช่พระรุ้ดคั้ข้าพเจ้าเป็นพระ **เป็นสมณะธรรมดากั้** ธรรมดากั้จริงกั้ การเดินด้วยเท้าเปล้า ก็เป็นเพียงเรื่งธรรมดา แต่ทุกวันนี้ คนอ่อนแอแย้ล่ง จะไปไหนก็ต้องใส่รองเท้า ชั้ันรลมันเป็นเพียงกลไกของโลก ที่บังคับให้ต้องไปเรื่งเท่านั้นเอง เดินด้วยเท้า แลมเท้าเปล้า มันเป็น

- ของธรรมดา ตั้งแต่สมัยพุทธรกาลแล้ว
- การเดินด้วยเท้าเปล้าไปยังที่ต่างกั้เป็น
- เรื่งธรรมดาของชีวิต ที่ต้องไปลั้สัมผัสสัมพันธ์กับ
- ผู้คน ได้มีการทักทาย ปราศรัย เรื่งกั้กินข้าว ดั้มนั้
- สมัยก่อนพระทั้งหลายท่านก็ดำเนินแบบนั้ เป็น
- วัฒนธรรม ไม่มีช่องว้างระหว่างชนชั้น เพราะได้

เมษายน ๒๕๔๙ ครั้งหนึ่ง ตอนนั้นชาวอโศกได้สูญเสีย**สมณะธรรมบุญ จัดตปุญโญ** ในอุบัติเหตุครั้งนั้น ซึ่งสมณะหม่อนรอดชีวิตมาได้ แม้มืดเจ็บสาหัส แต่ก็ไม่ได้ทำให้จิตวิญญาณของท่านเสียหาย ท่านยังมั่นคงในเส้นทางแห่งอารยธรรมนี้

ก็ด้วยเหตุนี้แหละ ที่ท่านไม่โดยสารถ เพราะกลัวคนมาตายด้วย เนื่องจากเมื่อก่อนท่านเป็นนักล่าสัตว์ ฆ่าสัตว์มามาก จึงเกรงมีวิบากกรรมไล่ล่าอยู่ ถ้ามีวิบากกรรมจะได้โดนแต่ท่านรูปเดียว

๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ วันฉาปนกิจสมณะหม่อน มุกกันโต ที่ราชอาณาจักรอโศก พิธีฉาปนกิจจัดขึ้นอย่างรวดเร็วเรียบง่าย ตามพุทธประเพณี มรณภาพวันที่ ๑ ไปชันสูตรศพวันที่ ๒ เผาวันที่ ๓ มีพี่น้องของสมณะหม่อนมาร่วมด้วยทั้งหมด ๗ คน เป็นผู้หญิงทั้งหมดและยังมีชีวิตอยู่ ต่างก็วิ่งโร่ไปเหมือนไม้ไผ่ใกล้ไฟเข้าไปทุกที

มีการจัดรายการรำลึกถึงคุณงามความดีของท่านที่เขื่อนศูนย์สัญญา ตอนเที่ยงครึ่ง พอถึงบ่ายโมงครึ่งก็เคลื่อนศพจากเขื่อนศูนย์ไปยังเขื่อนสุดชีวิต แคร่ระยะทางไม่กี่ร้อยเมตร สมณะจึงช่วยกันแบกโลงศพของท่าน เคลื่อนไปยังเมรุ

ระยะทางเกือบหนึ่งกิโลเมตรที่สมณะช่วยกันแบกโลงศพไปนั้น ต้องหมุนเวียนกันแบกหลายชุด ไม่ใช่เพราะโลงหนักแต่อย่างใด แต่เพราะพื้นถนนที่เป็น**หินแฉ่** (ภาษาการจาริกเขาเรียกว่า ข้างหลามตัด) ที่มเท้าเดินลำบาก

สัมพันธ์กับคนพื้นฐาน แวะตรงไหนได้พูดได้คุย ไม่รีบไม่ร้อน จึงทำให้ข้าพเจ้าศรัทธา**พระสัมมาสัมพุทธเจ้า**ยิ่งนัก

การจุดใจของข้าพเจ้าคือ การขัดเกลากิเลสที่มันหนา มันหยาบ มันกร้าน ฉะนั้น จึงต้องหาวิธี เอาจริงเอาจัง ไม่ใช่เราตัวเอง นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่จะต้องหาวิธีขัดเกลากิเลส การบิณฑบาตก็คือ นิสสัยของพระ ของสมณะ นี่ก็คือคำสอนของพระพุทธเจ้า

การเดินทางมรณะพระศาสดา ไม่ใช่เรื่องยาก หากมีความมั่นคง เราต้องมองให้เกิดกำลังใจ พระพุทธเจ้าท่านยอมจำนนกับสิ่งเหล่านี้

- หรือ นี่เป็นความคิดในการปลุกจิตสำนึกของเรา
- เอง พระพุทธเจ้า ท่านสอนว่า **อย่าจำนนต่ออะไร**
- **ไม่ดี จงยอมสละชีวิต เพื่อรักษารธรรม** ถ้าไม่เริ่มต้น
- ที่ตัวเราเอง เราจะรอใคร จงปลุกสำนึกโลก
- จงฝ่าออกมาเกิดเหล่าพุทธบุตรทั้งหลาย
- เพราะคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
- ตรัสสอนไว้ว่า **“อัตตาหิ อัตโน นาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน”** จงสร้างศรัทธาในคำสอนให้มาก
- และจงกล้า กล้าที่จะยอมอุทิศชีวิต เพื่อสิ่งที่ดีงาม
- ให้เหลืออยู่ในโลก **แม้ตัวเราตาย แต่สิ่งที่ดีงาม**
- **จงฝากโลกนี้ไว้ ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา และปฏิบัติตาม”**

อากาศก็ร้อนจัดยิ่งทำให้หिनทั้งแหลมทั้งร้อนมากการเดินทางด้วยเท้าเปล่าๆบนถนนเช่นนี้ ตอนบ่ายแก่ๆแดดจัดๆอย่างนี้ สมณะที่เคยจาริกบอกว่า เขาไม่เดินกัน แต่ว่าเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว ที่ได้ทำเพื่อเพื่อนสมณะที่จากไป สมณะต่างผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันแบกโลงศพไม่ขาดสาย **พ่อครู สมณะโพธิรักษ์** เดินนำหน้า ก็ปรากฏว่าเท้าพองเลยทีเดียว ถือว่าหลวงพ่อบรรพชาได้ให้วิชาเป็นวิชาสุดท้าย ให้สมณะได้ฝึกฝนอดทนกับความร้อนของผิวกาย ที่หลวงพ่อบรรพชาได้ฝึกฝนตนเอง เดินจาริกไปตามถนนหนทางทั่วประเทศไทย มาตลอดชีวิตนักบวชของท่าน สมณะเดินแค่ไม่กี่ร้อยเมตร ย่อมต้องพยายามอดทนกันให้ได้...

คำว่า **หม่อน** เป็นภาษาอีสาน พ่อครูเทศนาหน้าศพไว้ว่า **หม่อน** แปลว่า **ราบลื่น ไม่สะดุด** ซึ่งสมณะหม่อนเป็นคนตั้งเองแล้วมาขออนุญาตใช้เป็นชื่อ**สมณะ** พ่อครูก็อนุญาต เดิมชื่อ **ไกรพนา** พ่อครูเคยคิดว่า จะตั้งชื่อให้ว่า **ปลาลัน** แต่เจ้าตัวจะใช้ชื่อหม่อนก็ยินดี

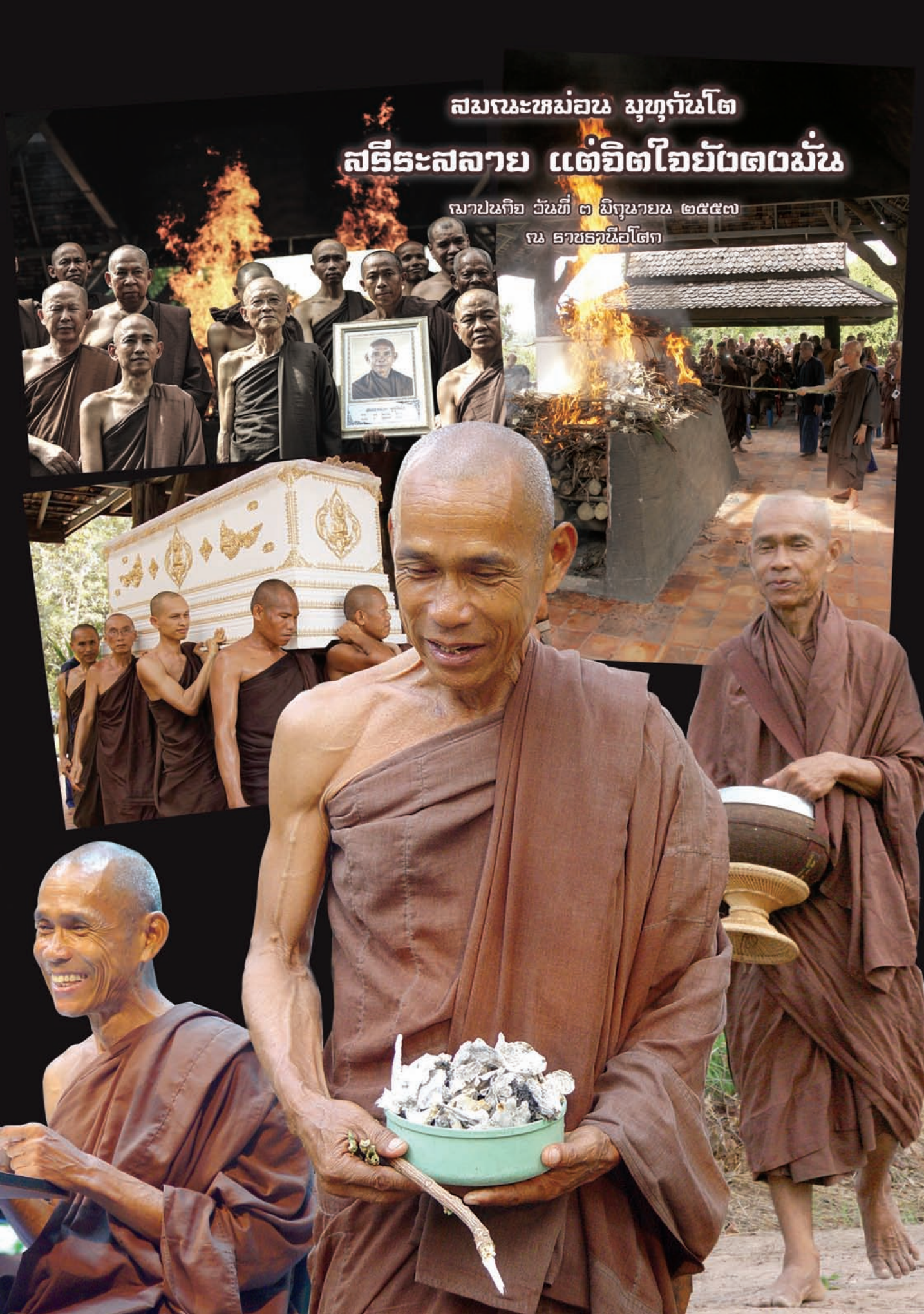
พ่อครูว่า แม้วาระสุดท้าย สมณะหม่อนก็ยังบำเพ็ญ ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นจิตที่เข้ากระแสแล้ว **ตั้งแต่ไสตบัตติยัคจะเป็นต้นไป** แต่ไม่ได้พยากรณ์ว่าเป็นอาริยะบุคคลชั้นไหน?

ชีวิตหนึ่งสรีระสิ้นไป แต่
ว่าจิตใจที่เด็ดเดี่ยวมั่นคงในเส้นทาง
ธรรม เข้าไสตบัตติยัคะ ย่อมมี
ที่ไปสู่สุคติ และเข้าสู่ความหลุด
พ้นในเบื้องต้น... **สมณะหม่อน**
มุกกันโต แม้สรีระสลาย แต่
จิตใจยังมั่นคง.....สาธุ

★ **ขี้มดขาววอโศก**

សមណៈកម្មវង្ស មុហុក្កិយ័
សន្តិសោយ ព្រះវិហារ ប្រាសាទ បាណ្ឌវ

សៅរ៍ ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០២២
រាជធានី ភ្នំពេញ

“.....ข้าพเจ้าทั้งหลาย จะขยันหมั่นเพียร ตั้งใจศึกษา ฝึกฝนอบรมตน
ให้เกิดมรรคเกิดผลยิ่งๆขึ้นไป ด้วยความไม่ประมาท ในโทษภัยแม้มีประมาณน้อย
พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย ที่ยังไม่มีศีลที่บริบูรณ์ก็จักมีศีลให้บริบูรณ์
ส่วนผู้ที่มีศีลที่บริบูรณ์อยู่แล้ว ก็จะทำให้เจริญในอริศีล อริจิต อริปัญญา
ให้เจริญก้าวหน้า ยิ่งๆขึ้นไป.....”

● ลูกๆตั้งสัจจาธิษฐานบูชาพ่อครู เนื่องในวันคล้ายวันเกิดของพ่อครู อายุครบ ๘๐ ปีบริบูรณ์

